

z

w

R E I Z E
NAAR DE
ZUID - POOL
EN RONDOM DE
W A E R E L D.

R. L. L. E.

MAARDE

NUID - BOOL

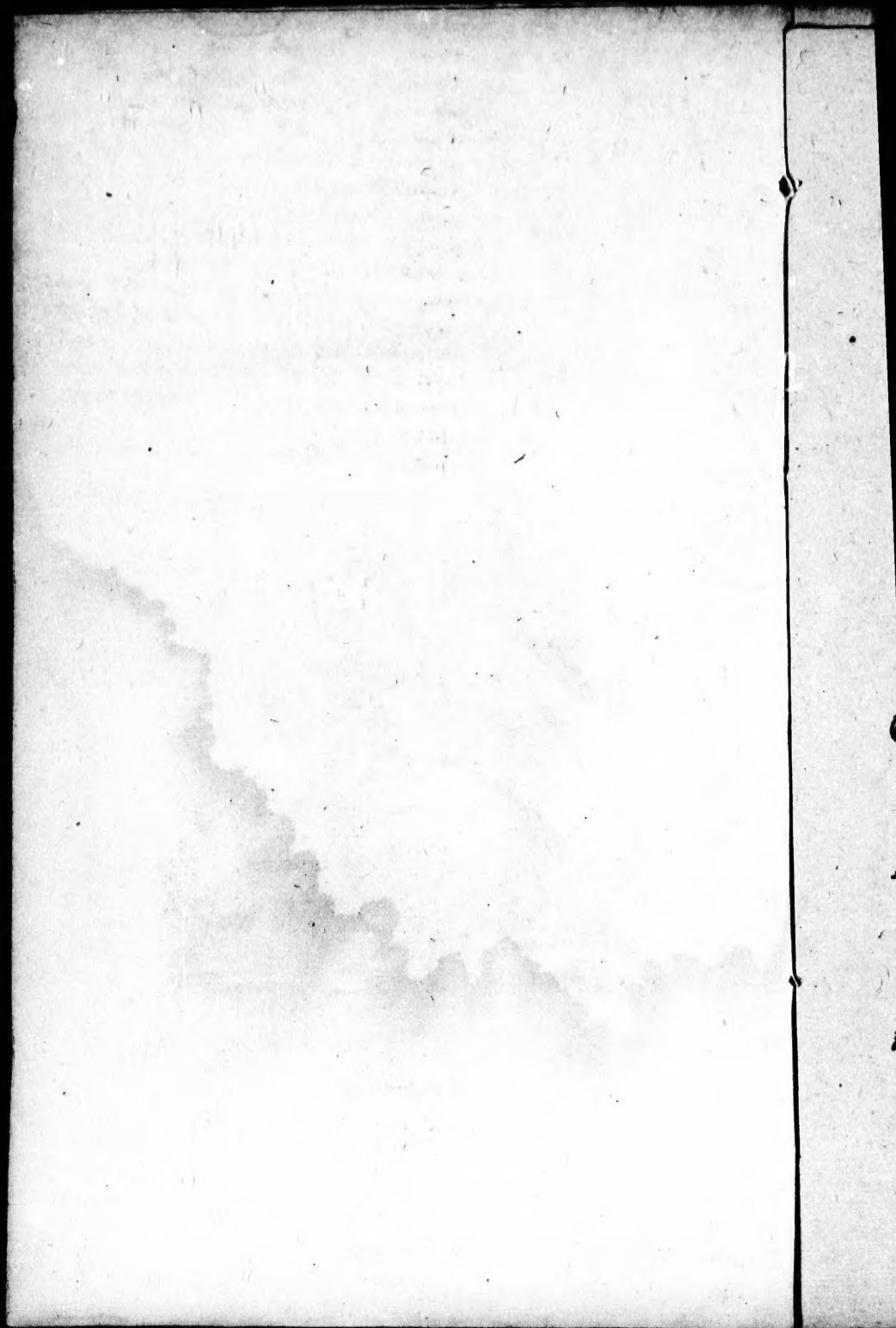
EN LONDON DE

W A E R F L D

R E I Z E N
R O N D O M D E
W A E R E L D ,
D O O R
J A M E S C O O K ,
V E R T A A L D D O O R
J . D . P A S T E U R .
M E T K A A R T E N E N P L A A T E N
Z E V E N D E D E E L .

TE LEYDEN, AMSTERDAM, EN 'S HAAGE, BIJ
HONKOOP, ALLART EN VAN CLEEF,
M D C C C .

INHOUD

VAN HET ZEVENDE DEEL.

VERVOLG VAN HET DERDE BOEK.

AGTSTE HOOFDSTUK.

Bladz.

*Ontdekking van Nieuw-Caledonia. Voor-
vallen terwijl het schip in Balade lag.* . . . 1

NEGENSE HOOFDSTUK.

*Beschrijving van Nieuw-Caledonia. Ze-
den, gewoonten en konsten der inwoone-
ren.* 14

TIENDE HOOFDSTUK.

*Vaart langs de kust van Nieuw Caledonia.
Aardrijks- en Scheepvaarkundige Waar-
nemingen.* 38

ELFDE HOOFDSTUK.

Bladz.

<i>Vervolg van de vaart van Nieuw-Caledonia naar Nieuw-Zeeland. Ontdekking van het Eiland Norfolk. Voorvallen terwijl het schip in Koningin Charlotta Kanaal lag.</i>	66
---	----

V I E R D E B O E K.

EERSTE HOOFDSTUK.

<i>Togt van Nieuw-Zeeland tot het Vuurland. Koers langs de kust van Kaap Defeada tot Kersmis-Kanaal. Beschrijving van dat gedeelte van de kust.</i>	92
---	----

TWEËDE HOOFDSTUK.

<i>Verrigtingen in Kersmis-Kanaal. Beschrij- ving van het land en deszelfs inwoone- ren.</i>	112
--	-----

DERDE HOOFDSTUK.

<i>Vaart van Kersmis-Kanaal, om Kaap Hoorn, door de Straat van le Maire en om Staa- ten-Land. Ontdekking van eene haven aan dat Eiland. Beschrijving dier kus- ten.</i>	128
---	-----

VIER-

I N H O U D.

VIERDE HOOFDSTUK.

Bladz.

Aardrijks- en Scheepvaartkundige Aanmerkingen. Verslag omtrent de Eilanden bij Staaten-Land, en van de dieren, die 'er op gevonden worden. 143

VIJFDE HOOFDSTUK.

Koers na het verlaaten van Staaten-Land. Ontdekking van het Eiland Georgia. Beschrijving van hetzelfde. 156

ZESDE HOOFDSTUK.

Vaart na het verlaaten van het Eiland Georgia. Ontdekking van Sandwich-Land. Enige redenen voor het bestaan van land omtrent de Zuid-Pool, ... 178

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Herhaaling van het hoofdzakelijke, dat op deezen togt verrigt is. Gissingen omtrent den oorsprong der ijs-eilanden. Vervolg van onze koers tot onze aankomst aan de Kaap de Goede Hoop. 203

A C T S T E H O O F D S T U K .

Bladz.

Verhaal van Kapitein FURNEAUX van zijne koers met de Avontuur, zedert zijne scheiding van de Resolutie tot zijne aankomst in Engeland. Verslag van den Luitenant BURNEY, van het vermoorden van het volk van de sloep door de Nieuw-Zeelanders, in Koningin Charlotta Kaanaal. 229

N E G E N D E H O O F D S T U K .

Verrigtingen aan de Kaap de Goede Hoop. Ontdekkingen door de Franschen gedaan. Vertrek van de Kaap de Goede Hoop. Aankomst te St. Helena. 249

T I E N D E H O O F D S T U K .

Vaart van St. Helena naar de Westersche Eilanden. Beschrijving van de Eilanden Ascension en Fernando de Noronha. 251

E L F D E H O O F D S T U K .

Aankomst aan het eiland Fayal. Beschrijving van die plaats. Terugkomst van de Resolutie in Engeland. 267

I N H O U D.

III

TAFELN VAN DE KOERS VAN DE RESOLUTIE EN VAN DIE VAN DE AVONTUUR ENZ.

EERSTE TAFEL.

Bladz.

Van de Kasp de Goede Hoop tot Nieuw-Zeeland. 285

TWEEDE TAFEL.

Koers van de Avontuur van den dertienden February tot aan van Diemens-Land. 289

DERDE TAFEL.

Koers van de Resolutie en de Avontuur van Nieuw-Zeeland tot Otahiti. 290

VIERDE TAFEL.

Koers van de Resolutie en de Avontuur van Ulitea tot de Vrienden Eilanden en Nieuw-Zeeland. 292

VIJFDE TAFEL.

Koers van de Resolutie van Nieuw-Zeeland tot Paasch-Eiland. 293

ZESDE TAFEL.

	Bladz,
<i>Koers van de Resolutie van Paasch-Eiland</i>	
<i>tot de Marquisen-Eilanden.</i>	296

ZEVENDE TAFEL.

<i>Koers van de Resolutie van Ulietea tot de</i>	
<i>Nieuwe Hebriden.</i>	297

AGTSTE TAFEL.

<i>Koers van de Resolutie van Nieuw-Caledo-</i>	
<i>nia tot Nieuw-Zeeland.</i>	298

NEGENSE TAFEL.

<i>Koers van de Resolutie van Nieuw-Zeeland</i>	
<i>tot Terra del Fuego.</i>	299

TIENDE TAFEL.

<i>Koers van de Resolutie van Staaten-Land</i>	
<i>tot de Kaap de Goede Hoop.</i>	300

ELFDE TAFEL.

<i>Koers van de Avontuur van Nieuw-Zeeland</i>	
<i>tot de Kaap de Goede Hoop.</i>	302

I N H O U D. 12

WOORDEN-LIJST VAN DE TAAL DER SOCIETEIT-EILANDEN.

Bladz.

<i>Voorloopige Aanmerkingen omtrent het ge- bruik der Woorden-lijst.</i>	307
<i>Woorden-lijst.</i>	313
<i>Tafel van de verschillende taalen van de Zuid-Zee.</i>	350

AANTEKENINGEN, GETROKKEN UIT HET DAGVERHAAL VAN G. FORSTER.

<i>Aantekeningen op het derden Boeks negende Hoofdstuk.</i>	353
<i>Aantekeningen op het tiende Hoofdstuk. .</i>	358
<i>Aantekeningen op het elfde Hoofdstuk. .</i>	369
<i>Aantekeningen op het vierden Boeks eerste Hoofdstuk.</i>	381
<i>Aantekeningen op het tweede Hoofdstuk. .</i>	388
<i>Aantekeningen op het derde Hoofdstuk. :</i>	396

Aan-

I N H O U D.

	Bladz.
<i>Aantekeningen op het vijfde Hoofdstuk.</i>	. 404
<i>Aantekeningen op het negende Hoofdstuk.</i>	. 408
<i>Aantekeningen op het tiende Hoofdstuk.</i>	. 419 •
<i>Aantekeningen op het elfde Hoofdstuk.</i>	. 424

D R U K F E I L E N.

IV Deel Voorb. bladz. iv reg. 10 en bladz. v reg. 2
van end. staat twee deelen lees drie deelen.

R E F.

R E I Z E
NAAR DE
ZUID - POOL
EN RONDOM DE
W A E R E L D.

VERVOLG VAN HET DERDE BOEK.

AGTSTE HOOFDSTUK.

*Ontdekking van Nieuw Caledonia. Voorvallen
terwijl het schip in Balade lag.*

Den eersten September 1774 met zonne-opgang, hadden wij, na dat wij den geheelen nacht Z. W. gestevend waren, geen land meer in het gezigt. Den wind in het Z. O. blijvende, gongen wij voort Z. W. te stuurén. Den tweeden, ten vijf uren na den middag, wanneer wij op 18° 22' Breedte en op 165° 26' Lengte waren, was de afwijking van het kompas 10° 50' O. en den derden, op

VII. DEEL.

A

het.

hetzelfde uur, was zij $10^{\circ} 51'$, zijnde wij toen op $19^{\circ} 14'$ Zuider Breedte en op 165° Ooster Lengte. Den volgenden morgen, op $19^{\circ} 49'$ Breedte en op $164^{\circ} 53'$ Lengte, gaf de amplitudo $10^{\circ} 21'$ en de azimuths $10^{\circ} 7'$ O. Ten agt uren, terwijl wij zuidwaarts stuurden, wierd 'er land ontwaard in het Z. Z. W. en op den middag strekte het van Z. Z. O. tot W. ten Z. omtrent zes mijlen van ons. Wij bleeven 'er op aan houden met een ligt koeltjen uit het O. tot des avonds ten vijf uren, wanneer wij door stilte wierden opgehouden. Wij waren op deezen tijd drie mijlen van land, dat zig van Z. O. ten Z. door het Z. W. tot het W. ten N. uitstreckte. In het Westen vertoonden zig enige openingen, zoo dat wij niet zeggen konden of het een doorgaand land, of eene groep eilanden ware. In het Z. O. scheen de kust te eindigen in een hoog voorgebergte, dat ik *Kaap Colnett* noemde, naar eenen van mijne zee-kadetten, die eerst dit land ontdekte. Omtrent ter halver weg tusschen ons en het land zagen wij branding, en daar agter twee of drie kanos onder zeil, naar zee houdende, als of hun voorneemen ware geweest naar ons toe te koomen; maar een weinig voor zonne-ondergang strecken zij hunne zeilen en wij zagen haar niet meer. Na enige uren stilte kreegen wij een koeltjen uit het Z. O. en besteedden den nacht met af en aan te zeilen.

Den

Den vijfden, bij zonne-opgang, den horizont helder zijnde, konden wij de kust zien, zig uitstreckende naar het Z. O. van *Kaap Colnett*, en door het Z. W. tot het N. W. ten W. Wij zagen nog enige gaapingen of openingen in het Westen, en daar scheenen een rif of banken langs de kust te zijn, die aan die, welke wij den voorigen avond gezien hadden, vast waren. Het was mij onverschillig of wij langs de kust op zouden laveeren naar het Z. O. dan of wij voor den wind zouden afhouden naar het N. W. Ik verkoos het laatste, en, na dat wij twee mijlen langs de buiten-zijde van het rif (want het bleek een rif te zijn) voortgezeild hadden, kwamen wij voor eene opening, die het voorkoomen had van een goed kanaal te zijn, door hetwelk wij in zouden kunnen zeilen naar het land. Ik moest het aandoen, niet alleen om het te bezoeken, maar ook om gelegenheid te vinden om eene zonn-eclips waarteneemen, die binnen kort plaats moest hebben. Met dit inzicht legden wij bij, zetteden twee sloepen uit, wapenden die, en zonden dezelve uit om het kanaal te peilen, terwijl 'er toen tien of twaalf groote zeilende kanos bij ons waren. Wij hadden haar den geheelen morgen van verschillende kanten van land zien koomen, en sommige lagen op het rif, naar onze gedagten, vischende. Zoo dra zij zig alle bij elkanderen gevoegd hadden, kwamen zij met elkanderen op ons

4 [Sept. 1774] REIZE RONDON

af, en waren reeds vrij nabij, toen wij onze sloepen over boord zetteden, dat hen waarschijnlijk enigzints verontrustede; want, zonder zig optehouden, voeren zij naar het rif en onze sloepen volgden haar. Nu zagen wij dat hetgeen wij voor openingen in de kust aangezien hadden laag land was, en dat het geheel aan elkander vast was, behalven het westlijk eind, dat een eiland was, bekend bij den naam van *Balabea*, gelijk wij naderhand vernamen.

De sloepen sein gedaan hebbende dat 'er een kanaal was, en eene van dezelve zig geplaatst hebbende op de punt van het rif te loefwaart van hetzelfde, zeilden wij met het schip 'er in, en namen onder weg de andere sloep op, wanneer de officier mij bericht gaf dat het kanaal, dat wij door moesten, zestien en veertien vademen diep was met eenen fraaien zand-grond, en dat hij, naast twee kanos gevaaren zijnde, het volk zeer gediensig en beleefd gevonden had. Zij hadden hem enige visch gegeven, en hij had hen daarentegens met penningen enz. beschonken. In eene was een groot sterk jong man, welke zij vernamen dat een opperhoofd was. Nadat wij binnen het rif gekoomen waren, loefden wij Z. & O. op, naar een klein laag zandig eiland, dat wij onder het land zagen liggen, door alle de kanos gevolgd wordende. Wij peilden, in het inzeilen, van vijftien tot twaalf vademen, eenen vrij gelijken fraaien zand-

zand-grond, omtrent twee Engelsche mijlen, en toen hadden wij zes, vijf en vier vademen. Dit was op den staert van een' bank, die een weinig buiten het klein eiland naar het N. O. ligt. Toen wij 'er over waren, peilden wij zeven en agt vademen water, dat trapswijze ondieper wierd, naar maate wij het land naderden, tot drie vademen, wanneer wij wendden, een weinig afhielden, en in vijf vademen ankerden op eenen fraaien zandgrond, met modder gemengd. Het klein zandig eiland lag O. ten Z. drie vierden van eene Engelsche mijl van ons, en wij waren eene Engelsche mijl van het groot land, dat zig van Z. O. ten O. door het Zuiden naar het W. N. W. uitstrecte. Het eiland *Balabea* lag N. W. ten N. en het kanaal, door hetwelk wij gezeild waren, N. op den afstand van vier mijlen. In deeze ligging waren wij zeer wel beschut tegens de heerschende winden, door het zandig eiland en deszelfs banken en door de bank daar buiten.

Naauwlijks waren wij ten anker gekoomen, of wij wierden omringd van eene menigte inboorlingen in zestien of agttien kanos, van welke de meeste geheel ongewapend waren. In het eerst waren zij beschroomd om het schip te naderen; maar binnen korten tijd haalden wij het volk in eene kano over om nabij genoeg te koomen om enige geschenken te ontvangen. Wij lieten dezelve met een touw afzakken, aan hetwelk zij,

6 [Sept. 1774] REIZE RONDON

tot een tegengescchenk, twee vischen bonden, die ondraaglijk stonken, gelijk die, welke zij ons des voormiddags gegeven hadden. Deeze mangelingen eene soort van vertrouwen te weeg bringende, waagden het twee hunner aan boord te koomen, en het leed niet lang of het schip was vol volk, van welk verscheiden zig bij ons in de kajuit aan den maaltijd zetteden. Onze erwetensop, pekels-vleesch en spek wilden zij niet proeven, maar zij aten van enige yams, die wij bij geval nog overig hadden en die zij *Oobee* noemden. Deeze naam gelijkt niet kwalijk naar *Oofee*, gelijk zij op de meeste eilanden, uitgezonderd op *Mallicolo*, genoemd worden; wij bevonden echter dat dit volk eene taal sprak, die ons vreemd was. De mannen waren, gelijk bij alle de natiën, die wij laatst gezien hadden, bijna naakt, naauwlijks meer aan hebbende dan zulk eenen gordel als te *Mallicolo* gebruikt wordt. Zij hadden de nieuwsgierigheid van het geheel schip overal te doorkijken, en beschouwden het met ongemeen veel aandacht. Zij hadden geene de minste kennis van geiten, varkens, honden of katten en hadden 'er zelfs geene naamen voor. Zij scheenen zeer gezet op groote spijkers, en op stukken doek, hetzij rood of van eene andere kleur, maar het rood gaven zij den voorrang.

Na het eeten begaf ik mij naar land met twee gewapende sloepen, hebbende eenen van de inboor-

boorlingen bij ons, die zig bij mij gehouden had. Wij landden op een zandig strand, in tegenswoordigheid van eene groote menigte volks, dat met geen ander oogmerk bijeen gekoomen was dan om ons te zien; want veele hunner hadden geen' stok in hunne handen; wij wierden dan ook met veel beleefdheid ontvangen en met eene verwondering, die natuurlijk was voor een volk, dat zulke nieuwe menschen en dingen zag. Ik deed geschenken aan alle degeene, welke mijn vriend mij aanwees, die of oude lieden of zulke waren, die van enig aanzien scheenen te zijn; maar hij sloeg geen het minste acht op enige vrouwen, die agter den troep stonden, en hield mijne hand vast, als ik haar enige glazen koraalen en penningen gong geven. Wij vonden hier hetzelfde opperhoofd, dat wij voor den middag in eene van de kanos gezien hadden. Zijn naam was, naar wij nu vernamen, TEABOOMA, en wij waren niet meer dan tien minuten aan land geweest, wanneer hij riep dat men stil zoude wezen. Onmiddelijk door alle die daar waren gehoorzaamd wordende, deed hij eene korte aanspraak, en kort daarop riep een ander opperhoofd om stilstand, en deed insgelijks eene aanspraak. Het was vermaaklijk te zien met welk een' aandacht zij aangehoord wierden. Hunne aanspraaken bestonden uit korte spreuken, op elke van welke twee of drie oude lieden antwoorden door met het hoofd te knikken en eene soort

8 [Sept. 1774] REIZE RONDON

van knorrend geluid te laten hooren, dat, naar ik denk, hunne goedkeuring moest te kennen geven. Het was voor ons onmogelijk den inhoud van deeze aanspraaken te verstaan, maar wij hadden reden om te denken dat zij gunstig voor ons waren, tot welkers behoeven zij ongetwijfeld uitgesproken wierden. Ik hield dien geheelen tijd mijne oogen op het volk gevestigd, en zag niets, dat mij anders konde doen denken. Terwijl wij bij hen waren, vroeg ik, door tekenen, naar zoet water, waarop sommige naar het Oosten, en andere naar het Westen weezen. Mijn vriend ondernam ons 'er te brengen, en gong tot dat einde met ons in de sloep. Wij roeiden de kust omtrent twee Engelsche mijlen oostwaarts langs, daar het strand meest met mangles-boomen bedekt was; wij roeiden tusschen dezelve eene smalle kreek of rivier in, dat ons, boven alle de mangles-boomen, bij een klein dorp bragt; daar gongen wij aan land en men wees ons zoet water. De grond bij dit dorp was fraai bebouwd, zijnde aangelegd in plantagieën van suiker-riet, plataanen, yams en andere wortelen, en bewaterd door kleine beekjens, die door konst van de groote beek, welker bron in de bergen was, afgeleid waren. Hier stonden enige kokosnooten-boomen, die niet met vrugten beladen scheenen. Wij hoorden haanen kraaien, maar zagen 'er geene. Daar stonden enige wortelen op een vuur te braaden in eene aar-

aarden pot, die omtrent dertig flesschen konde bevatten en wij twihselden niet of hij was van hun eigen maakzel. Terwijl wij de kreek op voeren, schoor de Heer FORSTER een' eend, die over onze hoofden vloog, dat het eerst was dat dit volk ons schietgeweer zag gebruiken; mijn vriend verzogt hem te mogen hebben, en toen hij landde, vertelde hij zijnen landslieden op welke wijze hij gedood was. De dag nu verre verlopen zijnde, en het getij ons niet toelaatende langer in de kreek te blijven, namen wij afscheid van het volk en kwamen kort na zonne-ondergang aan boord. Dit togten deed mij zien dat wij van dit volk niets meer te verwagten hadden dan verlof om onbelemmerd hun land te bezoeken; want het was gemakkelijk te bespeuren dat zij weinig meer dan vriendlijkheid te geeven hadden, en hierin gongen zij alle de naticën, die wij ontmoet hadden, te boven; schoon deeze nu de behoeften der natuur niet voldeed, was zij ons egter aangenaam en stelde ons volkoomen gerust.

Des anderendaags 's morgens wierden wij door enige honderden van de inboorlingen bezogt, van welke sommige in kanos, en andere zwemmende van land kwamen, zoo dat onze verdekken en alle andere deelen van het schip voor tien uren gepropt vol waren. Mijn vriend, die onder dezelve was, bragt mij enige wortelen, maar alle de andere kwamen zonder enige mond-behoeften

mede te brengen. Enige weinige hadden hunne wapenen bij zig, als knodsen en werp-spietsen, die zij voor spijkers, stukken doek en andere dingen vermangelden. Na het ontbijt zond ik den luitenant PICKERSGILL met twee gewapende sloepen om naar zoet water te zoeken, want dat wij daags te vooren gevonden hadden was niet gemakkelijk aan boord te krijgen. Te zelfden tijd gong de Heer WALES, verzeld van den luitenant CLERKE, naar het klein eilandjen, om toe-bereidzelen te maaken om de zon-eclips waarteneemen, die in den agtermiddag plaats moest hebben. De Heer PICKERSGILL, die spoedig terug kwam, bragt mij bericht dat hij eene beek van zoet water gevonden had, die vrij gemakkelijk te naderen was. Ik beval dan de groote sloep uittezetten, om alle onze water-vaten te vullen, en gong vervolgens naar het eiland om de waarneming te helpen verrigten.

Omtrent een uur na den middag begon de eclips. Daar kwamen wolken voor de zon, en wij verlooren den eersten ingang, maar waren gelukkiger bij het einde, dat wij waarnamen als volgt:

Door den Heer WALES met schijnbaare tijd,
 eenen achromatieken re-
 fractor van DOLLOND
 van 3½ voet. 3" 28' 49"
 Door

DE WAERELD. [Sept. 1774] 11

Door den Heer CLERKE schijnbare tijd.
 met een reflector van
 BIRD van 2 voet. . . . 3^h 28' 52"¹
 Door mij met een reflector
 van 18 duim door WAT-
 KINS gemaakt. . . . 3 28 53 ¹/₂
 Breedte van het eiland of
 plaats der waarneeming. . 20° 17' 39" Z.
 Lengte door den afstand van
 de zon en maan, en maan
 en sterren, 48 reeksen van
 waarneemingen. . . . 164 41 21 O.
 Lengte volgens het uurwerk. 163 58 0

De Heer HALES mat de grootte van het ver-
 duisterd gedeelte door een quadrant van HADLEY,
 op welke wijze van die te meeten niemand ooit
 gedacht heeft. Ik ben van gedagten dat zij aan het
 oogmerk van eenen micrometer met eenen groo-
 ten graad van zeekerheid voldoet, en dat zij een
 groot bijvoegzel is tot het gebruik van dit on-
 schatbaar werktuig. Toen alles over was, keer-
 den wij naar boord, daar wij TEABOOMA von-
 den, die kort daarop uit het schip sloop zonder
 dat ik het bemerkte, en daardoor het geschenk
 verloor, dat ik voor hem bestemd had.

Ik begaf mij in den avond naar land aan de wa-
 ter-plaats, die in het diepst van een kreekjen
 was, aan eene fraaie beek, die van de bergen af-
 stroom-

stroomde. Het was nodig eene kleine sloep in de kreek te hebben, om de vaten van en naar het strand te voeren, over welk zij gerold en vervolgens in de groote sloep gelegd wierden, alzoo de kleine sloep alleen in de kreek kon koomen, en wel alleen bij hoog water. Daar was hier met meer gemak uitmuntend brand-hout te krijgen dan water, maar dat hadden wij niet nodig. Deezen avond, omtrent zeven uren, overleed SIMON MONK, onze slagter, een man, die in het schip zeer geacht was; zijn dood was veroorzaakt door eenen val door het voor-luik in den voorgaanden avond.

Den zevenden, des morgens vroeg, wierden de water-haalers met eene wagt, onder bevel van eenen officier, aan land gezonden, en kort daarop voeren enige van ons naar wal, om het land te bezien. Zoo dra wij landden, maakten wij ons voorneemen aan de inboorlingen bekend, en twee hunner, die ondernamen onze gidsen te zijn, geleidden ons de bergen op langs een vrij goed pad. Wij ontmoeteden op weg verscheidene menschen, van welke de meeste met ons terug keerden, zoo dat ons gevolg eindelijk talrijk was. Wij ontmoeteden enige, die wilden dat wij terug zouden keeren, maar wij sloegen geen acht op hunne tekenen, en zij scheenen het ook niet kwalijk te neemen dat wij verder gingen. Eindelijk bereikten wij den top van eenen der bergen, van wel-

ken

ken wij de zee op twee plaatsen zagen, tusſchen enige kort bij zijnde bergen, aan de over- of zuid-west-zijde van het land. Deeze was eene nuttige ontdekking, alzoó zij ons in ſtaat ſtelde over de breedte van het land te oordeelen, die hier niet meer dan tien mijlen was.

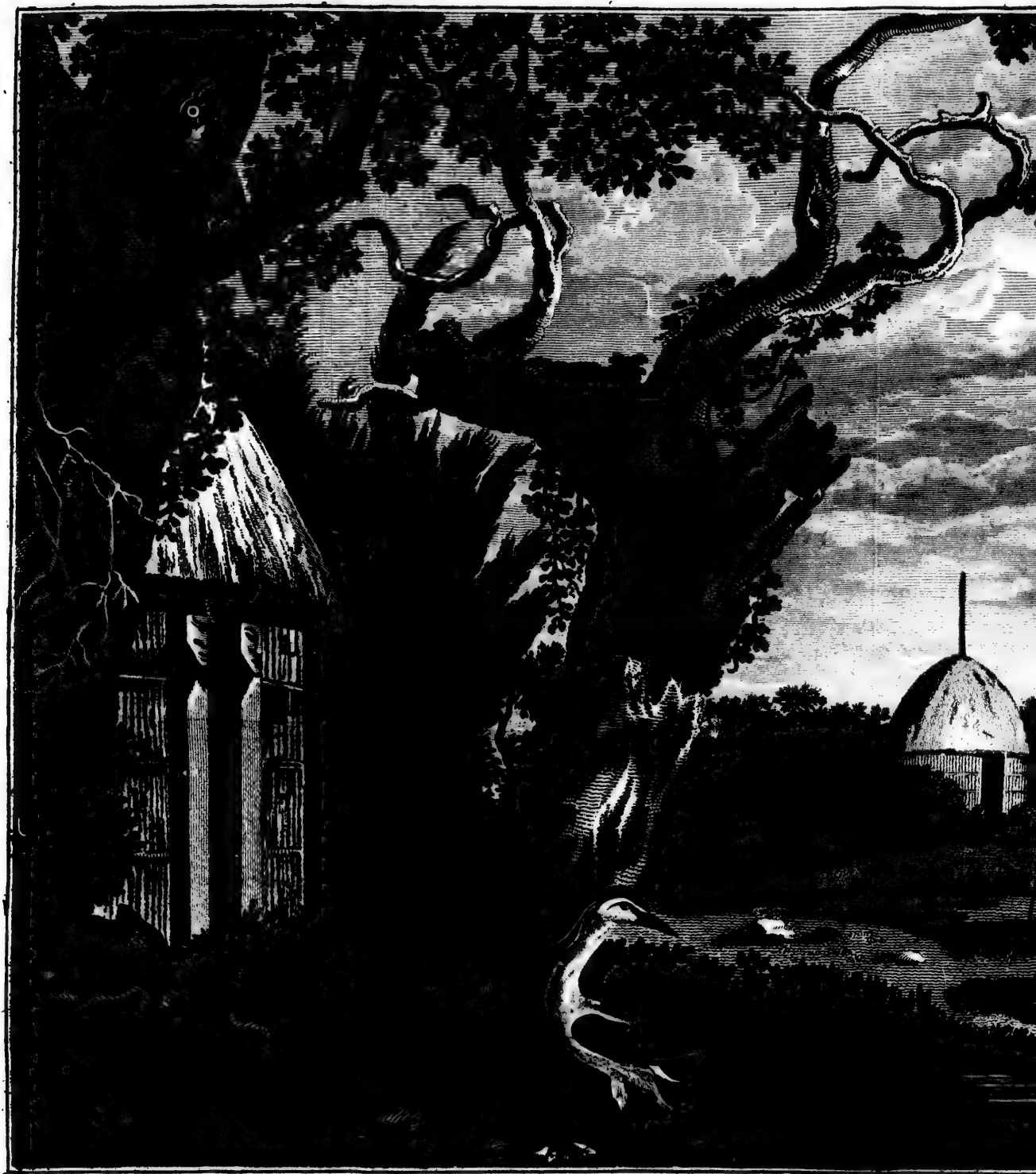
Tuſſchen die bergen en de keten, op welke wij ons bevonden, was eene breede valei, door welke eene rivier kronkelde. Op den oever derzelve lagen enige plantagieën en dorpen, welker inwooneren wij op weg ontmoet hadden, en van welke wij nog andere op den top van den berg vonden, die, naar wij onderſtellen mogten, naar het ſchip ſtonden te kijken. De vlakte of het plat land, dat langs het ſtrand ligt, waarop wij ons bevonden, vertoonde zig van de bergen zeer voordeelig; de ſlingerende beeken, die 'er door liepen, de plantagieën, de hier en daar verſpreid liggende dorpen, de verſcheidenheid in de boſſchen en de banken op de kuſt maakten een zoo afwiſfelend toneel, dat het geheel een taſereel voor een roman zoude hebben kunnen opleveren. En zoo 'er deeze vrugtbaare ſtukken land in de vlakten niet waren, en enige weinige op het hangen der bergen, zou het geheel land eene dorre wildernis kunnen genoemd worden. De bergen en andere hooge plaatsen zijn, voor het grootſte gedeelte, onbebouwbaar, hoofdzaklijk uit rotſen beſtaande, van welke veele vol kies zijn. De weinige aarde, die 'er
op

op ligt, is verzengd en verbrand van de zon; zij is egter met grof gras en andere planten bekleed, en hier en daar staan boomen en heesters. Het land in het algemeen had veel gelijkenis met *Nieuw-Holland* onder dezelfde breedte, en verscheiden van deszelfs natuurlijke voortbrengzelen scheenen dezelfde te zijn, terwijl de boschen zonder kreupelhout waren, gelijk in dat land. De rifs aan de kust en verscheiden andere overeenkomsten liepen ieder eenen in het oog, die beiden de landen gezien had. Wij bespeurden dat de geheele noord-oost-kust met banken en brandingen bezet was, die zig noordwaarts uitstrekten tot voorbij het eiland *Balabea*, tot zij zig in den horizon verloorren. Deeze waarneemingen gedaan hebbende, en onze gidsen niet verkiezende verder te gaan, klommen wij de bergen weder af langs eenen anderen weg dan wij 'er op geklommen waren. Deeze bragt ons in de vlakte door enige van hunne plantagiëen, die ik zag dat met veel oordeel aangelegd, en met veel arbeid bebouwd waren. Sommige lagen braak, andere waren kort geleden ontgonnen, en andere waren reeds langer bebouwd geweest, en zij begonnen reeds enige stukken weder om te spitten. Het eerste dat zij, naar ik bespeurde, deden, was het gras, dat de grond bedekte, in brand steeken. Het land enige jaaren braak te laten leggen is bij alle de natieën in deeze zee in gebruik; maar zij schijnen geen denkbeeld

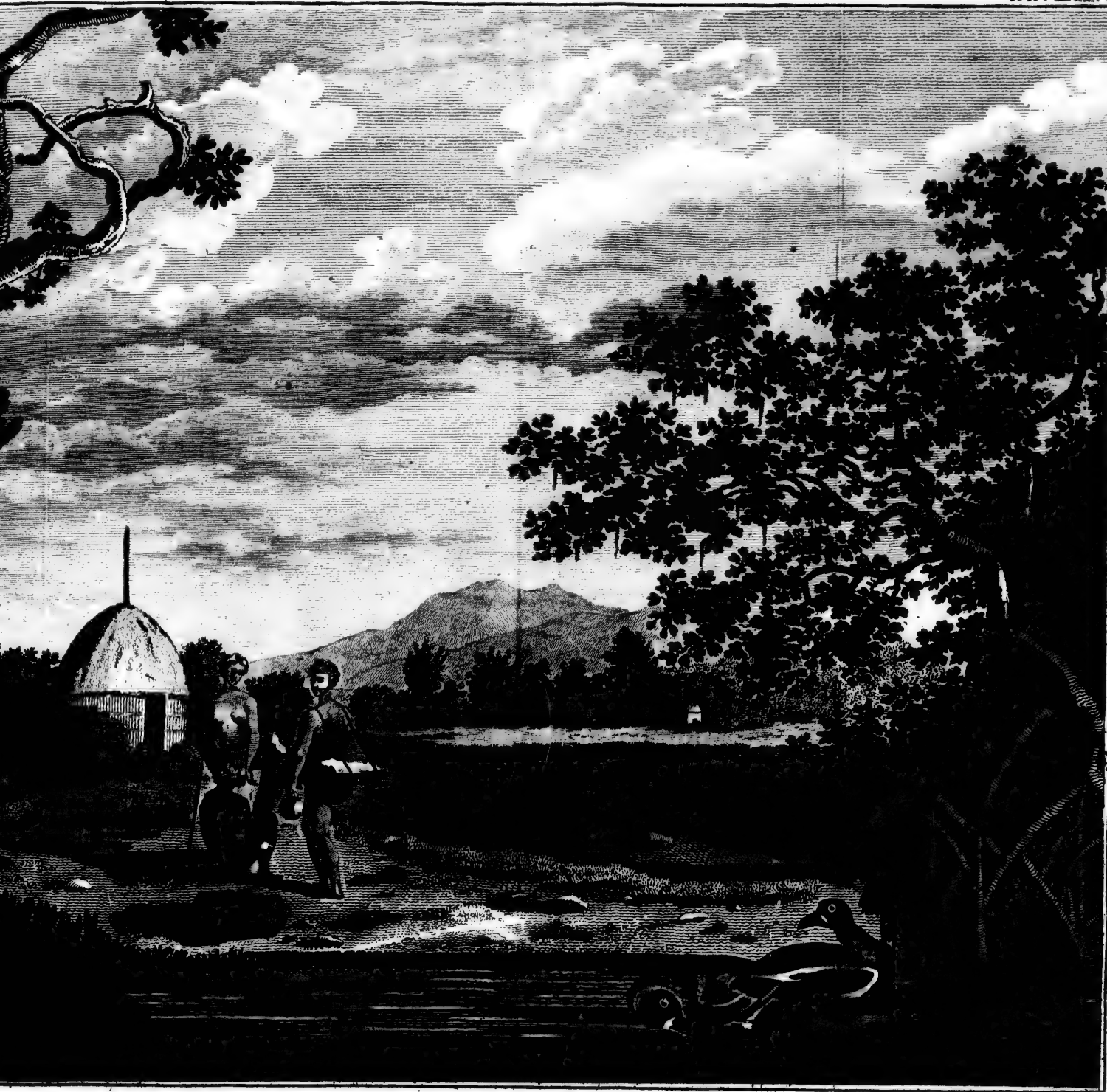

ILAND

ik flecht

GEZICHT OP HET EILAND

F EILAND NIEUW-CALEDONIA.

IT

beeld te hebben van het te mesten; ik heb het ten minsten nergens zien doen. Op den middag hadden wij onze wandeling volbragt, wanneer wij naar boord keerden om te eeten, en, een van onze gidsen ons verlaaten hebbende, bragten wij den anderen mede, wiens getrouwheid goedkoop beloond wierd.

In den agtermiddag deed ik eene kleine wandeling langs de kust westwaarts, in gezelschap van den Heer WALES. Behalven de waarneemingen, die wij deden op de voorwerpen, die wij ontmoeteden, kwamen wij de naamen van verscheiden plaatsen te weeten, welke ik toen voor eilanden aanzag, doch die ik naderhand bevond districten op dit zelfde land te zijn. Deezen agtermiddag wierd 'er aan de water-plaats door eenen van de inboorlingen een visch geharpoend; mijn schrijver kogt dien en zond hem mij toe, na dat ik aan boord gekoomen was. Hij was van eene nieuwe soort, enigzints naar een zonne-visch gelijkende, met eenen grooten, langen, lelijken kop. Geen gedagten hebbende dat hij fenijnig zoude zijn, bevalen wij dat men hem voor ons avondmaal gereed zoude maaken; maar gelukkiglijk nam het aftekenen en beschrijven van denzelfen zoo veel tijds weg, dat het te laat wierd, zoo dat enkel de lever en de hom klaar gemaakt wierden, van welke de twee Heeren FORSTER en ik slechts proefden. Omtrent ten drie uren 's morgens

gens gevoelden wij ons van eene buitengewoone zwakheid en verdooving in alle onze ledenmaaten overvallen. Ik had bijna alle gevoel verloren; ik kon geen onderscheid maaken tusfchen ligte en zwaare lighaamen, als ik al kragt genoeg hadde om die te tillen; een pot met water en een veder was even zwaar in mijne hand. Wij namen beiden een braakmiddel in, en daar op een zweetmiddel, dat ons veel verligting gaf. In den morgen wierd een van de biggen, die de ingewanden gegeten had, dood gevonden. Toen de inboorlingen aan boord kwamen en den visch zagen hangen, gaven zij ons onmiddellijk te verstaan dat hij geen gezond voedsel was, en lieten den grootsten afkeer van denzelven blijken, schoon geen hunner zulks had getoond toen de visch stond verkogt te worden, of na hij door ons gekogt was.

Den agtsten was de wagt en enig volk als gewoonlijk aan land. In den agtermiddag ontvong ik een boodfchap van den officier, mij berichtende dat TEABOOMA, het opperhoofd, aangekomen was met een geschenk van enige yams en suikerriet. Ik zond hem tot tegengeschenk onder andere eenen reu en eene teef, beiden jong, maar ten naasten bij volwassen. De reu was rood en wit, maar de teef was geheel rood of van de kleur van eenen Engelschen vos. Ik maak hier gewag van, omdat zij de Adam en Eva van hunne soort in

In dit land kunnen worden. Toen de officier in den avond aan boord kwam, vertelde hij mij dat het opperhoofd gekoomen was, verzeld van twintig mannen, zoo dat het een plegtig bezoek scheen. Het leed enigen tijd voor hij gelooven wilde dat de honden voor hem bestemd waren; maar zoo dra hij daarvan overtuigd was, was hij opgetogen van blijdschap en zond dezelve onmiddelijk weg.

Des anderendaags, 'smorgens vroeg, zond ik den luitenant PICKERSGILL en den Heer GILBERT met de groote sloep en den kotter uit, om de kust naar het Westen opteneemen, oordeelende dat dit beter met de sloepen dan met het schip geschieden konde, alzoo het rif het schip zoude noodzaaken verscheiden mijlen van land te blijven. Na het ontbijt wierd 'er enig volk aan wal gezonden om bezems te maaken, maar ik en de twee Heeren FORSTER konden het schip niet verlaaten, schoon wij veel beter waren, naardien eene goede zweeting eene gelukkige uitwerking gehad had. In den agtermiddag zag men eenen man aan land en aan het schip, die zoo blank was als een Europeaan. Volgens het bericht, dat men mij van hem gaf (want ik zag hem niet) kwam zijne blankheid niet voort van zijne afkomst, maar uit toeval en van eene ziekte; wij hebben zulke menschen ook op *Otahiti* en de

Societets-Eilanden gezien (*). Een friske oosten-wind en eene Engelsche mijl wegs, die het schip van land lag, beleexeden dit goede volk niet van bij troepen van dertig of veertig naar ons toe te koomen zwemmen, en even zoo terug te keeren.

Den tienden was 'er enig volk aan land als naar gewoonte, en de Heer FORSTER was zoo wel hersteld, dat hij aan wal kon gaan om planten te zoeken.

Den elfden, in den avond, kwamen de sloepen terug, wanneer mij de volgende omstandigheden bericht wierden. Van eene hoogte, die zij, in den morgen toen zij vertrokken waren, bereikt hadden, hadden zij een gezigt van de kust. De Heer GILBERT was van gedagten dat zij het eind in het Westen zagen, maar de Heer PICKERSGILL dagt dit niet, schoon beiden overeenkwamen dat langs dien weg geen doorvaart voor het schip was. Hiervandaan gingen zij, verzeld van twee inboorlingen, naar *Balabea*, dat zij niet bereikten dan na zonne-ondergang, en van waar zij den

(*) WAFER ontmoetede op de land-engte van *Darten* Indlaanen van de kleur van een wit paerd. Ziet zijne beschrijving van de land-engte bladz. 134. Ziet ook DE PAU, *Wijzeerige naspeuringen over Amerika*, daar verscheiden voorbeelden van deeze aanmerklijke witheid worden opgegeeven, en die getragt heeft het verschijnsel te verklaren.

den volgenden morgen voor zonne - opgang weder vertrokken; bijgevolg was dit een vrugtlooze togt geweest, en zij hadden de twee volgende dagen besteed om bij het schip te koomen. Terwijl zij naar het eiland voeren, zagen zij veele schildpadden, maar de sterke wind en hooge zee lieten hen niet toe eene enkele te dooden. De kotter was bijna verloren geweest, naardien hij eensklaps vol water wierd, hetwelk hen noodzaakte verscheiden dingen over boord te werpen, voor zij denzelven konden ledigen, en het lek, dat hij gekregen had, stoppen. Zij kreegen van eene vischkano, die zij ontmoetten, toen zij van het rif kwamen, zoo veel visch als zij eeten konden, en zij wierden door TEABI, het opperhoofd van het eiland *Balabea* en het volk, dat in menigte kwam om hen te zien, met veel beleefdheid ontvangen. Om niet te veel verdrongen te worden, trok ons volk eene lijn op den grond, en gaf hun te verstaan dat zij niet over dezelve zouden koomen. Dit verbod gehoorzaamden zij, en kort daarop deed een van hun 'er zelf zijn voordeel mede. Enige kokos-nooten hebbende, welke een van ons volk wilde koopen, terwijl hij niet genegen was die af te staan, gong hij henen, en wierd door den geenen, die dezelve hebben wilde, gevolgd. Dit ziende, gong hij op het zand nederzitten, maakte eenen kring rondom zig, gelijk hij ons volk had zien doen, en gaf te kennen dat de ander niet daar

binnen zoude koemen, waarvan hij zig dan ook onthield. Naardien dit voorval door genoegzame getuigenissen bevestigd wierd, meende ik dat het niet onwaardig ware alhier ingelascht te worden.

Den twaalfden, des morgens vroeg, beval ik den timmerman aan het herstellen van den kottor te werken, en ik liet het water aanvullen, dat wij de drie voorige dagen gebruikt hadden. Naardien TEABOOMA, het opperhoofd, niet te zien was geweest zedert hij de honden had ontvangen, en ik den grondslag wilde leggen van het land ook met varkens te bevolken, nam ik eenen jongen beer en eene jonge zog met mij in de sloep en voer de *Mangles-kreek* op, om naar mijnen vriend te zoeken, ten einde hem dezelve ter hand te stellen. Doch toen wij daar kwamen, zeide men ons dat hij op eene andere plaats woonde, en dat zij om hem zouden zenden. Of zij dit deden weet ik niet, maar naardien hij niet kwam, besloot ik dezelve aan den eersten man van aanzien, dien ik ontmoeten zoude, te geven. Naardien de gids, die ons op de bergen geleid had, toevallig daar was, gaf ik hem te verstaan dat ik voorneemens was de twee biggen aan land te laaten, en beval dat men dezelve daartoe uit de sloep zoude zetten. Ik bood hen eenen deftigen ouden man aan, denkende dat men dezelve bestaan hem zoude kunnen toevertrouwen; maar hij schudde met het hoofd, en hij, en alle die tegenswoordig waren

dee-

deeden tekenen dat wij hen weder in de sloep zouden neemen. Toen zij zagen dat ik daar niet aan voldeed, scheenen zij met elkanderen te raadpleegen wat te doen, en toen zeide mij onze gids dat wij dezelve naar den *Alekes* of het Opperhoofd zouden brengen. Ik beval dan dat men dezelve op zoude neemen, en wij wierden door hem naar een huis gebragt, in hetwelk agt of tien perfoonen van middelbaaren ouderdom in eenen kring gezeten waren. Toen ik met mijne varkens bij hen was ingeleid, verzogten zij mij met veel beleefdheid te willen gaan zitten, waarop ik de verdiensten van de twee biggen begon optevijzen, hun verklaarende hoe veele jongen het wijfjen in eens zoude krijgen, en hoe dra deeze tot enige honderden zouden vermenigvuldigen. Mijn eenigste oogmerk was derzelver waarde te vergrooten, opdat zij 'er te meer zorg voor zouden draagen, en ik had reden te denken dat ik enigzints daarin geslaagd ware. Ondertusfchen kwamen twee mannen, die het gezelschap verlaaten hadden, terug met zes yams, die mij wierden aangeboden, waarop ik afscheid nam en naar boord vertrok.

Ik heb reeds aangemerkt dat hier een dorpjen was; ik bevond nu dat het veel grooter was dan ik verwagt had, en dat 'er, rondom hetzelfde, veel bebouwd land lag, regelmatiglijk aangelegd, reeds bepoot en nog bepoot wordende met

taro of karaïbische kool, yams, suiker-riet en plataanen. De plantagieën van de karaïbische kool waren vrij wel bewaterd door kleine beekjens, die aanhoudend vlietende gehouden wierden uit het groot kanaal aan den voet van het gebergte, van waar deeze stroomtjens in door konst gemaakte kronkelingen afgeleid werden. Zij planten deeze wortelen op tweeërle wijzen, sommige in vierkante of langwerpige vakken, die volkoomen horizontaal liggen en beneden de gewoone oppervlakte van den omliggenden grond uitgehold zijn, zoo dat zij 'er zoo veel water in kunnen laaten als zij nodig vinden. Ik heb dezelve gemeenlijk twee of drie duimen onder water zien staan, maar ik weet niet of dit wel altijd nodig zij. Andere zijn op verheven reien, omtrent drie of vier voeten breed en twee of twee en eenen halven voeten hoog, geplant. Op het midden of boven op die verhevenheden is eene smalle goot, door welke een straaltjen water wordt geleid, dat de wortelen bevogtigt, welke ter weder zijde van dezelve op die verhevenheid geplant zijn, en deeze plantagieën zijn zoo oordeelkundig aangelegd, dat dezelfde straal verscheiden reien bevogtigt. Deeze verheven reien dienen somtijds te gelijk om de horizontale plantagieën aftecheiden, en daar dit is, dat gemeenlijk in acht genoomen is daar een voetpad of iets diergelijks vereischt wordt, is geen duim gronds verloren. Mischien

is 'er enig onderscheid in de wortelen, hetwelk deeze verschillende wijze van teelen vereischt. Sommige zijn smaaklijker dan andere, en zij zijn niet alle van eene en dezelfde kleur; doch dit zij zoo het wil, zij zijn een zeer gezond voedsel en de toppen zijn eene goede groente, en worden als zoodanig bij de inboorlingen gegeten. Aan deeze plantagieën werken mannen, vrouwen en kinderen.

In den agtermiddag gong ik aan land, en liet op eenen grooten boom, die bij de water-plaats, dicht aan strand, stond, een opschrift snijden, bevattende den naam van het schip, den dag enz., als een bewijs dat wij de eerste ontdekkers van dit land geweest zijn, gelijk ik op alle andere eilanden, die ik aangedaan had, en daar dit nodig was, verrigt had. Dit gedaan zijnde, nammen wij afscheid van onze vrienden en keerden naar boord; ik liet alle de sloepen binnen boord hoefsen, om des anderen daags morgens geresd te zijn om zee te kiezen.

NEGENDE HOOFDSTUK.

Beschrijving van Nieuw Caledonia. Zeden, gewoonten en kunsten der inwooneren.

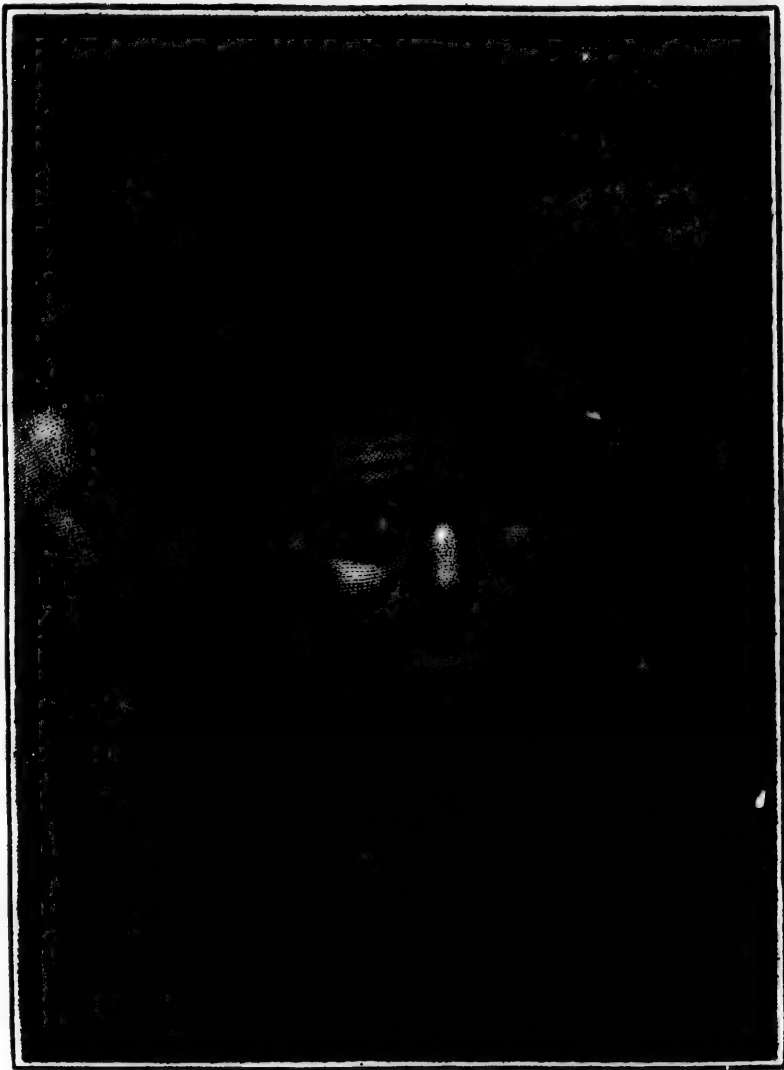
Ik zal het verslag van onze verrigtingen alhier besluiten met enige narichten omtrent het land en deszelfs bewooneren. Het is een sterk, welgespierd, welgemaakt, en werkzaam volk, beleefd en vriendlijk, en niet in het minst geneigd tot steelen, dat van geene andere natie in deeze zee kan gezegd worden. Zij zijn omtrent van dezelfde kleur als de inboorlingen van *Tanna*, maar hebben beter trekken en een aangenaamer geelaat, en zij zijn een veel grooter ras van menschen; wij zagen sommige, die zes voeten en vier duimen lang waren. Daar waren enige, die dikke lippen, platte neuzen en volle wangen, en enigermaate de trekken en het uitzigt van Negers hadden. Twee dingen bragten dit voorkoomen te weeg, vooreerst hunne wolachtige hoofden, en ten tweeden het besmeeren van hunne aangezigten met zwart blanketzel. Hun hair en hunne baarden zijn in het algemeen zwart. Het eerste is zeer gekruld, zoo dat het op het eerst gezigt zig als dat van eenen Neger vertoont. Het is eger zeer verschillend, schoon grover en sterker dan het

het ons. Sommige, die het lang draagen, binden het op de kruin van het hoofd op; andere laten slechts ter wederzijde eene groote lok groeijen, die zij opbinden; veele andere, gelijk ook alle de vrouwen, draagen het kort afgesneden. Deeze ruuwe koppen moeten zeer waarschijnlijk dikwijls gekrabt worden, waartoe zij een alleruitmuntendst werktuig bij zig hebben. Het is eene soort van kam, van stokjens van hard hout gemaakt, die van zeven tot negen of tien duimen lang zijn, en omtrent van de dikte van brei-naalden. Van deeze stokjens zijn een zeker getal, zelden meer dan twintig, maar gewoonlijk minder, aan een eind aan malkanderen gebonden, gelijkwijdig met, en omtrent een tiende duims van elkaër. De andere einden, die wat puntig zijn, spreiden zig van een, als de beentjens van een waaier, waarmede zij honderd van het ongedierte te gelijk kunnen opjaagen. Deeze kammen of krabbers, want ik geloof dat zij tot beiden einden dienen, draagen zij altoos in hun hair ter zijde van het hoofd. Het volk van *Tanna* heeft een diergelijk werktuig tot hetzelfde gebruik, maar dat is, geloof ik, gevorkt, met niet meer dan drie of vier tanden, en somtijds is het slechts een puntig stokjen. Hunne baarden, die even gekroesd zijn als hun hoofd-hair, worden meest kort gedraagen. Gezwollen en zweerende beenen en voeten zijn bij de mannen gemeen, gelijk

ook zwelling van den balzak. Ik weet niet of dit door enige ongesteldheid veroorzaakt worde dan door de wijze van het schortjen aanteden, van hetwelk ik boven gesproken heb, en dat zij als die van *Tanna* en *Mallicolo* gebruiken. Dit is hunne eenigste kledij, en het is gemeenlijk van den bast van een boom gemaakt, maar somtijds van bladeren. De kleine stukjens papier, doek enz. die zij van mij kreegen, wierden gemeenlijk daartoe gebruikt. Wij zagen wel grove klederen onder hen, maar zij scheenen die nooit te draagen, dan wanneer zij in hunne kanos uit waren en niets te doen hadden. Sommige hadden eene rolronde, holle, stijve, zwarte muts op, die een groot sieraad bij hen scheen te zijn, en die wij meenden te bespeuren dat enkel door lieden van aanzien of krijslieden gedraagen wierd. Als wij hun een vel grof papier gaven, wierd het onmiddelijk tot zulk eene muts gemaakt (1).

De kledij der vrouwen bestaat in eenen korten rok, van de vezelen van den plataanen boom gemaakt, over een touw gelegd, waaraan zij vastgemaakt zijn, en om den middel gebonden. Het rokjen is ten minsten zes of agt duimen dik, maar geen duim langer dan nodig is tot het gebruik, dat er mede bedoeld wordt. De buitenste vezelen zijn zwart geverwd, en, tot sieraad, zijn op de meeste enige paerel-oester schulpen aan de regter zijde vast gehecht. De algemeene sieraadjen van beiden

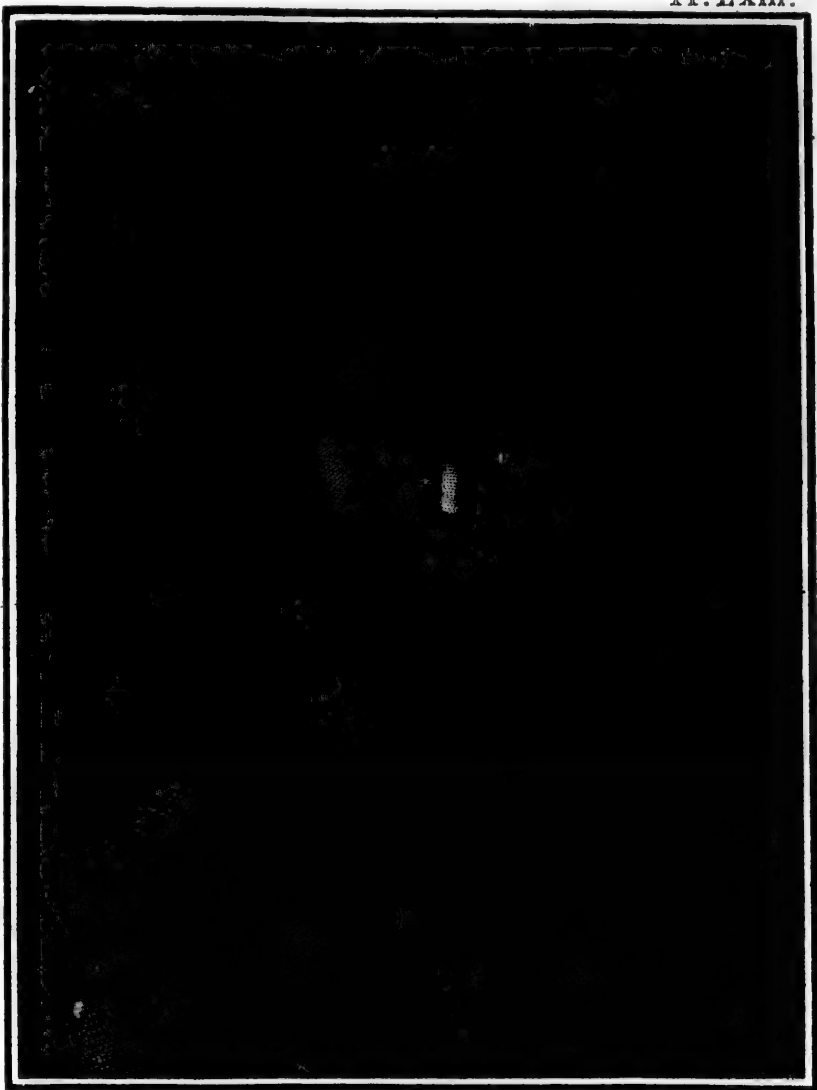
Pl. LXII.*

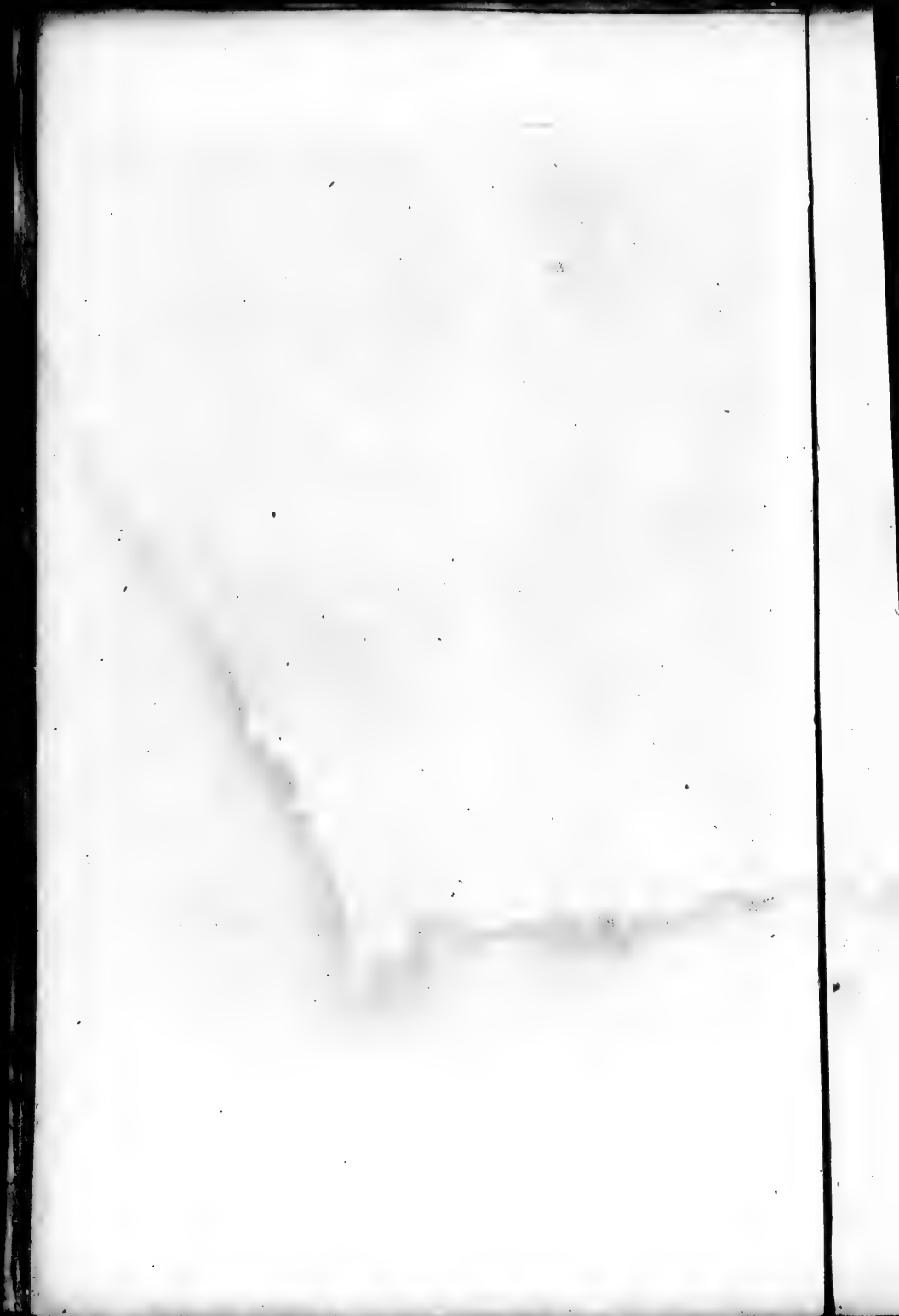
MAN VAN NIEUW--CALEDONIA.

Pl. LXIII*

·VROUW VAN NIEUW CALEDONIA.

den kunnen zijn oor-ringen van schildpad, halsbanden en arm-banden van schulpen en steenen, welke laatste zij boven de elboogen dragen. Zij hebben bespikkingen of vlakken op de huid, op verscheiden deelen van hun lighaam; maar zij zijn, geloof ik, niet zwart, gelijk op de oostelijke eilanden. Ik weet niet of zij tot iets anders dan tot versiering moeten dienen; het volk van *Tanna* is omtrent op dezelfde wijze getekend.

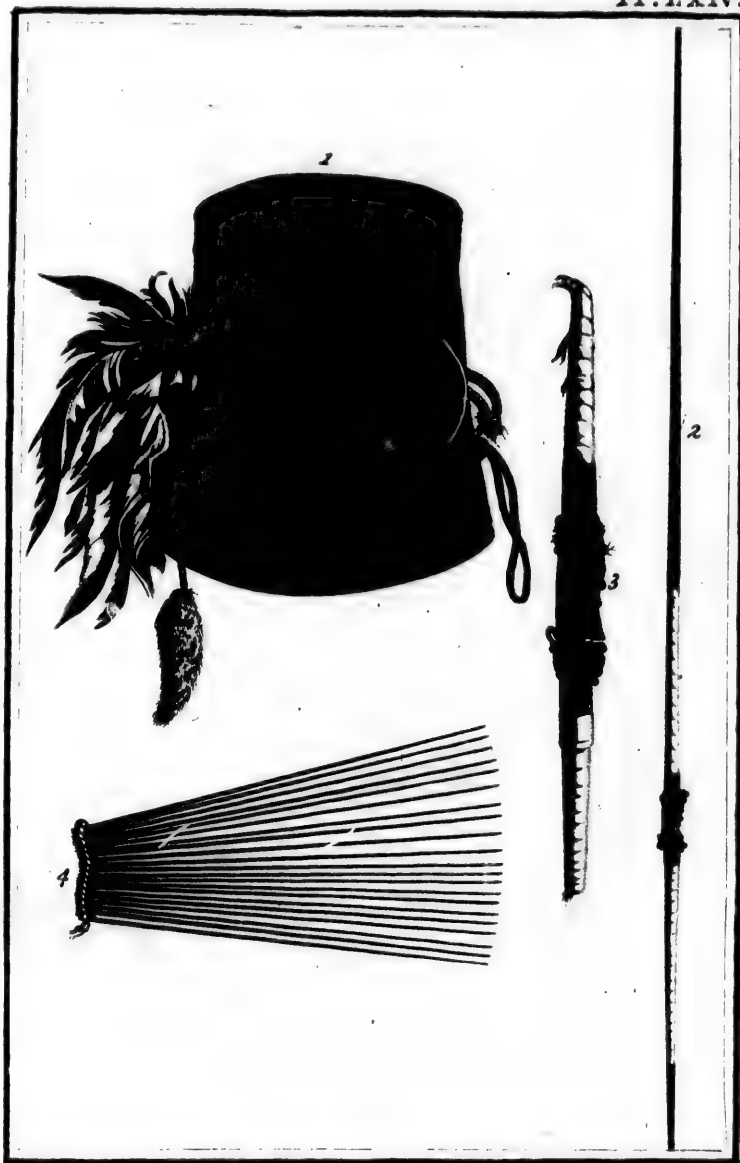
Zoo ik over den oorsprong van deze natie moest oordeelen, zou ik denken dat zij een ras ware tuschen het volk van *Tanna* en van de *Vrienden-Eilanden*, of tuschen die van *Tanna* en de Nieuw-Zeelanders, of alle drie, naardien hunne taal, in sommige opzigten, een mengsel uit de talen van alle deeze is (a). In karakter gelijken zij naar de inboorlingen van de *Vrienden-Eilanden*; maar zij gaan hen in vriendelijkheid en beleefdheid te boven.

Ondanks hun vreedzaam karakter, moeten zij egter somtijds oorlogen hebben, alzoo zij wel van aanvallende wapenen voorzien zijn, zoo als knodsen, speeren, werpspiesen, en slingers om steenen te werpen. De knodsen zijn omtrent derde halve voeten lang en op onderscheiden wijzen gemaakt, sommige als een seisen, andere als een houweel; sommige hebben een' kop als een' havik, en andere zijn van boven rond; maar alle zijn zij net gemaakt. Veele van hunne speeren en werpspiet-

spietsen zijn niet minder net en met snijwerk versierd. De slingers zijn zoo eenvoudig als mogelijk is; (3) maar zij geeven zig enige moeite om de steenen, die zij gebruiken, tot eene behoorlijke gedaante te vormen, die omtrent die van een ei is, waarvan beiden einden even als het puntigst zouden zijn. Zij gebruiken een' koord op dezelfde wijze als op *Tanna*, in het werpen van de schicht, die, geloof ik, veel gebruikt wordt om visch te harpoenen. Hierin schijnen zij zeer behendig te zijn; ik weet ook niet dat zij de groote vischen op enige andere wijze weeten te vangen; want ik zag noch hoeken, noch lijnen onder hen.

Het is onnodig van hun gereedschap te spreken, alzoo het omtrent van dezelfde stoffen en op dezelfde wijze gemaakt is als op de andere eilanden. Hunne bijlen zijn egter enigzints verschillende, ten minsten sommige, dat zoo wel aan hunne verbeelding als aan gewoonte kan worden toegeschreven (4).

Hunne huizen, of ten minsten de meeste, zijn rond, en gelijken enigzints naar eene bijen-korf, zijnde ook even zoo digt en warm. De ingang is door eene kleine deur of lang vierkant gat, juist groot genoeg om eenen man, die zig in twee buigt, door te laten. De zijde-muuren zijn omtrent vier voeten en een halven hoog; maar het dak is hoog, en loopt van boven in eene punt toe, op welke eene houten paal of stok staat, die

VERSIERZELS EN WAPENEN VAN DE INWOONEREN
VAN NIEUW-CALEDONIA.

1. Nuts. 2. Speer. 3. het middenst gedeelte van de speer vergroot. 4. Kam.

WA

WAPENEN EN GEREEDSCHAP VAN DE INWOONEREN
VAN NIEUW-CALEDONIA.

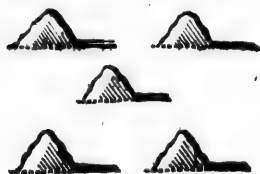
1. *Stryd byl.* 2 en 3. *Knoedfen.* 4. *Werp-riem.* 5. *Byl.*

die gemeenlijk met snijwerk of schulpen, of beiden versierd is. De binten zijn van kleine sparren, rotting enz. en de muuren en het dak zijn dik en digt gedekt met grof lang gras. Binnen in het huis zijn paalen opgezet, aan welke dwars-sparren vastgemaakt zijn, waarop planken leggen, om 'er iets tot gemak op te zetten. Sommige huizen hebben twee verdiepingen boven elkanderen. De vloer is belegd met droog gras, en hier en daar liggen matten voor de voornaamste, om op te zitten of te slaapen. Wij vonden in de meeste twee haarden, en gemeenlijk een vuur brandende, en, alzoo 'er geen uitgang voor den rook was dan door de deur, was het geheel huis warm en vol rook, zoo dat wij, die daaraan niet gewoon waren, het 'er naauwlijks een' oogenblik in uithouden konden. Dit zal mischien de reden zijn waarom wij dit volk zoo koudelijk vonden, als het in de open lucht, en niet in beweeging was. Wij zagen hen dikwijls hier en daar vuurtjens maaken en 'er zig rondom dringen, met geen ander oogmerk dan om zig te verwarmen. De rook in de huizen zal mischien een noodzaaklijk kwaad zijn, alzoo dit de muskiten wederhoudt van 'er in te koomen, die hier vrij talrijk zijn; hunne woningen zijn in sommige opzigten net, want, behalven de versierzelen op de toppen, zag ik ook enige posten, die met snijwerk opgesierd waren. Hunne huizen zijn, over het algemeen,

be-

beter geschikt voor eene koude dan voor eene heete luchtstreek, en, alzoo 'er geene afgeschotten vertrekken in zijn, kunnen zij weinig afgezonderd wezen (5).

Zij hebben niet veelerlei huisraad, en de aarden potten, van welke reeds gesproken is, zijn de eenigste stukken, die melding verdienen. Elk gezin heeft ten minsten eenen, in welchen zij hunne wortelen, en mischien visch bakken; het vuur, op hetwelk zij hun eeten kooken, is buiten het huis in de open lucht. Daar zijn drie of vier puntige steenen in de aarde vastgezet, van welke de punten omtrent zes duimen boven den grond zijn, in deeze orde.

Die van drie steenen zijn slechts voor eenen pot, die van vijf steenen voor twee. De potten staan niet op hunnen bodem, maar leggen op zijde. Het gebruik van deeze steenen is baarblijk om de potten te beletten op het vuur te rusten, opdat het te beter zoude branden.

Zij leeven, hoofdzaklijk van wortelen en visch en van den bast van een' boom, welke men mij

ge-

gezegd heeft dat ook in de West-Indiëen groeit. Deezen braaden zij, en kaauwen dien bijna onophoudlijk. Hij heeft eenē zoete laffe smaak; sommige van ons volk vonden 'er smaak in. Hun eenigste drank is water, ik zag hen ten minsten geenen anderen drank gebruiken.

Plataanen en suiker-riet zijn 'er geenzints overvloedig; de broodvrugt-boomen zijn 'er zeer schaarsch, en de kokosnooten-boomen klein en dun gezaaid, en geene van beiden scheenen veel vrugten te draagen.

Enkel naar het aantal inboorlingen, die wij dagelijks zagen, te oordeelen, zou men moeten denken dat het eiland zeer volkrijk zij; maar ik geloof dat de inwooneren thans, om onzent wille, van alle kanten waren te zaamen gevloeid. De Heer PICKERSGILL merkte op dat 'er langs de kusten naar het Westen maar weinig volk was, en wij wisten dat 'er dagelijks andere van de andere zijde van het land over de bergen kwamen om ons te bezoeken. Doch, alhoewel de inwoners over het geheel mischien niet talrijk zijn, is het eiland egter niet dun bevolkt aan de zee-kust en in de valeien en vlakten, die voor bebouwing vatbaar zijn. Het schijnt een land te zijn dat niet veele inwooneren kan voeden. De Natuur is het minder gunstig geweest dan enig ander eiland tuschen de keerkringen, dat wij in deeze zee kennen. Het grootst gedeelte van deszelfs

zels oppervlakte of ten minsten van hetgeen wij 'er van zagen, bestaat uit dorre rotsachtige bergen, (6) en het gras en de kruiden, die 'er op groeijen, zijn nutloos voor volk, dat geen vee bezit.

De onvrugtbareheid van het land is genoegzame verschooning voor de inboorlingen dat zij niet in de behoeften van den reiziger voorzien. De zee zal mischien het gebrek van het land enigmaate vergoeden, want eene kust, van rifs en banken omringd als deeze, kan niet misfen overvloedig van visch voorzien te zijn.

Ik heb reeds aangemerkt dat het land zeer veel naar *Nieuw-Zuid-Wales* of *Nieuw-Holland* gelijkt, en dat sommige van deszelfs natuurlijke voortbrengzelen dezelfde zijn. (7) Wij vonden hier in het bijzonder den boom, die met eenen zagten, witten, gescheurden bast bedekt is, welke 'er gemakkelijk wordt afgeschild, en die, naar men mij gezegd heeft, dezelfde is, die in de Oost-Indiëen gebruikt wordt om de schepen te kalfsaaten. Het hout is zeer hard; de bladeren zijn lang en smal, van eene bleeke doodsche groene kleur, en zeer specerijachtig, zoo dat hij eigenlijk kan gezegd worden in dat land t'huis te behooren. Daar zijn hier egter enige planten, die 'er op de oostlijke en op de noordlijke eilanden groeijen, en zelfs eene soort van passiebloem, die men mij gezegd heeft nog nergens in

in het wild gevonden te zijn dan in Amerika (8). Onze kruidkundigen hadden hier niet te klaagen dat zij niets te doen vonden, naardien elke dag wat nieuws in de kruidkunde of in andere takken van de Natuurlijke Historie opleverde. Landvogelen zijn 'er niet veel, maar daar zijn verscheiden nieuwe. Een van deeze is eene soort van kraai; zoo noemden wij hem ten minsten, schoon hij niet half zoo groot is en zijne vederen met blaauw getint zijn. Zij hebben ook enige zeer fraaije tortelduiven, en andere kleine vogelen, welke ik te vooren nooit gezien had.

Alle onze pogingen om den naam van het geheel eiland te weten te koomen waren vrugtloos. Mischien is het voor hun te groot om het bij eenen enkelen naam te benoemen. Zoo dikwijls wij 'er naar vroegen, noemden zij ons den naam van het distrikt of de plaats, waarnaar wij wezen, die elk door een opperhoofd geregeerd wierden, en ik bekwam, gelijk ik reeds heb aangemerkt, de naamen van verscheiden van die distrikten met de naamen van den Koning of het Opperhoofd van elk van dezelve; maar wij weten niet hoe verre hunne macht zig uitstrekke. *Balade* was de naam van het distrikt, waarin wij waren, en *TEA BOOMA* die van het Opperhoofd. Hij woonde aan de andere zijde van de keten bergen, zoo dat wij zijn gezelschap maar weinig hadden en dus ook weinig van zijne

34. [Sept. 1774] REIZE RONDOM

macht konden zien. *Tea* schijnt een tijtel te zijn, die voor de naamen van alle, of de meeste van hunne opperhoofden of groote mannen gezet wordt. Mijn vriend vereerde mij met den naam van *Tea cook*.

Zij leggen hunne dooden in den grond. Ik heb geene van hunne begraafplaatsen gezien, maar enige van onze heeren wel. Op eene dierzelve lagen, naar men hun berichtte, de overblijfselen van eenen bevelhebber, die in een gevegt gesneuveld was, en zijn graf, dat enigzints naar eene groote mollen-hoop geleek, was met speeren, werp-spietsen, roet-spaanen enz. versierd, die alle rondom hetzelfde regtop in den grond waren gestookt (9).

De kanos, van welke dit volk gebruik maakt, gelijken veel naar die van de *Vrienden-Eilanden*, maar zij zijn de zwaarste, lompste vaartuigen, die ik ooit gezien heb. Zij zijn gelijk die welke ik dubbele kanos noem, van twee groote uitgeholde boomen gemaakt; hebbende een verheven boord, omtrent twee duimen hoog, en aan elk eind met eene soort van afschutsel van dezelfde hoogte gesloten, zoo dat het als een lange vierkante-trog is, omtrent drie voeten korter dan de romp van de kano, dat is anderhalven voet aan elk eind. Twee kanos, dus gemaakt, worden aan elkanderen vast gemaakt, omtrent drie voeten van malkaer, door middel van dwarsch-sparren, die omtrent een

een' voet over elk boord uitsteeken. Over deeze sparren wordt een dek of zeer zwaar plat gelegd, van planken en kleine ronde sparren gemaakt, op welke zij een vuur - haard en gemeenlijk een brandend vuur hebben, en zij hebben een' pot bij zig, om hun eeten te koken. De ruimte tusschen de twee deksplanken belegd en het overige met sparren. Aan eene zijde van het dek, en digt aan den rand, is eene rei knieën vastgemaakt, vrij digt naast elkaër, welker gebruik is de mast, de raas enz. te beletten over boord te vallen. Zij voeren een of twee latijnsche zeilen, aan eene kleine latijnsche raaf uitgespannen, welker eind in eene inkeeping of in een gat van het verdek wordt vastgemaakt. Het onderske van het zeil is aan eene kleine gijp vastgemaakt. Het zeil bestaat uit stukjens matten, de touwen zijn van de grove vezelen van den plataan-boom gemaakt, tot koorden van eene vingers dikte gedraaid, en drie of vier zulke koorden, te zaamen gevlogten, dienen hun voor hoofd-touwen, enz. Mij dagt dat zij wel zeilden, maar zij waren in het geheel niet geschikt om te roeijen of te pagaaien. Als zij niet kunnen zeilen, werken zij het vaarttuig voort met wrikken, en daar zijn tot dat einde gaten in het verdek of het plat, door welke zij den riem steeken, die zoo lang zijn dat, als het blad in het water is, de steel of het handvat vier of vijf voeten boven het verdek is. De

man, die het vaarttuig voortstuuwt, staat agter aan, en wrikt het met beiden zijne handen voort. Deeze wijze van vaaren gaat zeer langzaam en daarom zijn de kanos slegt geschikt tot vischen, vooral tot het harpoenen van schildpadden, dat, geloof ik, nauwlijks ooit met dezelve geschieden kan. Hun visch-tuig, dat ik gezien heb, bestaat uit schildpad-netten, naar ik geloof, van gevlogten vezelen van den plataan-boom gemaakt, en uit kleine hand-netten met zeer kleine maazen, van sijt draad gemaakt. Om te vischen gaan zij, geloof ik, gemeenlijk op het rif in ondiep water leggen, en harpoenen den visch, die hun voorkoomt. Zij zullen egter mischien nog andere wijzen van te vischen hebben, die wij geene gelegenheid hadden te zien, alzoo 'er, terwijl wij hier lagen, geene boot uitging, terwijl al hun tijd en aandacht met ons wierd bezig gehouden. Hunne kanos zijn omtrent dertig voeten lang, en het verdek of plat omtrent vier en twintig voeten lang en tien breed. Wij hadden nog geen zulk zwaar hout in het land gezien als dat, waarvan hunne kanos gemaakt waren. Wij merkten op dat de gaten, die in de planken gemaakt waren, om dezelve aan malkanderen te naaien, 'er door gebrand waren, doch met welk werktuig zulks gedaan ware zijn wij nooit te weeten gekoomen. Het is allerwaarschijnlijkst dat het van steen geweest is, dat mischien de reden is waarom zij

zoo gezet waren op groote bouten, daar zij ten eersten zagen dat zij hiertoe zouden kunnen dienen. Ik was overtuigd dat zij die niet alleen voor scherp gereedschap begeerden, omdat zij eene groote begeerte hadden naar de ijzeren kavijn-nagels, die in de balie van het half dek waren, en meer prijs op dezelve scheenen te stellen dan op een grooten spijker, schoon de laatste tweemaal zoo dik was. Deeze pennen, die rond zijn, hebben mischien juist de gedaante van het gereedschap, dat zij van de spijkers wilden maaken. Ik bevond niet dat eene bijl bij hen van zoo veel waardij was als een groote spijker, of bout. Kleine spijkers waren van weinig of geene waarde, en glazen koraalen, spiegeltjens enz. trokken hunne bewondering niet.

De vrouwen van dit land, gelijk ook die van *Tanna*, zijn, voor zoo veel ik 'er over kon oordeelen, veel kuischer dan die van de oostlijker eilanden. Ik heb niet vernoomen dat iemand van ons volk de minste gunst van haar genoten hebbe. Men heeft mij verhaald dat de juffers alhier zigt dikwijls vermaakten met een weinig in gezelschap van onze heeren ter zijde te gaan, als of zij voorneemens waren hun gunst te bewijzen, en dan wegtelooopen en hen uittelagchen. Of dit nu kuischheid of *coquetterie* ware zal ik niet beslissen, en het kooft 'er ook niet op aan, alzoo de uitwerkingen eenerlei waren.

TIENDE HOOFDSTUK.

*Vaans langs de kust van Nieuw Caledonia,
Aardrijks- en Scheepvaarkundige Waarnee-
mingen.*

(1) **A**lles nu gereed zijnde om in zee te loopen, ligteden wij, op zondag den dertienden September, met zonne-opgang, het anker, en steventen met eene fraaie koelte uit het O. ten Z. naar buiten door hetzelfde kanaal, waardoor wij naar binnen gekoomen waren. Ten half agt uren waren wij in het midden van hetzelfde. Het *Waarneming-Eiland* lag Z. 5° O. vier mijlen van ons, en het eiland *Balabea* W. N. W. Zoo dra wij vrij van het rif waren, loefden wij naar stuurboord met oogmerk om zuid-oostwaarts op te laveeren; doch alzoo de Heer GILBERT van gedachten was dat hij het eind of de noord-westlijke punt van het land gezien had, en dat het gemaklijker zoude vallen het door het N. W. omzeilen, bield ik op met laveeren, en zeilden de buiten zijde van het rif langs, sturende N. N. W., N. W. en N. W. ten W., gelijk het strekte. Op den middag lag het eiland *Balabea* Z. ten W. dertien Engelsche mijlen van ons; en dat wij oordeelden het westlijk eind van het groot land

land te zijn, lag Z. W. $\pm$ Z. en de strekking van het rif was N. W. ten W.; de waargenoomen Breedte was $19^{\circ} 53' 20''$; de Lengte van *Waarneeming-Eiland* $14' W.$ Wij bleeven N. W. ten W. stuuren langs de buiten-zijde van het rif tot drie uren, wanneer het eiland *Balabea* Z. ten O. $\pm$ O. lag. In deeze streek zagen wij eene opening in het rif, die wij gisten een kanaal te zijn, door den grooten stroom, die 'er uit kwam. Van deeze plaats draaide het rif noordwaarts, drie of vier mijlen verre, en dan N. W. Wij volgden deszelfs strekking, en N. W. vorderende, kwam 'er meer land te voorschijn, hetwelk aan dat, hetgeen wij te vooren gezien hadden, vast scheen te zijn, zoo dat de Heer GILBERT zig bedrogen, en het eind van de kust niet gezien had. Ten vijf uren lag dit land W. ten N. $\pm$ N., op twintig Engelsche mijlen afstand; doch hetgeen wij van het rif zien konden strekte in de rigting van N. W. ten N.

Naar stuurboord opgeloeft en den nacht met laveeren doorgebracht hebbende, lag het eiland *Balabea* den veertienden, bij zonne-opgang, Z. 6° O. en het land, dat wij des avonds te vooren gezien hadden, W.; maar het rif strekte nog N. W. en wij stuurden langs hetzelfde met een ligt koeltjen uit het O. Z. O. Op den middag deeden wij waarneemingen en bevonden ons op $19^{\circ} 28'$ Zuider Breedte en $27'$ Wester Lengte van het *Waarne-*

neeming-Eiland. Wij hadden nu *Balabea* niet in het gezigt, en het ander land, namelijk het noord westlijk gedeelte van hetzelfde, lag W. ten Z. : Z., maar wij waren niet zeker of dit eene doorgaande kust dan afzonderlijke eilanden waren. Want schoon 'er van afstand tot afstand enige plaatsen gezien wierden, daar zij was afgebrooken, die haar het voorkoomen van eilanden gaven, maakte eene menigte banken het zeer gevaarlijk, zoo niet ondoenlijk, nader te koomen. In den agtermiddag stevenden wij met een fraai koeltjen uit het O. Z. O. langs de buiten-zijde van deeze banken, die wij bevonden in de strekking van N. W. ten W., N. W. ten N., en N. N. O. te loopen. Ten drie uren voeren wij voorbij een laag zandig eiland, aan den uitersten rand van het rif liggende, op $19^{\circ} 25'$ Breedte en in de strekking van N. O. van het noord-westlijkst land, op den afstand van zes of zeven mijlen. Zoo veel als wij van deeze ruimte konden zien, was het gezaaid met banken, naar het voorkoomen van elkanderen afgezonderd, en het kanaal, dat 'er tusfchen in liep, scheen aan de zuid-oostzijde van het zandig eiland te zijn; daar was ten minsten eene ruimte, daar de zee niet brandde. Bij zonne-ondergang konden wij maar even het land zien, dat Z. W. ten Z. lag, op den afstand van omtrent tien mijlen. Een heldere horizon deed geen land ontdekken ten Westen van deeze streek;

streek; het rif draaide ook W. ten N. : N. weg, en scheen te eindigen in eene punt, die boven uit de mast gezien wierd. Dus liep alles te zaamen om ons te doen gelooven dat wij ras om deeze banken zouden koomen, en in deeze vleende verwagting loefden wij op, met een' O. N. O. wind en bragten den nacht door met het doen van korte gangen.

Des anderendaags 'smorgens, noch land noch branding ziende, stevenden wij N. W. ten W., en zagen twee uren daarna het rif N. W. strekken, verder dan het oog kon reiken; maar daar was geen land in het gezigt. Het was dan waarschijnlijk dat wij deszelfs noord-west-punt voorbij waren, en alzoo wij van de bergen van *Balade* deszelfs uitgestrektheid naar het Z. W. gezien hadden, was het nodig te weeten hoe verre het zig naar het O. of Z. O. uitstreckte, terwijl wij het nog in onze macht hadden de kust weder te naderen; want als wij de strekking van de banken gevolgd waren, zouden wij zoo verre aan lij hebben kunnen gevoerd worden, dat het ons onmogelijk zoude geweest zijn terug te keeren, zonder een aanmerklijk tijd-verlies. Wij waren reeds verre uit het gezigt van het land, en wij konden niet weeten hoe veel verder wij nog konden gevoerd worden, eer wij een eind aan dezelve vonden. Deeze redenen, en het gevaar, dat wij zouden moeten loopen in het doorkruisen van

eene zee, met banken bezaaid, en daar, buiten dezelve, geenen anker-grond te vinden is, noopten mij om het voorneemen van het land door het N. W. om te stevenen, te laten vaaren, en naar het Z. O. op te laveeren, in welke strekking ik wist dat 'er eene vrije zee was. Met dit inzicht wendden wij en hielden zuid-oostwaarts met eenen N. O. ten O. wind, labber koelte. Wij waren thans op $19^{\circ} 7'$ Zuider Bréedte en op $163^{\circ} 57'$ Ooster Lengte.

Terwijl wij Z. O. stuurden, zeilden wij de punt van het rif, die wij den voorigen avond voorbij gezeild waren, maar even te boven. Om onzen toestand nog gevaarlijker te maaken, begon de wind ons te begeeven; en des agtermiddags ten drie uren wierd het stil en wij waren overgelaa-ten aan eene zwaare golf, die regt op het rif aan liep, welk naauwlijks eene mijl van ons was. Wij peilden, maar vonden geen' grond met eene lijn van twee honderd vademen. Ik liet de pinas en kotter uitzetten, om het schip te boegseeren, maar zij waren van weinig nut tegens eene zoo zwaare golf. Wij bevonden egter dat het schip niet zoo snel naar het rif gedreven wierd als men verwacht zoude hebben, en ten zeven uren kwam 'er een klein zugtjen uit het N. N. O., dat het mer den boeg naar zee hield; doch het bleef niet langer aanhouden dan tot middernacht, wanneer het door eene dood-stilte wierd opgevolgd.

Den

Den zestienden, met het aanbreeken van den dageraad, konden wij het rif niet zien, en ten elf uuren kwam 'er een koeltjen uit het Z. Z. W. op, waarop wij de sloepen inheisten en Z. O. stevenden. Op den middag deden wij waarneemingen op $19^{\circ} 35'$ Zuider Breedte, dat veel zuidlijker was dan wij verwacht hadden, en toonde dat 'er den geheelen nacht een stroom of getij ten onzen voordeele had gegaan, hetwelk reden gaf waarom wij zoo onverwagt vrij van de banken geraakt waren. Ten twee uuren, na den middag, hadden wij weder kalmte, die tot negen uuren duurde, wanneer zij gevold wierd van een ligt koeltjen uit het O. N. O. en O., met welk wij langzaam vorderden.

Den zeventienden, op den middag, namen wij hoogte en vonden $19^{\circ} 54'$ Breedte, wanneer het eiland *Balabea* Z. 68° W. tien en eene halve mijl van ons lag. Wij bleeven laveeren met veranderlijke ligte koeltjens tusschen N. O. en Z. O., zonder iets aanmerklijks te ontmoeten, tot den twintigsten op den middag, wanneer *Kaap Colnet* N. 78° W. zes mijlen van ons lag. Van deeze kaap liep het land rond door het Z. tot O. Z. O. tot het in den horizont verdween, en het land vertoonde zig met veele bergen en dalen. Onze Breedte was, volgens onze waarneeming, $20^{\circ} 41'$, de Lengte, die wij van het *Waarneeming-Eiland* af waren, $1^{\circ} 8'$ O. Wij hielden naar den wal

wal met een ligt koeltjen uit het Oosten tot zonne-ondergang, wanneer wij tusfchen twee en drie mijlen van land waren. De kust strekte van Z. 42½° O. tot N. 59° W. De kleine eilandjens lagen buiten deeze laatste strekking, vier of vijf Engelsche mijlen van ons; enige andere lagen tusfchen ons en de kust en naar het Oosten, daar zij 'er met rifs aan vast fcheenen te zijn, waarin van afstand tot afstand enige openingen fcheenen te wezen. Het land was bergachtig en had veelal hetzelfde voorkoomen als omtrent *Balade*. Op een van de westlijke eilandjens was eene hoogte als een toren, en, over eene laage smalle strook lands, binnen in het eiland, zag men veele andere hoogten, naar de masten van eene vloot fcheppen gelijkende.

Den volgende dag, met zonne-opgang, na den geheelen nacht met een ligt koeltjen uit het Z. O. van land af gehouden te hebben, bevonden wij ons omtrent zes mijlen van de kust, en hier wierden wij gehouden door eene kalmte tot des avonds ten tien uren, wanneer wij een zwak land-windjen uit het Z. W. kreegen, met welk wij den gantschen nacht Z. O. stuurden.

Den twee en twintigsten, met zonne-opgang, was het land met wolken bedekt, maar het duurde niet lang of de wolken dreeven weg, en wij bevonden aan onze landmerken dat wij wel gevorderd waren. Ten tien uren, den land-wind
door

door eenen zee-wind uit het O. ten Z. gevolgd zijnde, stelde zulks ons in staat het land te naderen, dat op den middag van N. 78° W. door het Z. tot Z. $31\frac{1}{2}^{\circ}$ O. uitstreckte. In deeze laatste streek scheen de kust meer naar het Zuiden en in een hoog voorgebergte uitteloopen, dat, naar den dag, waarop het gezien wierd, den naam van *Krooning-Kaap* verkreeg. Wij waren toen op $22^{\circ} 2'$ Zuider Breedte en op $167^{\circ} 7\frac{1}{2}'$ Ooster Lengte. Tusschen ons en de kust waren enige brandingen, dié waarschijnlijk aan die, welke wij te vooren gezien hadden, vast waren.

Wij waren gedurende den nacht omtrent twee mijlen naar het Z. O. gevorderd, en den drie en twintigsten, met het aanbreeken van den dag, kwam 'er eene hooge punt in het gezigt voorbij *Krooning-Kaap*, liggende Z. 23° O. Zij bleek het zuid-oost-eind van de kust te zijn en verkreeg den naam van *Koningin Charlottas Voorland*; zij lag op $22^{\circ} 16'$ Zuider Breedte en op $167^{\circ} 14'$ Ooster Lengte. Op den middag een koeltjen uit het N. O. gekregen hebbende, stuurden wij Z. Z. O. en, digt aan *Krooning-Kaap* koomende, zagen wij in eene valei, ten Zuiden van dezelve, een groot aantal van die verheven voorwerpen, van welke ik reeds gesproken heb, en enig laag land onder het *Voorland* was 'er gantschlijk van bedekt. Wij konden het niet eens worden wat het ware. Ik denk dat het eene bijzonde-

dere soort van boom zij, alzoo 'er te veele waren om naar iets anders te gelijken, en daar gong den geheelen dag van tusschen die aan de kaap veel rook op. Sommige aan boord waren van gedachten dat dit de rook van inwendig en aanhoudend vuur was. Ik deed hen opmerken dat hier in den morgen geen rook gezien was, maar dit zou niet geholpen hebben, zoo dit altoosduurend vuur niet voor den avond uitgegaan was, en 'er daarna geen rook meer was te zien geweest. Zij verzeekerden nog stilliger dat de verhevenheden pijlaaren van basalt waren, gelijk die, welke den *Reuzen-Dyk* in Ierland uitmaaken (2). Bij zonne-
 ondergang, den wind naar het Zuiden omloopende, wendden wij, en stuurden van land af, alzoo het niet veilig was den wal in de donkerheid te naderen. Bij het aanbreeken van den dag naderden wij het land weder, met eenen zwakken land-wind, tusschen O. Z. O. en Z. Z. O. Wij namen hoogte op den middag op $21^{\circ} 59' 30''$ Breedte, terwijl de *Krooning-Kaap* zuid-westlijk van ons lag op den afstand van zeven mijlen, en het *Voorland* Z. 38° W. Naar maate wij Z. Z. W. vorderden, begon het land agter het *Voorland* in het gezigt te komen, en, bij zonne-ondergang, ontdekten wij een laag eiland, liggende Z. Z. O. omtrent zeven Engelsche mijlen van het *Voorland*. Het was een van die, welke gemeenlijk met banken en brandingen omringd zijn. Te zelfden tijd zag men eenen

eenen ronden berg in het Z. 24° O. op den afstand van twaalf mijlen. Geduurende den nacht veranderlijke ligte koeltjens gehad hebbende, waren wij maar weinig gevorderd.

Den vijf en twintigsten, omtrent ten tien uren voor den middag, een fraai koeltjen uit het O. Z. O. gekregen hebbende, stuurden wij Z. Z. W., in hoop van het *Voorland* om te zullen geraaken; maar, nader bij koomende, bespeurden wij meer laage eilanden agter het reeds gemelde, dat eindelijk door branding aan hetzelfde vast bleek te zijn, die zig naar het *Voorland* uitstreckte en aan het land scheen vast te zijn. Wij stевenden voort tot half vier uren, wanneer wij op de bovengenoemde bank, van het verdek, klippen even boven de oppervlakte van de zee zagen uitsteeken. Nu was het tijd om van koers te veranderen, alzoo de dag te verre verloopē was om naar een doorgang bij de kust te zien, en wij konden geen grond vinden om geduurende den nacht te ankeren. Wij stuurden dan zuidwaarts, om naar eene doorvaart buiten de kleine eilandjens om te zoeken. Wij hadden eene fraaie koelte uit het O. Z. O.; maar zij duurde niet langer dan ten vijf uren, wanneer het dood-stil wierd. Gepeild hebbende, vonden wij geen grond met eene lijn van honderd en zeventig vademen, schoon wij niet verre van de banken waren, die, in plaats van de kust naar het Z. W. te volgen, eene Z. O. rig-

rigting namen naar den berg, dien wij den voorigen avond gezien hadden en ons scheenen aan te wijzen dat het nodig was dat land om te vaaren. Te deezen tijd lag de verst uitsteekende punt van het groot land Z. 68° W. negen of tien Engelsche mijlen van ons. Omtrent zeven uren kreegen wij een ligt koeltjen uit het Noorden, dat ons in staat stelde O. Z. O. uit te stuuren, en den nacht met minder bekommering door te brengen. Op enige van de laage eilanden waren veele van die verhevenheden, van welke ik reeds gesproken heb. Ieder was nu overtuigd dat het boomen waren, uitgezonderd onze natuurkundigen, die nog staande hielden dat het basalten waren.

Den zes en twintigsten, bij het aanbreken van den dag, den wind Z. Z. W. gelooopen zijnde, stuurden wij Z. O. naar den bovengenoemden berg. Hij behoorde tot een eiland, dat zig op den middag van Z. 16° O. tot Z. 7° W. uitstreckte, op den afstand van zes mijlen. Onze waargenoomen Breedte was $22^{\circ} 16'$ Z. In den agtermiddag verhefte de wind en denzelven Z. Z. O. loopende, stuurden wij Oost tot twee uren na middernacht, wanneer wij wendden en Z. W. stuurden, in hoop van het eiland te boven te zeilen, maar wij kwamen omtrent twee Engelsche mijlen te kort, en moesten wenden omtrent eene Engelsche mijl van de oostzijde van het eiland, zijnde de einden van N. W. ten N. tot Z. W., den berg West en eni-

O. Z. O. en Z. O., bevonden wij ons den volgenden morgen, met het aanbreeken van den dag, verscheiden mijlen te loefwaard van het *Pijnboomen-Eiland*, en stevenden ruimschoots de Z. O. en Z. zijden om. De kust was van het Z. O. door

VII. DEEL.

D

het

GEZIGT OP HET PYNBOOMEN-

loop
 kwa-
 , en
 mijl
 nden
 st en
 eni-

BOOMEN-EILAND.

van het eiland te boven te zeilen, maar wij kwamen omtrent twee Engelsche mijlen te kort, en moesten wenden omtrent eene Engelsche mijl van de oostzijde van het eiland, zijnde de einden van N. W. ten N. tot Z. W., den berg West en eni-

enige laage eilanden, omtrent de zuid-west-punt liggende, Z. ten W. Deeze scheenen door branding met het groot eiland verbonden te zijn. Wij peilden terwijl wij over staag gingen, maar vonden geen grond met eené lijn van tagtig vademen. De zoomen van dit eiland waren met de meer dan eens genoemde verhevenheden bedekt. Zij hadden veel van het voorkoomen van lange pijnboomen, hetwelk mij het eiland dien naam deed geeven. De ronde berg, die aan de zuid-west-zijde ligt, is zoo hoog, dat hij veertien of zestien mijlen verre kan gezien worden. Het eiland is omtrent eene Engelsche mijl in omtrek en ligt op $32^{\circ} 38'$ Zuider Breedte, en op $167^{\circ} 40'$ Ooster Lengte. Tweemaal gepoogd hebbende het *Pijnboomen-Eiland* voor zonne-ondergang te boven te koomen, met geen beter uitslag dan te voeren, deed zulks mij besluiten om tot middernacht aftehouden. Deezen dag stond de thermometer, op den middag, op 68½ graad, hetwelk laager is dan hij zedert den zeven en twintigsten February gestaan had.

Te middernacht gewend hebbende, en geholpen door de stroomen en eene friske koele uit het O. Z. O. en Z. O., bevonden wij ons den volgenden morgen, met het aanbreeken van den dag, verscheiden mijlen te loefwaard van het *Pijnboomen-Eiland*, en stevenden ruimschoots de Z. O. en Z. zijden om. De kust was van het Z. O. door

het Z. naar het W., met zand-banken en brandingen en kleine lange eilanden bezaaid, de meeste van welke met dezelfde hooge boomen bezet waren, die de zoomen van het groot eiland versierden. Wij bleeven de buiten-zijde van deze kleine eilanden en brandingen op drie vierden mijl langs strevenen, en, als wij het een voorbij zielden, vertoonde zig weder een ander, zoo dat zij eene keten scheenen te vormen, die zig tot de eilanden, omtrent het *Voorland* liggende, uitstrekke. Wij namen hoogte, op den middag, op $22^{\circ} 44' 36''$ Zuider Breedte, terwijl het *Pijnboomen-Eiland* zig van N. ten O. & O. tot O. ten N. uitstrekke, en *Krooning-Kaap* N. $32^{\circ} 30'$ W. zevenuten mijlen van ons. In den agtermiddag, een fraai koeltjen uit het Oosten hebbende, stuurden wij N. W. ten W. langs de buiten-zijde van de banken, met oogmerk om weder bij het land, een weinig ten Z. W. van het *Voorland*, te koomen. Ten twee uren, na den middag, zagen wij twee laage eilandjens in het W. ten Z. en, alzoo zij door branding aan elkaer verbonden waren, welke zig aan die te stuurboord van ons scheen te voegen, maakte deze ontdekking het nodig Z. W. op te loeven, om die alle te mijden. Ten drie uren vertoonde zig nog meer branding, die zig van de laage eilanden naar het Z. O. uitstrekke. Nu loefden wij dicht aan den wind op, en waren in anderhalf uur bijna tegens de branding en genoodzaakt

te

te wenden. Uit de mast zag men dezelve tot O. Z. O. uitstrekken, en de effenheid van de zee maakte het waarschijnlijk dat zij tot ten Noorden van het Oosten liepen en dat wij 'er, om zoo te spreken, door omringd waren. Op deezen tijd lag de berg op het *Pijnboomen-Elland* N. 71½ O., het *Voorland* N. ¼ W. en de verst uitstee-kende land-punt op de zuid-west-kust N. W. vijftien of zestien mijlen van ons. Deeze strek-king van de zuid-west-kust, die wat binnen de parallel van het N. O. was, verzeekerde ons dat dit land zig niet verder naar het Z. W. uitstreckte. Eenen korten gang naar het N. N. O. gedaan heb-bende, stuurden wij wedet zuidwaarts, in ver-wagting van voor zonne-ondergang een beter ge-zigt van de banken te zullen hebben. Wij won-nen hier niets bij dan dat wij eene zee zagen, be-zaald met banken, van welke wij niet vrij konden koomen dan door denzelfden weg, dien wij ge-koomen waren, terug te keeren. Wij wendden ten naasten bij op dezelfde plaats, daar wij te voo-ren gewend hadden, en, gepelld hebbende, von-den wij eenen grond van fijn zand; maar het an-keren met eenen sterken wind met eene keten van brandingen aan lij onze laatste toevlugt zijnde; verkoos ik liever den nacht doortebrengeu met korte gangen te doen in die ruimte, die wij, ge-duurende dien dag, enigermaate hadden leeren kennen, gelijk wij deeden; maar in de vreeslijke

bekommernis van elken oogenblik in enige van de menigvuldige gevaaren, die ons omringden, te vervallen.

Het dag-licht toonde dat onze vrees niet ongegrond was, en dat wij in het grootst gevaar geweest waren, hebbende aanhoudend branding aan lij gehad en op eenen zeer kleinen afstand. Wij waren ons behoud aan de bestiering der Voorzienigheid, aan ons zeer vlijtig uitkijken, en aan de wel bezeildheid en het snel wenden van het schip verschuldigd; want terwijl wij noordwaarts stuurden, zag het volk op de loop planken aan lij en op de bak branding onder den boeg aan lij, die wij ontkwamen door het schip eensklaps te doen wenden.

Ik was nu moede eene kust opteneemen, langs welkeik niet langer stevenen kon zonder gevaar van het schip te verliezen en de geheele reis te doen mislukken. Ik wilde haar evenwel niet verlaten voor ik wist welke boomen het waren, die het onderwerp van onze gisfingen waren geweest, bijzonderlijk omdat zij van eene soort scheenen te zijn, nuttig voor schepen, en wij dezelve nergens gezien hadden dan in het zuidlijkst gedeelte van dit land. Met dit inzicht stuurden wij, na eenen gang zuidwaarts gedaan te hebben, om de banken aan lij te boven te zeilen, noordwaarts, in hoop van anker-grond te zullen vinden onder sommige van de eilandjens, waarop deeze boomen groeiden.

den. Wij wierden ten agt uren gestuit door de banken, die tusfchen het *Pijnboomen-Eiland* en *Koningin Charlottas Voorland* liggen, en vonden bij dezelve grond, op vijf en vijftig, veertig en zes en dertig vademmen, fijn zand-grond. Hoe nader wij bij deeze banken kwamen, hoe meer wij 'er zagen, en wij waren niet in ftaat om te zeggen of 'er eene doorvaart tusfchen de twee landen ware.

Thans maar enige kleine mijlen te loefwaart van de laage eilanden zijnde, die bij het *Voorland* leggen, ftuurde ik naar dat, hetwelk digst bij ons was. Toen wij nader bij hetzelfde kwamen, befpourde ik dat het nier aan de nabuurige banken vast was, en dat het waarfchijnlijk was dat wij onder lij of aan de west-zijde van hetzelfde zouden kunnen ankeren. Wij zeilden dan voort, geleid wordende door eenen officier, die boven in de mast zat, en, de punt van het rif, dat het eiland omringd, omgeloefd zijnde, tragteden wij op te laveeren, om nader bij land te koomen. Een ander rif in het Noorden bepaalde ons tot een eng kanaal, door welk een froom tegens ons in kwam, die onze pooging vrugtloos maakte, zoo dat wij genoodzaakt waren in negen en dertig vademmen water te ankeren, in eenen grond van fijn koraal-zand, liggende het eiland eene Engelsche mijl W. ten N. van ons. Zoo dra wij geankerd lagen, zetteden wij eene floep uit, in welke ik

naar land voer, van de kruidkundigen verzeld. Wij vonden de hooge boomen eene soort van pijnboomen te zijn, zeer goed voor sparren, die wij juist nodig hadden. Dit ontdekt hebbende, haastede ik mij naar boord, om na het middagmaal meer tijd te hebben, wanneer ik wederom landde met twee sloepen, van verscheiden officieren en andere verzeld, den timmerman en enige van zijn volk bij ons hebbende, om de boomen, die wij nodig hadden, te vellen. Terwijl men hier mede bezig was, bepaalde ik de ligging van verscheiden landen in de rondte. De berg op het *Pijnboomen-Eiland* lag Z. $59^{\circ} 30'$ O.; de laage punt van *Koningin Charlottas Voorland* N. $14^{\circ} 30'$ W.; het hoog land over hetzelfde, over de laage eilanden gezien, N. 20° W. en de verst uitsteekende land-punt in het Westen lag W. $\frac{1}{2}$ Z. op den afstand van zes of zeven mijlen. Wij hadden, naar verscheiden waarneemingen, de waare strekking der kust van het *Voorland* tot deeze punt bepaald, welke ik zal onderscheiden door den naam van *Prins van Wales Voorland*. Zij ligt op $22^{\circ} 29'$ Zuider Breedte en op $166^{\circ} 57'$ Ooster Lengte, is van eene aanmerklijke hoogte, en als zij zig eerst boven den horizont vertoont, ziet zij 'er uit als een eiland. Van deeze kaap liep de kust ten naasten bij N. W. Deeze was eene wat te noordlijke strekking om zig aan die te voegen, welke wij van de bergen van *Balade* gezien hadden;

den; maar alzoo het zeer hoog land was, dat zig op de hoogte van de kaap in die strekking ontdekte, is het zeer waarschijnlijk dat 'er een laager land, dat wij niet zien konden, tusschen beiden lag, of anders neemt de kust meer naar het N. W. eene westlijker strekking, op dezelfde wijze als de noord-oost-kust. Dit zij zoo het wil, wij weeten de uitgestrektheid van het land zeer wel, doordien wij het binnen zekere grenzen bepaald hadden gezien. Ik had evenwel nog hoop van 'er meer van te zullen zien, maar die mislukte mij.

Het eilandjen, op hetwelk wij landden, is niet meer dan eene zand-bank, niet grooter dan drie vierde van eene Engelsche mijl in omtrek, en op hetzelfde groeiden, behalven deeze pijnboomen, de Etos-boom van *Otahiti* en eene verscheidenheid van andere boomen, heesters en planten. Deeze gaven onzen kruidkundigen genoegzaame bezigheid gedurende allen den tijd, dien wij 'er op bleeven, waarom ik het *Botanie Eiland* noemde (3). Daar waren verscheiden water-slangen op, gelijk ook enige duiven en tortel-duiven, naar het scheen verschillende van alle andere, die wij gezien hadden. Een van de officieren schoot een havik, die van dezelfde soort was als onze Engelsche visch-havik. Verscheiden plaatsen daar vuur gebrand had, takken en bladeren, die weinig verstenst waren, overblijfselen van schildpadden enz., toonden dat hier, kortling geleden,

volk op het eiland geweest was. De romp van eene kano, van dezelfde gedaante als die, welke wij te *Balade* gezien hadden, lag op het droog in het zand. Wij wisten nu van welke boomen zij hunne kanos maaken, alzoo zij geene andere konden zijn dan deeze pijnboomen. Op dit eilandjen waren enige, die twintig duimen middellijn hadden, tueschen zestig en zeventig voeten lang, en die zeer wel zouden hebben kunnen dienen tot eene fokke-mast voor de *Resolutie*, als zij eene nodig gehad hadde. Naardien 'er op zoo klein een stukjen land boomen van deeze grootte te vinden zijn, kan men met reden verwagten dat 'er nog grooter op het groot land en op de grooter eilanden staan zullen, en, zoo de schijn ons niet bedriegt, kunnen wij zulks verzeekeren.

Nieuw-Zeeland uitgezonderd, kende ik op deezen tijd geen eiland in den Zuider Stille Zee, daar een schip zig van eene mast of raakonde voorzien, hoe zeer het in verlegenheid zoude mogen zijn om eene te hebben. Dus verre is deeze ontdekking gewigtig, of kan het ten minsten zijn. Mijn timmerman, die een masten-maaker zoo wel als een schips-timmerman was, welke ambagten hij op de werf te Deptford geleerd had, was van gedagten dat deeze boomen zeer goede masten zouden opleveren. Het hout is wit, digt, taai en ligt. Uit de meeste was erebintijn gezwet, en de zon had het verdikt tot eene harst, die

die men aan de stammen vond kleeven en aan de wortelen vond leggen. Deeze boomen schieten hunne takken uit gelijk alle andere pijnboomen, met dit onderscheid, dat de takken van deeze veel korter en dunner zijn, zoo dat de kwasten niets worden, als de boom bewerkt wordt. Ik merkte op dat de grootste de kleinste en kortste takken hadden, en aan de kruin, als het ware, door eenen uitspreidenden tak, als eene struik, gekroond waren. Dit was hetgeen enige aan boord tot het buitenspoorig denkbeeld bragt dat het basalten waren en indedaad, niemand zou hebben kunnen denken zulke boomen hier te zullen vinden. De zaaden zitten in kegelvormige vrugten; maar wij konden geene vinden, die zaaden in hadden, of die in eenen behoorlijken staat waren om te groeijen of om kruidkundig onderzocht te worden. Behalven deeze was 'er nog een andere boom of heester van de soort van den harstboom, maar hij was zeer klein. Wij vonden ook op dit eiland eene soort van lepelblad en eene plant, bij ons *Lams-quartieren* (*Tetragonia*) genaamd, die, gekookt zijnde, de smaak heeft van spinage.

Tien of twaalf sparren, om boomen voor de lijzeilen en masten voor de sloepen te maaken, bekoomen hebbende, en den nacht aannaderende, keerden wij met dezelve naar boord terug.

Mijn oogmerk, waarom ik onder dit eiland geankerd was, nu vervuld zijnde, moest ik nu

zien wat verder te doen. Wij hadden uit den top van de mast de zee rondom ons bezigtigd, en gezien dat zij, naar het Westen, geheel bezaaid was met kleine eilandjens, zand-banken en brandingen, zoo verre de gezigt-einder strekte. Zij scheenen egter niet alle aan malkanderen vast te zijn en door slingerende kanaalen van elkaër te zijn gescheiden. Doch als ik in aanmerking nam dat de uitgestrektheid van deeze zuid-west-kust vrij wel bepaald was, het groot gevaar dat eene naauwkeuriger opneeming van dezelve verzellen zoude, en den tijd, welke die vereischen zoude, ter oorzaake van de menigvuldige gevaaren, die wij zouden ondergaan, besloot ik het schip niet aan lij te waagen, daar wij zoo bezet zouden kunnen geraaken, dat het moeilijk zoude zijn terug te keeren, en wij daardoor het bekwaam jaargetijde zouden verliezen om zuidwaarts te stevenen. Ik wenschte nu wel dat ik het klein vaartuig hadde laten in malkanderen zetten, van welk wij de stukken aan boord hadden. Ik had enige gedagten gehad dit te doen, toen wij laatst op *Otahiti* waren, maar ik bevond dat het niet geschieden konde zonder het kalefaaten en het ander werk aan het schip, dat noodzaaklijk was, te verzuimen, of langer aldaar te blijven dan de koers, die ik voorneemens was te zeilen, wilde toelaaften. Het was nu te laat om te beginnen hetzelfde optezetten en het dan te gebruiken om deeze kust op-

opteneemen, en op onze reis naar het Zuiden kon het niet van dienst zijn. Deeze redenen deden mij besluiten te tragten buiten de banken te koomen, dat is ten Zuiden van dezelve (4).

Den volgenden morgen, met het aanbreeken van den dag, gongen wij onder zeil met een ligt koeltjen uit het O. ten N. Wij moesten enige gangen doen om de banken aan lij van *Botanie-Eiland* te boven te zeilen; maar toen dit gedaan was, begon het koeltjen te verslappen, en des namiddags ten drie uren wierd het stil. De golf, van den stroom geholpen, dreef ons sterk zuidwestwaarts naar de branding, die in die streek nog in het gezigt was. Dus bleeven wij stuuren tot tien uren, wanneer 'er een koeltjen uit het N. N. W. kwam, en wij O. Z. O. stuurden, de tegenovergestelde koers dan die wij in gekoomen waren, terwijl wij niet verder zuidwaarts durfden stuuren tot den dageraat (5).

Des anderendaags, 's morgens ten drie uren, liep de wind Z. W., woei sterk en met rukwinden, van regen verzeld, dat het noodzaaklijk maakte met onze onder-zeilen bij, en de top-zeilen opgegijld voorttestevenen tot den dageraat, wanneer de berg op het *Pijnboomen-Eiland* in het Noorden van ons lag, en onze afstand van land, in die rigting, omtrent vier mijlen was. Wij hadden nu eenen zeer sterken wind uit het Z. Z. W., verzeld van eene hooge zee, zoo dat wij

wij reden hadden om blijde te zijn dat wij vrij waren van de banken, voor ons deeze wind had overvallen. Schoon alles te zaamen liep om mij te doen denken dat dit de west-mousfon was, kan dezelve bezwaarlijk met dien naam benoemd worden om verscheiden redenen: vooreerst, omdat het bijna eene maand te vroeg was voor deeze winden; ten tweeden, omdat wij niet weten of zij deeze plaats wel in het geheel bereiken, en ten laatsten, omdat het zeer gemeen is voor Westen winden binnen de keerkringen te waaien. Ik heb dezelve egter nooit zoo sterk of zoo verre zuidlijk zien waaien. Doch dit zij zoo het wil, wij hadden nu geene andere keuze dan Z. O. te stevenen, dat wij dan ook deden met de stuurboords-halzen aan boord, en op den middag was het land uit ons gezigt.

De wind hield met weinig verandering aan tot des anderendaags op den middag, wanneer wij de Breedte van $23^{\circ} 18'$ waarnamen, terwijl de Lengte, die wij van het *Pijnboomen-Eiland* gezeild waren, $1^{\circ} 54'$ Oost was. In den agtermiddag hadden wij weinig wind uit het Zuiden en eene hooge zee uit die streek, terwijl 'er veele gekken, keekring- en fregat- vogelen gezien wierden. Ten elf uren kwam 'er eene friske koelte op uit het W. ten Z., met welke wij zuidwaarts stevenen. Wij waren op deezen tijd op $23^{\circ} 18'$ Zuider Breedte, en op $169^{\circ} 49'$ Ooster Lengte en omtrent

trent twee en veertig mijlen ten Zuiden van de *Hebriden*.

Den derden, ten agt uren 's morgens, liep de wind Z. W., en woei eene sterke koelte met rukwinden, van regen verzeld. Ik liet nu alle gedagten vaaren van weder naar het land te keeren, dat wij verlaaten hadden. En waarlijk, als ik in aanmerking nam welken grooten Oceaan wij naar het Zuiden te doorkruisen hadden, gelijk mede den staat van het schip, dat reeds gebrek aan enige benodigdheden had, dat de zomer sterk naderde, en dat het een of ander aanmerklijk voorval ons nog een jaar in deeze zee zoude kunnen ophouden, dagt het mij niet raadzaam te tragten het land weder te naderen.

Dus was ik, als het ware, voor het eerst, door de noodzaaklijkheid gedrongen eene kust, die ik ontdekt had, te verlaaten, zonder die volkoomen opgenoomen te hebben. Ik noemde haar *Nieuw Caledonia*. Als men *Nieuw-Zeeland* uitzondert, is het mogelijk, het grootst eiland in den Zuider Stillen Oceaan; want het strekt zig uit van $19^{\circ} 37'$ tot $22^{\circ} 30'$ Zuider Breedte en van $163^{\circ} 37'$ tot $167^{\circ} 14'$ Ooster Lengte. Het ligt omtrent N. W. & W. en Z. O. & O. en is omtrent zeven en tagtig mijlen in die rigting lang; maar deszelfs breedte is niet groot, en gaat nergens tien mijlen te boven. Het is een land vol bergen en dalen,

van

van verschillende hoogte en diepte. Als wij naar die gedeelten, waarop wij geweest zijn, van het geheel mögen oordeelen, ontspruiten 'er uit deezē bergen veele kleine rivierjens, die zeer veel toebrengeu om de vlakten vrugtbaar te maaken en alle de behoeften van de inwooneren te vervullen. De toppen van de meeste bergen schijnen dor, schoon enige weinige met hout bedekt zijn, gelijk ook alle de vlakten en vaelen zijn. Door deezē bergen vertoonden zig veele deelen van de kust, als men op eenen zekeren afstand van dezelve was, als getand, of met groote inhammen tusschen de bergen; maar, als wij dicht bij het land kwamen, vonden wij deezē plaatsen altoos vervuld door laag land, en zagen ook laag land langs de kust leggen tusschen het zee-strand en den voet der bergen. Alzoo dit het geval was op alle zulke plaatsen, die wij genoeg naderden om dezelve te zien, kan men met reden onderstellen dat de geheele kust zoo gesteld zij. Ik ben ook van gedagten dat de geheele of het grootst gedeelte van de kust door rif en banken omringd is, die het naderen van dezelve zeer gevaarlijk maaken, maar regeltijk de kust tegens het geweld van wind en zee beschutten, dezelve overvloed van visch doen hebben, en de scheepvaart voor kanos gemaklijk en veilig maaken, en zeer waarschijnlijk enige goede havenen voor schepen vormen. De kust is voor het grootst

grootst gedeelte, zoo niet geheel, bewoond, het *Pijnboomen-Eiland* niet uitgezonderd; want wij zagen rook bij dag, of vuur bij nacht, overal daar wij kwamen. In de uitgestrektheid, die ik aan dit eiland gegeven heb, zijn ook de gebrooken of afgeschieden landen ten N. W. begrepen, gelijk zij op de kaart getoond staan. Dat zij aan malkanderen vast kunnen zijn wil ik niet ontkennen; maar wij waren van gedagten dat het eilanden waren en dat *Nieuw Caledonia* meer naar het Z. O. eindigde, schoon dit op zijn best slechts eene wel gegronde gissing is.

Doch, hetzij deeze landen afzonderlijke eilanden, of met *Nieuw Caledonia* verbonden zijn, het is geenzints zeeker dat wij derzelver eind naar het Westen gezien hebben. Ik denk dat wij het niet gezien hebben; alzoo de banken niet eindigden met het land, dat wij zagen, maar hunne noordwester strekking hielden verder dan BOUGAINVILLE's koers op de Breedte van 15 of 15½ graad. Ja, het schijnt niet onwaarschijnlijk dat zig eene keten van eilanden, zand-banken en rifs naar het Westen uitstrekke tot de kust van *Nieuw-Zuid-Wales*. De oostlijke uitgestrektheid van de eilanden en banken omtrent die kust, tuschen 15 en 23 graaden Breedte, waren niet bekend. De gelijkenis van de twee landen, het ontmoeten van de *Bank van Diana* door BOUGAINVILLE meer dan zestig mijlen van de kust, en de tekenen, die

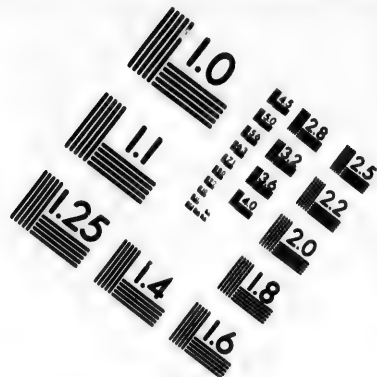
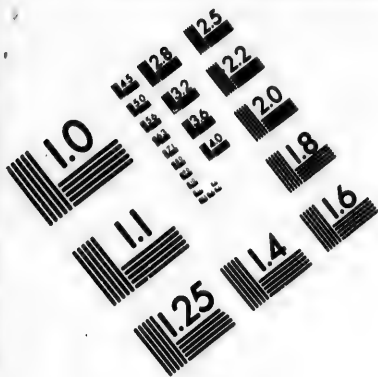
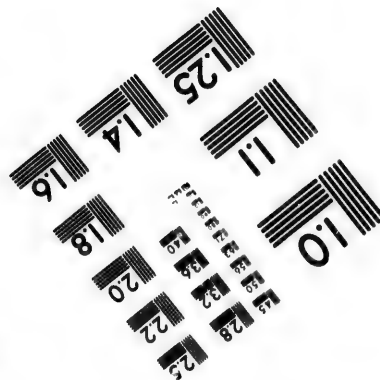
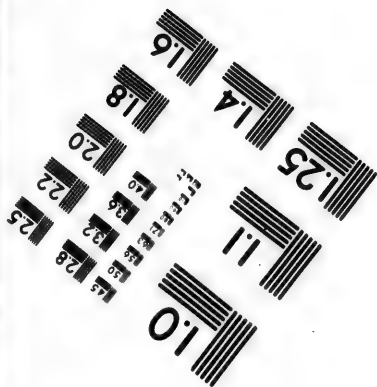
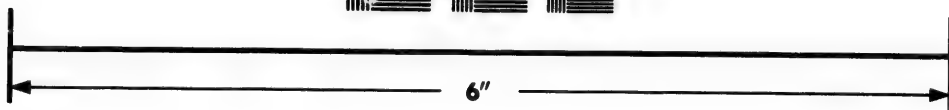
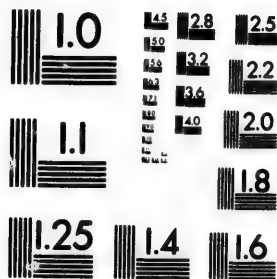

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18 20 22 25
E3 E3 E3 E3
E3 E3 E3 E3
E3 E3 E3 E3

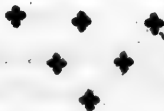
10 01
E3 E3 E3 E3
E3 E3 E3 E3
E3 E3 E3 E3

die hij van land naar het Z. O. had (*), alles strekt om de waarschijnlijkheid te vermeerderen. Ik moet bekennen dat men de waarschijnlijkheid en de gissing een weinig te verre trekt, als men zegt wat 'er liggen kan in de ruimte van twee honderd mijlen; maar het is enigermate noodzaaklijk, al ware het slechts om den eenen of anderen toekomstigen zee-vaarer op zijne hoede te doen wezen.

De Heer WALEs bepaalde de Lengte van het gedeelte van *Nieuw Caledonia*, dat wij opnamen, door zes en negentig reeksen waarneemingen, die wij met elkanderen overeenbragten door onzen getrouwen gids het uurwerk. Ik bevond de afwijking van het kompas $10^{\circ} 24'$ Oost. Dit is de gemiddelde afwijking, die ons wierd opgegeeven door drie azimuth-kompasfen, welke wij aan boord hadden, die anderhalve graad en somtijds meer van elkanderen verschilden. Ik vond geen verschil in de afwijking tusfchen het noord-west en zuid-oost gedeelte van dit-land, uitgezonderd toen wij voor *Balade* ten anker lagen, daar zij minder dan tien graaden was; maar dit telde ik niet, alzoo ik zoo veel eenvormigheid in volle zee vond, en daar is het dat de zee-vaarers de afwijking dienen te weeten. Terwijl wij op de noord-oostkust waren, meende ik dat de stroomen

(*) *Voyage autour du Monde*, pag. 255.

men naar het Z. O., en aan de andere zijde W. of N. W. liepen; maar zij zijn geenzints aanmerklijk en kunnen even zoo waarschijnlijk kanaalen van getijen als regelmaatige stroomen zijn. In de enge kanaalen, die de banken van malkanderen scheiden, en in die, welke met de zee gemeenschap hebben, loopen de getijen sterk; maar de rijzing en daaling van het water is niet aanmerklijk, en is niet grooter dan drie en eenen halven voeten. De tijd van hoog water, bij nieuwe en volle maan, is te *Balade* omtrent ten zes uren, maar wij gisten dat hij aan *Botanie-Eiland* omtrent ten tien of elf uren zoude wezen (6).

ELFDE HOOFDSTUK.

Vervolg van de vaart van Nieuw-Caledonia naar Nieuw-Zeeland. Ontdekking van het Eiland Norfolk. Voervallen terwijl het schip in Koningin Charlotta Kanaal lag.

Den wind in het Z. W., W. Z. W. en W. blijvende en eene friske koele blaazende, met nu en dan ruk-winden en regen-buien, stuurden wij Z. Z. O., zonder iets merkwaardigs te ontmoeten, tot den zesden omtrent den middag, wanneer het stil wierd. Wij waren nu op $17^{\circ} 50'$ Zuider Breedte en op $171^{\circ} 43'$ Ooster Lengte. Deze stilte bleef aanhouden tot den volgenden dag op den middag, gedurende welken tijd wij de afwijking $10^{\circ} 33'$ Oost-waarnamen. Ik beval de timmerlieden het dek te kalfaten. Naardien wij geen pik, teer of harst meer overig hadden om de naaden digt te maaken, wierd zulks gedaan met vernis van pijnboomer. Het daarna met koraal-zand bedekt wierd, herwas eene soort van ciment vormde, dat mijne verwagting verre te boven ging. In den agtermiddag zetteden wij eene sloep uit, en schooten twee albatrossen, die ganzen voor ons waren. Wij hadden daags te vooren eenen van deeze soort van vogelen gezien, die de eerste was wel-

welke wij hadden vernoomen zedert wij binnen den keerkring geweest waren. Den zevenden, na den middag ten een uur, kwam 'er een koeltjen op uit het Zuiden; en kort daarop liep het Z. O. ten Z., bleef in die streek staan, en woei een labber koeltjen, verzeld van fraai weder.

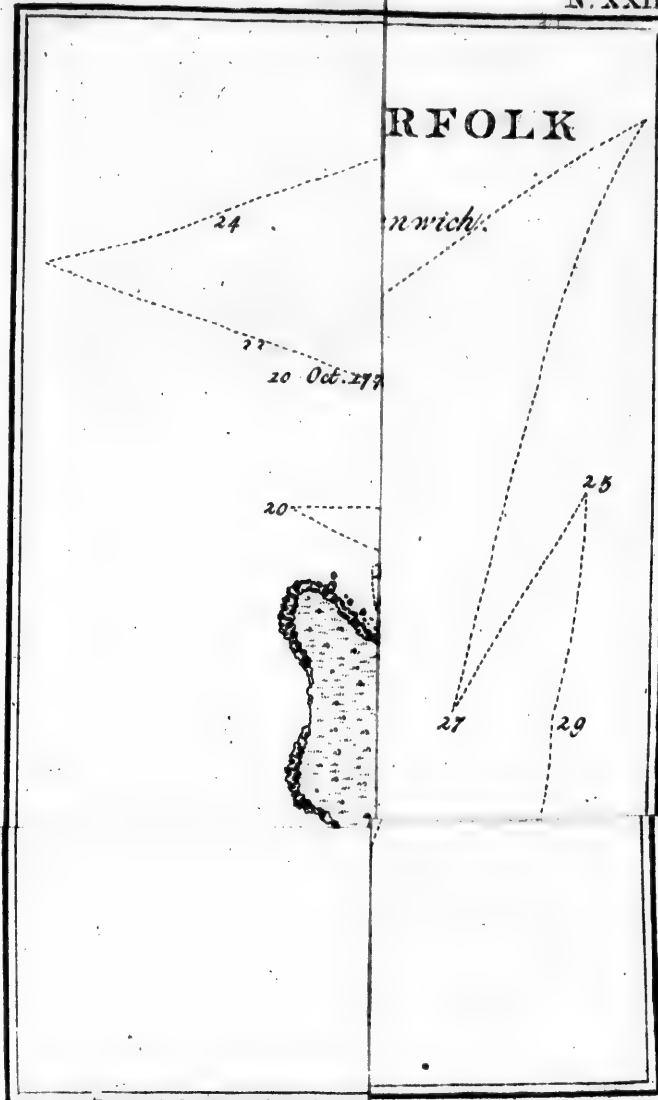
Wij stuurden W. Z. W. en waren des anderendaags, op den middag, op $28^{\circ} 25'$ Zuider Breedte en op $170^{\circ} 26'$ Ooster Lengte. In den avond harpoende de Heer COOPER eenen bruinvisch; doch wij moesten op den wind leggen en twee sloepen uitzetten, voor wij hem konden dooden en aan boord krijgen. Hij was zes voeten lang, en een wijsen van die soort, welke de Natuurkundigen den dolphijn der Ouden noemen, en die van de andere soort van bruinvisch in den kop en de kaaken verschilt, welke zij lang en puntig heeft. Deeze had agt en tagtig tanden in elke kaak. De ingewanden en het mager vleesch waren eene lekkernij voor ons; het laatste smaakte wat leverachtig, maar had in het geheel geene vischachtige smaak. Het werd gebraden, op den rooster gelegd en in de pan gebakken, na dat het eerst in warm water geweekt was. En waarlijk, daar was weinig kunst nodig om iets verschen en smaaklijk te maaken voor menschen, die zoo lang van pekels-vleesch geleefd hadden.

Wij bleeven W. Z. W. sturen tot den tienden, wanneer wij met het aanbreeken van den dag land

In het Z. W. ontdekten, dat wij, toen wij nader kwamen, bevonden een eiland van eene goede hoogte te zijn, vijf mijlen in omtrek groot. Ik noemde het *Norfolk-Eiland* ter eere van het edel geslacht van HOWARD; het ligt op $29^{\circ} 2' 30''$ Zuider Breedte en op $168^{\circ} 16'$ Ooster Lengte. De laatste werd bepaald door waarneemingen van de maan, op deelen, den voorigen, en den volgende dag gedaan, en de eerste door eene goede waarneeming op den middag, toen wij omtrent drie Engelsche mijlen van het eiland waren. Kort na dat wij het eiland ontdekt hadden, peilden wij twee en twintig vademmen op eene bank van koraal-zand; daarop bleeven wij aanhoudend peilen en vonden niet minder dan twee en twintig, of meer dan vier en twintig vademmen (uitgezonderd digt bij land) en denzelfden grond, met gebrooken schulpen vermengd. Na den middag voeren enige van ons met twee sloepen naar het eiland en landden zonder moeite agter enige groote klippen, die een gedeelte van de kust aan de noord-oostzijde bezoomden.

Wij vonden het eiland onbewoond en waren ongetwijfeld de eerste, die 'er ooit voet aan land zetteden (1). Wij vonden 'er veele boomen en planten, die in *Nieuw-Zeeland* gemeen zijn, en, in het bijzonder, de vlas-plant, die hier nog weelderiger groeit dan ergens in dat land; maar het voornaamst voortbrengzel is eene soort van
harst-

N°. XXII*

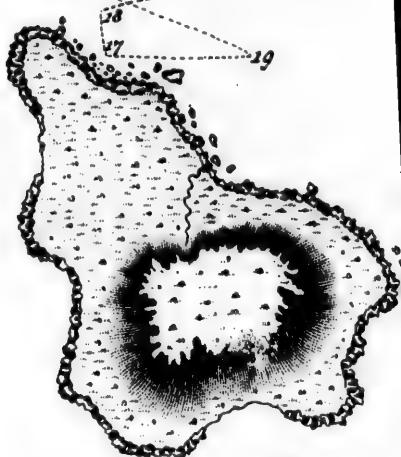

HET

Op 20^e Oct.
1818.

De gevrikte lijn too
en de talloeters de
in raden

10 Oct. 1774.

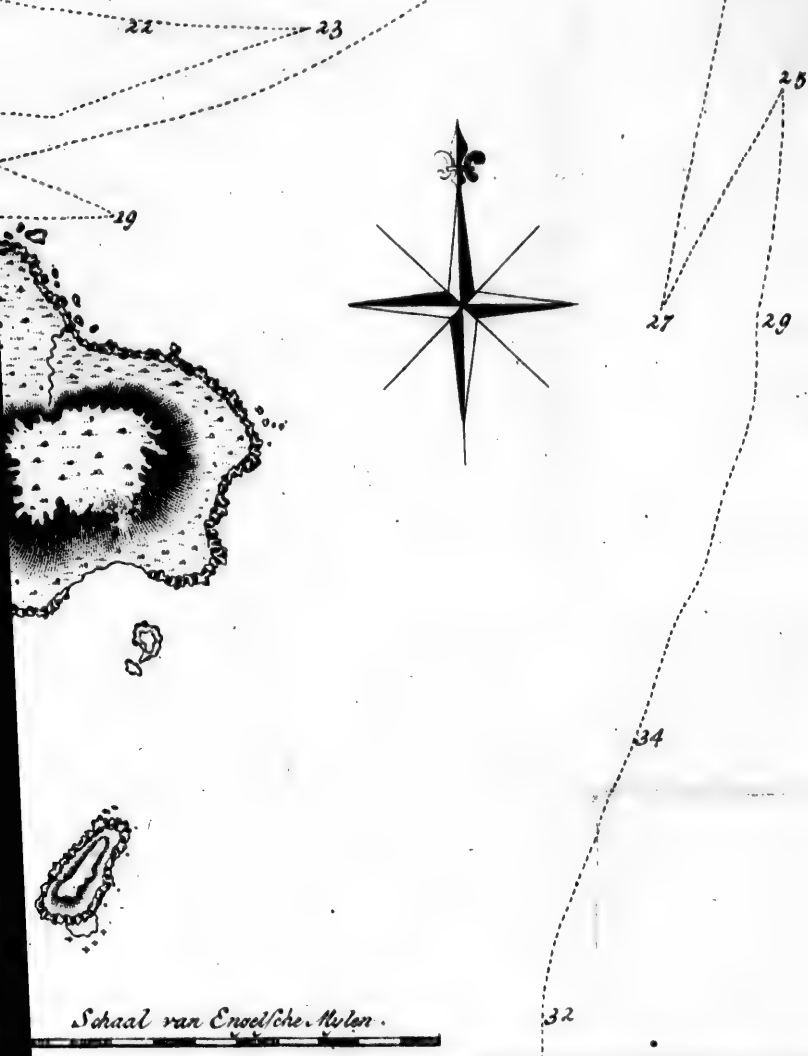
Schaal van Ence

HET EILAND NORFOLK

Op 29° 02' 30" Z. B.

108° 16. 00. Wester L^o van Greenwich.

De geprikte lijn toont de koers van het schip,
 en de tallitters de diepte van het water
 in rademen.

harst-pijnboom, die 'er in grooten overvloed wast en zeer groot wordt, naardien veele, ter hoogte van de borst, zoo dik waren als twee mannen konden omvademen en zeer lang en regt. Deeze pijnboom is van eene soort tuschen die, welke in *Nieuw-Zeeland* wast, en die in *Nieuw-Calcedonia*, terwijl het loof enigzints van beiden verschilt, en het hout is niet zoo zwaar als dat van den eersten, en niet zoo ligt en digt als dat van den laaften. Hij gelijkt veel naar den pijnboom van *Quebec*. Tot omtrent vijftig roeden van den zee-kant is de grond zoo dik met planten en heesters bedekt, dat men nauwlijks verder binnen 's lands kan doordringen. De boschen waren volkoomen ruim en vrij van kreupelhout, en de grond scheen rijk en diep te wezen.

Wij vonden 'er dezelfde soorten van duiven, parkieten en papegaaien als in *Nieuw-Zeeland*, rallen en enig klein gevogelte. De zee-vogelen zijn witte gekken, meeuwen en zee-zwaluwen, die ongestoord op de stranden en in de klooven der klippen broeden.

Daar is zoet water op het eiland, en naardien 'er kool-palmen, wilde zuuring, haazen-latuw en zee-venkel op sommige plaatsen op het strand in overvloed stonden, bragten wij van elk deezer gewassen zoo veel aan boord als de tijd, dien wij hadden om dezelve te plukken, ons toeliet. Deeze kool-palmen waren niet dikker dan eens mans

been, en van tien tot twintig voeten hoog. Zij zijn van hetzelfde geslacht als de kokosnooten-boom; zij hebben, even gelijk die boom, groote gevinde bladeren en zij zijn dezelfde als de tweede soort, die in de noordlijke deelen van *Nieuw-Zuid-Wales* gevonden is (*). De kool is, eigenlijk gesproken, de bot van den boom; elke boom brengt maar eene enkele kool voort, die op de kruin groeit, daar de bladeren uitspruiten, en zij is in den stam ingesloten. Het afsnijden van de kool doodt den boom, zoo dat 'er niet meer dan een van denzelfden stam te krijgen is. De kokosnooten-boom en enige andere van het geslacht der palmboomen brengen zoo wel koolen voort als deeze. Dit gewas is niet alleen gezond, maar zeer smaaklijk, en was voor ons de aangenamlste schotel, dien wij voor enigen tijd gehad hadden.

Op de kust ontbreekt geen visch. Terwijl wij aan wal waren, vong het volk in de sloepen enige vischen, die uitmuntende waren. Ik giste dat het bij nieuwe en volle maan omtrent ten een uur hoog water was, en dat het water omtrent vier of vijf voeten lijnregt op en neder gaat.

De aannadering van den nacht deed ons alle weder naar boord gaan; wij heiften de sloepen binnen en stuurden O. N. O. met eenen Z. O. wind

(*) *Coor's Reizen*, III Deel blad, 222.

wind tot middernacht, wanneer wij wendden en het overige van den nacht doorbragten met het doen van korte gangen.

Den volgenden morgen, bij zonne-opgang, maakten wij weder zeil, stuurden Z. Z. W. en zeilden het eiland te boven, aan welks zuid-zijde twee eilanden liggen, die tot roest- en broed-plaatsen voor de vogelen dienen. Aan deze, gelijk ook aan de zuid-oost-zijde, is een zandig strand, daar anders de meeste van de andere stranden van rotsachtige klippen bezoomd zijn, waar bij twintig en agtien vadem water staat; dus vonden wij het ten minsten aan de noord-oost-zijde en met goeden anker-grond. Een bank van koraal-zand, met schulpen vermengd, waarop wij van negentien tot vijf en dertig of veertig vadem water vonden, omringt het eiland en strekt zig, bijzonderlijk naar het Zuiden, zeven mijlen verre uit. Op den morgen, toen wij het eiland ontdekten, vonden wij de afwijking van het kompas 13° 9' Oost; maar ik geloof dat deze waarneming dezelve te groot opgaf, naardien andere, welke wij voor en na deden, twee graaden minder gaven.

Na dat wij het eiland *Norfolk* verlieten hadden, stuurden wij naar *Nieuw-Zeeland*, met oogmerk om *Koningin Charlotta Kanaal* aanteden, ten einde het volk te ververschen en het schip in

staat te stellen om de zuidlijke breedten te kunnen wederstaan.

Den zeventienden, met het aanbreeken van den dag, zagen wij den berg *Egmont*, die met altoosduurende sneeuw bedekt was, in het Z. O. 4 O. Wij waren omtrent agt mijlen van den wal, en vonden, toen wij peilden, zeventig vademmen water, met eenen modderachtigen grond. De wind gong weldra in de westlijke streek staan, en woei eene frisse koelte, met welke wij Z. Z. O. stuurden naar *Koningin Charlotta Kanaal*, met oogmerk om *Stephens-Kaap* in het oog te krijgen. Op den middag lag *Kaap Egmont* drie of vier mijlen O. N. O. van ons, en schoon de berg in de wolken verborgen was, oordeelden wij dat hij in dezelfde streek lag als de kaap; de Breedte, die wij waarnamen, was $39^{\circ} 24'$. De wind nam zoo sterk toe, dat hij ons noodzaakte alle de reeven in onze top-zeilen te leggen, en de bramraas te strijken; eindelijk konden wij geen zeil meer voeren dan onze twee onderzeilen en twee topzeilen met alle reeven 'er in, en met deeze stuurden wij naar *Stephens-Kaap*, die wij ten elf uren 's avonds omzeilden.

Te middernacht wendden wij en deden eenen gang noordwaarts tot drie uren in den morgenstond, wanneer wij op het kanaal aan hielden. Ten negen uren loefden wij om *Jacksons-punt* met

met eene zee, die een verschriklijk aanzien had, veroorzaakt door een snel getij en eenen hoogen wind; doch alzoo wij de kust kenden, maakte zulks ons niet verlegen. Ten elf uren ankerden wij voor *Schips-inham*; de sterke vlaagen, die van land kwamen, lieten ons niet toe 'er in te loopen.

In den agtermiddag, het schip niet kunnende verplaatsen, begaf ik mij in de bogt met den zegen om te zien of ik enige visch konde vangen. Het eerst dat ik deed, toen ik aan land kwam, was naar de flesch te zien, die ik hier gelaaten had toen ik 'er laast was, en in welke het bericht was. Zij was weggenoomen, maar door wien bleek niet. Twee trekken met den zegen ons slechts vier kleine vischen verschaft hebbende, vergoedden wij deeze mislukking enigermaate door het schieten van verscheiden vogelen, welke door de bloemen in den tuin derwaarts gelokt waren, gelijk ook van enige oude kormorans, en door enige nesten van de jongen te herooven.

Naardien 'er den volgenden morgen weinig wind was, ligteden wij het anker en wonden het schip in de bogt, daar wij het met de twee boeg-ankers vertuiden. Wij maakten de zeilen los om dezelve te lappen, van welke sommige gescheurd en op andere wijzen gehavend waren in den laaststen storm. De onder-zeilen, die reeds ten uitersten afgelleten waren, wierden als niet meer deugende af-

gekeurd. Ik liet de stengen strijken en derzelver wand los maaken, om 'er beweeglijke knieën aan te zetten, bij gebrek van welke de doove juten geduurig braken; ik liet de smitse opzetten, om bouten te maaken en ons ijzer-werk te herstellen; en ik liet tenten aan wal opslaan voor eene wagt, voor kuipers, zeilen-maakers enz. Ik gaf ook bevel dat men dagelijks groenten zoude kookten (die 'er in overvloed waren) met haver-gort en soep-koekjens voor het ontbijt, en met erwteten en soep-koekjens voor het middagmaal elken dag voor al het volk, boven en behalven hunne gewoone portie van pekkel-vleesch.

In den agtermiddag, toen de Heer WALES bezig was zijne werktuigen op te zetten, ontdekte hij dat verscheiden boomen, die, toen wij laatst van hier zeilden, nog overeind stonden (2), met zaagen en bijlen geveld waren, en weinige dagen daarna vond men ook eene plaats, daar werktuigen tot waarneeming, eene klok enz. waren opgezet geweest, op een ander stuk grond dan daar de Heer WALES de zijne geplaatst had gehad. Daar was dan nu geen twijfel meer of de *Avontuur* was in deeze bogt geweest na dat wij dezelve verlaaten hadden.

Den volgenden dag was de wind zuidlijk met eene dampige betrokken lucht. Ieder gong aan zijn werk, en het schip wierd aan de zijden gekalefaat, dat zeer nodig was. De naaden wierden
 digt

digst gemaakt met een mengzel van vet uit de kombuis en krijt; gevallig had de konstapel eene hoeveelheid van het laatste aan boord.

Den een en twintigsten was de wind zuidlijk met aanhoudenden regen, maar den volgenden dag, in den agtermiddag, wierd het mooi weder, wanneer ik, van onze kruidkundigen verzeld, onze tuinen op *Motuara* gong bezoeken, die wij bijna in eenen wilden staat vonden, zijnde door de inwooneren geheel verwaarloosd. Verscheiden gewassen waren desnietteenstaande in eenen bloeienden staat, en toonden hoe wel zij tierden in den grond, in welken zij geplant waren. Naardien zig nog geen inboorling vertoond had, maakten wij een vuur op de punt van het eiland, in hoop dat zij, den rook ziende, zouden aangelokt worden om tot ons te koomen.

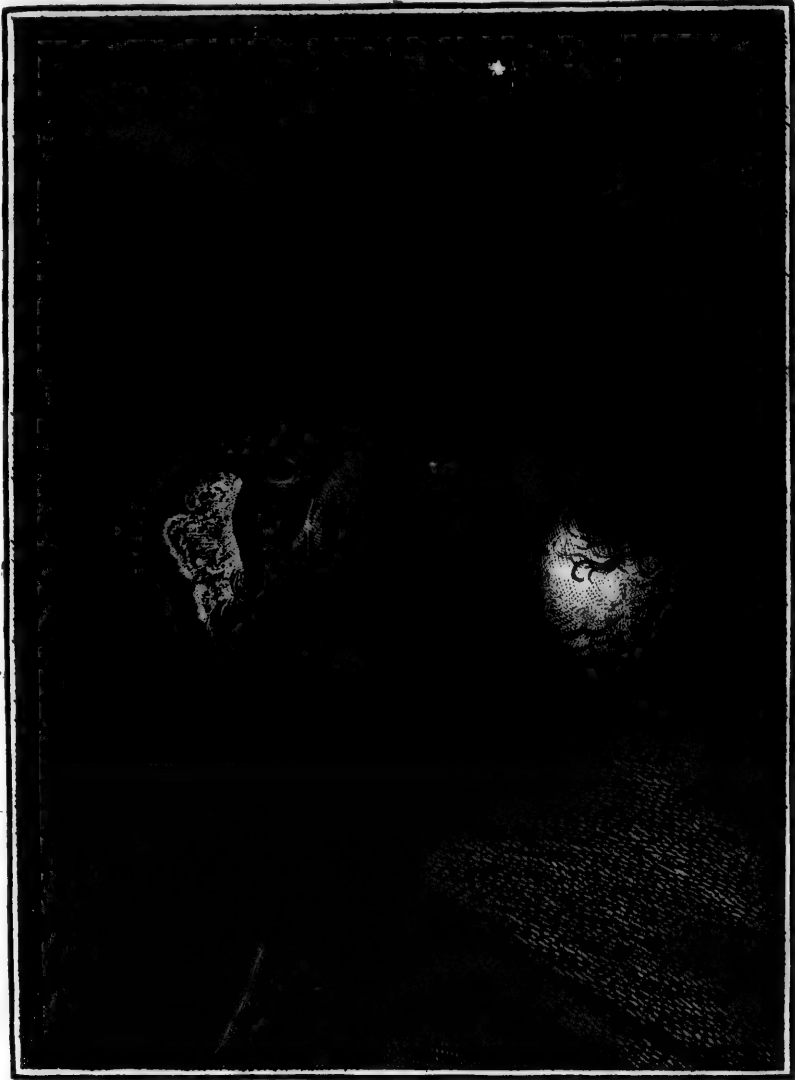
Daar gebeurde niets aanmerkenswaardigs tot den vier en twintigsten, wanneer wij, in den morgen, twee kanos het kanaal zagen af koomen, maar zoo dra zij het schip gewaar wierden, schooten zij agter eene punt aan de west-zijde. Na het ontbijt gong ik in de sloep, om naar hen te zoeken, en, terwijl wij langs den kant voeren, schooten wij verscheiden vogelen. De slag van onze snaphaanen kondigde onze aannadering aan, waarop de inboorlingen zigzelve ontdekten in de *Kormorans-bogt*, door ons toe te roepen; maar toen wij hunne wooningen naderden, vlugteden zij alle

le weg in de bosfchen, uitgezonderd twee of drie mannen, die op eenen hoogen grond dicht bij den water-kant stonden met hunne wapenen in de handen. Zoo dra wij landden, kenden zij ons. Toen nam blijdschap de plaats van vrees in, en de overige inboorlingen kwamen uit de bosfchen loopen en omhelsden ons een- en andermaal, fpringende en huppelende in de rondte als gekken; maar ik merkte dat zij enige vrouwen, die wij op eenen afstand zagen, niet bij ons wilden laten koomen. Na dat wij hun bijtjens, messen en al wat wij bij ons hadden geschonken hadden, gaven zij ons daarentegens eene groote hoeveelheid visch, die zij zoo even gevangen hadden. Daar waren maar enige weinige onder hen, welker tronieën wij herkendden, en, toen wij vroegen waarom zij bevreesd voor ons waren, en naar enige van onze oude kennissen bij naamen vroegen, praateden zij veel van dood staan, dat door ons zoo verschillend verstaan wierd, dat wij 'er niets van maaken konden, zoo dat wij, na een kort verblijf, afscheid namen en naar boord keerden.

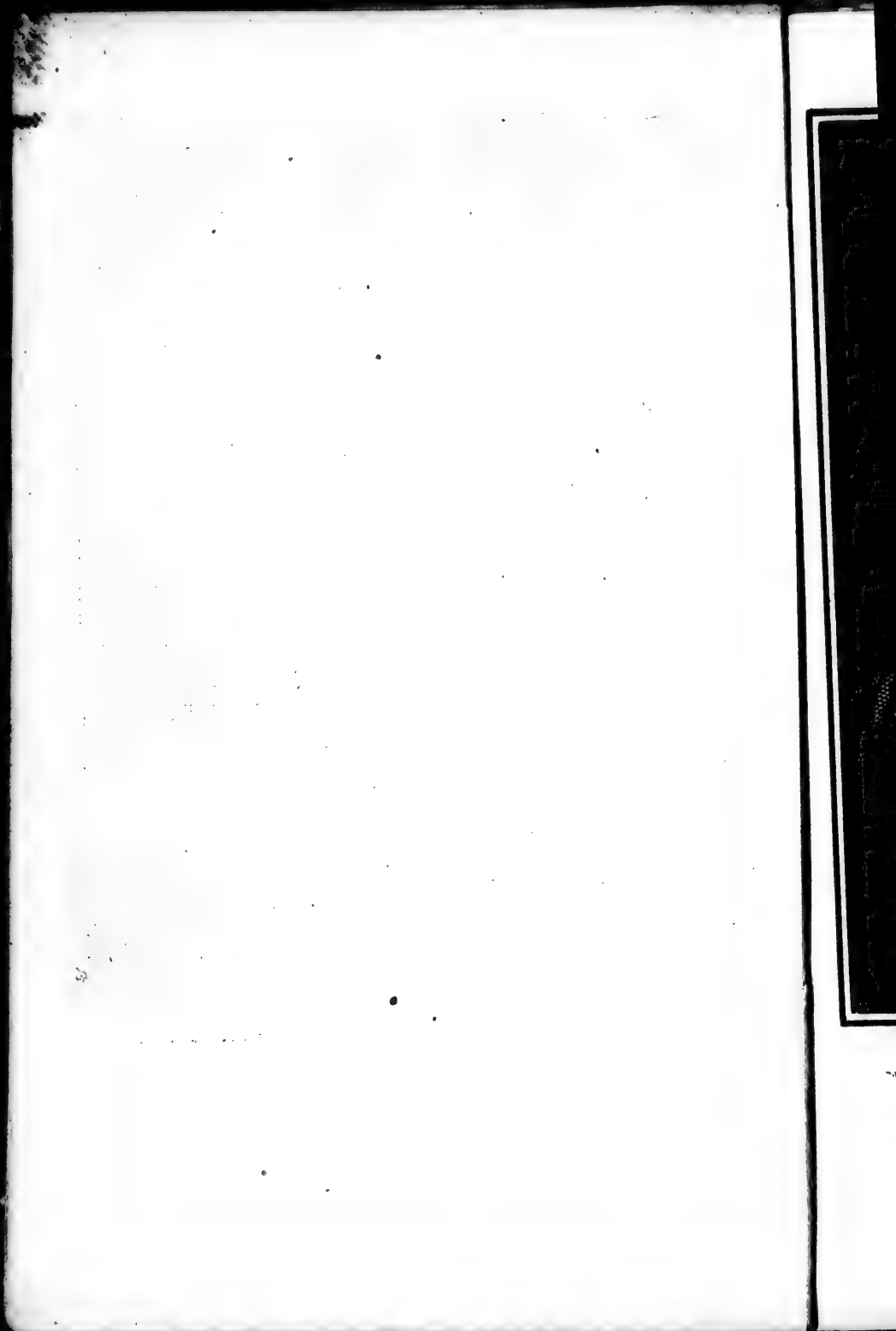
Den volgenden morgen kwamen onze vrienden ons, volgens eene belofte, die zij ons den vorigen avond gedaan hadden, bezoeken, en bragten ons eene menigte goeden visch mede, die zij voor Otahitisch doek en andere dingen verruilden, waarna zij naar hunne woningen vertrokken.

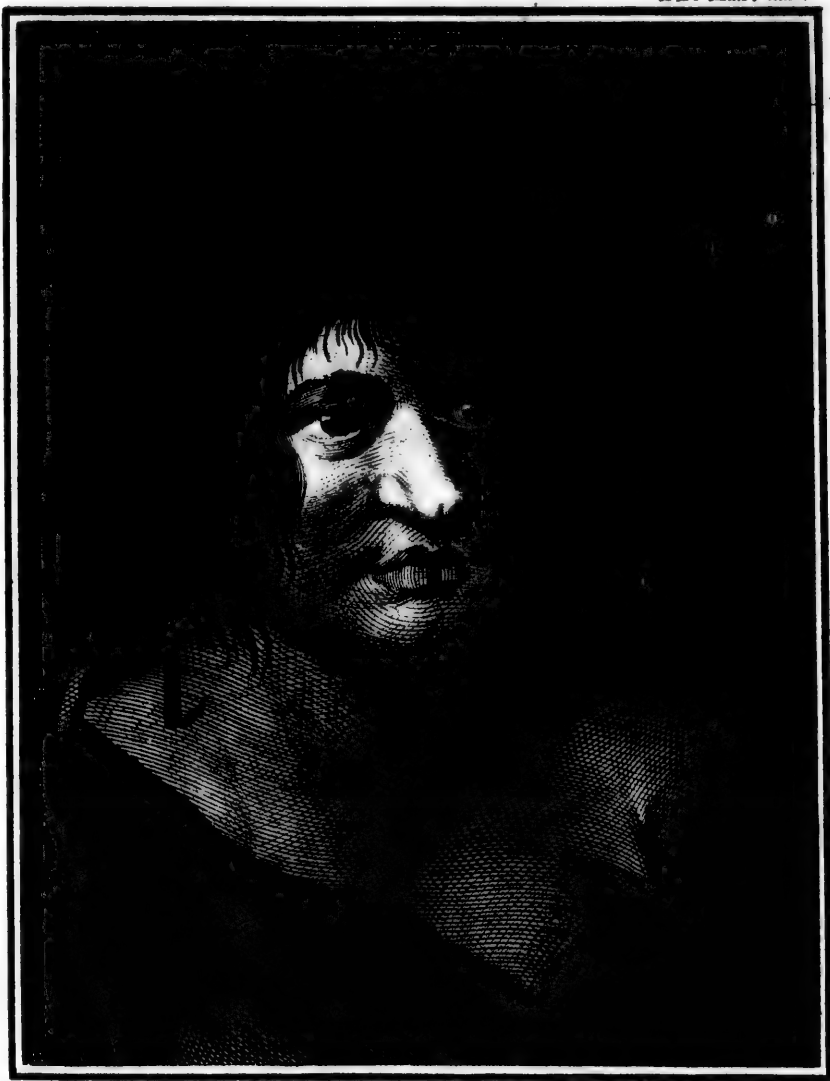
Den

Pl. LXVII.*

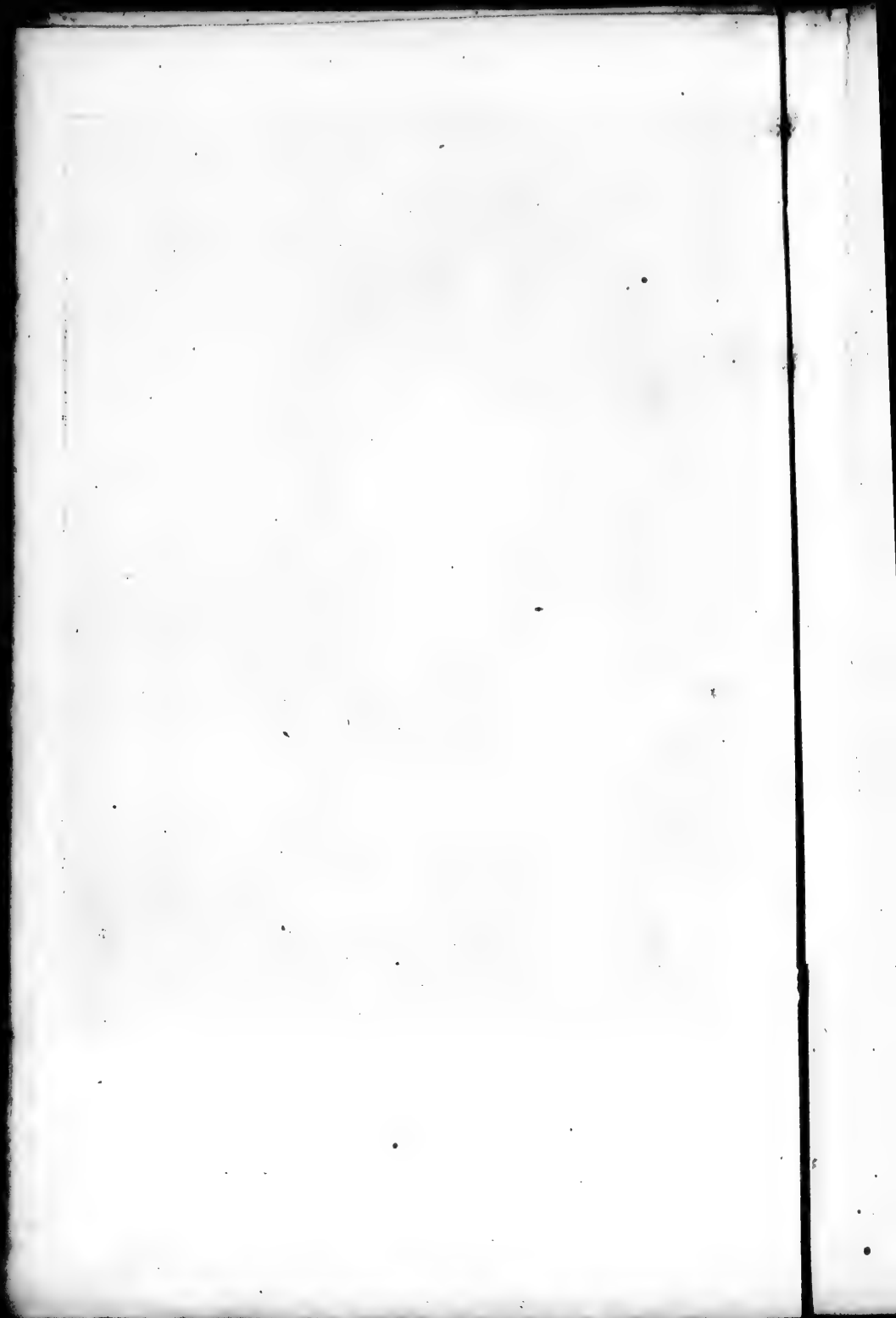

MAN VAN NIEUW-ZEELAND.

VROUW VAN NIEUW-ZEELAND.

Den zes en twintigsten bragten wij in het agter-hol vier sloep-landingen met ballast, en strecken 'er zes stukken geschut in, slechts zes stukken op het verdek houdende. Onze goede vrienden, de inboorlingen, ons eenen overvloedigen voorraad van visch gebragt hebbende, gongen daarop aan wal naar de tenten, en vertelden ons volk aldaar dat 'er onlangs een schip, als het onze, in de Straat vergaan was, dat enige van het volk aan wal gekoomen waren, en dat de inboorlingen hunne kleederen en andere dingen gestoolen hadden, waar over verscheiden waren dood geschoten, dat naderhand, toen zij niet meer schieten konden, de inboorlingen, de overhand gekregen hebbende, hen met hunne *patoos-patoos* hadden dood geslaagen en opgegeeten; maar dat zij zelve 'er de hand niet in gehad hadden, en zij zeiden dat het te *Vanna Aroa*, bij *Teerawhitte*, aan de andere zijde van de Straat gebeurd was. Een hunner zeide dat het twee maanden geleden was; maar een ander sprak hem tegens en telde op zijne vingeren omtrent twintig of dertig dagen. Zij beschreven met tekenen hoe het schip in stukken geslaagen was, door tegens de klippen op en neder te gaan, tot het eindelijk in stukken wegdreef (3).

Des anderendaags vertelden enige andere dezelfde historie, of dat ten naaften bij daar op uit kwam, en weezen naar de *Oost-baai*, die aan de oost-zijde van het kanaal ligt, als de plaats, daar het

het gebeurd was. Deze vertellingen maakten mij zeer ongerust over de *Avontuur*, waarom ik den Heer WALEs en degeene, die aan land waren, verzocht het mij te laten weeten, zoo iemand van de inboorlingen 'er weder van sprak, of hen aan mij te zenden, want ik zelf had van hun niets daar omtrent gehoord. Toen de Heer WALEs aan boord kwam om te eeten, vond hij het volk, dat hem het verhaal aan land gedaan had, en wees hen mij. Ik deed onderzoek naar de zaak, en tragtte op allerhanden wijzen, die ik konde bedenken, agter de waarheid te koomen. Alles dat ik uit hun kon krijgen was *caurey* (neen) en zij ontkenden niet alleen alles wat zij aan wal verteld hadden, maar scheenen geheel onkundig van de zaak te zijn, zoo dat ik begon te denken dat ons volk hen verkeerd begrepen had, en dat de historie enige van hun eigen volk en sloepen betrof.

Den agt en twintigsten hadden wij friske westelijke winden en fraai weder. Wij zetteden de stengen op en tuigden die toe. Uit schieten gegaan zijnde naar de *West-baai*, gongen wij naar de plaats, daar wij de varkens en hoenderen gelaaten hadden; maar wij zagen geene sporen van dezelve, noch tekenen dat zedert hier iemand geweest was. Bij onze terugkomst de inboorlingen bezocht hebbende, bekwamen wij enige visch in ruiling voor beuzelingen, die wij hun gaven. Terwyl

wijl wij op onze terugkomst waren, dagt de Heer FORSTER dat hij het schreeuwen van eene bigge in de boschen hoorde digt bij hunne wooningen; mischlien hebben zij die, welke ik bij hen gelaaten had, toen ik laatst hier was. In den avond kwamen wij aan boord met omtrent anderhalf dozijn wild gevogelte, kormorans en zee-aaksters. De jagers, die digt bij het schip in de boschen uit geweest waren, hadden beter jagt gehad van klein gevogelte.

Den een en dertigsten, eenen aangenaamen fraaien dag zijnde, voeren onze kruidkundigen over naar *Lang-Eiland*, daar een van het gezelschap een groot zwart varken zag, zijnde een beer; zoo als men mij het beschreef, kwam het mij voor dat het een van die ware, welke kapitein FURNEAUX agter gelaaten had, en dat het maar dit eiland zoude gevoerd zijn door degeene, die het hielden. Vermits zij deeze varkens niet gedood hebben, toen zij die eerst gekregen hadden, kunnen wij niet onderstellen dat zij zulks nu zullen doen, zoo dat 'er weinig te twifelen is of dit land zal door den tijd van deeze dieren voorzien zijn, zoo in eenen wilden als tammen staat.

Den volgenden dag kreegen wij bezoek van een aantal vreemdelingen, die van boven uit het kanaal kwamen en maar weinig visch mede bragten. Hunne voornaamste waar was groene steen of talk, eene waar, die altijd wel verkogt wierd, en
daar

daar wierden deezen dag enige van de grootste stukken gekogt, die ik ooit gezien had.

Den tweeden November voer ik over naar de west-zijde van het kanaal, en keerde des avonds weder naar boord, zonder iets aanmerkelijks ontmoet te hebben, wanneer ik vernam dat hetzelfde volk, dat ons daags te vooren bezogt had, het grootste gedeelte van deezen dag aan boord geweest was met hunne gewoone waaren (4).

Den derden ontmoetede de Heer PICKERSGILL enige van de inboorlingen, die hem de historie van het vergaan van het schip en het dood slaan van het volk verhaalden, maar 'er met grooten ernst bij voegden dat zij het niet gedaan hadden.

Den vierden was het fraai, aangenaam weder. De meeste inboorlingen begaven zig nu het kanaal op. Ook had ik door alle zagte middelen getragt hen weg te krijgen, want zedert deeze nieuw aankoomelingen bij ons geweest waren, waren onze oude vrienden verdwenen, en wij waren zonder visch geweest. Naar het *Lang Eiland* overgevaaren zijnde, om naar het varken te zien, dat men aldaar bespeurd had, bevond ik dat het eene van de zeugen was, door kapitein FURNEAUX aldaar gelaaten, dezelfde, die in bezit van de inboorlingen was, toen wij ons laarst alhier bevonden. Denkende dat het een beer was, had ik eene zog mede gebragt, om die bij hem te laaten;
maar

maar ziende dat ik zulks mis had, bragt ik haar terug, alzoó het niet konde haaten naar aldaar aan land te laaten. (5)

Den vijfden, vroeg in den morgen, kreegen wij een bezoek van onze oude vrienden, die voorraad van visch medebragten, dat ons wel ter snede kwam. Te gelijken tijd gong ik in de pinas met de Heeren FORSTER en SPANHAM, om het kanaal op te vaaren. Ik was begeerig om het eiland te zien, of liever om te beproeven of ik een doorvaart naar zee konde vinden door het Z. O., gelijk ik vermoedde uit enige ontdekkingen, die ik gedaan had, toen ik eerst hier was. Op onzen weg naar boven ontmoetden wij enige vischers, bij welke wij het nodig onderzoek deden, en alle stonden zij daarin overeen, dat'er geene doorvaart naar zee was door het bovenste van het kanaal. Terwijl wij voortvoeren, ontmoetden wij, enigen tijd daarna, eene kano, door vier mannen geroeid wordende, die het kanaal af kwamen. Deze bevestigden hetgeen de andere gezegd hadden dat'er geene doorvaart naar zee was, den weg, dien wij voeren; maar gaven ons te verstaan dat'er eene naar het Oosten was, op dezelfde plaats, daar wij verwagteden eene te vinden. Ik liet nu mijn voorneemen vaaren van naar het bovenste van het kanaal te gaan en voer naar deezén arm, die aan de zuid oost-zijde is, omtrent vier of vijf mijlen boven het eiland *Moinara*.

24 [Nov. 1774] REIZE RONDOM

Een wylde bladen den mond aan de zuid-oost-
zijde, op een plaats, *Koringhansen* genaamd,
vonden wij een groot gehugt van inboorlingen.
Het opperkhoofd, welke naam *YINGO BOOHEE*
was, een zijn volk, dat wij bevonden uit enige
van die te bestaan, welke kort geleden aan boord
getweest waren, ontvingen ons met groote be-
leefdheid. Zij scheenen vrij adrijk te zijn en hier
en in de nabuurschap. Wij bleeven korten tijd
bij hen, stuurde het bericht, dat zij ons gaven, ons
chouwelijde op ons ontwerp, dat wij in het nog
hadden te bevolgen. Wij hoorden dan den arm
O. N. O. en O. ten N. O. verscheiden fraakt hog-
ten een westerzijde voorbij waarende, en werden
snelde bij in den Senet uitkwaam op een kar-
aen, om een een Engelsche mijl wijds, waarin
een sterk geselschap hield, voorwilt ons ang
een geest hadden waargenomen, dat daan een
sliep, een lang mijl er in geweest waren. Het
was te ontrek vier waren in den agtemiddag,
en in mindere dan een uur stilde die geij en werd
gevolgd van den vloot, die met een abo veel
draagt insel. *naftov en end nevt, nam phurov*
De uitgang ligt E. O. ten O. en N. W. ten W.
en ten naasten bij in de strek van O. Z. O. en
W. N. W. van kaap *Terra-Whits*. Wij von-
den, een weinig binnen den mond, daeren vde-
men water, met eenen zuiveren grond. Het schen
mij toe dat 'er een ruime wind versicht werd om
dec.

deze doortocht in en uit te vaaren, ter dorzaake van de saetheit der geijten. Ik had eger weinig tijd om waarnemingen van dien aard te doen, al-
 zoo de nacht op handen was en ik bestien had naar hoort te kieren. Desrom gong ik ook eens groen *Hippis* of *Aerits*, op een hoogte aan de noord-zijde, in eenre zee. Egelsche mijl of twee hien de lande geleg, alsoe bestiet. De bemants men de over nodigen ons door te heden ons blijken te kieren, doch wij sloegen geen acht op het verzoek, en begaven ons rege-
 speels naar het schip, dat wij ten dien toren be-
 zikten, enigen vint met ons medebrengende, dat wij van de inboorlingen gekocht hadden, en enige vogelen, die wij geschoon hadden. Onder de lasten waren enige van die soort van eenden, welke wij in de *Dankte* *Blazi* gevangen hadden, en wij hebben reden om te denken dat hij alle hier te vinden zijn; want de inboorlingen kenden die alle op de radingen en hadden voor elke eenen hien dadesen naam. De wind N. O. met kerkoken lucht en regen. Onse oude vrienden hadden hun verblijfdige blij ons geboomen, en een buaner, wiens naam van de was en die een man van enig aanzien schen, deed mij een geschenk van een eere-staf, gelijk de lievelheben gewoontijk dragen. Tot erkentenis bleede ik hem in een stel oude klederen, waarop hij niet weinig vroech

was. Hij was fraai van perfoon, had een goed voorkomen, en was niet dan in kleur van eenen Europeaan onderscheiden. Hem on eenen anderen aan liet praten geholpen hebbende, begonnen wij van hun te verhooren of de *Avontuur*, gedurende mijne afwezigheid, aldus geweest ware, en zij gaven ons op eene wijze, die geene twijfeling toeliet, te verstaan dat dat schip kort na ons vertrek was aangekoomen, dat het daar rotschen dien en twintig dagen gelegen had en dat het zedert dien maanden was vertrokken. Zij verzoekerden ook dat noch dat, noch enig ander schip op de kust gestrand was, gelijk men verteld had. Deze verzekering en de wijze, waarop zij het koomen en het gaan van de *Avontuur* vertelden, stelde mij omtrent dat schip gerust; maar deed egter ons vermoeden niet geheel verdwijnen dat anderen vreemdelingen enig ongeluk moest bejegend zijn. Behalven hetgeen ik reeds verhaald heb, had men ons ook nog gezegd dat hier onlangs een schip geweest was, en dat het naar eene plaats gestevend was, *Tefata* genaamd, die aan de noord-zijde van de Straat ligt. Of dit verhaal tot het vorig betrekking hadde dan niet, kan ik niet zeggen. Zoo dikwijls ik 'er de inboorlingen over ondervroeg, ontkenden zij 'er iets van te weten en zij hadden zedert einigen tijd vermijd 'er van te spreken. Slechts weinige dagen te vooren had een hunner eenen slag om de ooren van eenen andere.

deren ontvangen, omdat hij het aan enigen van ons volk melding van gemaakt had.

Na het ontbijt bragt ik enig volk naar het *Lang-Eiland*, om de zog optevangen, haar bij den beer te brengen, en haar op eene andere plaats weder aan land te zetten; maar wij keerden terug zonder haar gezien te hebben. Daar waren niet lang voor ons enige inboorlingen geweest, alzoo hunne vuren nog brandden, en zij hadden haar ongetwijfeld medegenoomen. PEDERO spijsde bij ons, at van alles wat op de tafel stond, en dronk meer wijn dan iemand onzer, zonder 'er in het minst door aangedaan te wezen (6).

Den zevenden woei het fris uit het N. O. met aanhoudenden regen. Den volgende dag regende het 's morgens, en 's namiddags was het mooi weder. Wij zetteden twee biggen, mannetjen en wijfjen, aan land in de eerste bogt boven *Menschenseters-Bogt*, zoo dat het naauwlijks mogelijk is dat de middelen, die ik in het werk gesteld heb om dit land van deeze dieren te voorzien, alle zouden mislukt zijn. Wij hadden ook reden om te gelooven dat 'er nog enige van de haanen en hennen, die ik hier gelaaten had, in het leven waren, schoon wij geene gezien hadden; want enige dagen te vooren had men in het bosch een hoender-ei gevonden, dat bijna versch gelegd was.

Den negenden was de wind westlijk of N. W.

met ruk-winden en regen. In den morgen maakten wij de touwen los en gongen verder uit de bogt liggen, om den volgenden morgen geteed in zee te kunnen loopen; want thans hadden de kalesateraars aan de zijden van het schip nog niet afgedaan, en, zoo lang dit niet gedaan was, konden wij niet onder zeil gaan. Onze vrienden ons thans een zeer grooten en wel te pas koomenden voorraad van visch gebragt hebbende, deed ik PEDERO een geschenk van een leedige olie-kruik, dat hem zoo gelukkig als een Vorst maakte. Kort daarop verliet hij en zijne bende de bogt, en begaven zig naar hunne eigen woonplaats, met alle de schatten, die zij van ons ontvingen hadden. Ik geloof dat zij verscheiden van de dingen, die zij op onderscheiden tijden van ons gekregen hadden, aan hunne vrienden en nabuuren weggaven, of dat zij die overgaven om den vrede van hunne magtiger vijanden te koopen; want wij zagen onze geschenken, na dat zij die eens hadden, nooit weder, en zoo dikwijls wij hen bezogten, hadden zij, naar allen schijn, even zeer gebrek aan bijlen, spijkers en andere dingen; als of zij nooit iets van dien aart gehad hadden.

Ik ben overtuigd dat het volk in dit kanaal, dat, over het geheel, vrij talrijk is, onder geene regelmatige regeering leeft, of niet zoo vereenigd is dat het een staatkundig ligchaam uitmaakt.

Het

Het hoofd van elken stam of gezin schijnt geëerbiedigd te worden, en deze eerbied kan, bij sommige gelegenheden, gehoorzaamheid bevelen; maar ik twijfel of een van dezelve wel het recht of de macht hadde om daartoe te dwingen. Den dag toen wij bij TRINGO-BOONAT waren, kwam het volk van alle kanten om ons te zien, dat hij tragte voorstroomen. Doch, schoon hij zoo verre gong van naar sommige steenen te smijten, merkte ik op dat zeer weinige op zijne woorden of daaden acht sloegen, en egter sprak men van deezem man als van een opperhoofd van enig aanzien. Ik heb reeds enige aanmerkingen gemaakt over de ongelegenheden, waarin dit volk is, door gebrek aan vereeniging onder elkan- den, en hoe meer ik het leerde kennen, hoe meer ik bevond dat dit waar was. Schoon zij menschen-eeters zijn, zijn zij egter goed van aart en hebben niet weinig menschlievendheid.

In den agtermiddag gingen enige van ons een wal in eenen van de inhammen, daar twee geslachten van de inboorlingen op verschillende wijzen bezig waren; sommige slapen, sommige vlogten matten, andere braadden visch en wortelen van dennenboomen, en ik zag een meisje, dat steeten heet maakte. Nieuwsgierig om te weeten waartoe dezes moesten dienen, bleef ik bij haar. Zoo dra de steenen heet waren, nam zij dezelve uit het

vuur en gaf die aan eene oude vrouw, die in de hut zat. Deeze stapelde die op een hoop, legde 'er eene handvol groene celerij op, en daar over eene grove mat, en toen gong zij boven de- zelve op haare hurken zitten, dus eene soort van Hollandfche stoof maakende, waarop zij zoo vast zat als een haas in zijn leger. Ik zou geene mel- ding van deeze bijzonderheid gemaakt hebben, zoo ik gedacht hadde dat de oude vrouw geen ander oogmerk hadde dan zig te warmen; maar ik geloof eerder dat haar doel was enig onge- mak te genezen, dat zij aan zig had, en waar voor de stoom van de groene celerij een goed ge- neesmiddel ware. Ik kwam op die gedagte, om- dat 'er naauwlijks enige celerij op die plaats was, naardien wij die lang te vooren hadden geplukt, en gras, dat 'er in grooten overvloed was, even zoo wel zoude belet hebben dat de steenen de mat brandden, zoo dit het eenigst doel geweest ware. Ook kwam mij de vrouw voorzieklijk en in eenen sloffen staat van gezondheid te zijn.

De Heer WALEZ deelde mij van tijd tot tijd de waarnemingen mede, die hij in dit kanaal ge- daan had om de Lengte te bepaalen, welker mid- delbaare uitkomsten $174^{\circ} 25' 71''$ Oost opleveren voor den bodem van *Schip-Inham*, daar de waarnemingen gedaan wêrden, en desselfs Breed- te is $41^{\circ} 5' 561''$ Zuid. Op mijne kaart, in mijne

eer-

verste reize ingelascht, is deeze plaats op 184° 54' 30" West aangetekend, dat met 175° 5' 30" Oost overeenkomt. De misstelling op de kaart is dan van 0° 40' 0" en omtrent gelijk met die in de *Donkere Baai* gevonden wierd, waaruit blijkt dat geheel *Tavai-Poenammoo* op die kaart veertig minuten te verre oostwaarts geplaatst is, zoo wel als in het dagverhaal van de reis. Maar de misstelling in *Eahel-no-mauwe* is niet meer dan eene halve graad of dertig minuten, omdat de afstand tusschen *Koningin Charlotta Kanaal* en *Kaap Palliser* tien minuten Lengte grooter bevonden is dan zij op de kaart is aangetekend. Ik maak gewag van deeze gebreken, niet omdat ik vrees dat zij invloed zullen hebben op de zeevaart of aardrijkskunde, maar omdat ik aan derzelver bestaan niet twijfel, want door de menigte van waarnemingen, die de Heer WALEs gedaan heeft, is de ligging van weinige plaatsen op de waereld beter bestemd dan die van *Koningin Charlotta Kanaal*. Trouwens, ik zou met evenveel recht hetzelfde kunnen zeggen van alle de andere plaatsen, daar wij ons enigen tijd ophielden, want de Heer WALEs, wiens bekwaamheden zoo groot zijn als zijn aanhoudende naarstigheit, liet geen eene waarneming verloren gaan, die met enige mogelijkheid konde verkregen worden. Ja zelfs de ligging van de eilanden, die wij voorbij voeren

zonder dezelve aan te doen, is, door middel van HENDALS uurwerk, met bijna even groote nauwkeurigheid bepaald. De miswijzing van het uurwerk, van *Otahiti* tot deze plaats, was slechts 43' 39" in Lengte, naar deszelfs gang aan dat eiland en aan *Tanna* gerekend, maar gerekend naar den gang toen wij laatz in *Koningin Charlottes Kanaal* waren, en van den tijd toen wij hetzelfde verlieten tot wij weder aldaar aankwamen, dat bijna een jaar was, was de miswijzing 19' 31", 25 in tijd, of 4° 52' 48" in Lengte. Deze miswijzing kan niet groot voorkomen, als men in aanmerking neemt de lengte van tijd, en dat wij eenen weg bezeild hadden, die langer was dan drie vierden van den omtrek van den aardbol aan de evenrechtlijn en door alle de klimaat en breedten van negen tot een en zeventig graaden. De Heer WALKER vond dat het hier zoo veel te snel liep, dat het elken dag 12", 576 op den middelbaaren tijd won.

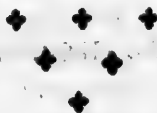
De middelbaare uitkomst van alle de waarnemingen, die hij deed om de afwijking van het kompas en de duiking van de zuid-punt van de naald, de twee reizen die wij hier waren, te bestemmen, gaf 14° 9' Obst voor de eerste, en 64° 36' voor de laatste. Hij bevond ook uit zeer nauwkeurige waarnemingen dat de tijd van hoog water den doorgang van de maan door den meridiaan;

diaan, bij nieuwe en volle maan, drie uren voor-
ging, en dat de grootste rijzing en daaling van
het water vijf voeten, tien duimen en eenen hal-
ven was; maar daar waren haarblijkelijke tekenen
op het strand, dat het nog twee voeten hooger
was gerezen dan het ooit in den loop zijner waar-
neemingen gedaan heeft.

W A E R E L D

—

—

R E I

IN R E I Z E
NAAR DE
ZUID - POOL
EN RONDOM DE
W A E R E L D.

V I E R D E B O E K.

E E R S T E H O O F D S T U K.

*Togt van Nieuw-Zeeland tot het Vuurland.
Koers langs de kust van Kaap Defeada tot
Kersmis-Kanaal. Beschrijving van dat ge-
deelte van de kust.*

Den tienden November, met heraanbreeken van den dag, ligteden wij, met een fraai koeltjen uit het W. N. W., het anker, en zeilden het kanaal uit; de *Twee Gebroeders* te boven zijnde, stuurden wij naar *Kaap Campbell*, die aan den zuid-westmond van de Straat ligt, met alle zeilen bij en een

KCF-

te middag begonnen onze oude medgezellen, de pindas- onweersvogelen, zig te vertoonen.

Den dertienden, in den morgen, liep de wind W. Z. W. Ten zeven uur schijf van land ziende in het Z. W., loefden wij derwaarts; maar vonden weldra dat het een mist-bank was; hierop stuurden wij Z. O. ten O. en kort daarna zagen wij een zee-kalf. Op den middag was onze Breedte, naar onze rekening, $44^{\circ} 25'$ en onze Lengte $177^{\circ} 31'$ Oost, met mistig weder; dat den geheelen agtermiddag aanhield. Ten veen waren 's avonds liep de wind N. O. ten N. en verhoef zig tot eene frisse koelte, verzeeld van dik dampig weder; wij stuurden Z. O. 4° Z.

Den veertienden, voor den middag, zagen wij wederom een zee-kalf. Op den middag bevonden wij ons op $45^{\circ} 54'$ Zuider Breedte en op $179^{\circ} 25'$ Ooster Lengte. (25) Den volgenden dag, des voormiddags, liep de wind naar het Westen, de mist klarede op, maar de lucht bleef betrokken. Op den middag waren wij op $47^{\circ} 30'$ Zuider Breedte en op $178^{\circ} 19'$ Wester Lengte, want den meridiaan van honderd tagtig graaden Oost door zijnde, rekene ik nu mijne Lengte West van den eersten meridiaan, namelijk van *Greenwich*. In den avond hoorden wij pinguins en des anderendaags 's morgens zagen wij enig zee- of rots-wien. Op den middag hadden wij eene frisse koelte uit het West-

Westen en fraai weder. Wij bevonden de Breedte, bij waarneming, $49^{\circ} 33'$ en de Lengte $175^{\circ} 31'$ West.

Den volgenden morgen hadden wij frische koelte en dampig weder; wij zagen een see-kalf en verscheiden stukken wier. Op den middag bevonden wij ons op $51^{\circ} 11'$ Zuider Breedte en op $175^{\circ} 17'$ Wester Lengte. De wind liep N. en N. O. ten N., woot eene sterke koelte bij vlaagen, dat een oud bram-zell scheurde en ons noodzakte dubbele reeven in de top-seilen te leggen; maar in den avond bedaarde de wind en liep W. N. W., wanneer wij uit elk top-zell eene reef los maakten, na de afwijking van het kumpas wierd $9^{\circ} 51'$ Oost bevonden, zijnde toen op $51^{\circ} 47'$ Zuider Breedte en op $172^{\circ} 11'$ Wester Lengte, en den volgenden morgen, den agttienden, op $51^{\circ} 13'$ Zuider Breedte en op $170^{\circ} 45'$ Wester Lengte, was de afwijking $10^{\circ} 26'$ Oost. Omrent den middag hadden wij bedaard weder met betrokken lucht en eene zwaare zee uit het Westen; wij zagen enige pinguins en verscheiden stukken wier.

Den negentienden stuurden wij O. Z. O. met eene zeer frische koelte uit het Noorden en dampig vuil weder. Op den middag waren wij op $53^{\circ} 43'$ Zuider Breedte en op $166^{\circ} 15'$ Wester Lengte.

Den twintigsten stuurden wij O. ten Z. met eene matige koelte uit het Noorden, verzeld van dik damp.

dampig weder. Op den middag waren wij op 54° 8' Zuider Breedte en op 162° 18' Wester Lengte.

Den een en twintigsten hadden wij meest N. O. winden, en eene frisse koelte, verseld van dik, dampig, vuil weder. Onze koers was Z. O. ten Z. Onze Breedte was, op den middag, 55° 31' en onze Lengte 166° 19'. Wij zagen vele blaauwe onweersvogelen en enige pingvins.

Wij hadden frisse koelten uit het N. W. ten N. en N. ten W., en dampig weder tot ontrent den middag van den twee en twintigsten, wanneer het weder opklaarde, en wij namen waar dat wij op 55° 48' Zuider Breedte en op 156° 56' Wester Lengte waren. In den agtermiddag hadden wij enige uren kalmte, waarna de wind Z. Z. O. en E. O. ten Z. liep, en een licht koeltjen blies, met welk wij Oost wat Noordlijk stuurden. In den nacht zagen wij het Zuidet Licht, maar zeer zwak en niet aanmerkelijk.

Den drie en twintigsten, op 55° 46' Zuider Breedte en op 156° 13' Wester Lengte, was de afwijking van het kompas 9° 42' Oost. Wij hadden kalmte van des morgens ten tien tot des avonds ten zes uren, wanneer er een koeltjen uit het Westen opkwam; in het eerst woef het eene labeke koelte, maar naderhand begon het frischer te waaien. Onze koers was nu O. N.

Den vier en twintigsten hadden wij eene frisse koelte uit het N. W. ten W. en N. ten W. Op den

den middag waren wij op $55^{\circ} 38'$ Zuider Breedte en op $153^{\circ} 37'$ Wester Lengte; in den nacht was het mistig, maar den volgenden dag hadden wij eene fraaie koelte uit het N. W. van helder aange naam weder verzeld; onze koers was O. ten N. In den avond, wanneer wij op $55^{\circ} 8'$ Zuider Breedte en op $148^{\circ} 10'$ Wester Lengte waren, was de afwijking van de kompas-naald, volgens gemiddelde waarneeming van twee kompassen, $6^{\circ} 35'$ Oost.

Den zes- en zeven en twintigsten, eene gestadige friske koelte uit het N. N. W. hebbende, stuurden wij Oost, en wij waren op den laatsten dag, op den middag, op $55^{\circ} 6'$ Zuider Breedte en op $138^{\circ} 56'$ Wester Lengte (3).

Nu gaf ik alle hoop op van meer land in deezee Oceaan te zullen vinden, en nam het besluit van, regt toe regt aan, naar den westlijken mond van de *Straat van Magelhaens* te stevenen, met oogmerk om de buiten- of zuid-zijde van *Tierra del Fuego* of het *Vuurland* langs te zeilen, om *Kaap Hoorn* naar de *Straat van le Maire*. Alzoo men slechts eene onvolkoomen kennis van deeze kust heeft, dagt ik dat het opneemen van die kusten voordeeliger zoude zijn voor de scheepvaart- en aardrijkskunde, dan al wat ik konde verwagten in eene hooger breedte te zullen vinden. In den agtermiddag van deezen dag hadden wij ruk-winden, een van welke onze groote bram-steng van boven neder smeet.

Eene zeer sterke noordlijke wind, met dampig regenachtig weder, noodzaakte ons, op den agt en twintigsten, om in het voor- en groot top-zeil eene dubbele reef te leggen, het bezaan top-zeil digt te maaken, en de voor-bram-raa te strijken. In den morgen brak het lijk van het groot bram-zeil, waardoor het zeil scheurde. Ik heb opgemerkt dat de touwen van alle onze zeilen, vooral de vierkante, niet dik en sterk genoeg zijn om het tegens het doek uittehouden. Op den middag waren wij op $55^{\circ} 20'$ Zuider Breedte en op $134^{\circ} 16'$ Wester Lengte; wij hadden eene zwaare zee uit het N. W. en zagen verscheiden albatrossen en blaauwe onweersvogelen.

Den volgenden dag, omtrent den middag, stilte de wind, waarom wij alle de reeven uit de top-zeilen los maakten, eenen anderen bramsteng opzetterden en de raas ophaalden. Na den middag was 'er weinig wind en dampig weder; te middernacht hadden wij stilte, die den volgenden dag tot op den middag aanhield, wanneer 'er een koeltjen uit het Oosten opkwam, met welk wij noordwaarts stuurden. Wij waren thans op $55^{\circ} 32'$ Zuider Breedte en op $128^{\circ} 45'$ Wester Lengte; wij zagen enige albatrossen en onweersvogelen. Ten agt uren, na den middag, liep de wind N. O., wanneer wij wendden en O. Z. O. stuurden.

Den eersten December was het dik dampig weder

der met stofregen en een maatig koeltjen, dat 's namiddags ten drie uren tot stilte verminderde; thans waren wij op $55^{\circ} 41'$ Zuider Breedte en op $127^{\circ} 5'$ Wester Lengte. Na vier uren kalmte helderde de mist op, en wij kreegen eenen wind uit het Z. O., met welken wij N. O. stuurdën.

Den volgenden dag hadden wij eene friske koelte uit het Z. O. en dampig mistig weder, uitgezonderd enige uren in den morgen; wanneer wij de afwijking $1^{\circ} 28'$ Oost vonden. Wij waren op $55^{\circ} 17'$ Zuider Breedte en op $125^{\circ} 41'$ Wester Lengte. Hier na gisten wij dat de afwijking vermeerderde, want den vierden, in den morgen, toen wij op $53^{\circ} 21'$ Zuider Breedte, en op $121^{\circ} 31'$ Wester Lengte waren, was zij $3^{\circ} 16'$ Oost; in den avond, op $53^{\circ} 13'$ Zuider Breedte, en op $119^{\circ} 46'$ Wester Lengte, was zij $3^{\circ} 28'$ Oost, en op den vijfden, ten zes uren 'savonds, op $53^{\circ} 8'$ Zuider Breedte, en op $115^{\circ} 58'$ Wester Lengte, was zij $4^{\circ} 1'$ Oost.

Meer dan vier en twintig uren agtereen eene fraaie koelte uit het Zuiden gehad hebbende, stelde zulks ons in staat om Oost te stuuren, en zeer weinig naar het Noorden aftewijken; den wind nu Z. W. loopenden en eene gestadige friske koelte waaiende, bleeven wij Oost stuuren een weinig zuidlijk.

Den zesden hadden wij enige sneeuw-bulen

In den avond, toen wij op $53^{\circ} 13'$ Zuider Breedte en op $111^{\circ} 12'$ Wester Lengte waren, was de afwijking $4^{\circ} 58'$ Oost, en den volgenden morgen, op $58^{\circ} 16'$ Zuider Breedte en op $109^{\circ} 33'$ Wester Lengte, was zij $5^{\circ} 1'$ Oost.

De wind was nu West en woei eene fraaie aangename koelte met nu en dan regen-buien. Daar gebeurde niets aanmerkleijks tot den negenden, op den middag, wanneer wij, op $53^{\circ} 37'$ Zuider Breedte en op $103^{\circ} 44'$ Wester Lengte zijnde, de wind N. O. liep, en naderhand door het O. en Z. O. ongevoelig naar het Zuiden draaide, verzeld van betrokken dampig weder en enige regen-buien.

Den tienden, een weinig voor den middag, op 54° Zuider Breedte, en op $102^{\circ} 7'$ Wester Lengte zijnde, voeren wij voorbij een klein bed van zee-wier. In den agtermiddag liep de wind Z. W., en woei eene friske koelte, verzeld van eene donkere betrokken lucht. Wij stuurden Oost, eene halve streek Noord, en den volgenden dag, des avonds ten zes uren, op $53^{\circ} 35'$ Zuider Breedte en op $95^{\circ} 52'$ Wester Lengte zijnde, was de afwijking $9^{\circ} 58'$ Oost. Daar waren veele en verschillende soorten van albatrosen rondom het schip.

Den twaalfden liep de wind W., N. W. en in den avond N. en werd eindelijk stil. Deze stilte duurde tot middernacht, wanneer wij een
koel-

koeltjen uit het Zuiden kreegen, dat kort daarop West liep en zig in die streek zettede, waarmede wij Oost stuurden, en den veertienden, in den morgen, vonden wij, op $53^{\circ} 25'$ Zuider Breedte en op $87^{\circ} 53'$ Wester Lengte, de afwijking $13^{\circ} 25'$ Oost, en in den agtermiddag, op dezelfde Breedte en op $86^{\circ} 2'$ Wester Lengte, was zij $15^{\circ} 3'$ Oost, en nam zoodanig toe, dat zij, op den vijftienden, op $53^{\circ} 30'$ Zuider Breedte en op $82^{\circ} 23'$ Wester Lengte, 17° Oost was, en des anderendaags 's avonds, op $53^{\circ} 25'$ Zuider Breedte en op $78^{\circ} 40'$ Wester Lengte, was zij $17^{\circ} 38'$ Oost. Op deezen tijd zagen wij een pinguin en een stuk wier, en den volgenden morgen een zee-kalf en enige duikende onweersvogelen. De wind was deeze laatste drie dagen West geweest, met eene gestadige friske koelte, nu en dan van regen- of hagel-buien verzeld.

Den zeventienden, ten zes uren 'smorgens, omtrent op dezelfde Breedte zijnde, en op $77^{\circ} 10'$ Wester Lengte, was de afwijking $18^{\circ} 33'$ Oost, en in den agtermiddag was zij $21^{\circ} 38'$, zijnde wij op dien tijd op $53^{\circ} 16'$ Zuider Breedte en op $75^{\circ} 9'$ Wester Lengte. Ik deed in den morgen en in den namiddag enige waarneemingen om de Lengte door het uurwerk te bepaalen, en de uitkomst, op den middag overgebragt, gaf $76^{\circ} 18' 30''$ West. Op denzelfden tijd was de Lengte, naar mijne rekening, $76^{\circ} 17'$ West. Maar ik heb reden om te

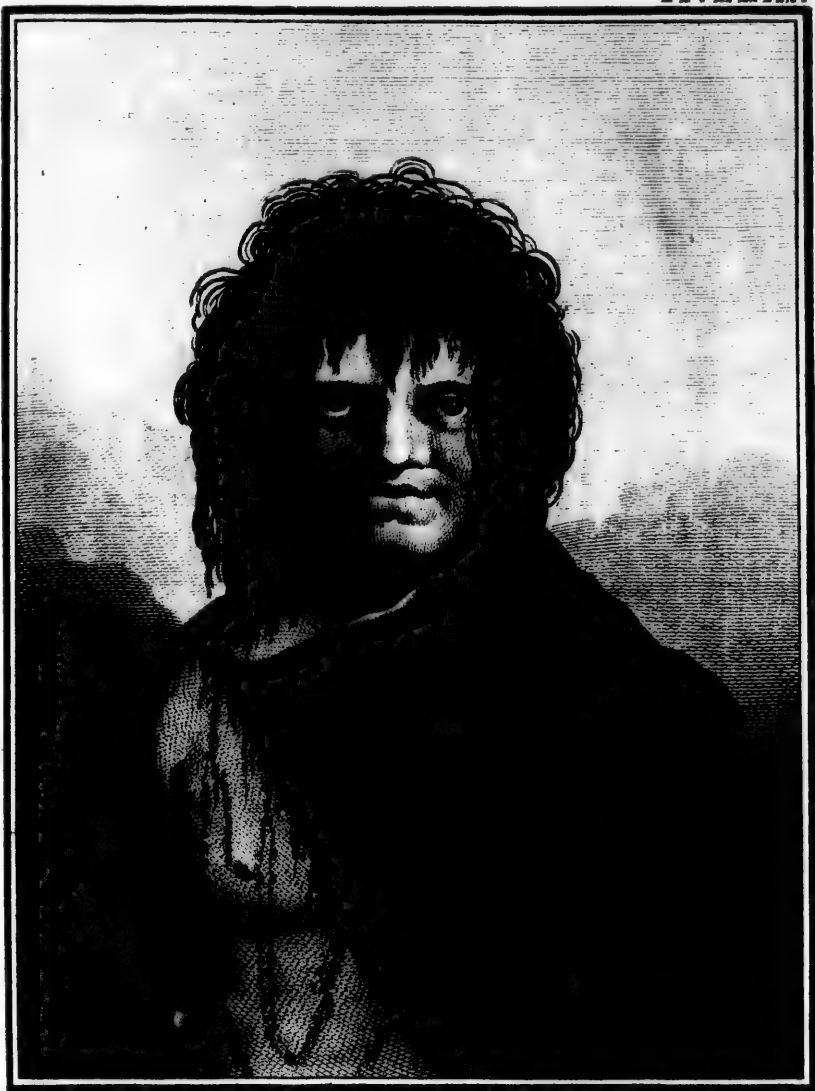
denken dat wij een halve graad westlijker waren dan de eene of de andere opgaaf; onze Breedte was toen $53^{\circ} 21'$ Zuid.

Wij stuurden deezen geheelen dag O. ten N. en O. 1 N. onder alle zeilen, die wij voeren konden, met eene fraaie frisse koelte uit het N. W. ten W., in verwagting van voor den avond land te zullen zien, maar hetzelfde voor tien uren niet in het gezigt krijsende, haalden wij de lij-zeilen en de bram-zeilen in, legden eene reef in elk topzeil, en stuurden O. N. O. om zeeker te zijn van bij *Kaap Deseada* te koomen.

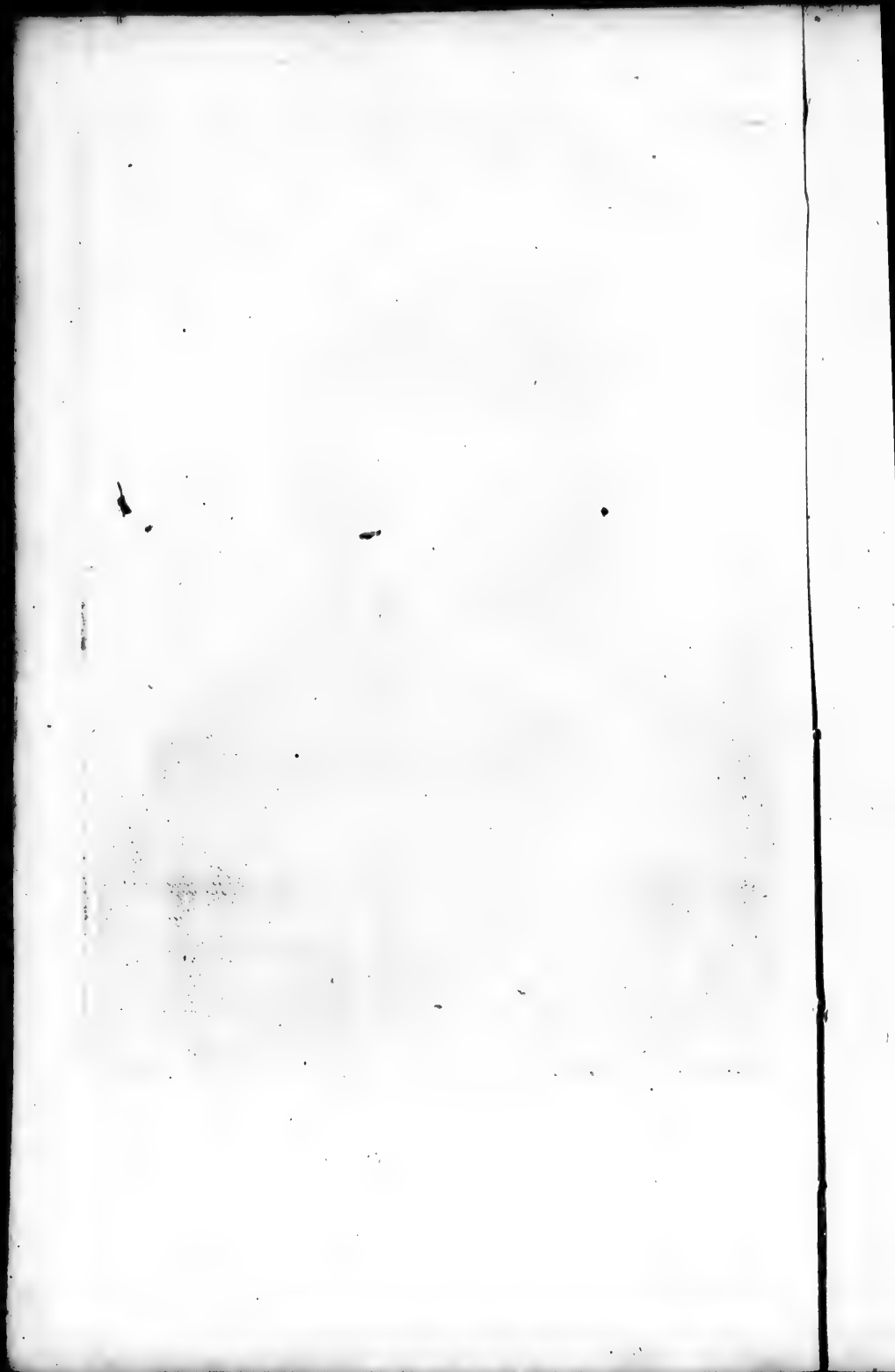
Twee uren daarna kreegen wij het land in het gezigt, dat zig van N. O. ten N. tot O. ten Z. uitstreckte, op den afstand van omtrent zes mijlen. Op deeze ontdekking wendden wij voor den wind om, en legden bij met den boeg naar het Zuiden, en, peillende, vonden wij vijf en zeventig vademmen water, met een' grond van steen en schulpen. Het land dat wij in het gezigt hadden kon geen ander zijn dan de west-kust van *Terra del Fuego* en nabij den Wester mond van de *Straat van Magelhaens*.

Naardien dit de eerste reis was dat een schip dwarsch door deezen Oceaen gevaaren was in eene hooge Zuider Breedte, (*) heb ik alle de omstandig-

(*) Ik kon toen niet weeten dat de *Aventuur* voor mij deeze koers gezeild was.

MAN VAN KERSMIS KANAAL. OP HET VUUR-
LAND.

digheden, die maar van het minst gewigt mogten schijnen, naauwkeurig aangetekend; en ik moet, over het algemeen, aanmerken dat ik nergens ooit eene vaart van zulk eene lengte gedaan heb, of zelfs veel korter, waarin zoo weinige belangrijke omstandigheden zig voordeeden; want, behalven de afwijking van het kompas, weet ik niets meldenswaardigs. Het weder was noch buitengemeen stormachtig, noch zeer koud geweest. Voor wij op de Breedte van vijftig graaden kwamen, daalde de kwik in den thermometer langzaamerhand van zestig tot vijftig graaden, en na wij op de Breedte van vijf en vijftig graaden gekoomen waren, stond zij gemeenlijk tuschen zeven en veertig en vijf en veertig graaden; eens of twee maa- len viel zij tot drie en veertig graaden. Deeze waarneemingen wierden op den middag gedaan.

Thans scheide ik van de Stille Zuid-Zee, en ik durf mij vleien dat niemand zal denken dat ik dezelve niet doorzocht heb, of dat 'er meer zoude hebben kunnen gedaan worden in eene enkele reis om dat doel te bevorderen, dan in deeze reis geschied is.

Kort na dat wij *Nieuw-Zeeland* verlaaten hadden, bedagt en maakte de Heer WALES een werktuig, dat zeer naauwkeurig den hoek van het slingereren van het schip opgaf, als het ruimschoots en in eene holle zee zeilde, en dien van deszelfs overhelling, als het bij den wind zeilde. De

grootste hoek, dien hij van het slingeren waarnam, was agt en dertig graaden, en dit was op den zesden December, wanneer de zee niet buitengemeen hol stond, zoo dat het niet kan gerekend worden de grootste slinging te zijn, die het gedaan had. De grootste overhelling, die hij, onder het bij den wind zeilen, waarnam, was agttien graaden, en dit was onder dubbel gereefde top- en onder-zeilen.

Den agttienden, des morgens ten drie uuren, peilden wij weder, en vonden honderd en tien vadem, met denzelfden grond als te vooren. Nu maakten wij zeil met eene friske koelte uit het N. W. en stuurden Z. O. ten O. langs de kust. Zij strekte zig uit van *Kaap Deseada*, die N. 7° O. lag, tot O. Z. O.; een vrij hoog afgebrooken eiland, dat omtrent eene mijl van het groot land en zes mijlen Z. 18° O. van *Kaap Deseada* ligt, lag N. 49° O., vier mijlen van ons en kreeg den naam van *Landing-plaats* (*Land fall*). Ten vier uuren waren wij N. en Z. van het hoog land van *Kaap Deseada*, op den afstand van omtrent negen mijlen, zoo dat wij geene van de laage klippen zagen, welke men zegt dat op de hoogte van hetzelfde liggen. De Breedte van deeze kaap is omtrent 53° Zuid, de Lengte $74^{\circ} 40'$ West.

De kust blijvende langs zeilen op omtrent twee mijlen afstands, voeren wij ten elf uuren voorbij eene uitspringende punt, die ik *Kaap Gloucester*

noem.

noemde. Zij vertoont eene ronde oppervlakte van eene aanmerkelijke hoogte, en heeft veel van het voorkoomen eens eilands. Zij ligt Z. Z. O. 4 O. zeventien mijlen van het *Landing-Eiland*. De kust vormt tusschen beiden twee baaien, met rotsachtige eilanden, rotfen en branding bezaald. De kust scheen zeer afgebrooken met veele inhammen, of liever zij scheen uit veele eilanden te bestaan. Het land is zeer bergachtig, rotsachtig en dor, hier en daar met boschjens boomen en vakken sneeuw bezet. Op den middag lag *Kaap Gloucester* Noord agt mijlen van ons en de verst uitsteekende punt land in het Z. O., die wij voor *Kaap Noir* aanzagen, lag Z. O. ten Z. zeven of agt mijlen van ons. De Breedte, die wij waarnamen, was 54° 13' Zuid, en de Lengte van *Kaap Desfada* gerekend 54' Oost. Van *Kaap Gloucester*, waarbij een klein rotsachtig eiland ligt, is de strekking van de kust ten naasten bij Z. O.; maar tot *Kaap Noir*, naar welke wij stuurden, is de koers Z. Z. O. omtrent tien mijlen verre.

Ten drie uren voeren wij voorbij *Kaap Noir*, die eene steile rots van aanzienlijke hoogte is, en voorbij de zuid-west-punt van een groot eiland, dat eene of anderhalve mijl van het groot land af sehijnt te liggen. Het land van de kaap scheen, op eenen afstand, een eiland te zijn, dat van het ander was afgezonderd; doch nader bij koomende, vonden wij het aap hetzelfde verbonden door

eene smalle land-tong. Aan de punt van de kaap zijn twee klippen; de eene puntig als een suikerbrood, de andere minder hoog en eene ronder oppervlakte vertoonende, en Z. ten O. twee mijlen van de kaap liggen twee andere rotsachtige eilanden. Deeze kaap ligt op $54^{\circ} 30'$ Zuider Breedte en op $73^{\circ} 33'$ Wester Lengte.

Na dat wij de twee eilandjens voorbij waren, stuurden wij O. Z. O. de groote *Baai van St. Barbara* dwarsch over. Wij zagen 'maar even het land in den bodem van die baai, dat niet minder dan zeven of agt mijlen van ons kon zijn. Daar was eene ruimte in het O. N. O. van *Kaap Noir* liggende, daar geen land te zien was; dit zal misfchien het *Kanaal van St. Barbara* zijn, dat in de *Straat van Magelhaens* uitkoomt, volgens de opgave van FREZIER. Wij vonden de kaap vrij overeenkomstig met zijne beschrijving, hetwelk toont dat hij het kanaal naar goede berichten heeft getekend. Ten tien uren, digt bij de zuid-oost-punt van de baai koomende, die ten naasten bij in de streek van Z. 60° O. van *Kaap Noir* op agttien mijlen afstands ligt, minderden wij zeil, en bragten den nacht door met af en aan te houden.

Den negentienden, des morgens ten twee uren, alle zeilen weder bij gehaald hebbende, stuurden wij Z. O. ten O. langs de kust, en voeren weldra voorbij de zuid-oost-punt van de
Baai

Baal van St. Barbara, die ik *Akelige Kaap* noemde, omdat hij dezelve het woest en dorst land begint, dat ik immer gezien heb. Zij ligt op $54^{\circ} 55'$ Zuider Breedte en op $72^{\circ} 12'$ Wester Lengte. Omtrent vier mijlen ten Oosten van deze kaap is een diep inloopend kanaal, aan welks mond een vrij groot eiland ligt en enige andere van minder aanzien. Hier omtrent plaatsen sommige kaarten een kanaal, dat tot in de *Straat van Magelhaens* loopt, onder den naam van de *Straat van Jelouzel*. Ten tien uren, omtrent anderhalve mijl van land zijnde, peilden wij, en vonden zestig vadem water, met eenen grond van steentjens en schulpen.

De wind, die fris uit het N. ten W. gewaaid had, begon te verflaauwen, en op den middag wierd het stil, wanneer wij hoogte namen op $55^{\circ} 20'$ Zuider Breedte; de Lengte, die wij van *Kaap Descada* gezeild waren, was $3^{\circ} 24'$ Oost. Wij waren nu omtrent drie mijlen van het naaste land, dat een eiland was. Ik noemde het *Gilberts-Eiland* naar mijnen stuurman. Het is omtrent van dezelfde hoogte als het overige van de kust, en vertoont eene oppervlakte, bestaande uit verscheiden hooge puntige rotsen, die ongelijk van hoogte zijn. Een weinig ten Z. O. van hetzelfde zijn enige kleiner eilanden en buiten dezelve branding.

Ik heb reeds aangemerkt dat deeze kust de woestste is, die ik ooit zag; zij schijnt geheel te be-

bestaan uit rotsachtige bergen, zonder den minsten schijn van groeiing. Deeze bergen eindigen in ijslijke afgronden, welker steile toppen tot eene groote hoogte uitsteeken, zoo dat naauwlijks iets in de natuur een dorrer en woester voorkoomen kan hebben dan dit land over het geheel. De bergen binnen 'slands waren met sneeuw bedekt, maar die aan de zee-kust niet. Wij gisten dat de eerste tot het groot land van *Terra del Fusgo* behoorden, en dat de laatste eilanden waren, zoo liggende, dat zij in schijn eene kust vormden.

Na drie uren kalmte kreegen wij een koeltjen uit het Z. O. ten O. en eenen korten gang naar het Zuiden gedaan hebbende, hielden wij op het land aan, welks verst uitsteekende punt in het gezigt tien mijlen Oost van ons lag. Dit is een hoog voorgebergte, liggende O. Z. O., negentien mijlen van *Gilberts-Eiland* en op $55^{\circ} 26'$ Zuider Breedte en $70^{\circ} 25'$ Wester Lengte van de plaats, daar wij nu waren, gezien, eindigde het in twee hoge torens, en voor dezelve lag een berg als een suiker-brood. Deeze wilde rots kreeg dan ook den naam van den *Dom van Yorck*. Twee mijlen ten Westen van deeze kaap vertoonde zig een wijd inlopend kanaal, aan welks westlijken hoek wij ten negen uren-kwamen, wanneer wij in een en veertig vadem water wendden eene halve mijl van land; ten Westen van dat ka-

kanaal was een ander, met verscheiden eilanden, in den mond liggende.

In den nacht tusfchen den negentienden en twintigften hadden wij weinig oostlijken wind, die in den morgen naar het N. O. en N. N. O. liep, maar hij was te zwak om ons van dienst te zijn, en ten tien uuren hadden wij eene stilte, wanneer wij merkten dat het fchip van de kust naar zee dreef. Wij hadden daags te vooren hetzelfde befpeurd. Dit moet door een' froom veroorzaakt zijn; en als het fmelten van de sneeuw toeneemt, zal het water van binnen 'slands uit de meeste van deeze kanaalen eenen froom doen loopen. Op den middag namen wij hoogte op $55^{\circ} 39' 30''$ Zuider Breedte, wanneer de *Dom van Yorck* N. 15° O. vijf mijlen van ons lag, en de *Ronde Berg* even boven den gezigt-einder kwam uitkijken, die wij gisten dat tot de eilanden van *St. Ildefonso* behoorde, tien of elf mijlen O. 25° Z. van ons. Ten tien uuren kwam 'er een koeltjen op uit het O. ten Z., welke gelegenheid ik waarnam om het land te naderen, begeerig zijnde eene van de veele havenen aanteden, die open fcheenen om ons te ontvangen, ten elnde het land te bezigtigen en hout en water inteneemen.

Naar eene opening ftuurende, die zig aan de oost-zijde van den *Dom van Yorck* vertoonde, hadden wij veertig, zeven en dertig, vijftig en zes-

zestig vademmen water, met een grond van steentjens en schulpen. Toen wij de laatste diepte peilden, waren wij omtrent in het midden tusschen de twee punten, welke den mond van het kanaal vormen, dat wij bemerkten zig in twee takken te verdeelen, welke beiden omtrent noordwaarts inliepen, en die door eene hooge rotsachtige punt van elkanderen waren gescheiden. Wij stuurden naar den oostlijken arm, omdat die zonder eilanden was, en, na een zwart rotsachtig eiland voorbij gestevend te zijn, die buiten de zoo evengemelde punt lag, peilden wij en vonden geen grond met eene lijn van honderd en zeventig vademmen. Dit was gantsch onverwagt en eene omstandigheid, welke wij ons niet zouden bekreund hebben, zoo het koeltjen had aangehouden; maar het werd stil, zoo dat het ons niet mogelijk was ons uit deeze onaangename omstandigheid te redden. Wij zetteden twee sloepen uit om ons te boegseeren; maar dit zou weinig geholpen hebben, ware 'er niet ten agt uren een koeltjen uit het Z. W. opgekoomen, dat mij meester maakte om of naar zee te zeilen, of het kanaal op te vaaren. De voorzigtigheid scheen het eerste te raaden; doch mijn verlangen om eene goede haven te vinden, en om iets van het land te leeren kennen boven alle andere redenen de overhand krijgende, besloot ik 'er in te zeilen, en, alzoo de nacht aankwam, hong onze veiligheid af van het ankeren. Met
dit

dit oogmerk bleeven wij peilen, maar wij vonden altoos eene onpeilbaare diepte.

Onder de oost-zijde van het land, dat de twee armen van een scheidde, oploevende, en eene kleine bogt vooruit ziende, zond ik eene sloep af om te peilen, en wij hielden zoo na aan land als de vlaagen, die van hetzelfde woeien, wilden toelaten, om in staat te zijn die plaats te bereiken, zoo 'er ankergrond mogt wezen. De sloep kwam weldra terug, en berichtede ons dat 'er dertig en vijf en twintig vadem water was, eene volle kabels-lengte van wal. Hier ankerden wij in dertig vadem water, met een' grond van zand en georooken schulpen, en bragten een werp-anker met eene paerden-lijn wit, om het schip voor den nacht vast te leggen.

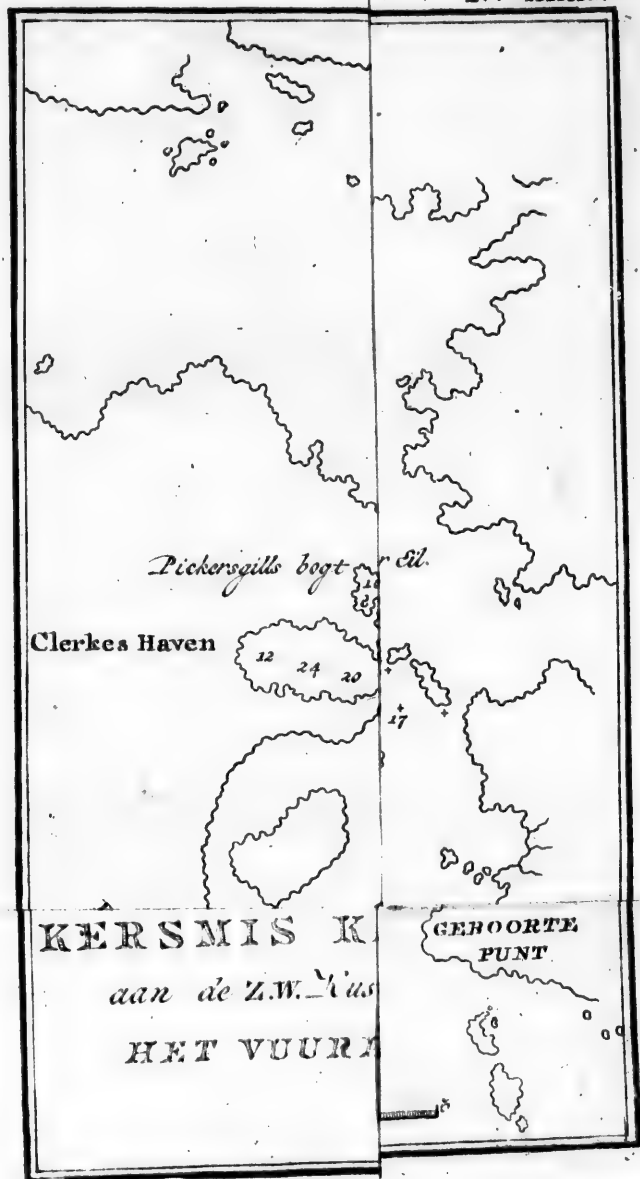

TWEEDE HOOFDSTUK.

*Verrigtingen in Kersmis-Kanaal. Beschrijving
van het land en deszelfs inwooneren.*

De morgen van den een en twintigsten was stil en aangenaam. Na het ontbijt vertrok ik met twee sloepen om eene veiliger leg-plaats te gaan zoeken. Naauwlijks kwamen wij om, of boven de punt, onder welke het schip lag, of wij vonden eenen inham, in welken anker-grond was op dertig, twintig en vijftien vadem water, in eenen grond van steenen en zand. In het diepst van de bogt was een steepachtig strand, eene valei met bosch bedekt en eene beek van zoet water, zoo dat 'er alles was wat wij op zulk eene plaats konden verwagten te vinden, ja zelfs meer, want wij schooten drie ganzen van vier, die wij zagen, en vongen enige jongen, die wij daarna weder lieten vliegen (1).

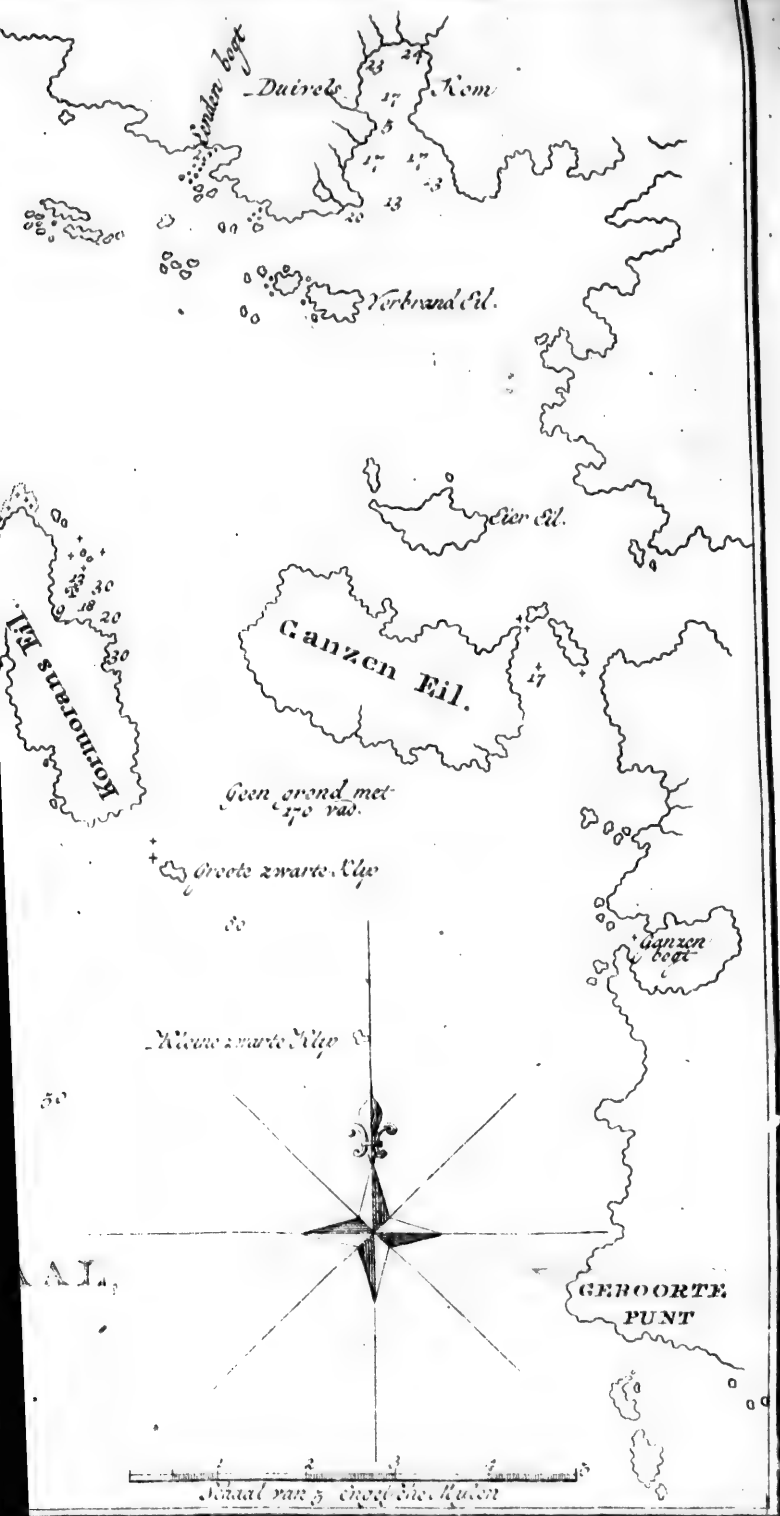
Deeze bogt ontdekt en gepeild hebbende, zond ik den luitenant CLERKE, die de andere sloep voerde, naar boord, met last om het schip herwaarts te brengen, terwijl ik de bogt verder in voer. Thans zag ik dat het land, onder hetwelk wij lagen, dat, gelijk reeds gezegd is, de twee armen van een scheidde, een eiland was, aan
welks

KERSMIS KANAAL,
aan de z.w. Kust van
HET VUURLAND.

Schaal

welks noordlijk eind de twee kanalen zig weder vereenigen. Ik spoedde mij dan naar boord, en vond alles gereed om het anker te ligten; dat dan ook geschiedde, en alle de sloepen wierden voort gezonden om het schip om de punt te begeleiden. Maar op dat tijdstip kwam 'er een ligt koeltjen uit zee, te zwak om onze zeilen te vullen, zoodat wij genoodzaakt waren, uit vrees van op de punt te vervallen, het anker wederom te laten vallen, en een werp-anker te loefwaart uittebrengen. Dit ter uitvoer gebragt zijnde, ligteden wij het anker, wonden naar het werp-anker en ligteden het; en; onder onze slag-zeilert de punt omvaarende, ankerden wij daar met ons groot boeg-anker in twintig vadem en vertuulden met het vertul-anker; dat noordwaarts lag, in dertien vadem. In deeze ligging waren wij van de zee afgesloten door de bovengemelde punt; die in een liep met het eind van de boeg naar het Oosten. Enige eilandjens bij de naast punt beven ons dekten ons van het N. W., uit welke streek de wind meest kwam, terwijl wij omtrent een derde van eene Engelsche mijl van land af lagen.

Dus liggende, gingen wij aan het werk om eene plaats optegruimen, om onze water-vaten te vullen; hout te kappen, en eene tent op te zetten voor eene wagt; dat ik nodig rakende, alzoo wij reeds ontdekt hadden dat, hoe dor dit land ook

zij, het egter niet zonder volk was, schoon wij nog geenen mensch gezien hadden. De Heer WALS bragt ook alle zijne werktuigen en verderen toefstel aan land; maar het was niet dan met de grootste moeite dat hij eene plaats konde vinden stevig genoeg, en vrij van de bergen, die ons van alle kanten omringden, om dezelve optezetten; hij was ten laatste genoodzaakt zig te vergenoegen met den top van eene rots, die niet meer dan negen voeten over 't kruis groot was.

Den volgenden dag zond ik de luitenants CLERKE en PICKERSGILL met enige andere officieren, om het kanaal aan de andere zijde van het eiland opteneemen en 'er eene schets van te tekenen, en ik zelf gong in eene andere sloep, van onze kruidkundigen verzeld, om de noordlijke deelen van het kanaal opteneemen. Onder weg landde ik op de punt van een laag eiland, met gras bedekt, dat voor een gedeelte zedert korten tijd verbrand was; wij zagen ook eene hut, tekenen genoeg dat 'er enig volk in de nabuurschap was (2). Na dat ik de ligging zoo veel nodig was had opgenoomen, voeren wij om het oostelijk eind van *Gebrand-Eiland*, en over naar hetgeen wij voor het groot land van *Terra del Fuego* aanzagen, daar wij eene zeer fraaie haven vonden, met steile rotfen van eene groote hoogte omringd, van welke veele heldere water-stroomen aflieden, en aan welker voeten enige boschjens

beo-

boomen waren, die nergens goed toe waren dan tot brand-hout.

Deeze haven, die ik zal onderscheiden bij den naam van de *Duijels-Kom*, is, als het ware, in twee verdeeld, eene binnenste en eene buitenste, die gemeenschap hebben door een eng kanaal, dat vijf vademen diep is. In de buitenste kom vond ik dertien en zeventien vademen water, en in de binnenste zeventien en drie en twintig. Deze laatste is zoo veilig als eene plaats wezen kan, maar niets kan ook akeliger zijn. De groote hoogte van de wilde rotsen, die haar omringen, beroofde een groot gedeelte van dezelve, zelfs op deezen dag, van de middag-zon. De buitenste haven is niet geheel vrij van dit ongemak, maar veel meer dan de andere, zij is ook wat gemaklijker en even veilig. Zij ligt in de streek van Noord, anderhalve Engelsche mijl van het oost-einde van *Gebrand-Eiland*. Ik vond ook eene goede anker-plaats een weinig ten Westen van deeze haven, voor eenen stroom water, die uit een meir of groote kom koomt, die aanhoudend gevuld wordt door eenen waterval, die 'er in neder stort.

Deeze plaats verlatende voeren wij langs het land westwaarts, en vonden nog andere havenen, maar ik had geen tijd om 'er in te vaaren. In alle is zoet water en brand-hout, maar, buiten deeze kleine boschjens kreupelhout, is het geheele land

H a

niet

niet anders dan eene dorre rots, door de natuur tot eene eeuwige onvruchtbaarheid gedoemd. De laage eilanden, en zelfs sommige van de hoogere, die boven en beneden in het kanaal verspreid liggen, zijn egter meest met struiken en gras bedekt; de grond is eene zwarte verrotte turf, baarblijklijk door langheid van tijd van verrotte gewassen geboren.

Ik had gelegenheid om te onderzoeken hetgeen wij reeds uit zee gezien hadden, dat de zee-kust uit een aantal grootte en kleine eilanden bestaat, en dat de talrijke inloopende kanaalen gevormd worden door de vereeniging van verscheiden kanaalen; ten minsten zoo is het hier (3). Op een van deeze laage eilanden vonden wij verscheidene hutten, die zedert kort bewoond geweest waren, en bij dezelve was een goed gedeekte celestrij, met welke wij onze sloepen laadden, en zoo keerden wij des avonds ten zeven uren naar boord terug. Op deezen togt ontmoeteden wij weinig wild; een eendvogel, drie of vier kormorans en omtrent even zoo veel rallen of zee-aaksters, waren alles wat wij opdéeden. De andere sloep kwam enige uren voor ons aan boord, hebbende twee havenen aan de west-zijde van het ander kanaal gevonden, de eene groot en de andere klein, maar beiden veilig en gemaklijk, schoon in de schets, die de Heer PICKERSGILL 'er van genoomen had, de toegang tot beiden wat ongemaklijk scheen.

Toen

Toen ik aan boord kwam, vernam ik dat eenen van onze zee-soldaaten een droevig ongeluk was overgekoomen. Men had hem niet gezien zedert den vorigen avond ten elf of twaalf uren. Men onderstelde dat hij uit het galjoen, daar men hem laatst gezien had, over boord gevallen en verdronken was.

Den drie en twintigsten, fraal aangenaam weder hebbende, zond ik den luitenant PICKERSGILL met den kottor af, om de oost-zijde van het kanaal opteneemen, en gong zelf in de pinas naar de west-zijde, voorneemens zijnde het eiland, onder welk wij ten anker lagen, en dat ik het *Kormorans-Eiland* zal noemen, omtevaaren, om het kanaal te bezien, dat naar de havens liep, welke de Heer PICKERSGILL daags te vooren ontdekt had, en op welke ik de volgende waarneemingen deed. Als gij uit zee kooft, zoo laat alle de klippen en eilanden, die omtrent en voor den *Dom van Yorck* liggen, aan bakboord, en de zwarte klip, die op de hoogte van het zuid-eind van *Kormorans-Eiland* ligt, aan stuurboord, en als gij voor het zuid-eind van dat eiland zijt, zoo zet over naar den wester-wal, zorg draagende de wier-bedden, die gij voor u zult hebben, te vermijden, alzoo zij altijd op klippen groeijen, van welke ik sommige twaalf vademmen onder water gevonden heb, maar het is altijd best dezelve te mijden. De ingang van de groote haven, of

Clerke-Haven, is regt ten Noorden van enige laage klippen, over eene punt, op *Kormorans-Eiland*, liggende. Deeze haven ligt W. ten Z. anderhalve Engelsche mijl naar binnen, en 'er is van twaalf tot vier en twintig vademmen diepte in; zij heeft hout en zoet water. Omtrent eene Engelsche mijl naar buiten of ten Zuiden van *Clerke-Haven* is, naar het schijnt, eene andere, die ik niet bezag. Zij wordt gevormd door een groot eiland, dat haar voor de Z. en O. winden dekt. Buiten dat eiland, dat is tusschen hetzelfde en den *Dom van Yorck*, scheen de zee met eilandjens, klippen en brandingen als bezaaid. Om het zuid-eind van *Kormorans-Eiland* vaarende, zagen wij dat de kormorans in groote menigten in de klooven der klippen broedden. Wij schooten enige van de oude, maar konden de jonge niet bekoomen, die verre de beste om te eeten zijn. Aan de oost-zijde van het eiland zagen wij enige ganzen, en, met moeite geland zijnde, doodden wij 'er drie van, die, op dit tijdstip, voor ons een goede buit waren (4).

Omtrent zeven uren in den avond kwamen wij aan boord, daar de Heer PICKERAGILL slechts even te vooren was aangekomen. Hij berichtte mij dat het land, regt over de plaats daar wij lagen, een eiland was, dat hij omgevaaren had, dat hij op een ander, meer naar het Noorden, veele zee-zwaluwen-eieren gevonden had, en dat

buit.

buiten het groot eiland, tusſchen hetzelfde en de oostlijke kaap, een inham was, waarin veele ganzen waren, van welke hij slechts eene had bekoomen, behalven enige jonge gansjens.

Dit bericht van den Heer PICKERSGILL gaf mij aanleiding om twee schiet-partijen tegens den volgenden dag aan te leggen, gaande den Heer PICKERSGILL en zijn gezelschap in den kotter en ik met de kruidkundigen in de pinas. De Heer PICKERSGILL voer langs de noord-oost-zijde van het groot eiland, van hetwelk boven geïprooken is, dat den naam van het *Ganzen-Eiland* kreeg, en ik langs de zuid-west-zijde. Zoo dra wij onder het eiland kwamen, vonden wij overvloed van kormorans in de klooven; doch zonder ons oprehouden, en onzen tijd te verspillen met op deeze te schieten, voeren wij voort en vonden weldra wild genoeg; want aan de zuid-zijde van het eiland was overvloed van ganzen; het was juist in den rui-tijd, en de meeste waren om die reden aan land en konden niet vliegen. Daar stond eene zwaare branding op het strand, zoo dat wij groote moeite hadden om te landen en om over de rotſen te klauteren, toen wij eens geland waren, zoo dat honderden van de ganzen ons ontsnapten, sommige in de zee, en andere naar binnen in het eiland; wij kreegen egter op deeze en geene wijze twee en zestig ſtuks, met welke wij naar boord keerden, alle vermoeid en afgemat;

maar onze vangst maakte alles goed en wij zetten ons met eene goede eerlust aan het avondmaal, dat wij deden met een gedeelte van den buit van dien dag. De Heer PICKERSHILL en zijn gezelschap waren enigen tijd voor ons aan boord gekoomen met veertien ganzen, zoo dat ik onder al het volk eene uitdeeling kon doen, dat des te aangenaamer was om het aannaderend feest; want zoo de Voorzienigheid niet zoo zonderling voor ons gezorgd hadd', zouden wij ons kersfeest met pekels vleesch en spek hebben moeten houden.

Ik vernam dat een aantal van de inwooneren in negen kanos aan het schip, en sommige aan boord geweest waren. Daar was weinig behendigheid nodig geweest om hen tot het een en ander over te haalen, want zij scheenen genoeg met Europeaanen bekend te zijn en hadden onder zig enige Europeaanische messen.

Des anderendaags 'smorgens kwamen zij ons andermaal bezoeken; ik bevond dat zij van dezelfde natie waren, die ik voorheen in *Good-Success-Baai* gezien had, en dezelfde, welke de Heer de BOUGAINVILLE ondersoekte bij den naam van *Pecherats*, een woord, dat deze bij alle gelegenheden in den mond hadden. Zij zijn een klein, lelijk, uitgehongerd, baardloos ras van menschen. (5) Ik zag geen eenen onder hen, die lang van gestalte was. Zij waren bijna naakt;

naakt; hunne kleeding bestond uit een zeekalven-vel; sommige hadden twee of drie van die vellen aan elkaar genaaid, zoo dat zij een' mantel vormden, die tot aan de knieën reikte; maar de meeste hadden slechts een enkel vel aan, naauwlijks groot genoeg om hunne schouderen te bedekken, en alle hunne onderste deelen waren geheel naakt. De vrouwen bedekken, naar men mij zeide, hare naaktheid met een' lap van een zeekalven-vel, maar zijn voor het overige gekleed gelijk de mannen. Zij en de kinderen bleeven in de kanos. Ik zag twee jonge kinderen aan de borst, gantsch naakt; dus worden zij van kinds-gebeente tegens de koude en ongemakken gehard. Zij hadden boogen en pijlen, en werpspietsen, of liever harpooten, van been gemaakt, en aan eenen stok vast gehecht, bij zig (6). Ik denk dat zij die gebruikten om zee-kalveren en visfchen te dooden; misschien dooden zij 'er ook walvisfchen mede, gelijk de Esquimaux doen. Ik weet niet of zij dezelfde gelijken in hunne smaak in traan, maar zij, en alles dat zij hadden, stonken 'er onverdraaglijk naar. Ik liet hun enig biscuit geeven, maar kon niet zien dat zij 'er zoo graag naar waren als men mij gezegd had. Zij waren veel beter in hunne schik toen ik hun enige penningen, mesfen en andere snuisterijen schonk.

De vrouwen en kinderen bleeven, gelijk ik reeds heb aangemerkt, in hunne kanos; deese

kanos waren van basten van boomen gemaakt, en in elke was een vuur, over welk die arme schepzelen zig warmden. Ik kan niet denken dat zij daartoe alleen een vuur in hunne vaartuigen hebben; maar ik geloof eerder dat zij altijd vuur gereed willen hebben daar zij landen; want hunne wijze van vuur te maaken zij zoo zij wil, zij kunnen egter niet altijd verzeekerd zijn droog brand-hout te zullen vinden, dat door eene vonk zal ontfteeken. Zij hebben in hunne kanos ook groote zeekalveren-vellen, die, naar ik giste, dienen moesten om onder te schuilen, als zij in zee waren, en om hunne hutten te dekken, als zij aan land waren, en bij gelegenheid ook voor zeilen (7).

Zij vertrokken alle voor het middagmaal, en wagten niet om in ons kersmis-feest te deelen. Ik geloof ook niet dat iemand hen nodigde en om goede redenen; want de morsigheid van hun lighaam en de stank, dien zij van zig gaven, waren genoeg om eenen Europeaan alle eetlust te beneemen, en dit zou waarlijk jammer geweest zijn, alzoo het lang geleden was dat wij zulke goede kost voor ons gehad hadden. Gebraaden en gehookte ganzen, ganzen-pastij enz. was een onthaal, dat ons vrij onbekend was, en wij hadden nog einigen *Madera* wijn overig, die het eenigst artikel van onzen voorraad was, dat door het bevaaren beter was geworden, zoo dat onze vrienden

den in Engeland mischien niet vrolijker dan wij het kers-feest vierden.

Den zes en twintigsten was 'er weinig wind, en bijna stilte en fraai weder, uitgezonderd in den morgen, wanneer wij enige regen-buien hadden. In den avond, wanneer het koud was, kwamen de inboorlingen ons weder bezoeken, en alzoo ik hen niet naakt en bibberende op het dek kon zien staan, kon ik niet minder doen dan hun wat baai en oud zeil-doeck te geeven, om zig te dekken.

Den zeven en twintigsten, reeds al ons water in hebbende genoomen, beval ik dat men het hout, de tenten en de werktuigen aan boord zoude brengen, en alzoo dit een werk was voor deezē geheelen dag, gongen verscheiden van ons met eene sleep uit om ganzen te schieten, zijnde het mooi aangenaam weder. Wij voeren de zuid-zijde van *Ganzen-Eiland* om, en schooten in het geheel een en dertig stuks. Aan de oost-zijde van het eiland, ten Noorden van de oost-punt, is goede anker-grond, in zeventien vademen water, daar men geheel door het land is ingesloten. Dit is eene goede plaats om te leggen voor schepen, die naar het Westen bestemd zijn. Aan de noord-zijde van dit eiland zag ik drie fraaie bogen, waarin hout en water te bekoomen was; maar alzoo de avond viel, had ik geen tijd om die te peilen, schoon ik niet twijfel of daar zal ge-

gelegenheid zijn om te ankeren. De weg, om 'er in te koomen, is langs het westlijk eind van het eiland.

Toen ik weder aan het schip kwam, vond ik alles van land aan boord gebragt en de groote sloep binnen, zoo dat wij nu alleenlijk naar eenen goeden wind wagteden om zee te kiezen. Het feest, dat wij op deeze plaats vierden, gaf mij aanleiding om haar het *Kersmis-Kanaal* te noemen. De mond, die drie mijlen wijd is, ligt op $55^{\circ} 27'$ Zuider Breedte en op $70^{\circ} 16'$ Wester Lengte, en in de strekking van N. 37° W., van de eilanden *St. Ildefonso*, die 'er tien mijlen van af liggen. Deeze eilanden zijn het beste land-merk om het kanaal te vinden. De *Dom van Torck*, die het eenigst aanmerklijk land daar omtrent is, zal naauwlijks door eenen vreemdeling te herkennen zijn naar enige beschrijving, die 'er van gegeven kan worden, omdat hij zig anders vertoont naar de verschillende plaatsen, van waar hij gezien wordt. Behalven de zwarte rots, die omtrent het eind van *Kormorans-Eiland* ligt, is 'er eene andere, omtrent ter halver weg tuschen deeze en den ooster-wal. Het is niet nodig eene omstandige beschrijving van dit kanaal te geeven, alzoo weinige daar nut uit zouden kunnen trekken. De schets, in deeze reisbeschrijving ingelascht, zal eene genoegzaame gids zijn voor de schepen, welke het geval herwaarts zal brengen.

Men

ona
an

ik
oto
en
let
nij
e.

op
g.
i-
af
rk

k,

s,

an

e.

r.

nij

r.

r.

e.

e.

e.

e.

e.

e.

e.

e.

e.

e.

e.

e.

e.

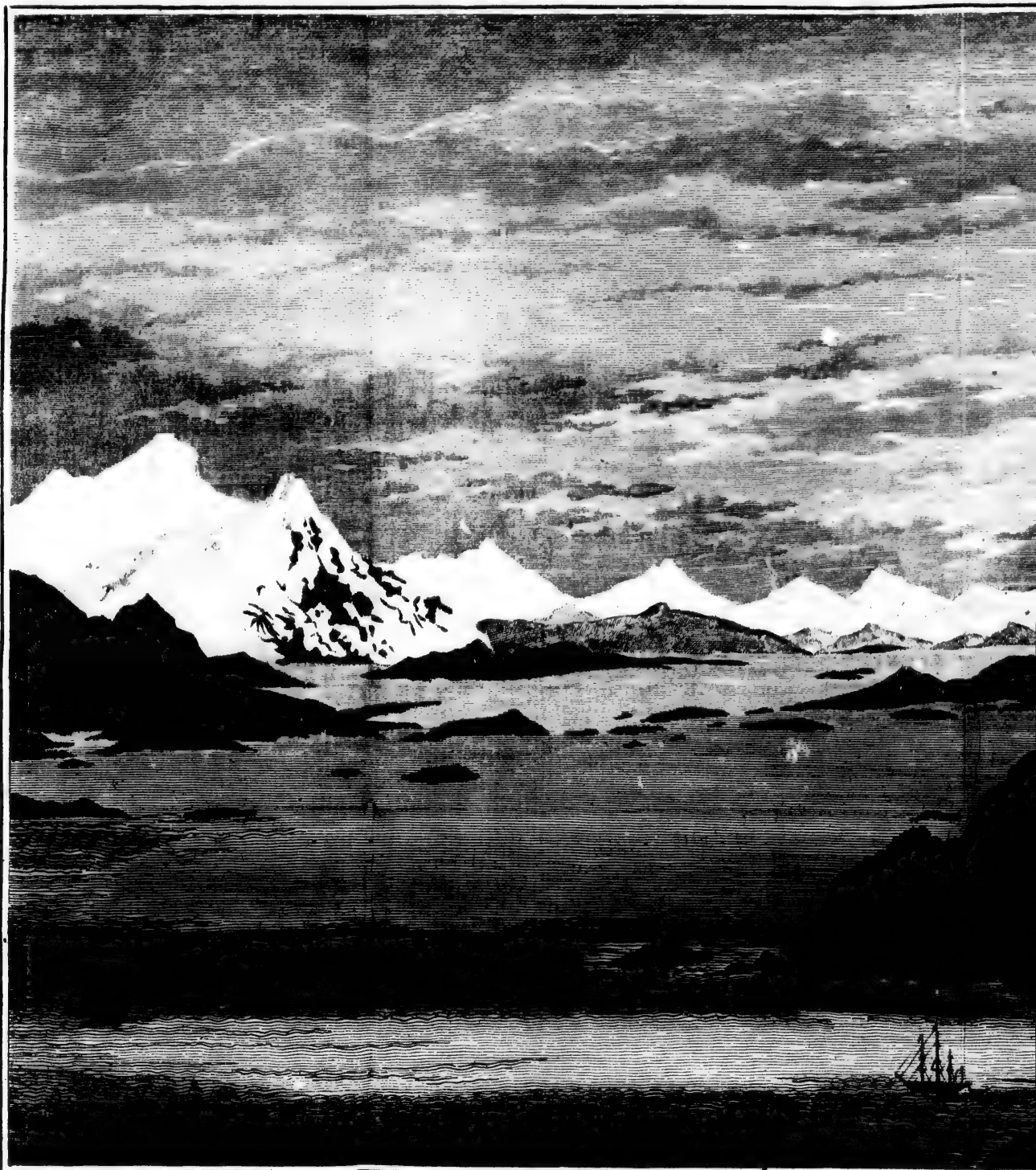
e.

e.

e.

e.

U
gr
pe
vle
op

GEZIGT VAN KERSMIS-KANA

SMIS-KANAAL OP HET VUUR-LAND.

S-K

Men zal in alle de bogten en havenen ankergrond, kreupelbosch en zoet water vinden. Ik zou niemand raaden zeer dicht bij land te ankeren om eene maatige diepte te hebben, omdat ik gemeenlijk aldaar eenen steenachtigen grond gevonden heb.

De ververschingen, die hier te bekoomen zijn, zijn wisselvallig, naardien zij voornamelijk uit wild gevogelte bestaan en waarschijnlijk nooit in zulk eenen overvloed zullen gevonden worden; dat men 'er al het volk van een schip mede zal kunnen spijsen, en visch is 'er, zoo verre wij konden oordeelen, schaarsch; het is waar, de overvloed van wild gevogelte maakte dat wij ons minder op de visch-vangst toelagden. Daar zijn hier egter veele mosselen, niet zeer groot, maar goed van smaak, en op verscheiden van de laage eilandjens, en daar de inboorlingen hunne wooningen hebben, vindt men zeer goede celerij. Het wild gevogelte bestaat uit ganzen, eenden, zee-aaksters, kormorens en die soort van meeuw, van welke in deeze reis zoo dikwijls gesproken is onder den naam van *Egmont-haren-lien*. Hier is eene soort van eend, die ons volk ren-paerden (*race-horpes*) noemde, ter oorzaak van de groote snelheid, waarmede zij over het water liepen, want zij kunnen niet vliegen, alzoo hunne vlerken te kort zijn om hun lighaam in de lucht optehouden (8). Deze vogel wordt ook aan
de

de *Falklands-Eilanden* gevonden, gelijk uit het reis-verhaal van PERNETTY blijkt (*). De ganzen zijn 'er ook en schijnen wel beschreven te zijn onder den naam van trap-ganzen. Zij zijn veel kleiner dan onze Engelsche tamme ganzen, maar smaaken zoo goed als de beste, die ik ooit gegeten heb. Zij hebben korte zwarte snavels en geele pooten; het mannetjen is geheel wit; het wijfjen is zwart en wit gevlakt of graauw met eene groote witte vlak op elken vleugel. Behalven den hier boven genoemden vogel, vindt men hier nog verscheiden andere water-vogelen en enige land-vogelen, maar niet veel van de laatste.

Uit de kennis, die de inwooners van de Europeaanen schijnen te hebben, kan men onderstellen dat zij zig niet altijd hier ophouden, maar gedurende den winter naar het Noorden trekken. Ik heb mij dikwijls verwonderd dat dit volk zig niet beter kleedt, naardien de natuur hun voorzeeker daartoe de middelen verschaft. Zij zouden hunne mantels van zeekalveren-vellen met de vellen en vederen van water-vogelen kunnen voederen; zij zouden hunne mantels grooter kunnen maaken en dezelfde vellen voor andere stukken kleeding kunnen gebruiken, want ik kan niet denken dat zij schaarsch bij hen zijn. Zij waren ge-

(*) Zie PERNETTY's *Reize*, bladz. 213 en 244. Eng. Uitg.

gereed genoeg om de hunne aan ons volk afte-
staan, dat zij bezwaarlijk zouden gedaan hebben,
zoo zij niet geweeten hadden waar andere te be-
koomen. In kort, van alle de natiën die ik ge-
zien heb zijn de *Pecherais* de ellendigste. Zij
zijn veroordeeld om in eene van de ongunstigste
luchtstreeken van de waereld te leeven, zonder
schrandtheid genoeg te bezitten om zig van zul-
ke gerieflijkheden te voorzien, die het leven eni-
germate aangenaamer zouden kunnen maaken.

Hoe dor dit land is, bezit het egter eene ver-
scheidenheid van onbekende planten en verschaft
den Heer FORSTER en zijn gezelschap genoeg-
zaame bezigheid. De boom, die de winters-bast
voortbrengt, wordt hier in de boschen gevon-
den, gelijk ook de hol-bladerige berberis, en
enige andere soorten, die ik niet kenne, maar die
ik geloof dat in de *Straat van Magelhaens* ge-
meen zijn. Wij vonden overvloed van eene soort
van roode bezie (*arbutus*). Zij groeit op eene
bladerrijke plant, heeft eene bittere smaak, die
wat laf is; maar zij kan rauw of in taarten ge-
geeten worden en dient den inboorlingen tot
voedzel.

DERDE HOOFDSTUK.

*Vaart van Kersmis-Kanaal, om Kaap Hoorn,
door de Straat van le Maire en om Staaten-
Land. Ontdekking van eene haven aan dat
eiland. Beschrijving dier kusten.*

Den agt en twintigsten December, des morgens ten vier uren; begonnen wij de touwen los te maaken; en ten agt uren ligteden wij het anker; en liepen in zee met een ligt koeltjen uit het N. W., dat daarna opwakkerde en van regen verzeld was. Op den middag lag de oostlijke punt van het kanaal (*Geboorte-Kaap*) N. $\frac{1}{2}$ W. anderhalve mijl van ons, en de eilanden van *St. Ildefonso* Z. O. $\frac{1}{2}$ Z. zeven mijlen van ons. De kust scheen wegtewijken in de strekking van O. ten Z.; doch het weder zeer dampig zijnde, konden wij niets duidlijk onderscheiden.

Wij bleeven Z. O. ten O. en O. Z. O. sturen met eene friske koelte uit het W. N. W. tot des namiddags ten vier uren, wanneer wij zuidlijk op loefden, om een nader gezigt van de eilanden van *St. Ildefonso* te hebben. Wij waren nu recht over een inlopend kanaal, dat omtrent zeven mijlen O. Z. O. van het kanaal ligt, maar men moet opmerken dat 'er enige eilanden buiten die strekking

king liggen. Aan de west-punt van het kanaal zijn twee hoog getopte bergen, en onder dezelve, naar het Oosten, twee ronde bergen of eilanden, die in de streek van N. O. en Z. W. van elkanderen liggen. In den mond lag een eiland, of ten minsten land, dat zig als een eiland vertoonde; en ten Westen van dit kanaal was een ander, doch kleiner; de kust vertoonde zig uit en in loopende en afgebrooken als naar gewoonte.

Ten half zes uren klaarde het weder op, en wij hadden een goed gezigt van de eilanden *St. Ildefonso*. Het is eene groep eilanden en klippen boven water, omtrent zes mijlen van het groot land liggende, op $55^{\circ} 53'$ Zuider Breedte en op $69^{\circ} 41'$ Wester Lengte.

Thans hervatteden wij onze koers obstwaarts en, bij zonne-ondergang, lag het verstuifend land Z. O. ten O. $\frac{1}{2}$ O. en eene punt, welke ik voor de west-punt van de *Nassau Baai*, in het jaar 1614 door de Nederlandsche vloot, onder bevel van den Admiraal HERMITE ontdekt, hield, lag N. 80° O. zes mijlen van ons. Op sommige kaarten wordt deeze punt *Valsche Kaap Hoorn* genoemd, als zijnde de zuidlijkste punt van *Terra del Fuego*. Zij ligt op $55^{\circ} 39'$ Zuider Breedte. Van het bovengenoemd kanaal tot deeze valsche kaap loopt de strekking der kust ten naasten bij Oost, eene halve graad Zuid, veertien of vijftien mijlen.

Ten tien uren, zeil geminderd hebbende, bragten wij den nacht door met korte gangen onder de top-zeilen, en den volgenden morgen, ten drie uren, haalden wij de zeilen weder bij, en stuurden Z. O. ten Z. met eene friske koelte uit het W. Z. W. met wat dampig weder. Thans strekte de wester mond van *Nassau Baai* van N. ten O. tot N. O. ¼ O. en de zuid-zijde van de *Hermites-Eilanden* O. ten Z. Ten vier uren was *Kaap Hoorn*, naar dewelke wij nu stuurden, O. ten Z. Zij kan, op eenen afstand, gekend worden aan eenen hoogen ronden berg, die 'er boven uit steekt. Eene punt in het W. N. W. vertoont eene oppervlakte aan deeze niet ongelijk; maar derzelver liggingen alleen zullen altoos de eene van de andere onderscheiden.

Ten half agt uren voeren wij deeze berugte kaap voorbij, en kwamen in den Zuider Atlantischen Oceaan. Het is dezelfde land-punt, die ik voor de kaap aanzag, toen ik haar in het jaar 1769 omvoer, en waaraan ik op dien tijd twijfelde. Het is het zuidlijkst eind van eene groep eilanden van ongelijke grootte, die voor *Baai Nassau* liggen, bekend bij den naam van *Hermites-Eilanden*, en het ligt op 55° 58' Zuider Breedte en op 68° 13' Wester Lengte, volgens de waarneemingen in het jaar 1769 gedaan. Doch de waarneemingen, die wij in *Kersmis-Kanaal* gedaan hadden, door het uurwerk op de kaap over-

gebragt, en andere, die wij naderhand deden, en die wij door hetzelfde middel tot hetzelfde terug bragten, plaatsen het op $67^{\circ} 19'$. Het is waarschijnlijkst dat het gemiddelde tusschen deze twee, namelijk $67^{\circ} 46'$, naast bij de waarheid zal zijn. Aan de noord-westzijde van de kaap zijn twee rotfen, zoo puntig als suiker-brooden. Zij liggen, naar het compas, N. W. ten N. en Z. O. ten Z. van malkanderen. Enige andere verspreid liggende laage rotfen liggen ten Westen van de kaap en eene ten Zuiden van dezelve, maar alle liggen zij dicht bij land. Van *Kersmis-Kanaal* tot *Kaap Hoorn* is de koers O. Z. O. ; O. een en dertig mijlen afstands. In de streek van O. N. O., drie mijlen van *Kaap Hoorn*, is eene rotsachtige punt, die ik *Mis-Kaap* (*Mistaken Cape*) noemde, en zij is de zuidlijkste punt van het oostlijkst der *Hermites-Eilanden*. Tusschen deeze twee kaapen scheen 'er eene opening te zijn regstreeks in *Nasfau Baai*; in het kanaal zagen wij enige eilandjens liggen, en de kust aan de west-zijde had het voorkoomen van goede baaien of havenen te vormen. In sommige kaarten is *Kaap Hoorn* getekend als tot een klein eiland behoorende. Dit is door ons niet bevestigd gevonden en kan ook door ons niet tegengesproken worden; want op de kust versoonden zig verscheiden brandingen, ten Oosten en ten Westen van dezelve, en het dampig weder maakte alle voorwerpen onduidelijk. De top-

pen van enige der bergen waren rotsachtig, maar de zijden en de valeien scheenen met groen gras bedekt te zijn met hier en daar kreupelboschjens.

Van *Kaap Hoorn* stuurden wij O. ten N. 4 N., welke koers ons buiten de klippen bragt, die op de hoogte van *Mis-Kaap* liggen. Deēze klippen zijn wit van de mist der vogelen, en wij zagen groote vlugten rondom dezelve. Na dat wij die voorbij waren, stuurden wij N. O. 4 O. en N. O. naar de *Straat le Maire*, met inzicht om in *Succesf-Baai* te gaan zien of 'er enige spooren te vinden waren dat de *Avontuur* daar geweest was. Des avonds ten agt uren, de Straat naderende, minderden wij zeil en loefden op. Het suikerbrood op het *Vuurland* lag nu N. 33° W.; de punt van *Succesf-Baai*, juist vrij van de kaap van denzelfden naam, N. 20° O., en *Staaten-Land* strekte van N. 53° O. tot 67° O. (1). Kort daarop versnaauwde de wind, en wij hadden bij beurten ligte koeltjens en kalmte, tot den volgenden dag omtrent den middag, geduurende welken tijd wij door den stroom naar het *Staaten-Land* overgedreven wierden.

De kalmte opgevolgd wordende door een ligt koeltjen uit het N. N. W., staken wij over naar *Succesf-Baai*, door de stroomen geholpen, die noordwaarts liepen. Wij hadden eerst onze vlag opgeheist en twee stukken geschut gelost, en kort daarop zagen wij rook uit de boschen opgaan bo-

ven de zuid-punt van de baai, welke ik geloofde dat door de inboorlingen veroorzaakt wierd, al-zoo het op dezelfde plaats was daar zij zig in het jaar 1769 ophielden. Zoo dra wij voor de baai gekoomen waren, zond ik den luitenant PICKERSGILL af, om te zien of 'er enige spooen overig waren dat 'er de *Avontuur* binnen kort geweest was, en ondertuschen hielden wij af en aan met het schip (2). Ten twee uren draaide de stroom en begon zuidwaarts te loopen, en de Heer PICKERSGILL berichtte mij, toen hij terug kwam, dat het water aan land aan het vallen was, dat strijdig scheen te zijn met hetgeen ik waargenoomen had toen ik te vooren hier was, want toen dagt ik dat de vloed uit het Noorden kwam. De Heer PICKERSGILL zag geen het minste teken dat hier in kort een schip geweest ware. Ik had den naam van ons schip op een bord geschreven, dat hij aan eenen boom spijkerde ter plaatse daar de *Endeavour* water innam. Dit geschiedde met inzicht om den Heer FURNEAUX bericht van ons te geven, in geval hij agter ons mogt zijn en deeze plaats mogt aandoen.

De Heer PICKERSGILL wierd bij zijne landing van verscheiden der inboorlingen beseft ontvangen, die in guano en zeehonden-vellen gekleed waren en arm-ringen van zilver-draad aan hadden, die omtrent als de greep van een degen gewerkt, en zonder twijfel het werk van Europeaan-

peaanen waren. Zij waren van hetzelfde slag van volk, dat wij in *Kersmis-Kanaal* gezien hadden, en zij herhaalden, even als dat, het woord *Pecherai* bij alle gelegenheden. Een hunner sprak veel tot den Heer PICKERSGILL, eerst naar het schip en dan naar de baai wijzende, als of hij wilde dat het 'er in zoude koomen. De Heer PICKERSGILL zeide dat de baai vol walvischen en zeehonden was; hetzelfde hadden wij in de Straat gezien, voornamelijk aan de zijde van het *Vuur-land*, daar de walvischen in het bijzonder zeer talrijk zijn.

Zoo dra de sloep binnen boord was, dat niet voor omtrent zes uren verrigt was, stevenden wij oostwaarts met een fraai koeltjen uit het Noorden; want naardien wij de zuid-kust van *Terra del Fuego* opgenoomen hadden, wilde ik hetzelfde omtrent *Staaten-Land* doen, dat ik geloofde even min bekend te zijn als het eerste. Ten negen uren wakkerde de wind op en liep N. W., waarop wij wendden en Z. W. stuurden, om den nacht doortebrengen, die juist niet van de beste was, zijnde stormachtig en dampig weder met regen verzeeld.

Den volgenden morgen, ten drie uren, stuurden wij naar het oostlijk eind van *Staaten-Land*, dat ten half vijf uren Z. 60° O. van ons lag, het westlijk eind Z. 5° O. en het land van *Terra del Fuego* Z. 40° W. Kort na dat ik deeze strekkingen

gen had waargenoomen, wierd het land wederom verduisterd door eenen dikken nevel, en wij waren genoodzaakt, als het ware, in het duister voort te stevenen, want wij hadden maar nu en dan de kust in het gezigt. Terwijl wij oostwaarts vorderden, bespeurden wij verscheiden eilanden van ongelijke grootte, die dicht bij het land lagen. Daar scheen eene vrije opening te zijn tuschen het oostlijkst en het naast volgend, naar het Westen. Ik zou gaerne door dien doortogt gevaaren en onder een der eilanden geankerd hebben, om naar beter weder te wagten, want, peilende, vonden wij slechts negen en twintig vademem water; maar in aanmerking neemende dat ik, dus doende, in het donker op laager wal zou koomen, verkoos ik liever buiten de eilanden te blijven en loefde dierhalven af naar het Noorden. Ten agt uren waren wij regt over het oostlijkst eiland, omtrent twee Engelsche mijlen van hetzelfde af, en wij hadden dezelfde diepte als te voren. Nu minderde ik mijne zeilen tot de drie topzeilen, om naar helder weder te wagten, want de mist was zoo dik, dat wij geen ander land konden zien dan dit eiland. Een uur gewagt hebbende, en het weder niet opklaarende, loefden wij om het oostlijk eind van het eiland, om effen water en anker-grond te vinden, zóo het nodig mogt zijn. In het omloeven vonden wij eenen zwaaren

stroom loopen, als of hij tegens gebrooken golven liep, maar wij hadden niet minder diepte dan negentien vademen. Wij zagen ook op het eiland veele zeehonden en vogelen. Dit was eene verzoeking, die te groot was voor volk in onzen toestand, om te wederstaan, voor hetwelk versche levensmiddelen, van welke soort ook, aangenaam waren; ik besloot dan te ankeren, opdat wij mogten genieten hergeen wij nu slechts op eenen afstand zagen. Eindelijk, enige gangen gedaan hebbende, naar den besten grond, als het ware, vischende, ankerden wij in een en twintig vademen water, met eenen steenachtigen grond, omtrent eene Engelsche mijl van het eiland, dat zig van N. 18° O. tot N. 55° W. uitstrekte, en kort daarop, het weder opklaarende, zagen wij *Kaap St. Jan* of het oostlijk eind van *Staaten-Land*, vier mijlen Z. 75° O. liggende. Wij wierden tegens den Zuiden wind gedekt door *Staaten-Land* en tegens den Noorden wind door het eiland; de andere eilanden lagen in het Westen en beveiligden ons tegens dien wind; doch, behalven dat wij blootgesteld waren aan de N. O. en O. winden, lagen wij ook open voor de N. N. W. winden. Dit zou vermijd hebben kunnen worden door meer naar het Westen te ankeren; maar ik verkoos deeze ligging om twee redenen; voor eerst, om dicht bij het eiland te zijn, op
welk

welk wij meenden te landen, en ten tweeden, ten einde in staat te zijn om met alle winden in zee te loopen.

Na het middagmaal zetteden wij drie sloepen uit en landden met eene groote bende volks, enige om zeehonden te dooden, andere om vogelen, vischen of wat hun voor zoude koomen, te vangen of te dooden. Om de eerste te vinden verscheelde het niet waar wij landden, want het gantsche strand was 'er mede bedekt, en aan het gedruis, dat zij maakten, zou men gemeend hebben dat het eiland vol koeien en kalveren ware. Toen wij aan land kwamen, bevonden wij dat zij geene zeehonden waren, maar in gedaante en beweging volkoomen naar die dieren geleeken. Wij noemden hen zee-leeuwen, om de groote gelijkenis van het mannetjen naar een leeuw. Daar waren hier ook zee-honden van de soort gelijk wij in *Nieuw-Zeeland* gevonden hadden, die gemeenlijk bij den naam van zee-heeren bekend zijn; wij gaven hun ten minsten deezen naam. Zij waren, over het algemeen, zoo tam, of liever zoo dom, dat zij ons nabij genoeg lieten koomen om hen met stokken dood te slaan; maar de groote schooten wij dood, alzoo wij het niet veilig rekenden hen te naderen. (3) Wij vonden op het eiland ook overvloed van pinguins en kormorans; de laatste hadden jongen, die bijna vliegen konden en die juist goed voor onze smaak waren. Daar

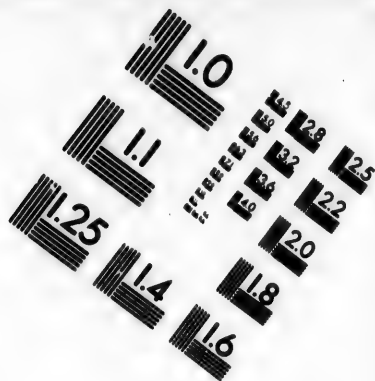
waren ook ganzen en eenden, maar niet veel, gelijk ook roofvogelen en enig klein gevogelte. In den avond keerden wij naar boord met onze sloepen, met het een en ander wel beladen.

Den volgenden dag, zijnde den eersten Jantuary 1775, ziende dat hier niets ontbrak dan eene goede haven om het eene vrij goede plaats te maaken om te ververschen voor schepen, die door toeval of met opzet hier mogten koomen, zond ik den Heer GILBERT in den kotter naar *Staaten-Land*, om naar eene te zoeken; alles beloofde dat hij slaagen zoude op eene plaats regt over het schip. Ik zond ook twee andere sloepen om de zee-leeuwen en beeren, die wij den vorigen dag gedood hadden, en kort daarop gong ik zelf en nam hoogte van de zon, op den middag, op het noord-oost-eind van het eiland, die mij voor de Breedte $54^{\circ} 40' 5''$ Zuid opleverde. (4) Na enige ganzen en andere vogelen geschoten, en ons overvloedig van jonge kormorans voorzien te hebben, keerden wij naar boord, met zee-leeuwen, zee-beeren enz. beladen. De oude leeuwen en beeren doodden wij voornamelijk om hunne traan, want, behalven den omloop, die tamenlijk goed om te eeten was, was het vleesch ook te traanig om met enige smaak gegeten te worden; maar de jongen waren zeer smaaklijk, en zelfs het vleesch van enige oude leeuwinnen was vrij goed, maar dat van de oude leeuwen was zeer slecht.

hier veel,
 gevogelte.
 met onze
 den.
 ten Janda-
 dan eene
 ts te maa-
 die door
 , zond ik
 Staaten-
 beloofde
 t over het
 en om de
 rigen dag
 ik zelf en
 g, op het
 ij voor de
 4) Na
 oten, en
 orzien te
 ee-leeu-
 ude leeu-
 om hun-
 die tame-
 esch ook
 te wor-
 lijk, en
 nen was
 wan zeer
 segt.

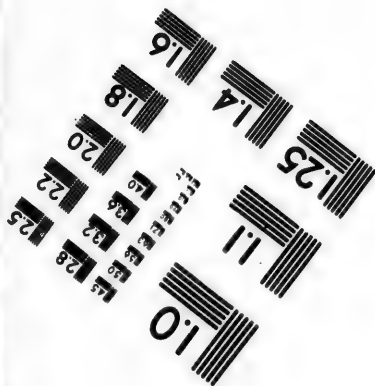
segt. In den agtermiddag zond ik enig volk naar
 land om die, welke nog dood op het strand la-
 gen, te villen en het vet uittesnijden, want wij
 hadden 'er reeds meer aan boord dan wij nodig
 hadden, en ik gong zelf in eene andere sloep om
 vogelen te schieten. Om ten tien uren
 kwam de Heer GILBERT van *Staaten-*
Land, daar hij eene goede *ge* gevonden had,
 liggende drie mijlen ten Westen van *Kaap St.*
Jan, en in de strekking van Noord, een weinig
 oostlijk, van het noord-oost-eind van het oost-
 lijk eiland. Zij kan gekend worden aan enige
 kleine eilandjens, die in den mond liggen. Het
 kanaal, dat aan de oost-zijde van deeze eilanden
 is, is eene halve Engelsche mijl breed. De koers
 naar binnen ligt Z. W. ten Z., langzaam naar het
 W. ten Z. en W. draaiende. De haven ligt ten
 naasten bij in deeze laatste streek, is bijna twee
 Engelsche mijlen lang, op sommige plaatsen om-
 trent eene Engelsche mijl breed, en heeft van
 tien tot vijftig vademmen water, met een' grond
 van slijk en zand. De stranden zijn bedekt met
 hout, goed voor brandhout, en daar zijn verschei-
 den beeken zoet water. Op de eilanden waren
 zee-leeuwen en eene zoo ontelbaare menigte
 meeuwen, dat zij, als zij opgejaagd wierden, de
 lucht verduisterden en ons volk met hunne mist
 bijna deden stikken; deeze scheenen zij uitte-
 werpen als een middel van verdediging, en zij stonk
 le-

Resolution test chart showing patterns of horizontal and vertical lines of varying frequencies, labeled with numbers 1.0 through 2.5 and 1.4 through 1.6.

6"

Photographic Sciences Corporation

**23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503**

Jellijker dan *assa foetida* of duivels-drek. Ons volk zag ook verscheiden ganzen, eenden en renpaerden, die ook soorten van eenden zijn. De dag, op welken deeze haven ontdekt wierd, deed mij haar *Nieuwjaars-Haven* noemen. Zij zou gemakliker zijn voor schepen, naar het Westen, of om *Kaap Hoorn* bestemd, zoo derzelver ligging hun toeliet met eenen oostlijken en noordlijken wind in zee te loopen. Dit ongemak is egter van weinig belang, alzoo deeze winden, zoo veel men weet, nooit van langen duur zijn. De zuidlijke en westlijke zijn de heerschende winden, zoo dat een schip nooit lang in deeze haven kan opgehouden worden.

Naardien wij, in den morgen van den tweeden, niet konden afzeilen, bij gebrek van wind, zond ik enig volk naar het eiland, om hetzelfde te verrigten als den vorigen dag. (5) Omtrent den middag kreegen wij een fris koeltjen uit het Westen; maar het kwam te laat, en ik besloot te wagten tot den volgenden morgen, wanneer wij ten vier uren het anker ligteden met eene friske koelte uit het N. W. ten W. en op *Kaap St. Jan* aan stuurden, die ten half zeven vier of vijf Engelsche mijlen N. ten O. van ons was. Naardien deeze kaap de oostlijke punt van *Staaten-Land* is, is het onnodig eene beschrijving van dezelve te geeven. Het zal egter niet ongepast zijn te zeggen, dat het eene rots is van aanmerkelijke hoog-

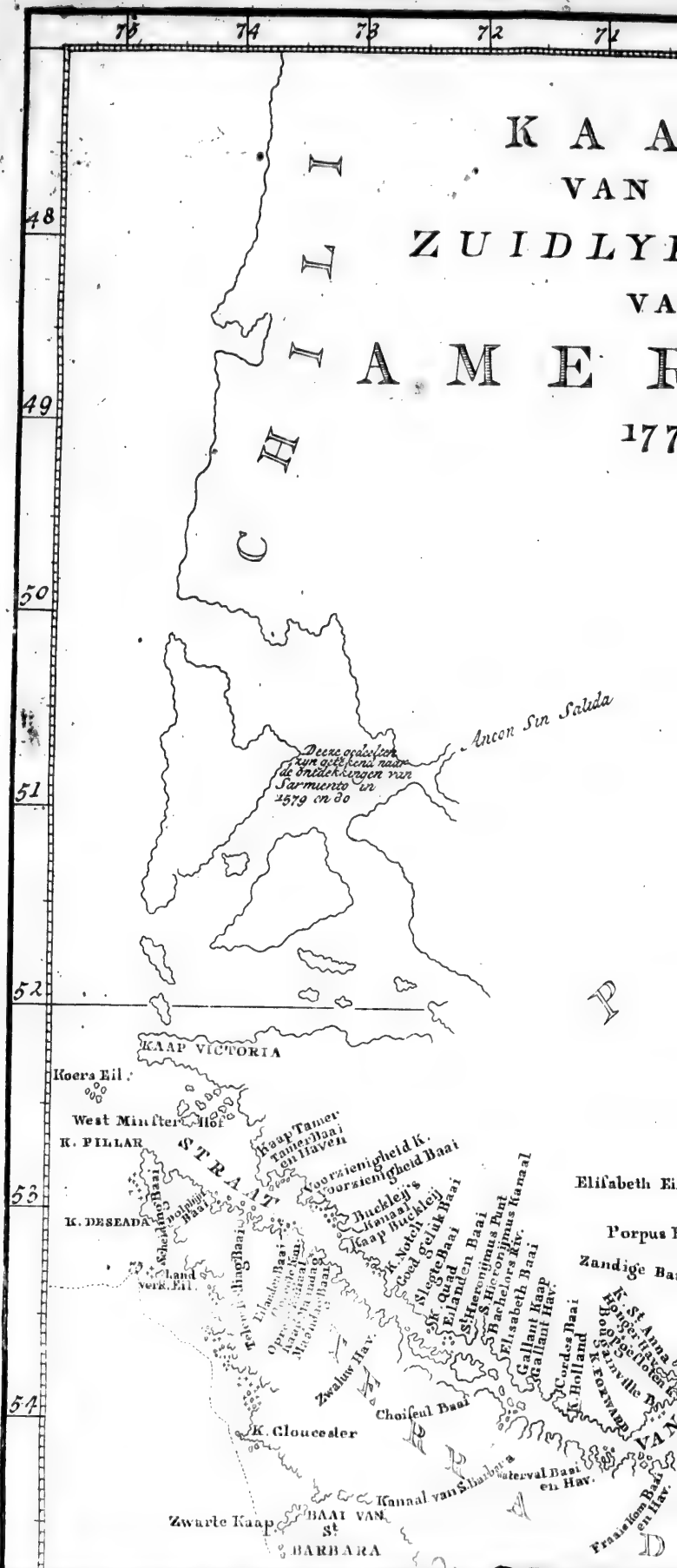
hoogte op $54^{\circ} 46'$ Zuider Breedte en op $64^{\circ} 7'$ Wester Lengte liggende, met een klipachtig eilandjen, ligt onder het noordlijk gedeelte. Om trent vijf of zes Engelsche mijlen ten Westen van de kaap is een inlopend kanaal, dat het land schijnt te verdeelen, dat is, naar het Zuiden met de zee gemeenschap te hebben, en tuschen dit kanaal en de kaap is eens baai, maar hoe diep zij zij kan ik niet zeggen. De kaap om zeilende, ontmoeteden wij eenen zeer sterken stroom uit het Zuiden; hij liep zoo sterk dat hij 'er als branding uitzag, en het was zoo veel wij doen konden, dat wij 'er niet eenen sterken wind tegens bestand wafen.

Na dat wij de kaap omgestevend waren, loefde ik op langs de zuidkust, en, zoo dra wij zoo ver re waren dat de wind van het land blies, overviel hij ons met zulke zware rukwinden, dat wij genoodzaakt waren eene dubbele reef in onze topzeilen te leggen; daarna verslapte hij meer en meer, en eindigde, op den middag, in eene kalmte. Op deezen tijd lag *Kaap St. Jan* N. 20° O. drie en eene halve mijl van ons, *St. Bartholomeus-Kaap*, of de zuid-west-punt van *Staaten-Land*, Z. 83° W., twee hooge afzonderlijke rotsen N. 80° W. en de plaats, daar het land verdeeld scheen, die aan deeze zijde hetzelfde voorkoomen had, drie mijlen in het N. 15° W. De Breedte, die wij waarnamen, was $54^{\circ} 56'$. Op

deze plaats pellden wij, maar vonden geen grond met eene lijn van honderd en twintig vadem. De kalmte was van zeer korten duur, want daar kwam aanstonds een koeltjen op uit het N. W., maar het was te zwak om tegens den stroom op te zeilen en wij dreeven terug naar het N. N. O. Tén vier uren liep de wind in eens om naar het Z. ten O. en woei met rukwinden, met regen verzeld. Twee uren daarna bedaarde de wind en regen, en de wind, weder naar het Westen loopende, woei eene zachte koelte. Gedurende dezen geheelen tijd dreef de stroom ons naar het Noorden, zoo dat ten egt uren *Kaap St. Jan* omtrent zeven mijlen in het W. N. W. lag. Nu stak ik het laveeren en stuurde Z. O. met voornemen om het land te verlaten, naardien ik oordeelde het genoeg onderzocht te hebben voor de algemeenste bedoelingen van de scheepvaart en aardrijkskunde.

VIER.

ond
nen.
laar
W.
op
O.
het
er-
en
oo-
ee-
het
an
Nu
or-
or-
de
en

K A A
VAN
ZUIDLYE

VA
A M E R
177

Deze opzichten
van oeffenen naar
de ontdekkingen van
Sarmiento in
1579 en 80

Ancon Sin Salda

KAAP VICTORIA

Koera Eil.

West Minister Hof

K. PILLAR

K. DESEADA

STRAAT

Kaap Tamer
Toneelbaai
en Haven

Voorzienigheid K.

Voorzienigheid Baai

Buckley's

Kaap Buckleij

K. Notch

Goed Geluk Baai

Slegte Baai

St. Hendrik Baai

St. Hendrikus Punt

St. Hendrikus Kanaal

Bachelors Riv.

Elisabeth Baai

Gallant Kaap

Gallant Hav.

Cordes Baai

K. Holland

K. Forwerp

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul

K. St. Vincent

K. St. Elizabeth

K. St. Catherine

K. St. Barbara

K. St. Ursula

K. St. Agatha

K. St. Lucia

K. St. Margaret

K. St. Mary

K. St. Anne

K. St. George

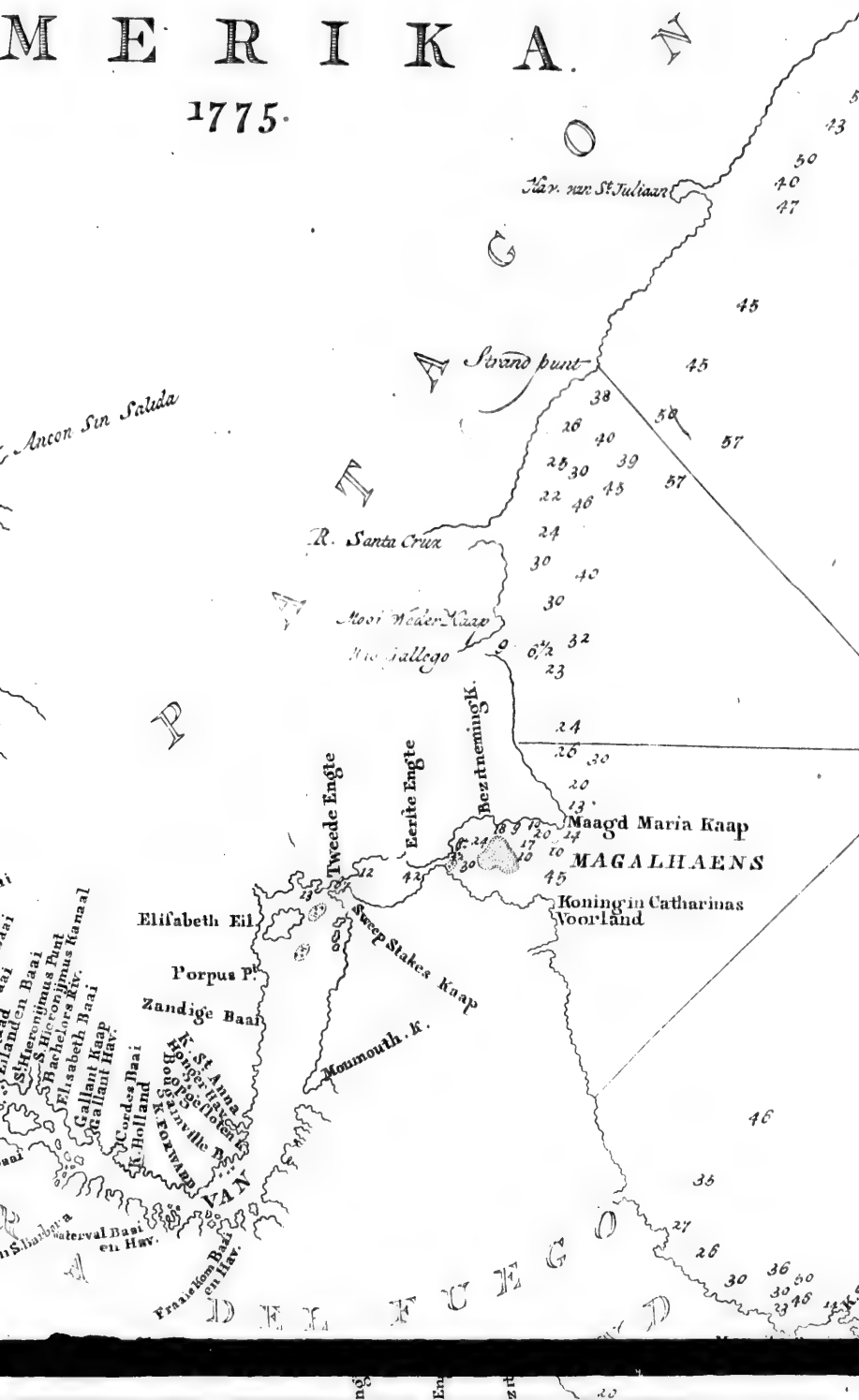
K. St. James

K. St. John

K. St. Peter

K. St. Paul</

Ancon Sin Salida

Langte bemeten Greenwich

66 65 64 63 62 61 60

K. Blanco

Gowanscho Kan.

Penguin Eil.

35
Eldu stoen
35

55

13

50

13° Jansons Eil.

1000 Suckerbrood

K. Terzand

K. Linder

K. Woudsch

FALKLANDS

72

80

70

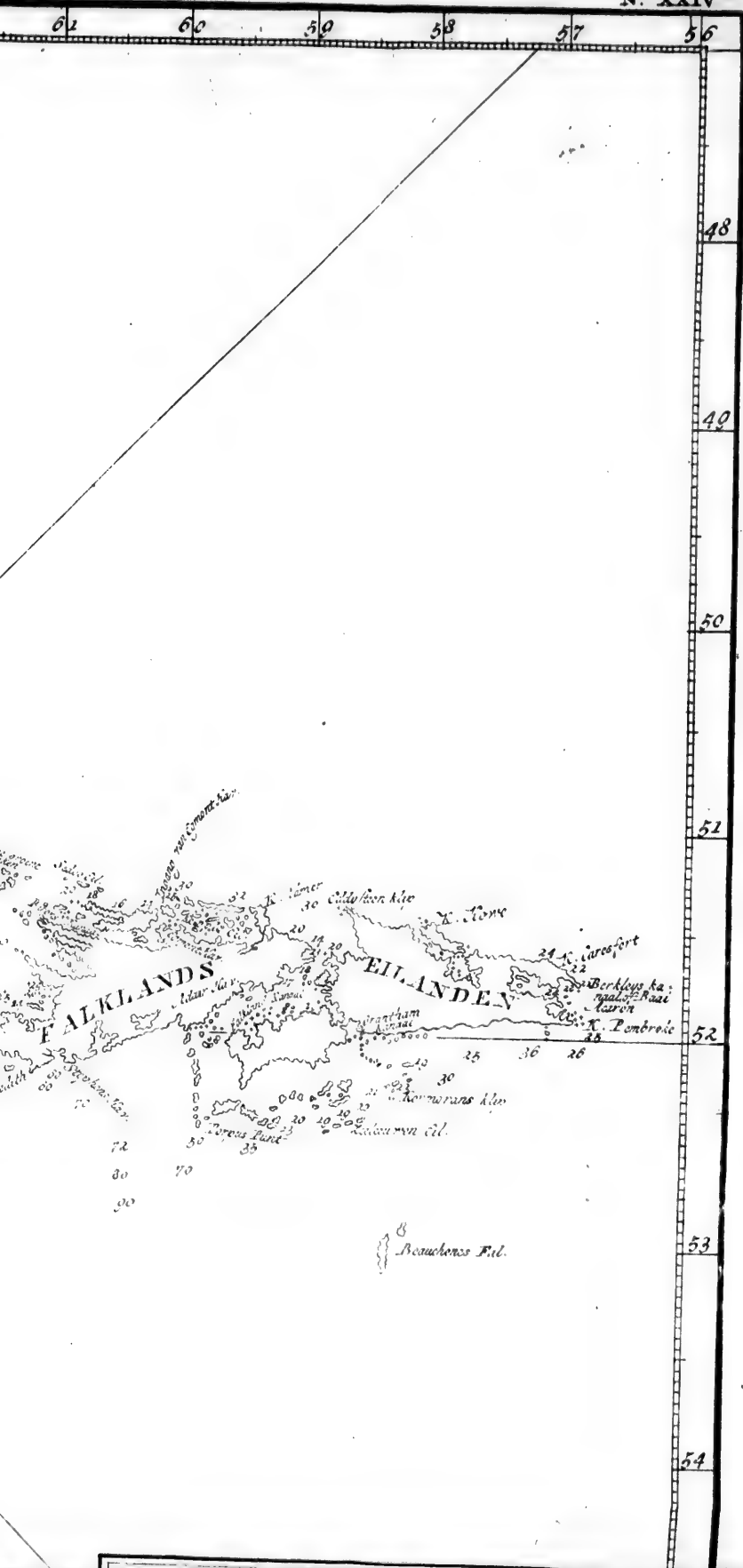
90

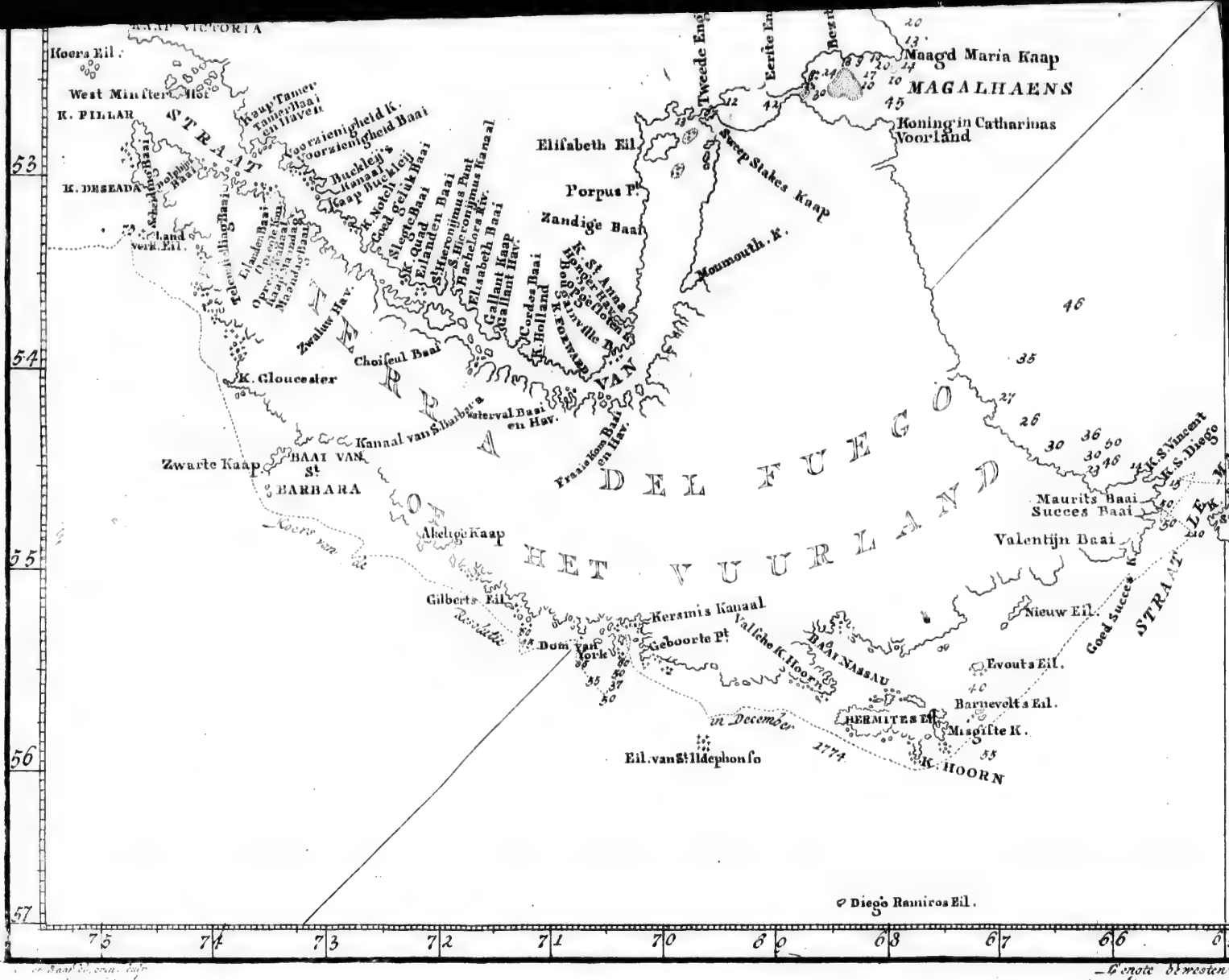
K. S. Vincent
K. S. Diego

MAIRE

K. Anthony

Nieuw Jaars Eil.
Nieuw Hav.

Kaap
AENS
varinas

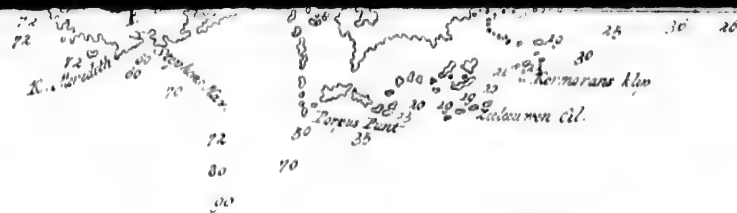
46

35

26

30 36 30 50
30 36
K. S. Vincent
K. S. Diego
Maurits Baai
Succes Baai
L. P. S. Anthony
K. S. Jan
Nieuw Jaars Eil.
N. Jaars Hav.
STATEN LAND
Lentijn Baai
Nieuw Eil.
Goed Succes
STRAAT

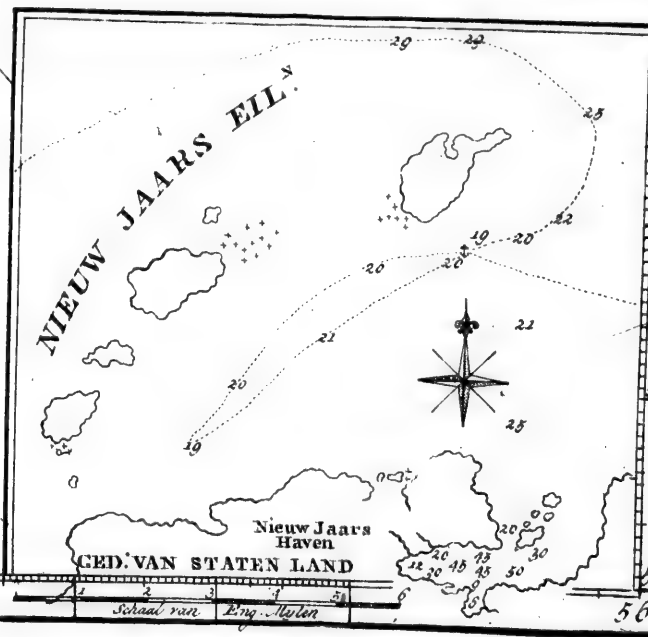
4 Jan. 1773

8
Bancroft's Fil.

53

54

55

56

57

56

06

05

04

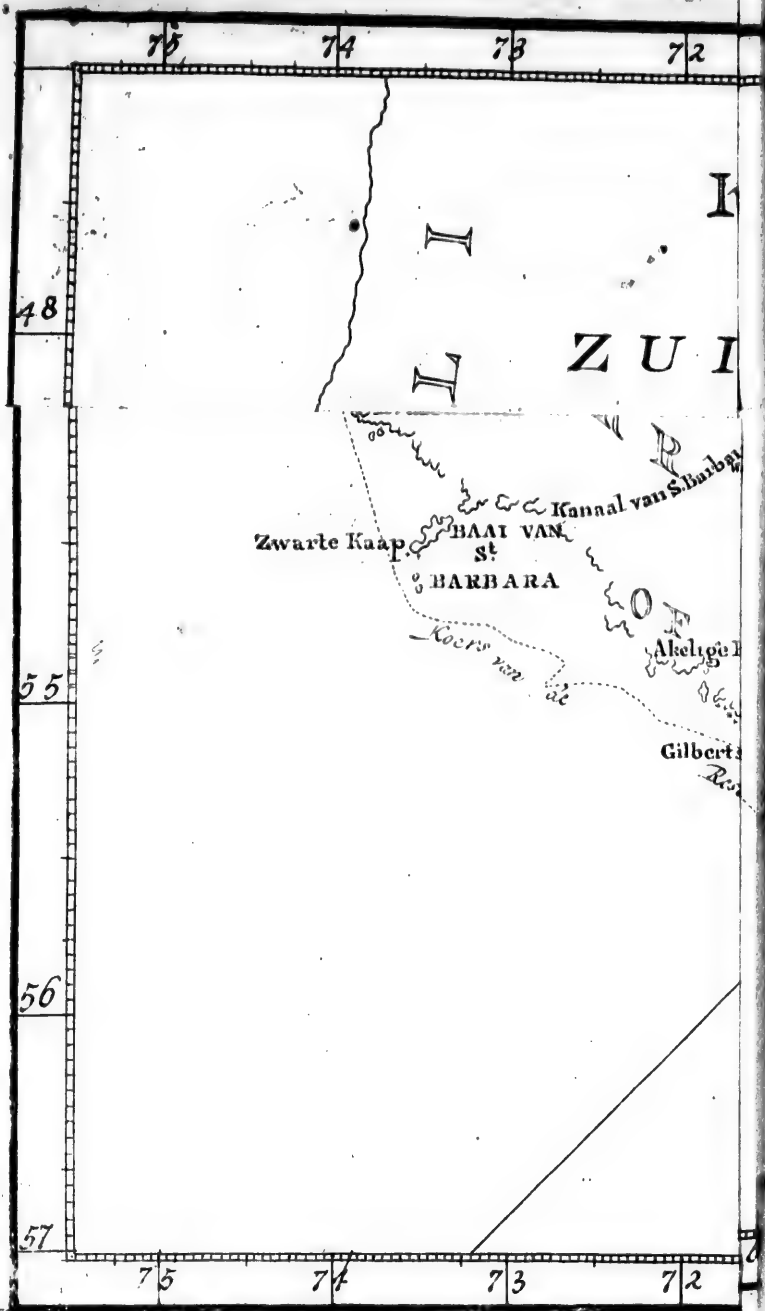
03

02

01

— Grote Westen Greenwich.

Schaal van Eng. Mijlen

van Baar en, oren. Culo.

VIERDE HOOFDSTUK.

Aardrijks- en Scheepvaarskundige Aanmerkingen. Verslag omtrent de eilanden bij Staaten-Land, en van de dieren, die 'er op gevonden werden.

De hier bij gevoegde kaart zal zeer naauwkeurig de strekking, de uitgestrektheid en de ligging van de kust, welke ik zoo op deeze als op mijne voorgaande reis langs gezeild ben, aantoonen, en men moet 'er niet meer van verwagten. De Breedten zijn bepaald door de middags-hoogte van de zon, die wij zoo gelukkig waren van elken dag te kunnen neemen, uitgezonderd den dag toen wij uit *Kersmis-Kanaal* zeilden, dat niet van belang was, alzoo derzelver Breedte reeds te vooren bekend was. De Lengten zijn bepaald naar waarneemingen op de maan, gelijk reeds gezegd is. Ik heb $67^{\circ} 46'$ voor de Lengte van *Kaap Hoorn* genoomen. Van deezen meridiaan zijn de Lengten van alle de andere plaatsen door het wurwerk afgeleid, door welk de uitgestrektheid van de gantsche kust tot enige weinige mijlen na moet bepaald zijn, en zoo 'er dwaalingen mogten zijn in de Lengte, moeten zij algemeen zijn. Doch het komt mij hoogst waarschijnlijk voor dat de Leng-

24 [Jan. 1773] REIZE RONDOM

te tot minder dan een vierde van een' graad bepaald zij. Dus zal de uitgestrektheid van *Terra del Fuego* van het Oosten naar het Westen, en gevolgljk die van de *Straat van Magelhaens*, minder bevonden worden dan de meeste zee-vareers die gemaakt hebben.

Om dit optehelderen en om de liggingen van de nabuurige landen te toonen, en door dat middel de bijgevoegde kaart van een algemeener gebruik te maaken, heb ik dezelve tot zeven en veertig graaden Breedte uitgetrekt; doch ik ben alleenlijk verantwoordijk voor de onnauwkeurigheid van die deelen, welke ik zelf heb opgenoomen. In het opmaaken van het overige heb ik mijne toevlugt genoomen tot de volgende opgaven.

De Lengte van *Kaap Muagá Maria*, die het wetenlijkst punt uitmaakt, altoo zij de Lengte van de *Straat van Magelhaens* bepaakt, is ontleend van lord ANSON, die 2° 30' verschil in Lengte stelde tusschen dezelve en de *Straat le Maire*. Vermits nu de laatste op 65° 20' ligt, moet *Kaap Muagá Maria* op 67° 52' liggen, dat de Lengte is, die ik dezelve gegeven heb, en die ik reden heb te denken dat niet verre van de waarheid kan zijn.

De *Straat van Magelhaens* en de oostkust van *Patagonie* zijn getekend naar de waarneemingen van de laatste Engelsche en Fransche zee-reizigers.

De

De ligging van de westkust van Amerika van *Kaap Victoria* noordwaarts heb ik genoomen naar de ontdekkingen van *SARMIENTO*, eenen Spaanschen zee-reiziger, mij door den Heer *STUART* medegedeeld.

De *Falklands* - Eilanden zijn overgenoomen uit eene schets van kapitein M^r. *BRIDE*, die dezelve, enige jaaren geleden, om heeft gevaaren met het schip *de Jafon*, en derzelver afstand van het vast land is getekend volgens de koers van de *Dolphyn*, onder bevel van den Kommandeur *BYRON*, van *Kaap Maagd Maria* tot *Egmont-Haven*, en van *Egmont-Haven* tot *Gewenschte Haven* (*Port Desire*), welke beiden reizen in weinige dagen volbragt zijn; daar konden dan geene gewigtige dwaalingen in wezen.

De zuid-westkust van *Terra del Fuego* kan; met opzigt tot derzelver inlopende kanaalen, eilanden enz., met de kust van Noorwegen vergeleken worden; want ik twijfel of 'er wel eene uitgestrektheid van drie mijlen zij, daar geen kanaal of haven is, waarin de grootste schepen kunnen geborgen worden. Het ergst is dat men, tot dat deeze kanaalen beter bekend zullen zijn, als het ware, naar anker-grond moet vischen. Daar zijn verscheiden blinde klippen op de kust, maar gelukkig liggen zij geene van alle verre van land, en men kan door het peilen merken of men hetzelfde nadere, als het weder zoo donker is dat

men het niet zien kan. Want als ik over het geheel mag oordeelen naar de plaatsen, daar wij gepeld hebben, dan is het meer dan waarschijnlijk dat 'er overal langs de kust grond te vinden zij, en zelfs enige mijlen verre in zee. De kust is, over het algemeen, zoo gevaarlijk niet als men dezelve heeft opgegeeven.

Staaten-Land ligt omtrent O. ten N. en W. ten Z., en is in die strekking tien mijlen lang en nergens meer dan drie of vier mijlen breed. De kust is rotsachtig, zeer ingesneden, en schijnt verscheiden baaien of kreeken te vormen. Het vertoont eene oppervlakte met stelle bergen bezet, die hunne spitse kruinen tot eene groote hoogte opsteeken, bijzonderlijk aan het west-eind. Behalven de steile toppen der bergen was het grootste gedeelte met boomen en heesters, of het een of ander gras bedekt, en daar was weinig of geene sneed op. De stroomen tuschen *Kaap Desada* en *Kaap Hoorn* loopen van het Westen naar het Oosten, dat is in dezelfde strekking als de kust; maar zij zijn geenzints sterk. Ten Oosten van de kaap zijn zij veel sterker en derzelver rigting is N. O. naar *Staaten-Land*. Zij zijn snel in de *Straat le Maire* en langs de zuid-kust van *Staaten-Land*, en loopen als een bruischende stroom om *Kaap St. Jan*, daar zij eene noordwester koers neemen, en zeer sterk blijven loopen zoo binnen als buiten de *Nieuwejaars Eilan-*

landen. Terwijl wij binnen dat eiland ten anker lagen, nam ik waar dat de stroom sterkst was gedurende den vloed, en dat, bij de eb; deszelfs kragt zoo zeer verminderd was, dat het schip somtijds met den boeg in den wind reed; als hij W. en W. N. W. was. Dit is alleen te verstaan van de plaats daar het schip ten anker lag; want op denzelfden tijd als wij eenen sterken stroom hadden; die westwaarts liep; vond de Heer OTHBERT eenen even sterken digt bij de kust van *Staaten-Land*, die oostwaarts stroomde; schoon dit waarschijnlijk een wan-tij was.

Zoo de getijen door de maan geregeld worden; is het, op deeze plaats, bij het land; bij nieuwe en volle maan; omtrent ten vier uren hoog water. Het water rijst en daalt niet veel en niet meer dan op het hoogst vier voeten. In *Kermis-Kanaal* is het, bij nieuwe en volle maan; ten half drie uren hoog water, en de Heer WALEZ nam waar dat het drie voeten en zes duimen lijnregt rees en daalde, maar dit was bij dode getijen; bij gevolg moeten de spring-getijen hooger rijzen. Zulk een verslag van de getijen en stroomen aan deeze kusten te geeven; als waarop zee-vaarers staat zouden kunnen masken; zottene menigte waarneemingen vereischen op verschillende plaatsen, dat een werk van langen duur zoude wezen. Ik bekén dat ik onvoorzién ben van het nodige voor deeze taak; en geloof dat;

hoe minder ik daar van zegge, hoe minder mis-
slagen ik begaan zal. Maar ik geloof dat ik heb
kunnen waarneemen dat in de *Straat le Maire*
het zuidlijk getij of de stroom, of het vloed of eb
zij, op de dagen van nieuwe en volle maan, om-
trent vier uren begint te werken, welke aanmer-
king van nut kan zijn voor schepen, die de Straat
willen doorvaaren.

Zoo ik om *Kaap Hoorn* westwaarts moest ste-
venen, en geen hout of water, of iets anders, dat
mij zoude noodzaaken eene haven aantedoën, no-
dig hadde, zou ik in het geheel niet bij het land
koomen. Want als men het in volle zee houdt,
vermijdt men de stroomen, die ik overtuigd ben
dat hunne kragt verliezen tien of twaalf mijlen van
land, en op grooter afstand zijn 'er geene stroom-
men.

Gedurende den tijd dat wij op de kust waren
hadden wij meer stilten dan stormen, en de win-
den zoo veranderlijk, dat ik twijfel of ik niet in
even zoo korten tijd van het Oosten naar het Wes-
ten zoude hebben kunnen stevenen als van het
Westen naar het Oosten; wij hadden ook geen
koud weder. De kwik was, op den middag, in
den thermometer nooit beneden zes en veertig
graaden, en, terwijl wij in *Kersmis-Kanaal* la-
gen, stond hij gemeenlijk boven maatig. Op dee-
ze plaats was de afwijking van de kompas-naald
23° 30' Oost; enige mijlen ten Z. W. van *Straat*

le Maire was zij 24°, en toen wij binnen *Nieuwejaars-Eilanden* ten anker lagen, was zij 24° 30' Oost.

Deeze eilanden zijn, over het algemeen, zoo verschillende van *Staaten-Land*, bijzonderlijk dat, op hetwelk wij landden, dat het wel eene bijzondere beschrijving verdient. Het vertoont eene oppervlakte van eene gelijke hoogte en omtrent dertig of veertig voeten boven de zee verheven, regens welke het beschut is door eene rotsachtige kust. Het binnenste van het eiland is met eene soort van zwaard-gras bedekt, dat zeer groen, en van eene groote lengte is. Het groeit op kleine heuveltjens van twee of drie voeten middellijn en even zoo veel of meer in hoogte, in groote bosfen, die uit de door malkanderen gegroeide wortelen scheenen te bestaan. Tusschen deeze heuveltjens zijn zeer veele paden, door de zee-beeren en pinguins gemaakt, lange welke zij naar het binnenste van het eiland loopen. Het is egter zeer slecht om 'er langs te gaan, want deeze paden zijn zoo vuil, dat men somtijds tot de knieën in de slijk zinkt. Behalven deeze plant zijn 'er nog enige weinige andere gras-soorten, eene soort van heide en een weinig celerij. De gantsche oppervlakte is vogtig en nat, en op de kust zijn verscheiden kleine stroomtjens water. Het zwaard-gras, gelijk ik het noem, schijnt hetzelfde te zijn dat op de *Falklands-Eilanden*

groeit, dat bij DE ROUGAINVILLE als eene soort van *gladiolus*, of liever als eene soort van *gramen*, beschreven is, en dat bij PERNETTY koorn-biezen genoemd wordt.

De dieren, die op dit klein plekje gronds gevonden worden, zijn zee-leeuwen, zee-beeren, eene verscheidenheid van zee-vogelen en enige land-vogelen. De zee-leeuw is door PERNETTY vrij wel beschreven, schoon die, welke wij hier zagen, niet zulke voor-pooten of vinnen hebben als die, van welke hij eene afbeelding gegeven heeft, maar zulke vinnen als die, welke hij den zee-wolf noemt. Wij zagen ook geene van de grootte, die hij opgeeft, alzoo de grootste niet meer dan twaalf of veertien voeten lengte hadden, en mischien agt of tien in omtrek. Zij zijn niet van de soort, die bij lord ANSON onder dien naam beschreven is, maar deeze zouden, mijns bedunkens, eigenlijk deezen naam verdienen, paardien het lang hair, met welk het agterste van den kop, de hals en de schouderen bedekt zijn, hun zeer veel van het voorkoomen van eenen leeuw geeft. Het lijf is verder bedekt met kort hair, weinig langer dan dat van eene koe of een paerd, en het is over het geheel donker bruin. Het wijfjen is niet half zoo groot als het mannetjen, en is bedekt met kort aschgrauw of licht bruin hair. Zij leeven in troepen op de klippen, of dicht bij het zee-strand. Alzoo het thans zoo
wel

wel in den paar-tijd als in den teel-tijd was, zagen wij een mannerjen met twintig of dertig wijfjens bij zig, dat altoos zeer waakzaam was om haar voor zig alleen te houden, en alle, die onder zijne kudde wilden koomen, afbeer. Andere hadden een kleiner getal, sommige niet meer dan een of twee, en hier en daar zagen wij eenen alleen op eene afgezonderde plaats liggen grommen, en niet dulden dat een ander, herzij mannetjen of wijfjen, hem naderde; wij gisten dat deeze oud en afgeleefd waren.

De zee-beeren zijn op verre na zoo groot niet als de zee-leeuwen, maar wat grooter dan een gemeene zee-hond. Zij hebben dat lang hair niet, dat den leeuw onderscheidt. Hun hair is geheel van eenerleie lengte en fijner dan dat van den zee-leeuw, omtrent als dat van eenen otter, en het is, over het algemeen, ijzer-graauw. Deeze is de soort, welke de Franschen zee-wolven en de Engelschen *seals* (zee-honden of zee-kalveren) noemen; zij zijn egter verschillende van de zee-honden, die wij in Europa en in Noord-Amerika hebben. De zee-leeuwen kunnen ook, niet oneigenlijk, groote zee-honden genoemd worden, want zij zijn alle van dezelfde soort (*). Het was in
het

(*) Waarneemingen en vergelijkingen van andere Natuurkundigen hebben deeze dieren, die voorzeker verschill-

het geheel niet gevaarlijk onder hen te gaan, want zij vlugteden weg of bleeven stil liggen. Het eenigste gevaar, dat men liep, was als men tusſchen hen en de zee ging, want als zij dan voor iets bevreesd wierden, kwamen zij in zoo een groot getal af, dat men, als men niet uit den weg konde koomen, omverre wierd geloopt. Soms tijds, wanneer wij hen eensklaps verraschten, of hen uit hunnen ſlaap opwekten (want het is een lui ſlaperig dier) ligteden zij hunnen kop op, ſnorkten en gromden, en keeken zoo gram als of zij ons meenden te verſlinden; maar als wij op hen af kwamen, liepen zij altoos weg, zoo dat zij regte ſnorkers zijn.

De pinguin is een tweeflachtige vogel, bij de meeste menſchen zoo bekend, dat ik alleenlijk zal zeggen dat zij hier in ontzagchelijke menigte zijn, zoo dat wij zoo veele met een ſtok konden dood ſlaan als wij wilden. Ik kan niet zeggen dat zij een lekker eeten zijn. Ik heb 'er wel verſcheiden goede maaltijden mede gedaan, maar het was uit gebrek van iets beters. Zij broeden hier niet, of dit was de tijd niet, want wij zagen noch eieren, noch jongen.

De kormorans broeden hier in groot aantal, en
wij

ſchillende ſoorten zijn, behoortijk van elkanderen onderſcheiden.

VERTAALER.

wij bragten 'er niet weinige aan boord, alzoo zij een goed eeten zijn. Zij neemen zekere stukjens grond in, en maaken hunne nesten bij de randen van de klippen op kleine heuveltjens, zijnde of die van het zwaard-gras, of hoopjens, door de kormorans zelve gemaakt, die 'er jaar op jaar hunne nesten op bouwen. Daar is nog eene andere soort, wat kleiner dan deeze, die op de klippen of rotsen broedt.

De ganzen zijn van dezelfde soort als die wij in *Kersmis-Kanaal* gevonden hadden; wij zagen maar weinige, en sommige hadden jongen. De Heer FORSTER schoot eenen, die van deeze verschildte, zijnde grooter, graauw van pluimaadjen en met zwarte pooten. De andere schreeuwen als de eenden. Daar waren hier ook eenden, maar niet in menigte, en verscheiden van de soort, die wij ren-paerden genoemd hadden. Wij schooten enige, en vonden dat zij negen en twintig of dertig ponden woogen; zij, die 'er van aten, zegden dat zij zeer goed waren.

De zee-vogelen waren meeuwen, zee-zwaluwen, Egmont-haven-hennen (of bruine meeuwen) en een groote bruine vogel van de zwaarte van een albatros, welke door PERNETTY *Queb-antahuesfas* genoemd wordt. Wij noemden hem *Moeder-Carrys-Gans* en vonden hem vrij goed om te eeten. De land-vogelen waren adelaars of havikken, kaalkoppige gieren of die on-

ze matroozen Turksche buizerts noemden, lijsters en enige weinige andere kleine vogelen.

Onze natuurkundigen vonden twee nieuwe soorten van vogelen. De eene is omtrent van de grootte van eene duif; haar pluimaadjen is melkwit. Zij aazen langs het strand, waarfschijnlijk op schulp-vifchen en kringen, want zij hebben eene zeer onaangename reuk. Toen wij deezen vogel het eerst zagen, dagten wij dat hij de sneeuw-onweërs-vogel ware, maar zoo dra wij eenen vongen, ontdekten wij onzen misflag, want zij gelijken niet naar denzelven dan in grootte en kleur. Deeze hebben geene vlies-pooten. De andere is eene foort van wulpen, omtrent zoo groot als een reiger. Zij heeft een veelkleurig pluimaadjen, van welk de voornaamfte kleuren ligt graauw zijn, en eenen langen krommen snavel.

Ik had bijna vergeeten te zeggen dat 'er ook schol-aakfters zijn, of die vogelen, welke wij, in *Nieuw-Zeeland* zijnde, wulpen noemden; maar wij zagen slechts hier en daar een paar vliegen. Het zal ook niet ongepast zijn aantemerken dat de kormorans dezelfde vogelen zijn, die door DE BOUGAINVILLE zaag-bekken genoemd worden; maar hij bedriegt zig, daar hij zegt dat de *Quebrantahuesfas* hunne vijanden zijn, want deeze vogel is van het onweërs-vogelen geflacht, aat alleen op visch, en wordt in alle de hooge zuidlijke Breedten gevonden.

Het

Het is verbaazende te zien hoe de verschillende dieren, die dit plekje gronds bewoonen, met elkanderen in vrede leeven. Zij schijnen een verbond gemaakt te hebben van elkanderens rust niet te zullen stooren. De zee-leeuwen bewoonen meest de zee-kust; de zee-beeren neemen hun verblijf binnen in het eiland; de kormorans bezetten de hoogste klippen; de pinguins zetten zig neder daar de gemaklijkste gemeenschap is van een paar zee, en de andere vogelen kiezen meer afgezonderde plaatsen. Wij hebben alle deeze dieren zig onder elkanderen zien mengen, als tam ve en gevogelte op een werf, zonder dat het een het ander tragte te moeijen. Ja, ik heb dikwerf de arenden en gieren onder de kormorans op de heuveltjens zien zitten, zonder dat de laatste, jonge of oude, door hunne tegenswoordigheid ontrust wierden. Men zoude kunnen vraagen hoe deeze roofvogelen leeven. Ik denk van de krengen van zee-kalveren en vogelen, die uit verschillende oorzaaken sterven, en waarschijnlijk niet in geringe menigte, alzoo zij zoo talrijk zijn.

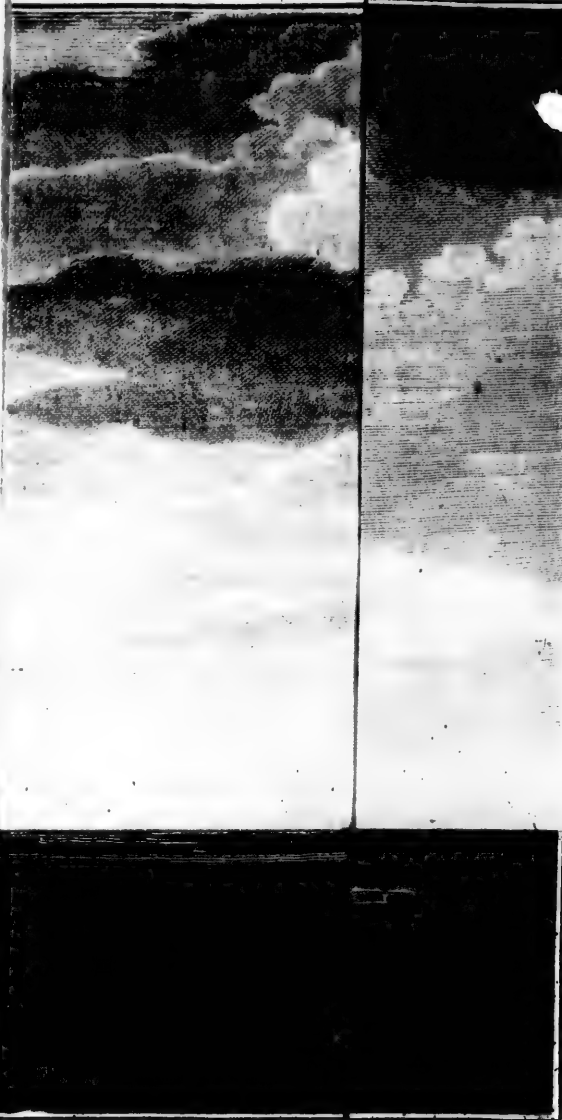
Dit onvolkoomen bericht is geschreven, meer met inzicht om mijn eigen geheugen te gemoet te koomen, dan om anderen onderrigting te geeven. Ik ben noch natuur- noch kruidkundige, en heb geene kundigheden genoeg om de voortbrengzelen der natuur, in den eenen of anderen dier takken, naar behooren te beschrijven.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Koers na het verlaaten van Staaten-Land. Ontdekking van het eiland Georgia. Beschrijving van hetzelfde.

In den avond, van den derden January, het land verlaaten hebbende, gelijk reeds gezegd is, zagen wij het des anderendaags 'smorgens ten drie uren weder in het Westen. De wind bleef eene gestadige friske koelte waaien tot zes uren na den middag, wanneer hij met eene hevige vlaag Z. W. liep; de vlaag overviel ons zoo plotsling, dat wij den tijd niet hadden om onze zeilen inteneemen, waardoor een bram-steng, een lij-zeil-boom en een voor-lij-zeil van boven neder kwamen. De vlaag eindigde in eene zwaare regen-bui, maar de wind bleef in het Z. W. Onze koers was Z. O., met oogmerk om die uitgestrekte kust te ontdekken, door den Heer DALRYMPLE in zijne kaart ter neder gesteld, waarin de *Golf van St. Sebastiaan* gevonden wordt. Ik meende de westelijke punt van die golf te bereiken, om alle de andere deelen van dezelve voor mij te hebben; ik had egter enigen twijfel aan het bestaan van die kust, en deeze koers scheen mij de beste te zijn

OM

AN AAN HET

Ont-
rij-

land
za-
drie
eene
den
W.
wij
en,
a en
De
naar
was
te
zij-
St.
est-
de
ik
die
zijn
om

GEZIGT VAN BEZITNEEMING-BAAI AAN H

AAI AAN HET EILAND ZUID-GEORGIE.

BA

om de zaak optehelderen en om het zuidlijk gedeelte van dezen Oceaen opteneemen.

Den vijfden hadden wij frisse koelten en vogtig weder met betrokken lucht. Op den middag namen wij hoogte en vonden $57^{\circ} 9'$, onze Lengte van *Kaap St. Jan* was $5^{\circ} 2'$ Oost. Des namiddags ten zes uren, op $57^{\circ} 21'$ Zuider Breedte en op $57^{\circ} 45'$ Wester Lengte zijnde, was de afwijking van de kompas-naald $21^{\circ} 28'$ Oost.

Den zesden, ten agt uren 's avonds, op $58^{\circ} 9'$ Zuider Breedte en op $53^{\circ} 14'$ Wester Lengte zijnde, legden wij alle de reeven in onze top-zellen en loefden noordlijk op, met eene zeer sterke koelte uit het Westen, en eenen dikken nevel met regen en sneeuw verzeld. Deeze plaats is omtrent die, daar de Heer DALRYMPLE de zuid-west-hoek van de *Golf van St. Sebastiaan* geplaatst heeft; dan alzoo wij noch land, noch tekenen van land zagen, twijfelde ik des te meer aan derzelve bestaan, (1) en vreesde dat ik, zuidwaarts houdende, het land zoude misfen, dat men zegt door LA ROCHE, in het jaar 1675 en door het schip *de Leeuw* in 1756, ontdekt te zijn, hetwelk de Heer DALRYMPLE op $54^{\circ} 30'$ Breedte en op 45° Lengte plaatst; doch DANVILLES kaart overziende, vond ik het negen of tien graaden westliker geplaatst; dit verschil van plaats, voor mij een teken van de onzeekerheid van beiden de berichten zijnde, deed mij besluiten

158 [Jan. 1775] REIZE RONDOM

200 spoedig doenlijk in die parallel te koomen; en was de reden dat ik thans noordlijk oploefde.

Tegens den morgen van den zevenden verflapte de wind; helderde het weder op, en liep W. Z. W.; daar hij bleef staan tot middernacht, waarna hij N. W. keerde. Op $56^{\circ} 4'$ Zuider Breedte en op $53^{\circ} 36'$ Wester Lengte zijnde, peilden wij, en vonden geenen grond met eene lijn van honderd en dertig vademen. Ik hield den wind nog aan bakboord, hebbende eene labber koelte en aangenaam weder. Den agtsten, op den middag; dreef 'er een bed van zee-wier voorbij het schip. In den agtermiddag, op $55^{\circ} 4'$ Zuider Breedte en op $51^{\circ} 45'$ Wester Lengte zijnde, was de afwijking van het kompas $20^{\circ} 4'$ Oost.

Den negenden was de wind N. O.; verzeld van dik dampig weder; wij zagen een zee-kalf en een stuk zee-wier. Op den middag waren wij op $55^{\circ} 12'$ Zuider Breedte en op $50^{\circ} 15'$ Wester Lengte; wind en weder bleeven dezelfde tot omtrent middernacht, wanneer het weder ophelderde; en de wind naar het Westen liep en eene labber koelte woei. Wij bleeven laveeren tot des anderendaags 'smorgens ten twee uren; wanneer wij oostwaarts stевenden, en des avonds O. N. O.; op den middag waren wij op $54^{\circ} 35'$ Zuider Breedte en op $47^{\circ} 56'$ Wester Lengte, en zagen eene groote menigte albatrossen en blaauwe onweers-

vogelen om het ſchip. Nu ſtuurde ik oostwaarts, en den volgenden morgen, op $54^{\circ} 38'$ Zuider Breedte en op $45^{\circ} 10'$ Wester Lengte zijnde, was de afwijking $19^{\circ} 25'$ Oost. In den agtermiddag zagen wij verſcheiden pinguins en enige ſtukken zee-wier.

Den twaalfden, den nacht met bijleggen doorgebracht hebbende, ſtevenden wij met den dageraat weder Oost wat Noordlijk, met eene fraaiſe friſſe koelte uit het W. Z. W.; op den middag namen wij hoogte, en vonden $54^{\circ} 28'$ Zuider Breedte en $42^{\circ} 8'$ Wester Lengte, dat is ten naasten bij drie graaden ten Oosten van de plaats, daar de Heer DALRYMPLE den noord-oost hoek van de *Golf van St. Sebastiaan* plaatst; maar wij hadden geene andere tekenen van land dan het zien van een zee-kalf en enige pinguins; Integendeel hadden wij eene hooge zee uit het O. Z. O., die 'er waarſchijnlijk niet geweest zoude zijn, zoo 'er enige groote kust in die ſtreek gelegen hadde. In den avond verſlapte de wind en het wierd ſtil.

De kalmte, van eene dikke mist verzeld, bleef aanhouden tot den volgenden morgen ten zes uren, wanneer wij eenen Oosten wind kreegen, maar de mist bleef nog aanhouden. Wij ſtevenden Zuiden tot den middag, wanneer wij, op $55^{\circ} 7'$ Breedte zijnde, wendden, en noordwaarts ſtevenden met eene friſſe koelte uit het O. ten Z. en O. Z. O., met betrokken weder; wij zagen verſcheten

den pinguins en eenen sneeuw-onweersvogel; welke wij aanzagen voor tekéne van de nabijheid van ijs. De lucht was ook veel kouder dan wij haar gevoeld hadden, zedert wij *Nieuw-Zeeland* verlieten. In den agtermiddag liep de wind Z. O. en in den nacht Z. Z. O., en woel eene friske koelte, met welke wij N. O. stuurden.

Des anderendaags 's morgens, ten negen uren, zagen wij een ijs-eiland, gelijk wij toen dagten; maar op den middag waren wij in twijfel of het ijs of land ware. Het lag O. $\frac{1}{4}$ Z., dertien mijlen van ons; onze Breedte was $53^{\circ} 56'$, en onze Lengte $39^{\circ} 24'$ West; wij hadden verscheiden pinguins, kleine duikers, eenen sneeuw-onweersvogel en een groot aantal blaauwe onweersvogelen rondom het schip. Wij hadden den geheelen morgen weinig wind, en ten twee uren, na den middag, wierd het stil. Het was nu niet langer twijfelachtig dat het land, en geen ijs was, dat wij in het gezigt hadden; het was egter, om zoo te spreken, geheel met sneeuw bedekt. Wij wierden verder in ons gevoelen versterkt dat het land ware, doordien wij op honderd vijf en zeventig vademmen grond peilden, zijnde moddergrond. (2) Het land lag nu omtrent twaalf mijlen O. ten Z. van ons. Ten zes uren wierd de stilte opgevolgd door een koeltjen uit het N. O., met welk wij Z. O. stuurden. In het eerst woel het een zagt koeltjen, maar nam daarna zoo sterk

toe,

toe, dat het ons onder onze dubbel gereefde top-zeilen bragt, terwijl het van sneeuw en regen met sneeuw verzeld was.

Wij bleeven Z. O. stevenen tot den vijftienden, ten zeven uren 'smorgens, wanneer de wind Z. O. liep, en wij wendden en noordwaarts stuurden. Een weinig voor wij wendden, zagen wij het land in het O. ten N. Op den middag stond de kwik in den thermometer op vijf en dertig en een vierde graad. De wind woei met rukwinden, van sneeuw en sneeuw met regen verzeld, en wij hadden tegens eene hooge zee optewerken. Toen het schip eens sterk over zij gedreven wierd, nam de Heer WALES waar dat het twee en veertig graaden overhelde. Des namiddags, ten half vijf uren, namen wij onze top-zeilen in, lieten de bram-raas neder, en het schip voor den wind wenden en stuurden Z. W. onder twee onderzeilen. Te middernacht stilde de storm, zoo dat wij dubbel gereefde top-zeilen konden voeren.

Den zestienden, ten vier uren in den morgenstond, wendden wij voor den wind en stuurden O., met den wind in het Z. Z. O., eene maatige koelte en mooi weder; ten agt uren zagen wij land, van O. ten N. tot N. O. ten N. strekkende; wij maakten uit elk top-zeil eene reef los, heiften de bram-raas op, en haalden de zeilen bij. Op den middag namen wij hoogte op $54^{\circ} 25'$ Zuider Breedte en op $38^{\circ} 18'$ Wester Lengte, wanneer

wij honderd en tien vadem en water peilden, en het land zig van N. 4 W. tot O. uitstreckte, agt mijlen van ons. Het noordlijk eind van het land was hetzelfde dat wij eerst ontdekt hadden, en het bleek een eiland te zijn, dat den naam van *Willis-Eiland* verkreeg, naar den persoon, die het de eerste ontwaarde.

Wij hadden nu eene zwaare zee uit het Zuiden, een teken dat 'er in die streek geen land in de nabijheid was; de groote menigte sneeuw op dat, hetwelk wij in het gezigt hadden, deed ons egter denken dat het een groot land was, en ik verkoos te beginnen met de Noorder kust opteneemen. Met dit inzicht loefden wij op naar *Willis-Eiland*, met alle zeilen bij, hebbende eene fraaie koelte uit het Z. Z. W. Toen wij noordwaarts vorderden, ontwaarden wij een ander eiland ten Oosten van *Willis-Eiland*, tusschen hetzelve en het groot land liggende. Ziende dat 'er een vrije doorgang tusschen de twee eilanden was, stuurdten wij naar denzelven, en, ten vijf uren in het midden zijnde, vonden wij deszelfs breedte twee Engelsche mijlen.

Willis-Eiland is eene hooge rots van geene groote uitgestrektheid, bij dewelke enige rotsachtige eilanden liggen. Het ligt op 54° Zuider Breedte en op 38° 23' Wester Lengte. Het ander eiland, dat den naam van *Vogelen-Eiland* kreeg, om de groote menigte vogelen, die 'er op

INGEN
Z OCEAAN.

ills Eil

GEORGIA

renging Kaap

16 Jan. 1775
110

ing B.

Eilanden

Chasi

as. Bulla

55

Noord x.

Willa

EN.

Vogel Eil.

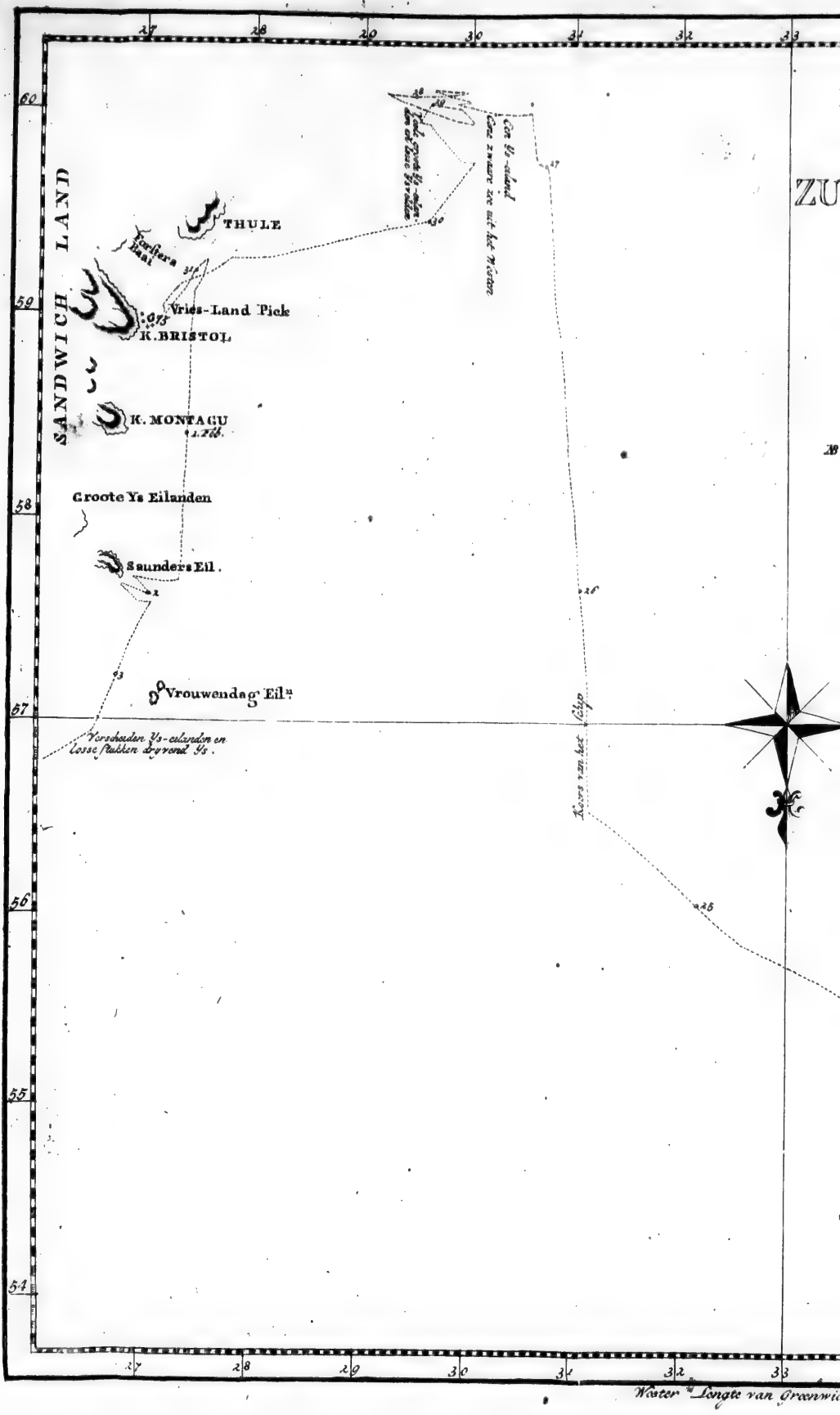
Wester ^{de} Longte van Gra

M

den, en
kte, agt
het land
den, en
aam van
on, die

Zuiden,
in de na-
op dat,
ons egter
verkoos
eneemen.
Eiland,
ie koelte
s vorder-
ten Oos-
e en het
een vrije
, stuur-
en in het
de twee

n geene
rotsach-
Zuider
Het an-
Eiland
e 'er op
wa-

Water Longte van Groenw.

KAART VAN DE ONTDEKKINGEN
gedaan in den
 ZUIDER ATLANTISCHEN OCEAAN.
met 's Konings Schip
 DE RESOLUTIE
Onder bevel van KAPITEIN COOK.
in 1775.

28. De groote tallelters op de lyn van de koers betekenen de diepte van het water
 in rademen en de kleine de dagen van de maand.

Clarkes Klippen

HET EIL.

Coppers Eil. 70

Groen Eiland
 de langste ligg. Kaap

Δ Pichersquills Eil.

GEORGIA

Charlotte

Δ Koningslae B.

St. George

Cullen

Δ 100

100

40

35

30

25

20

15

10

5

0

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

2

waren, is zoo gering niet, maar grooter, en is digt bij de noord-oost-punt van het groot land, dat ik *Kaap Noord* noemde.

De zuid-oost-kust van dit land ligt, zoo verre wij het zagen, in de strekking van Z. 50° O. en N. 50° W. Zij schieen verscheiden baalen of inloopende kanaalen te vormen, en wij zagen groote klompen sneeuw of ijs in den bodem van dezelve, bijzonderlijk in eene, tien Engelsche mijlen ten Z. Z. O. van *Vogelen-Eiland* liggende.

Ná tusschen beiden door gezeild te zijn, vonden wij dat de noordkust O. ten N. strekte, omtrent negen Engelsche mijlen, en dan O. en Oost wat Zuidlijk tot *Kaap Buller*, die elf mijlen verder is. Wij zeilden langs de kust op eene mijl afftands, tot omtrent tien uren, wanneer wij bijlegden voor den nacht en, peillende, vijftig vadem water vonden met eenen modderachtigen grond.

Den zeventienden, ten twee uren in den morgenstond, zeilden wij naar het land met een fraai koeltjen uit het Z. W.; ten vier uren lag *Willis-Eiland* twee en dertig Engelsche mijlen W. ten Z. van ons; *Kaap Buller*, ten Westen van welke enige rotsachtige eilandjens liggen, Z. W. ten W.; en de verst uitsteekende land-punt, in het Oosten, Z. 63° O. Nu stevenden wij langs de kust, op den afstand van vier of vijf Engelsche mijlen, tot zeven uren, wanneer wij, een inlopend kanaal

naal meenende te bespeuren, naar hetzelfde oploefden. Zoo dra wij het land genaderd waren, liet ik eene sloep uitzetten, en begaf mij in dezelfde, verzeld van den Heer FORSTER en zijn gezelschap, met oogmerk om de baai opteneemen, voor wij ons 'er met het schip in waagden. Toen wij van het schip afstaken, dat omtrent vier Engelsche mijlen van land was, hadden wij veertig vademen water. Ik bleef peilen, terwijl ik verder in voer, maar vond geen' grond met eene lijn van vier en dertig vademen, de lengte van die, welke ik in de sloep had, en die ook te kort was om de baai te peilen, zoo verre ik 'er in voer. Ik nam waar dat zij Z. W. ten Z. in liep, omtrent twee mijlen verre, dat zij omtrent twee Engelsche mijlen breed was, wel gedekt voor alle winden, en ik oordeelde dat 'er een goede ankergrond zoude zijn voor enige zandige stranden, te wederzijde, gelijk ook bij een laag plat eiland, in het diepst van de baai. Alzoo ik tot het besluit gekoomen was van het schip 'er niet in te brengen, kwam het mij voor der moeite niet waardig te zijn om deeze plaatsen te gaan opneemen, want het kwam mij niet waarschijnlijk voor dat iemand uit die ontdekking voordeel zoude kunnen trekken. Ik landde op drie verschillende plaatsen, hefte mijne vlag op, en nam bezit van het land in naam van zijne Majesteit, onder het lossen van een salvo uit de musketten.

Ik

Ik giste-dat het getij omtrent vier of vijf voeten op en neder gaat, en dat het, bij nieuwe en volle maan, omtrent ten elf uren hoog water is.

Het diepst van de baai, gelijk ook twee plaatsen ter weder zijde, was bepaald door loodregte steilten van ijs van eene aanmerkelijke hoogte. Daar braken geduuriglijk stukken af en dreeven naar zee; en, terwijl wij in de baai waren, viel 'er een groot stuk af, dat een gedruis maakte als een kanonschoot.

De binnen-deelen van het land waren niet minder woest en afgrijslijk. De wilde rotsen staken haare hooge toppen op tot daar zij in de wolken verdweenen, en de valeien lagen met eeuwigduurende sneeuw bedekt. Daar was geen boom te zien, geene struik, dik genoeg om een tand-pennetjen te maaken. Het eenigst gewas dat wij vonden was een grof sterk gesteed gras, dat in bossen waste, wilde pimperl, en eene plant, naar mos gelijkende, die op de rotsen groeide (3).

Zee-kalveren of zee-beeren waren 'er in vrij groot aantal. Zij waren kleiner dan die aan *Staatens-Land*; mischien waren de meeste, die wij zagen, wijsjens; want de stranden krioelden van jongen. Wij zagen geene van de soort, die wij leeuwen noemen; maar daar waren enige van die, welke de schrijver van lord ANSONS Reize

onder dien naam beschrijft; (4) zij kwamen ons ten minsten voor van dezelfde soort te zijn, en zij worden, mijns erachtens, zeer oneigenlijk leeuwen genoemd, want ik kon geene reden zien voor die vergelijking.

Daar waren hier verscheiden troepen pinguins, de grootste, die ik ooit gezien heb; sommige van die, welke wij aan boord bragten, woogen van negen en twintig tot agt en dertig ponden. (5) Uit de beschrijving van DE BOUGAINVILLE, van de dieren op de *Falklands-Eilanden*, blijkt dat deeze pinguin zig aldaar bevind, en het koomt mij voor dat zij zeer wel door hem beschreven is onder den naam van de eerste soort van pinguin. De zee-vogelen waren albatrossen, gemeene meeuwen, en de soort die ik Egmont-haven-hennen genoemd heb, zee-zwaluwen, kormorans, duikers, de nieuwe witte vogel, en een kleine vogel, gelijk die van de *Kaap de Goede Hoop* geene vogel genoemd; wij schooten 'er twee van en vonden hen een allerlekkerst eeten.

Alle de land-vogelen, die wij zagen, bestonden in enige weinige kleine leeuwrikken; viervoetige dieren vonden wij niet. De Heer FORSTER vond egter enige mist, die hij oordeelde van eenen vos of diergelijk dier te zijn. De landen of liever rotsen, die de zee-kust bezoomden, waren niet met sneeuw bedekt, gelijk de binnen-landen; maar het eenigst gewas, welk wij op de onbedek-

te plaatsen konden zien, was het bovengenoemd gras. De rotfen scheenen ijzer te bevatten. Deeze waarneemingen gedaan hebbende, keerden wij naar het schip, en kwamen een weinig na twaalf uren aan boord met eene menigte zee-kalveren en pinguins, een geschenk, dat bij het volk zeer welkoom was.

Men moet egter daaruit niet besluiten dat wij gebrek aan levensmiddelen hadden; neen, wij hadden nog overvloed van alles, en zedert wij op deeze kust geweest waren, had ik, boven het gewoon rantsoen, alle morgen nog tarw voor het ontbijt laten kooken; maar de meeste, die aan boord waren, gaven de voorkeur aan alles wat maar versch vleesch was boven gezouten vleesch. Wat mij belangt, ik was nu voor de eerste reis allen gezouten vleesch moede, en, schoon het vleesch van de pinguins naauwlijks zoo goed was als osfen-lever, was het genoeg dat het versch was om het in te krijgen. De baai, waarin wij geweest waren, noemde ik *Bezitneeming-Baai* (*Possession-Bay*). Zij ligt op $54^{\circ} 5'$ Zuider Breedte en op $37^{\circ} 18'$ Wester Lengte, elf mijlen ten Oosten van *Kaap Noord*. Enige weinige Engelsche mijlen ten Westen van *Bezitneeming-Baai*, tusschen dezelve en *Kaap Buller*, ligt de *Eilanden-Baai*, zoo genaamd ter oorzaak van verscheiden eilandjens, die voor, en in dezelve liggen.

Zoo dra de sloep binnen was, stevenden wij langs de kust oostwaarts met een fraai koeltjen uit het W. Z. W. De strekking van de kust is van *Kaap Buller* Z. $72^{\circ} 30'$ O., de ruimte van elf of twaalf mijlen, tot eene uitsteekende punt, die den naam van *Saunders-Kaap* ontving. Voorbij deeze kaap is eene vrij grootè baai, die ik *Cumberland-Baai* noemde. In het diepst van dezelve lagen, op verscheiden plaatsen, gelijk ook op sommige andere van mindere uitgestrektheid, tusfchen *Kaap Saunders* en *Bezitting-Baai*, grootte vakken van bevrozen sneeuw of ijs, dat nog niet los gebrooken was. Ten agt uren, *Cumberland-Baai* even voorbij zijnde, en weinig wind hebbende, loefden wij van de kust, van welke wij omtrent vier Engelsche mijlen af waren, en vonden honderd en tien vadem water.

Wij hadden veranderlijke ligte zugtjens en stilstetot den volgenden morgen ten zes uren, wanneer de wind in het Noorden bleef staan, en een zagt koeltjen waaide; maar het duurde niet langer dan tot tien uren, wanneer het bijna stil wierd. Op den middag namen wij hoogte op $54^{\circ} 30'$ Zuider Breedte, zijnde toen omtrent twee of drie mijlen van de kust, die zig van N. 59° W. tot Z. 13° W. uitstrekke. Het land in de laatste streek was een eiland, dat het eind van de kust naar het Oosten scheen te zijn. Het naaste land, zijnde eene uitsteekende punt, die in eenen ronden heuvel

ein-

eindigde, wierd, om den dag, *Kaap Charlotta* genaamd. Aan de west-zijde van *Kaap Charlotta* ligt eene baai, die den naam kreeg van *Koninglijke Baai*, en de west-punt van dezelve wierd *Kaap George* genaamd. Het is de oost-punt van *Cumberland-Baai*, en ligt zeven mijlen Z. O. ten O. van *Kaap Saunders*. *Kaap George* en *Kaap Charlotta* liggen zes mijlen Z. 37° O. en N. 37° W. van elkanderen. Het bovengenoemd eiland, dat, naar mijnen eersten luitenant *Coopers-Eiland* genaamd wierd, ligt agt mijlen Z. ten O. van *Kaap Charlotta*. De kust vormt tusschen dezelve eene groote baai, welke ik den naam van *Sandwich-Baai* (6) gaf. Naardien de wind den geheelen agtermiddag veranderlijk was, vorderden wij weinig; in den avond bleef hij Z. en Z. Z. W. staan, en woei eene labber koelte, van sneeuw-bulen verzeld.

De negentienden wierd geheel met laveeren doorgebracht; de wind bleef Z. en Z. Z. W. met helder aangenaam weder, maar koud. Bij het opgaan van de zon zagen wij een nieuw land in het Z. O. 4 O. In het eerst vertoonde het zig in eenen enkelen berg als een suiker-brood; kort daarna verscheenen 'er andere afzonderlijke deelen bij den berg boven den horizont. Op den middag namen wij hoogte op $54^{\circ} 43' 30''$ Zuider Breedte, wanneer *Kaap Charlotta* vier mijlen N. 38° W. van ons lag, en *Coopers-Eiland* Z. 31° W.

Hier zijnde, was eene blinde klip, die omtrent *Sandwich-Baai*, vijf Engelsche mijlen van land, lag, W. $\frac{1}{2}$ N. eene Engelsche mijl van ons, en bij deeze klip was veel branding. In den agtermiddag hadden wij het gezigt van eene keten bergen, agter *Sandwich-Baai*, welker hooge met ijs bedekte toppen verre boven de wolken uistaken. De wind bleef Z. Z. W. tot zes uren, wanneer het stil werd. Op deezen tijd lag *Kaap Charlotta* N. 31° W., en *Coopers-Eiland* W. Z. W. Hier vonden wij de afwijking door azimuths $11^{\circ} 39'$, en door de amplitudo $11^{\circ} 12'$ Oost. Ten tien uren, een ligt koeltjen uit het Noorden opkoomende, stuurden wij Zuid tot twaalf uren, en toen gongen wij voor den nacht bijleggen.

Ten twee uren, in den morgen van den twintigsten, maakten wij zell naar het Z. W. om *Coopers-Eiland*. Het is eene rots van aanmerklijke hoogte, omtrent vijf Engelsche mijlen in omtrek, en eene Engelsche mijl van het groot land. Aan dit eiland neemt de kust van het groot land eene zuid-wester strekking, vier of vijf mijlen verre tot eene punt, die ik *Teleurstelling-Kaap* (*Cape Disappointment*) noemde. Op de hoogte van dezelve liggen drie kleine eilanden, van welke het zuidlijkst groen, laag en plat is, en eene mijl van de kaap ligt.

Zuid-westwaarts vorderende, begon zig land

te

te vertoonen omtrent deeze kaap, in het N. 60° W. negen mijlen voorbij dezelve. Het bleek een eiland te zijn, geheel van het groot land afgezonderd, dat den naam van *Pickersgills-Eiland* kreeg naar mijnen derden officier. Kort daarop kwam 'er eene punt van het groot land, voorbij dit eiland, in het gezigt, in de streek van N. 55° W., die de kust nauwkeurig deed sluiten aan dezelfde punt, die wij den eersten dag, dat wij het land ontwaarden, gezien hadden, en welker strekking wij hadden opgenoomen, hetwelk onwederspreeklijk bewees dat dit land, dat wij voor een gedeelte van een groot vast land gehouden hadden, niet meer was dan een eiland van zeventig mijlen omtreks.

Wie zoude gedacht hebben dat een eiland van geene grootere uitgestrektheid dan dit, tusfchen 54° en 55° Breedte gelegen, in het hartjen van den zomer, om zoo te spreken, veele vademmen diep met bevrozen sneeuw zoude bedekt zijn, maar bijzonderlijker de zuid-west-kust? De zijden zelve en de steile toppen der hooge bergen waren met sneeuw en ijs omkorst, maar de menigte, die in de valeien lag, was ongelooflijk, en in het diepst van de baaien was de kust bezoomd met eenen muur van ijs van eene groote hoogte. Men kan niet wel twijfelen of daar ontstaat hier veel ijs in den winter, dat in de lente afbreekt en over de zee verspreid wordt; maar dit eiland kan het tien dui-

duizendst gedeelte van hetgeen wij gezien hebben niet voortbrengen, zoo dat 'er meer land moet zijn of het ijs moet in volle zee gevormd worden. Deze aanmerkingen deden mij gelooven dat het land, hetwelk wij den vorigen dag gezien hadden, mischien tot een groot land zoude behooren, en ik had nog hoop van een vast land te zullen ontdekken. Ik moet bekennen dat de teleurstelling, die ik ondervond, mij niet zeer aandeed, want, als ik naar dit staaltjen over het geheel moest oordeelen, zou het niet waardig geweest zijn ontdekt te worden.

Ik noemde dit land het eiland *Georgia*, ter eere van zijne Majesteit. Het ligt tusschen $53^{\circ} 57'$ en $54^{\circ} 57'$ Zuider Breedte en tusschen $38^{\circ} 13'$ en $35^{\circ} 34'$ Wester Lengte. Het strekt zig Z. O. ten O. en N. W. ten W. uit, en is in die strekking een en dertig mijlen lang, terwijl deszelfs grootste breedte omtrent tien mijlen is. Het schijnt veele baaien en havenen te hebben, voornamelijk de noord-oost-kust, maar de groote hoeveelheid ijs moet dezelve ontoegankelijk maaken, geduurende het grootste gedeelte van het jaar, of het moet ten minsten gevaarlijk zijn 'er in te liggen, ter oorzaake van het afbreeken van de ijs-bergen.

Het is aanmerklijk dat wij op de geheele kust geene rivier of stroom van zoet water zagen. Het koomt mij allerwaarschijnlijkst voor dat 'er geen aanhoudend loopende bronnen in het land zijn,
en

en dat de binnen-deelen, als zeer hoog zijnde, nooit warmte genoeg ontvangen om de sneeuw te doen smelten, om eene rivier of water-stroom voort te brengen. De kust alleen ontvangt genoeg warmte om de sneeuw te smelten, en zulks alleen aan de noord-oost-zijde, want de andere is, behalven dat zij aan de koude Zuiden winden is blootgesteld, voor een groot gedeelte van de zonne-stralen beroofd door de ongemeene hoogte der bergen.

Het was uit overtuiging dat de zee-kust van een land, op vier en vijftig graaden Breedte gelegen, in het midden van den zomer niet geheel met sneeuw konde bedekt zijn, dat ik onderstelde dat BOUVETS ontdekking in groote ijs-eilanden bestond. Doch na dat ik dit land gezien had, aarfelde ik niet langer omtrent het bestaan van *Besnijdenis-Kaap*, en ik twijfelde niet of ik zoude nog meer land vinden dan ik tijd zoude hebben om opteneemen. Met deeze denkbeelden verliet ik deeze kust en rigtede mijne koers O. Z. oostwaarts, naar het land, dat wij den voorigen dag gezien hadden.

De wind was zeer veranderlijk tot op den middag, wanneer hij in het N. N. O. bleef staan en eene labber koelte woei, maar hij wies zoo sterk aan, dat wij voor drie uren alleen onze twee onder-zeilen konden voeren, en genoodzaakt waren onze bram-raas te strijken. Wij waren zeer
ge-

gelukkig vrij van het land te geraaken, voor deeze vlaag ons overviel, naardien het moeielijk te zeggen was wat het gevolg zoude geweest zijn, zoo zij opgekoomen ware terwijl wij ons op de noord-kust bevonden. De storm was van korten duur; want ten agt uren begon hij te verslappen, en te middernacht was 'er weinig wind. Wij namen toen de gelegenheid waar om te peilen, maar vonden geen grond met eene lijn van honderd en tagtig vademen.

Des anderendaags wierd de storm gevolgd door eene dikke mist, met regen vermengd; de wind liep N. W. en ten vijf uren 's morgens wierd het stil, dat tot agt uren aanhield, en toen kreegen wij een koeltjen uit het Zuiden, met welk wij tot drie uren in den agtermiddag Oost stuurden. Het weder toen wat helder wordende, maakten wij zeil en stuurden Noorden om het land optezoecken; maar ten half zeven waren wij weder in eene dikke mist, dat het nodig maakte op te loeven, en den nacht met korte gangen door te brengen.

Wij hadden veranderlijke zughtjens, en bijna stilte en dik mistig weder, tot des avonds van den twee en twintigsten, ten half agt uren, wanneer wij een fraai koeltjen uit het Noorden kreegen, en het weder zoo helder was, dat wij twee of drie mijlen in de rondte zien konden. Wij namen de gelegenheid waar en stuurden westwaarts, denkende dat wij ten Oosten van het land waren. Na
dat

dat wij tien Engelsche mijlen westwaarts gevaaren waren, wierd het weder wederom mistig, en wij loefden op en bragten den nacht onder top-zeilen door.

Den volgenden morgen, ten zes uren, klaarde de mist op zoo dat wij drie of vier Engelsche mijlen verre z. konden; deeze gelegenheid nam wij waar om wederom West te stuurén, met den wind uit het Oosten en een fris koeltjen; maar twee uren daarna noodzaakte ons eene dikke mist wederom zuidwaarts opteloeven. Ten elf uren gaf ons eene korte tusfschenpoos van helder weder het gezigt van drie of vier rotsachtige eilandjens, zig van Z. O. tot O. N. O. uitstrekkende, op twee of drie Engelsche mijlen afstands; maar wij zagen den *Suikerbrood-Piek* niet, van welken ik hier vooren gesproken heb; ook was onze horizon niet uitgestrekter dan twee of drie Engelsche mijlen.

Wij waren wel verzeekerd dat dit hetzelfde land was, dat wij te vooren gezien hadden, en dat wij geheel rond gevaaren waren, en dus kon het niet meer zijn dan enige weinige afzonderlijke klippen, de verblijfplaatsen van vogelen, van welke wij nu een groot aantal zagen, bijzonderlijk kormorans, die ons de nabijheid van land aankondigden, voor wij het zagen. Deeze klippen liggen op 55° Zuider Breedte en twaalf mijlen Z. 75° O. van *Coopers-Eiland*.

De

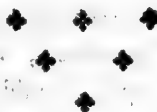
De tusfchenpoozing van helder weder was van zeer korten duur, waarna wij eene zoo dikke mist kreegen als ooit, 'verzeld van regen, waarop wij wendden in zestig vademen water, en noordwaarts ftuurden. Dus verfpilden wij onzen tijd in eene aanhoudende dikke mist, en, misfchien wél van gevaarlijke klippen omringd. De kormorans en het peilen waren onze beste loofsen; want na dat wij enige mijlen noordwaarts geftuurd hadden, peilden wij geen grond en zagen geene kormorans meer. De volgende dag en nacht wierden doorgebracht met korte gangen te doen, en den vier en twintigften, 's morgens ten agt uren, gisfende dat wij niet verre van de klippen waren, aan enige enkele kormorans, die om ons henen kwamen vliegen, peilden wij zestig vademen water, met eenen grond van fteenen en gebrooken fchulpen. Kort daarop zagen wij de klippen in het Z. Z. W. 3 W., op den aflland van vier Engelsche mijlen, maar den Piek zagen wij nog niet. Hij was ongetwijfeld buiten onzen gezigt-einder, die tot eenen kleinen aflland bepaald was, en wij hadden ook maar een voorbijgaand gezigt van de andere klippen, voor dat zij weder in de mist verdweenen.

Met een klein zugtjen wind uit het N. en eene hooge zee uit het N. O., waren wij in ftaat de klippen ten W. te boven te zeilen, en, des agtermiddags ten vier uren, gisfende dat wij drie of vier

er weder was van
ne zoo dikke mist
gen, waarop wij
r, en noordwaarts
nzen tijd in eene
isfchien wel van
De kormorans en
fen; want na dat
gestuurd hadden,
gen geene kormo-
en nacht wierden
e doen, en den
en agt uren, gis-
e klippen waren,
ie om ons henen
stig vademen wa-
nen en gebroo-
en wij de klippen
afstand van vier
k zagen wij nog
en onzen gezigt-
and bepaald was,
rbijgaand gezigt
zij weder in de

het N. en eene
wij in staat de
en, des agter-
dat wij drie of
vier

Vier mijlen O. en W. van dezelve waren, stuurde ik
Z., naardien ik het kruisfen onder dezelve in eene
dikke mist geheel moede was; ook was het der
moeite niet waardig nog meer tijds te verspillen
met naar helder weder te wagten, enkel om een
goed gezigt van enige hler en daar verspreid lig-
gende klippen te hebben. Ten zeven uren had-
den wij, bij tusschenpoozen, eene heldere lucht
in het Westen, dat ons een gezigt gaf van de ber-
gen van het eiland *Georgia*, in het W. N. W.,
op den afstand van omtrent agt mijlen. Ten agt
uren stuurden wij Z. O. ten Z., en ten tien uren
Z. O. ten O., met eene friske koelte uit het Noor-
den, van eene zeer dikke mist verzeld; maar wij
kenden nu enigermaate de zee, over welke wij ste-
venden. De bovengenoemde klippen verkreegen
den naam van *Clerkes-Klippen* naar mijnen twee-
den officier, alzoo hij de eerste geweest was, die
dezelve ontwaarde (7).

ZESDE HOOFDSTUK.

*Vaart na het verlaaten van het eiland Georgia.
Ontdekking van Sandwich-Land. Enige re-
denen voor het bestaan van land omtrent de
Zuid-Pool.*

Den vijf en twintigsten January stuurden wij O. Z. O., met eene friske koelte uit het N. N. O. van mistig weder verzeld, tot omtrent den avond, wanneer de lucht helder wierd, en wij de afwijking van de kompas-naald bevonden $9^{\circ} 26'$ Oost te zijn, zijnde wij op dien tijd op $56^{\circ} 16'$ Zuider Breedte en op $32^{\circ} 9'$ Wester Lengte.

O. Z. O. hebbende blijven stevenen met eene friske koelte uit het N. N. W. tot des anderen-daags met den dageraat, en geen land in het Oosten ziende, gaf ik bevel zuidwaarts te stuuren, zijnde nu op $56^{\circ} 33'$ Zuider Breedte en op $31^{\circ} 10'$ Wester Lengte. Het weder bleef helder en gaf ons gelegenheid om verscheiden afftanden van de zon en maan waartemeenen, om onze Lengte te verbeteren, die, op den middag, $31^{\circ} 4'$ West was, terwijl de Breedte $57^{\circ} 38'$ Zuid wierd waargenoomen. Wij bleeven zuidwaarts stuuren tot den zeven en twintigsten, op den middag, wanneer wij op $59^{\circ} 46'$ Zuider Breedte waren, en

eene

nd Georgia.
Enige re-
omstrent de

urden wij O.
N. N. O. van
avond, wan-
de afwijking
26° Oost te
3° 16' Zuider
nen met eene
des anderen-
d in het Oos-
s te stuuren,
en op 31° 10'
helder en gaf
standen van de
nze Lengte te
31° 4' West
d wierd waar-
ts stuuren tot
middag, wan-
te waren, en
eene

eene zoo dikke mist hadden; dat wij geens schips
lengte van ons af konden zien. Naardien het niet
langer veilig was voor den wind af te zeilen; al-
zoo wij te verwagten hadden weldra het ijs te zul-
len ontmoeten; loefde ik noordwaarts op, heb-
bende een fraai koeltjen uit het N. N. O. Kort
daarna de mist opklaarende, hervatteden wij onze
koers zuidwaarts tot vier uren; wanneer zij we-
der zoo dik als ooit opkwam, en het nodig maak-
te opteloeven.

Nu rekende ik dat wij op 68° Zuider Breedte
waren, en verder was ik niet voorneemens te
gaan, tenzij ik enige zekere tekenen aantrof van
weldra land te zullen vinden; want het zou niet
voorzigtig geweest zijn mijnen tijd te verspillen
mer zuidwaarts doortedringen, daar het ten mis-
sten even waarschijnlijk was dat 'er een groot
land bij *Besniedenis-Kaap* konde gevonden wor-
den. Ook was ik deeze hooge zuidlijke Breedten
moede; daar niets te vinden was dan ijs en dikke
mist. Wij hadden nu eene lange holle zee uit het
Westen, een sterk bewijs dat 'er geen land in dee-
ze streek lag, zoo dat ik denk te mogen bewee-
ren dat de uitgestrekte kust, op de kaart van den
Heer DALRYMPLE, van den Oceaan tussehen
Afrika en Amerika getekend, en de *Golf van St.
Sebastiaan* geen bestaan hebben.

Des avonds ten zeven uren klaarde de mist een
weinig op, dat ons het gezigt gaf van een ijs-
land;

land, verscheiden pinguins en enige sneeuw-onweersvogelen; wij peilden en vonden geen' grond met eene lijn van honderd en veertig vademen. De mist weldra weder opkoomende, besteedden wij den nacht met gangen te doen over die ruimte, welke wij geduurende den dag enigzints hadden leeren kennen.

Den agt en twintigsten, ten agt uren 'smorgens, stuurden wij oostwaarts met eene zagte koelte uit het Noorden; het weder begon op te helderen, en wij vonden de zee met groot en klein ijs bestrooid; wij zagen verscheiden pinguins, sneeuw-onweersvogelen en andere vogelen, gelijk ook enige walvischen. Kort daarop hadden wij zonneschijn, maar de lucht was koud; de kwik stond in den thermometer gemeenlijk op vijf en dertig, maar op den middag op zeven en dertig graaden; de Breedte was, volgens waarneming, $60^{\circ} 4'$ Zuid, en de Lengte $29^{\circ} 23'$ West.

Wij bleeven oostwaarts stuuren tot des namiddags ten half drie uren, wanneer wij eensklaps een groot getal zwaare ijs-eilanden ontmoeteden en eene zee met los ijs bestrooid. Het weder was ook dik en dampig geworden, van stof-regen en natte sneeuw verzeld, dat het nog gevaarlijker maakte in het ijs te zeilen. Om deeze reden wendden wij, en keerden terug westwaarts met den wind uit het Noorden. De ijs-eilanden, die ons thans omringden, waren alle ten naasten bij van dezelf-

sneeuw - on-
geen' grond
ademen. De
steedden wij
die ruimte,
zints hadden

uuren 'smor-
ne zagte koel-
on op te hel-
root en klein
en pinguins,
vogelen, ge-
laarop hadden
as koud; de
eenlijk op vijf
zeven en der-
ens waarnec-
° 23' West.
ot des namid-
wij eensklaps
ontmoeteden
et weder was
stof-regen en
gevaarlijker
reden wend-
met den wind
die ons thans
ij van dezelf-

de

de hoogte, en roonden eene platte effen opper-
vlakke; maar zij waren van verschillende breedte,
en sommige twee of drie Engelsche mijlen in om-
trek. Het los ijs was hetgeen dat van deeze ijs-
eilanden was afgebrooken.

Den volgenden morgen verslaauwde de wind en
liep naar het Z. W., waarop wij N. O. stuurden;
maar wij wierden weldra in deeze koers gestuit
door talrijke ijs-eilanden, en, maar zeer weinig
wind hebbende, waren wij genoodzaakt zoo te
stuuren dat wij 'er vrij van waren, zoo dat wij den
geheelen dag naauwlijks vorderden den eenen weg
of den anderen. Geduurende deezen tijd waren 'er
veele walvischen en pinguins rondom ons schip,
en het weder was fraai, maar donker en betrokken.

Te middernacht begon de wind op te steeken
uit het N. N. O., waarmede wij N. W. stuurden
tot den dertigsten, 'smorgens ten zes uuren, wan-
neer, den wind N. N. W. loopende, wij wend-
den en N. O. stuurden; en kort daarop zeilden
wij door veel los ijs en voorbij twee groote ijs-
eilanden. Uitgezonderd eene korte tuschenpooz
van helder weder, omtrent negen uuren, was het
aanhoudend mistig, met sneeuw of regen met
sneeuw vermengd. Op den middag waren wij,
volgens onze rekening, op 59° 30' Zuider Breedte
en op 29° 24' Wester Lengte.

N. O. blijvende stuuren, met een fris koeltjen
uit het N. N. W., voeren wij, ten twee uuren,

voorbij een van de grootste ijs-eilanden, die wij op onze reis gezien hadden; en kort daarop voeren wij voorbij twee andere, die veel kleiner waren. Het weder was nog mistig met natte sneeuw, en de wind bleef in het N. ten W., met welken wij N. O. stuurden over eene zee met ijs bevrooid.

Den volgenden morgen ten half zeven uren, terwijl wij N. N. O. zeilden met den wind West, en de mist zeer gelukkiglijk wat opklaarde, ontwaarden wij land vooruit, drie of vier Engelsche mijlen van ons. Hierop loefden wij noordwaarts op; maar bevindende dat wij het land over deezen boeg niet konden te boven zeilen, wendden wij kort daarna in honderd vijf en zeventig vadem water, drie Engelsche mijlen van land, en omtrent eene halve mijl van branding. Toen klaarde het weder wat meer op, en gaf ons een vrij goed gezigt van het land. Het land, dat wij ontmoet hadden, bleek uit drie rotsachtige eilanden van eene aanmerkelijke hoogte, te bestaan. Het buitenste eindigde in eenen hoogen piek als een suikerbrood, en verkreeg den naam van *Friezelands-Piek* naar den man, die het de eerste ontdekte. Wij waren op 59° Zuider Breedte en op 27° Wester Lengte. Agter deezen piek, dat is ten Oosten van denzelven, vertoonde zig eene verheven kust, welker hooge met sneeuw bedekte toppen boven de wolken uitstaken. Zij strekte zig uit

den, die wij
daarop voe-
l kleiner wa-
atte sheeuw,
met welken
met ijs be-

even uren,
wind West,
klaarde, ont-
er Engelsche
noordwaarts
over deezen
wendden wij
tig vademen
and, en om-
Toen klaarde
een vrij goed
wij ontmoet
eilanden van
n. Het bui-
k als een st-
Frieze!ands-
te ontdekte,
op 27° Wes-
is ten Oos-
ne verheven
ekte toppen
ekte zig uit

VAN

van N. ten O. tot O. Z. O., en ik noemde haar
Kaap Bristol, ter eere van het edel geslacht van
HERVEY. Te zelfden tijd kwam 'er eene andere
verheven kust in het gezigt, liggende Z. W. ten
Z., en, op den middag, strekte zij zig uit van
Z. O. tot Z. Z. W. op vier tot agt mijlen afstands;
op deezen tijd was de waargenoomen Breedte 59°
13' 30" Zuid en de Lengte 27° 45' West. Dit
land noemde ik *Zuid-Thule*, omdat het het zuid-
lijkst land is, dat ooit ontdekt is. Het vertoont
eene oppervlakte van eene groote hoogte, en is
overal met sneeuw bedekt. Sommige dagten dat
zij ook land zagen tusschen *Thule* en *Kaap Bris-*
tol. Het is meer dan waarschijnlijk dat deeze twee
landen aan malkanderen vast zijn, en dat deeze
ruimte eene diepe baai is, die ik *Forsters-Baai*
noemde.

Ten een uur, bevindende dat wij *Thule* niet
konden te boven zeilen, wendden wij en stuurden
noordwaarts, en ten vier uren lag *Friezeland-*
Piek Oost, drie of vier mijlen van ons. Kort
daarop verslaauwde de wind, en wij dreeven
voor de genade van eene zwaare westlijke
zee, die regt op het land aan liep. Wij peilden,
maar vonden geen' grond met eene lijn van twee-
honderd vademen. Ten agt uren, het weder,
dat zeer dampig geweest was, opklaarende, za-
gen wij *Kaap Bristol* in het O. Z. O., en eindig-
gende in eene kaap naar het Noorden, buiten wel-

ke wij geen land konden zien. Deeze ontdekking onthefte ons van de vrees van door de golf op de afgrijslijkste kust van de waereld geworpen te worden, en wij bleeven den gantschen nacht noordwaarts stevenen met een ligt koeltjen uit het Westen.

Den eersten February, des morgens ten vierturen, kreegen wij eene nieuwe kust in het gezigt, die ten zes uren N. 60° O. lag. Het bleek een hoog voorgebergte te zijn, dat ik *Kaap Montag* noemde, en dat op 58° 27' Zuider Breedte en op 16° 44' Wester Lengte ligt, zeven of agt mijlen ten Noorden van *Kaap Bristol*. Wij zagen hier en daar land tusschen beiden, waaruit ik besloot dat al het land aan malkander vast was. Het speet mij dat ik dit met geene grooter zekerheid konde bepalen, maar de voorzigtigheid liet mij niet toe mij digt bij eene kust te waagen, daar dikke misten heerschten, daar geen ankergrond was, daar alle havens met ijs opgevuld of gestopt waren, en daar het gantsche land, van de toppen der bergen tot den rand der kliften, die de kust bepalen, veele vaden dik met eeuwigduurende sneeuw bedekt was. De kliften alleen waren al wat te zien was dat naar land geleek.

Daar lagen verscheiden groote ijs eilanden op de kust, een van welke mijne aandacht naar zig trok. Het had eene platte oppervlakte, was van aanmerkelijke uitgestrektheid, zoo in hoogte als in

om

te ontdekking
de golf op de
orpén te wor-
nacht noord-
uit het Wes-

gens ten vier
st in het ge-
Het bleek
Kaap Mon-
nider Breedte
zeven of agt
sol. Wij za-
n, waaruit ik
der vast was,
ooter zeeker-
igtheid liet
te waagen,
geen anker-
opgevuld of
and, van de
kliften, die
met eeuwig-
liffen alleen
geleek.
eilanden op
ht naar zig
e, was van
ogte als in

omv

omtrek, en was loodrecht aan de zijden, op welke de golven geenen indruk gemaakt hadden, waaruit ik oordeelde dat het nog niet lang van het land af was geweest, en dat het slechts onlangs uit de eene of andere baai aan de kust gekoomen was, daar het gevormd was geworden.

Op den middag waren wij Oost en West van het noordlijk gedeelte van *Kaap Montagu*, die omrent vijf mijlen van ons was, en *Friezelands-Piek* lag twaalf mijlen Z. 16° O. van ons; de Breedte, die wij waarnamen, was $58^{\circ} 25'$ Zuid. In den morgen was de afwijking van het kompas $10^{\circ} 11'$ Oost. Ten twee uren in den agtermiddag, terwijl wij noordwaarts stuurden, met een ligt koeltjen uit het Z W., zagen wij land in het N. $25'$ O., veertien mijlen van ons. *Kaap Montagu* lag op deezen tijd Z. 66° O.; ten agt uren lag zij Z. 40° O. *Kaap Bristol* Z. ten O.; het nieuw land strekte zig van N. 40° tot 52° O. uit, en wij dagten dat wij nog meer naar het Oosten en agter hetzelfde land zagen.

Den gantschen nacht noordwaarts blijvende stuuren, zagen wij den volgenden morgen, ten zes uren, een nieuw land in het N. 12° O.; omrent tien mijlen van ons. Het vertoonde zig als twee heuveljens, die even boven den gezigt-einder uitkeeken, maar kort daarop verlooren wij die weder uit het gezigt, en een fris koeltjen uit het N. N. O. gekregen hebbende, stuurden wij

M 3

naar

naar het noordlijkst land, dat wij daags te vooren gezien hadden, dat nu O. Z. O. van ons lag. Tien uren waren wij het genaderd, maar konden het niet te boven zeilen, en waren dus genoodsaakt drie Engelsche mijlen van de kust te wenden; de kust strekte van O. ten Z. tot Z. O., en had het voorkoomen van een eiland van omtrent agt of tien mijlen omtreks te zijn. Het vertoont eene oppervlakte van aanmerklijke hoogte, welker top in de wolken verborgen was, gelijk alle de nabuurige landen, met eene laag sneeuw en ijs bedekt, uitgezonderd op eene uitstekende punt aan de noord-zijde, en twee bergen, die over deeze punt gezien wierden, en die waarschijnlijk twee eilanden waren. Deeze waren alleen zonder sneeuw en scheenen met groen gras bedekt te zijn. Daar lagen enige groote ijs-eilanden in het N. O. en enige andere in het Zuiden.

Wij hielden af tot op den middag, en wendden toen weder naar het land, om te zien of het een eiland ware of niet. Het weder was nu zeer dampig geworden, en veranderde weldra in eene dikke mist, hetgeen ons belette iets verder te ontdekken, en het niet veilig maakte naar het land te stevenen, zoo dat wij, na even zoo verre weder naar, als van land gezeild te hebben, wendden en N. W. stuurden naar het land, dat wij in den morgen gezien hadden, dat nog op eenen aanmerk-

laags te voeren
n ons lag. Ten
, maar konden
n dus genood-
e kust te wen-
tot Z. O., en
nd van omtrent
Het vertoont
hoogte, wel-
was, gelijk alle
aag sneeuw en
ne uitsteekende
ee bergen, die
en die waar-
Deeze waren al-
met groen gras
groote ijs-ei-
lere in het Zui-
g, en wendden
zien of het een
was nu zeer
weldra in eene
iets verder to-
aakte naar het
even zoo verre
hebben, wend-
nd, dat wij in
op eenen aan-
merk-

merkelijke afstand was. Dus waren wij genood-
zaakt het ander land te verlaten, in onderstelling
dat het een eiland ware, dat ik *Saunders-Eiland*
noemde naar mijnen achtingwaardigen vriend den
Heer KAREL SAUNDERS. Het ligt op $57^{\circ} 49'$
Zuider Breedte en op $26^{\circ} 44'$ Wester Lengte, en
dertien mijlen Noord van *Kaap Montagu*.

Ten zes uren 's avonds liep de wind West,
waarop wij wendden en noordwaarts stuurden, en
de mist ten agt uren opklaarende, hadden wij
het gezicht van *Saunders-Eiland* van Z. O. ten Z.
tot O. Z. O. uitstreckende. Wij waren nog in
twijfel of het wel een eiland ware; want wij za-
gen nu ook land in het O. ten Z., dat 'er al of
niet aan vast konde wezen; het konde ook het-
zelfde zijn, dat wij den voorigen avond gezien
hadden. Doch dit zij zoo het wil, het was nu
nodig om het land naar het Noorden te bezigtig-
gen, voor wij verder oostwaarts stевenden. Men
dit inzicht stuurden wij noordwaarts, hebbende een
ligt koeltjen uit het W. ten Z., dat den derden,
des morgens ten twee uren, door eene kalme
gevolgd wierd, welke tot agt uren aanhield,
wanneer wij den wind uit het O. ten Z. kreegen,
verzeld van dampig weder. Wij bespeurden nu het
land, naar hetwelk wij uitzagen, en dat bleek uit
twee eilanden te bestaan. De dag, waarop zij ont-
dekt wierden, deed mij dezelve *Maria-Ligtmis-*
Eilanden noemen; zij liggen op $57^{\circ} 11'$ Zuider
Breed.

Breedte en op 27° 6' Wester Lengte. Zij waren niet groot, maar van eene aanmerkelijke hoogte, en met sneeuw bedekt. Tusschen dezelve zag men eene kleine klip en mischien zijn 'er nog meer; want het weder was zoo dampig, dat wij de eilanden dra uit het oog verlooren, en dezelve niet weder zagen voor op den middag, wanneer zij drie of vier mijlen in het Westen van ons lagen.

Alzoo de wind naar het Zuiden bleef loopen, waren wij genoodzaakt N. O. te stuuren, in welke koers wij verscheiden groote ijs eilanden, los ijs, en veele pinguins ontmoeteden, en, op den middag, kwamen wij eensklaps in ongemeen wit water, dat den officier, die de wagt had, zoo zeer verontrustte dat hij het schip onmiddelijk liet wenden. Sommige dagten dat het drijf-ijs, andere dat het ondiep water ware; doch alzoo het geen van beiden bleek te zijn, was het waarschijnlijk eene school van visfchen.

Wij stевenden zuidwaarts tot den volgenden morgen ten twee uren, wanneer wij onze koers oostwaarts hervatteden met een zwak koeltjen uit het Z. Z. O., dat, ten zes uren op eene kalmte uitgelopen zijnde, mij de gelegenheid deed waarneemen van eene sloep in het water te zetten, om te beproeven of 'er ook een stroom ginge, en de proef toonde dat 'er geen stroom was. Daar speelden enige walvisfchen rondom het schip, gelijk ook veele pinguins; wij schooten enige van
de

e. Zij waren
lijke hoogte,
zelve zag men
er nog meer;
t wij de eilan-
dezelve niet
wanneer zij
an ons lagen.
bleef loopen,
uren, in wel-
eilanden, los
, en, op den
ongemeen wit
agt had, zoo
nmiddeljk liet
drijf-ijs, an-
och alzoö het
et waarfschijn-

en volgenden
ij onze koers
k koeltjen uit
eene kalmte
id deed waar-
e zetten, om
ginge, en de
was. Daar
et fchip, ge-
en enige van
de

de laafte, en zij fcheenen van dezelfde foort te
zijn, die wij te vooren tufchen het ijs gezien
hadden, welke van die van *Staaten-Land* en van
die van het eiland *Georgia* verfchilden. Het is
aanmerklijk dat wij geenen zee-hond gezien had-
den, zedert wij de kust hadden verlaaten. Op
den middag waren wij op $56^{\circ} 44'$ Zuider Breedte
en op $25^{\circ} 33'$ Wester Lengte. Wij kreegen nu
een koeltjen uit het Oosten, met welk wij zuid-
lijk ftuurden, met inzicht om de kust, die wij ver-
laaten hadden, weder te naderen; maar ten agt
uren liep de wind zuidlijk, en noodzaakte mij te
wenden en oostwaarts te ftevenen, in welke koers
wij verfeheiden ijs-eilanden en enig los ijs ont-
moeteden, terwijl het weder dampig bleef met
fneeuw en regen.

Den vijfden zagen wij geene pinguins, dat mij
deed giften dat wij het land agter ons lieten, en
dat wij deszelfs noordlijk eind reeds gezien had-
den. Op den middag bevonden wij ons op 57°
 $8'$ Zuider Breedte en op $23^{\circ} 34'$ Wester Lengte,
dat 3° Lengte ten Oosten van *Saunders-Eiland*
was. In den agtermiddag liep de wind naar het
Westen; dit ftede ons in ftaat om zuidwaarts te
ftevenen en in de breedte van het land te koomen,
opdat wij, zoo het eene oostlijke ftrekking nam,
hetzelve weder zouden vinden.

Wij bleeven Z. en Z. O. ftuurden, tot den vol-
genden dag op den middag, op welken tijd wij
op

196 [Febr. 1775] REIZE RONDON

Op 58° 15' Zuider Breedte en op 21° 34' Wester Lengte waren, en, geen land of tekenen van land ziende, besloot ik dat hetgeen wij gezien hadden, en dat ik *Sandwich-Land* genoemd had, of een groep eilanden, of anders eene punt van het vast land was; want ik geloof vastlijk dat 'er een land nabij de pool is, dat de bron is van het meeste ijs, dat over deezen uitgestrekten zuidlijken Oceaan drijft (*). Het komt mij ook waarschijnlijk voor dat het zig verst naar het Noorden uitsprekt, regt over den Zuidlijken Atlantischen en Indischen Oceaan; omdat wij in die zeeën altijd ijs verder naar het Noorden vonden dan ergens elders, dat, geloof ik, niet zoude kunnen wezen zoo 'er geen land in het Zuiden lag, ik meen een land van eene aanmerkelijke uitgestrektheid; want als wij onderstellen dat 'er zulk een land niet bestaat, en dat het ijs zonder het land kan geformeerd

(*) Dit bewijs van COOK voor het bestaan van een Zuid-land wil de Heer FORSTER niet laten gelden, omdat men bevonden heeft dat het zee-water ook bevroest, en het ijs, dat op deze wijze geformeerd wordt, geene gont-deelgens inhoudt, uitgezonderd hetgeen in dezelve holigheden blijft hangen. — Mij dunkt dat dit mischien reden zoude kunnen geeven van het formeeren van de ijs-velden, maar niet van die verbaazend hooge ijs-bergen of ijs-eilanden van allerlei gedaanten, die eenen vaster oorsprong moeten hebben, gelijk wij in het volgende Hoofdstuk dit nader zullen betoogd zien.

VERTAALER.

34° West
enen van land
ezien hadden,
had, of een
ut van het vast
at 'er een land
an het meeste
en zuidlijken
nlij ook waar-
r het Noorden
s Atlantischen
n die zeeën al-
den dan ergens
e kunnen we-
n lag, ik meen
niggestrektheid;
k een land niet
and kan gefor-
meerd

bestaan van een
naten gelden,
er ook bevrust,
d wordt, geene
geen in deszelfs
dat dit mischien
eeren van de ijs-
ge ijs-bergen of
enen vaster oof-
volgend Hoofd.

EXTAALN.

meerd worden, zal 'er natuurlijk uit volgen dat de koude, rondom de Pool, overal omtrent even groot moet zijn tot 70° of 60° Breedte, of zoo verre als zij buiten den invloed van een van de bekende vaste landen blijft; bijgevolg moeten wij overal onder dezelfde parallel of omtrent dezelve ijs zien; en evenwel heeft men het tegendeel bevonden. Zeer weinige schepen hebben ijs ontmoet in het ontzeilen van *Kaap Hoorn*, en wij zagen maar weinig ijs beneden de 60° Lengte in de *Zuider Stille Zee*; daar wij integendeel in dezen *Ocean*, tusschen de middellijnen van 40° West en 50° of 60° Oost, zoo verre noordwaarts als een en vijftig graaden ijs vonden. *KOUVERT* vond enig ijs op agt en veertig graaden, en andere hebben het in eene veel lager breedte gezien. Het is egter zeker dat het grootste gedeelte van dit zuidlijk land (zoo het 'er zij) binnen den pool-cirkel moet liggen, daar de zee zoo met ijs belemmerd is, dat het land 'er ongenakbaar door is. Het gevaar, dat men loopt met eene kust op te neemen in deze onbekende en met ijs bedekte zeeën, is zoo groot, dat ik rondut zegge dat niemand het ooit verder zal waagen dan ik gedaan heb, en dat de landen, die naar het Zuiden liggen, nooit zullen bezocht worden. Men heeft te worstelen met dikke mist, sneeuw-buien, sterke koude, en alles wat de scheepvaart gevaarlijk kan maken, en deze moeijikheden worden nog groot.

grootliks verzaard door het onuitdruklijk afgrijp-
lijk voorkoomen van het land, een land, door de
natuur gedoemd om nimmer eenmaal de warmte
der zonne-stralen te gevoelen, maar om onder
eeuwigduurende sneeuw en ijs begraaven te liggen.
De havens, die op de kust mogen zijn, zijn, om
zoo te spreken, geheel met bevrozen sneeuw van
eene groote hoogte opgevuld; doch zoo 'er al
eene zoo verre open zoude zijn, dat een schip
mocht genodigd worden om 'er in te zeilen, zou
het gevaar loopen van 'er voor altoos in opgeslo-
ten te worden, of van 'er in een ijs-eiland uitte-
koomen. De ijs-eilanden en ijs-velden op de
kust, de zwaare stukken, die van de ijs-bergen
in de havenen afvallen, of eene zwaare sneeuw-
bui, verzeld van eene scherpe vorst, zouden even
noodlottig voor hetzelfde kunnen wezen.

Na deeze verklaring moet de lezer niet ver-
wagten mij veel verder naar het Zuiden te zullen
vinden. Het haperde egter niet aan mijnen goe-
den wil, maar ik had andere redenen. Het zou-
de roekeloosheid van mij geweest zijn alles, wat
gedurende deeze reis verrigt was, te waagen, om
het ontdekken en opneemen van eene kust, die,
ontdekt en opgenoomen zijnde, geen nut ter wae-
reld zoude gedaan hebben, of van geen het minste
gebruik zoude geweest zijn, hetzij voor de scheep-
vaart, hetzij voor de aardrijkskunde of voor enige
andere wetenschap. BOUVET'S ontdekking had-
den

ruklijk afgrijst
land, door de
aal de warmte
naar om onder
aven te liggen.
zijn, zijn, om
zen sneeuw van
och zoo 'er al
dat een schip
te zeilen, zou
zoos in opgeslo-
ijs- eiland uitte-
velden op de
de ijs- bergen
zwaare sneeuw-
st, zouden even
ezen.
leezer niet ver-
Zuiden te zullen
aan mijnen goe-
nen. Het zou-
zijn alles, wat
te waagen, om
eene kust, die,
een nut ter wae-
geen het minste
voor de scheep-
e of voor enige
ontdekking had-
den

den wij nog voor ons, welker bestaan opgehel-
derd moest worden, en, behalven dit alles, wa-
ren wij thans niet in eenen toestand om groote
dingen te onderneemen; ook was 'er geen tijd toe,
al waren wij nog zoo wel voorzien geweest.

Deeze redenen deden mij mijne koers naar het
Oosten neemen, met eene zeer sterke koelte uit
het Noorden, verzeld van zeer zwaare sneeuw.
De hoeveelheid sneeuw, die in onze zeilen bleef
hangen, was zoo groot, dat wij dikwijls genood-
zaakt waren in den wind opsteecken om 'er die
af te schudden, anders zouden zij, noch het schip,
het gewigt hebben kunnen draagen. In den avond
hield het op te sneeuwen; het weér helderde op;
de wind kromp in naar het Westen, en wij be-
steedden den nacht met twee korte gangen te doen
onder onze top-zeilen met alle de reeven, en
voor-zeilen.

Den zevenden, met het aanbreeken van den
dag, hervatteden wij onze koers naar het Oosten,
met eene zeer frisse koelte uit het Z. W. ten W.,
verzeld van eene hooge zee uit dezelfde streek.
In den agtermiddag, wanneer wij op $58^{\circ} 24'$ Zui-
der Breedte en op $16^{\circ} 29'$ Wester Lengte waren,
was de afwijking van het kompas $1^{\circ} 52'$ Oost.
Wij zagen deezen dag maar drie ijs-eilanden. Ten
agt uren minderden wij zeil en loefden Z. O. op
voor den nacht, in welken wij verscheiden sneeuw-
buien en sneeuw met regen hadden.

Den agsten, met den dageraat, hervatteden wij onze koers oostwaarts, met een labber koeltjen en mooi weder. Na zonne-opgang, wanneer wij op $58^{\circ} 30'$ Zuider Breedte en op $15^{\circ} 14'$ Wester Lengte waren, vonden wij de afwijking, volgens de gemiddelde uitkomst van twee kompassen, $2^{\circ} 43'$ Oost. Op deeze waarneemingen was meer staat te maaken dan op die, welke wij den avond te vooren gedaan hadden, alzoo de zee nu veel stiller was. In den agtermiddag voeren wij voorbij drie ijs-eilanden. Deeze nacht wierd als de voorige doorgebracht.

Den volgenden morgen, ten zes uren, op $58^{\circ} 27'$ Zuider Breedte en op $13^{\circ} 4'$ Wester Lengte zijnde, was de afwijking $26'$ Oost, en in den agtermiddag, op dezelfde Breedte zijnde, en omtrent een vierde graad meer oostwaarts, was zij $2'$ West. Deeze laatste plaats moet dan op, of bij de lijn zijn, waarop de naald geene afwijking heeft. Wij hadden het grootst gedeelte van den dag stilte. Het weder was fraai en helder, uitgezonderd nu en dan eene sneeuw-bui. De kwik rees in den thermometer, op den middag, tot veertig graaden, daar zij, enige dagen herwaarts, niet hooger dan zes en dertig of agt en dertig graaden gestaan was. Wij hadden verscheiden ijs-eilanden in het gezigt, maar niets dat ons konde doen denken dat 'er enig land in onze nabuurschap ware. Des avonds, ten agt uren, kwam 'er een
koel-

at, hervatteden
en labber koel-
opgang, wan-
en op $15^{\circ} 14'$
ij de afwijking,
van twee kom-
waarneemingen
die, welke wij
o, alzoo de zee
middag voeren
ze nacht werd

uuren, op 58°
Wester Lengte
t, en in den ag-
ijnde, en om-
waarts, was zij
dan op, of bij
ene afwijking
deelte van den
helder, uitge-
ui. De kwik
middag, tot
gen herwaarts,
en dertig graa-
erscheiden ijs-
dat ons konde
e nabuurschap
kwam 'er een
koel-

DE WAERELD. [Febr. 1773] 193

koeltjen op uit het Z. O., met welk wij N. O. stuurden.

In den nacht wakkerde de wind aan en liep Zuiden, dat ons in staat stelde om Oost te stuurden. De wind werd verzeld van sneeuw-buien, met regen 'er tusschen, tot den dageraad, wanneer het weder fraai werd, maar doordringend koud, zoo dat het water op het verdek bevrozen was, en, op den middag, rees de kwik in den thermometer niet hooger dan vier en dertig en een halve graad. Ten zes uren 'smorgens was de afwijking $23'$ West, zijnde wij toen op $58^{\circ} 15'$ Zuider Breedte en op $11^{\circ} 41'$ Wester Lengte, en des avonds ten zes uren, wanneer wij op dezelfde Breedte en op $9^{\circ} 24'$ Wester Lengte waren, was zij $1^{\circ} 51'$ West. In den avond verflaauwde de wind, en hij was, gedurende den nacht, veranderlijk tusschen Z. en W. Wij hadden aanhoudend ijs-eilanden in het gezigt.

Den elfden was de wind westlijk, met ligte zughtjens, verzeld van zwaare sneeuw-buien in den morgen; maar naar maate de dag vorderde, werd het weder fraai, helder en stil. Nog Oost blijvende stuurden, namen wij, op den middag, hoogte op $58^{\circ} 11'$ Zuider Breedte en op $7^{\circ} 55'$ Wester Lengte. De thermometer stond op vier en dertig en twee derde graad. In den agtermiddag hadden wij twee uren kalmte, waarna wij zwakke zughtjens tusschen het N. O. en Z. O. hadden.

Den twaalfden, ten zes uren 'smorgens, op 58° 23' Zuider Breedte en op 6° 54' Wester Lengte zijnde, was de afwijking van het kompas 3° 23' West. Wij hadden deezen geheelen dag veranderlijke zugtjens, bijna stilte, en het weder was fraai en helder tot tegens den avond, wanneer het betrokken wierd met sneeuw-buien en eene zeer koude lucht. Wij hadden aanhoudend ijs-eilanden in het gezigt; de meeste waren klein en braken in stukken.

Den dertienden, in den agtermiddag, nam de wind toe, de lucht wierd betrokken, en kort daarop kreegen wij eene zeer zwaare sneeuw-bui, die tot agt of negen uren 'savonds aanhield, wanneer de wind gong leggen en Z. O. liep, de lucht ophelderde en wij eenen fraaien nacht hadden, van zulk eene scherpe vorst verzeld, dat het water in alle onze tonnen op het dek, des anderen-daags 'smorgens, met ijs bedekt was. De kwik in den thermometer zónk tot op negen en twintig graaden, dat is drie graaden beneden het vriespunt of liever vier graaden; want wij bevonden gemeentlijk dat het water bevroos, wanneer de kwik op drie en dertig graaden stond.

Den veertienden, omtrent den middag, liep de wind Zuid, groeide tot eene zeer sterke koelte aan, en woei met zwaare ruk-winden, van sneeuw verzeld. Het weder was, tusfchen de vlaagen, fraai en helder, maar uitermaate koud. Wij bleef

ven

ven oostwaarts stuuren, wat noordlijk, en in den agtermiddag voeren wij door den eersten meridiaan, of die van *Greenwich*, op $57^{\circ} 50'$ Zuider Breedte. Ten agt uren 'savonds legden wij alle de reeven in de top-zeilen, namen het groot zeil in, en stuurden Oost met eene zeer sterke koelte uit het Z. Z. W. en eene hooge zee uit dezelfde streek.

Den vijftienden haalden wij, met den dageraat, het groot zeil bij, maakten eene reef uit elk topzeil los en stuurden, met eene zeer sterke koelte uit het Z. W. en mooi weder, O. N. O. tot den middag, wanneer wij op $56^{\circ} 37'$ Zuider Breedte en op $4^{\circ} 11'$ Ooster Lengte waren, en wanneer wij N. O. stuurden, om in de Breedte van *Besnijdenis-Kaap* te koomen. Wij hadden enige groote ijs-eilanden in het gezicht, en de lucht was bijna zoo koud als den vorigen dag. Des avonds ten agt uren minderden wij zeil, en ten elf uren loefden wij N. W. op, alzoo wij niet in den nacht durfden voortstevenen, die mistig was, met sneeuw-buien en felle vorst.

Den zestienden, met den dageraat, lieten wij het weder N. O. afvallen, met een ligt koeltjen uit het Westen, dat, op den middag, gevolgd wierd door eene kalmte en mooi weder. Onze Breedte was nu $55^{\circ} 26'$ Zuid en onze Lengte $5^{\circ} 52'$ Oost, op welke plaats wij eene zwaare zee uit het Zuiden hadden, maar geen ijs in het gezicht. Ten

een uur, na den middag, kwam 'er een koeltjen op uit het O. N. O., waarmede wij Z. O. stuurden tot zes uren, wanneer wij wendden en noordwaarts stevenden onder dubbel gereefde top- en onder-zeilen, hebbende nu eene friske koelte, verzeld van sneeuw met regen, die aan de masten en het wand bleef hangen, en dezelve met eene korst van ijs bekleedde.

Den zeventienden liep de wind meer en meer zuidlijk tot middernacht, wanneer hij in het Z. W. staan bleef. Thans op $54^{\circ} 20'$ Zuider Breedte en op $6^{\circ} 33'$ Ooster Lengte zijnde, stuurde ik Oost, hebbende eene vervaarlijke hooge zee uit het Zuiden, die ons toonde dat 'er in die streek geen land lag.

In den morgen van den agttienden hield het op met sneeuwen; het weder wierd fraai en helder, en wij vonden de afwijking $13^{\circ} 44'$ West. Op den middag waren wij op $54^{\circ} 25'$ Zuider Breedte en op $8^{\circ} 46'$ Ooster Lengte. Ik vond dit eene goede Breedte om in te blijven, om naar *Besnijdenis-Kaap* uittezien, omdat, hoe weinig uitgestrektheid het land in de strekking van Noord en Zuid ook mogt hebben, wij niet zouden kunnen missen het te zien, alzoo de noord-punt gezegd wordt op vier en vijftig graaden te liggen. Wij hadden nog eene zwaare zee uit het Zuiden, zoo dat ik nu wel verzeekerd was dat het slechts een eiland konde zijn, en het was van geen belang

a koeltjen
O. stuur-
en noord-
top- en
e koelte,
e masten
net eene
en meer
et Z. W.
reedte en
ik Oost,
het Zui-
ek geen

d het op
helder,
st. Op
Breedte
dit eene
Besnij-
uitge-
oord en
kunnen
gezegd
Wij
, zoo
ts een
belang
aan

aan welke zijde wij hetzelfde zouden naderen. In den avond deed de Heer WALES verscheiden waarneemingen op de maan en de sterren *Regulus* en *Spica*, waarvan de gemiddelde uitkomst ten vier uren, wanneer de waarneemingen gedaan wierden, om den tijd door het uurwerk te vinden, $9^{\circ} 15' 20''$ Ooster Lengte opleverde. Het uurwerk gaf te zelfden tijd $9^{\circ} 36' 45''$ op. Kort daarna werd de afwijking van het kompas $13^{\circ} 10'$ bevonden. Het is omtrent op deeze plaats dat de Heer BOUVET eene graad Ooster afwijking vond. Ik kan niet denken dat de afwijking zedert zoo veel veranderd zij; maar denk eer dat hij eenen mislag in zijne waarneemingen begaan hebbe. Dat 'er geen mislag in de onze konde plaats hebben, was zeeker uit de eenvormigheid zedert enigen tijd herwaarts. Wij vonden daarentoven $12^{\circ} 8'$ Wester afwijking, omtrent onder deeze middaglijn, in January 1773. In den nacht liep de wind om door het N. W. naar het N. N. O., en woei eene friske koelte.

Den negentienden, des morgens ten agt uren, zagen wij schijn van land in het O. ten Z. of de strekking van onze koers; maar het bleek slechts eene mist-bank te zijn, die kort daarop verdween. Wij bleeven O. ten Z. en Z. O. stuurden tot zeven uren 's avonds, wanneer wij, op $54^{\circ} 42'$ Zuider Breedte en op $13^{\circ} 3'$ Ooster Lengte waren, en den wind N. O. geloopt zijnde, wendden, en N. W.

stuurden onder top-zeilen met alle reeven, en onder-zeilen, hebbende eene zeer sterke koelte en sneeuw-buien.

Den volgenden morgen ten vier uren, op $54^{\circ} 30'$ Zuider Breedte en op $12^{\circ} 33'$ Ooster Lengte zijnde, wendden wij en stевenden N. O. met eene friske koelte uit het Z. W., van sneeuw-buien en sneeuw met regen verzeld. Op den middag, op $54^{\circ} 8'$ Zuider Breedte en op $12^{\circ} 59'$ Ooster Lengte zijnde, met eene friske koelte uit het W. ten N. en vrij helder weder, stuurden wij oostwaarts tot des avonds ten tien uren, wanneer wij bijlegden, opdat wij niet in den nacht enig land voorbij zouden vaaren, waarvan wij egter geen het minste teken hadden.

Met den dageraat de zeilen bijgehaald hebbende, stевenden wij oostwaarts en namen, op den middag, waar dat wij op $54^{\circ} 16'$ Zuider Breedte en op $16^{\circ} 13'$ Ooster Lengte waren, dat vijf graaden ten Oosten van de Lengte is, waarop *Bafnidenis-Kaap* gezegd wordt te liggen, zoo dat wij begonnen te denken dat 'er zulk een land niet bestond. Ik bleef egter oostwaarts stuuren, wat zuidlijk, tot den volgenden dag des namiddags ten vier uren, wanneer wij ons op $54^{\circ} 24'$ Zuider Breedte en op $19^{\circ} 18'$ Ooster Lengte bevonden.

Wij waren nu dertien graaden Lengte voortgestevend in de breedte, die men aan **NOUVETS** land

land geeft. Ik was dan ook wel verzeekerd dat hetgeen hij gezien had niets anders zijn konde dan een ijs-eiland, want, ware het land geweest, dan is het bijna niet mogelijk dat wij het konden gemist hebben, hoe klein het ook ware. Wij hadden daarenboven, zedert wij de zuidlijke landen verlaaten hadden, geen het minst teken van enig ander land ontmoet. Doch zelfs ondersteld dat wij die gevonden hadden, zou zulks geen bewijs geweest zijn van het bestaan van *Besnijdenis-Kaap*, want ik ben wel verzeekerd dat noch zee-kalveren, noch pinguins, noch andere zee-vogelen ontwijfelbaare tekenen van de nabijheid van land zijn. Ik staa toe dat zij op de kusten van alle deeze zuidlijke landen gevonden worden; maar worden zij ook niet overal in den Zuidlijken Oceaan gevonden? Daar zijn egter enige zee- of water-vogelen, die de nabijheid van land aanduiden, bijzonderlijk kormorans, die zelden uit het gezigt van het land gaan; de kropganzen, gekken en fregat-vogelen zullen zig, geloof ik, ook zelden zeer verre in zee begeeven.

Alzoo wij nu niet meer dan twee graaden Lengte verwijderd waren van onze koers naar het Zuiden, toen wij de *Kaap de Goede Hoop* verlieten, zou het onnodig geweest zijn verder oostwaarts te streven onder deeze parallel, terwijl wij wisten dat 'er geen land konde liggen. Doch alzoo zig nu gelegenheid opdeed om enige twijfeling, of wij ver-

der zuidwaarts land gezien hadden, 'optehelderen'; stuurde ik Z. O. om te koomen daar het ondersteld wierd te liggen.

Wij bleeven deeze koers houden tot des andendaags 'smorgens ten vier uren, en toen stuurden wij Z. O. ten O. en O. Z. O. tot des avonds ten agt uren, wanneer wij op 55° 25' Zuider Breedte en op 23° 22' Ooster Lengte waren, beiden uit waarneemingen opgemaakt, die denzelfden dag gedaan zijn, want in den morgen was de lucht bij tusschenpoozen helder, en verleende gelegenheid om verscheiden afstanden van de zon en maan waarteneemen, dat wij zedert enigen tijd niet in staat waren geweest te doen, alzo wij aanhoudend slegt weder gehad hadden.

Nu de plaats over gestevend zijnde, daar het land ondersteld wierd te liggen, zonder het minste teken van enig land te ontwaaren, was 'er niet langer aan te twifelen of de ijs-eilanden hadden ons zoo wel als den Heer BOUVET misleid. Den wind nu naar het Noorden geloopt, en tot eenen volslagen storm aangegroeid zijnde, als gewoonlijk van sneeuw en sneeuw met regen verzeld, borgen wij de top-zeilen en loefden O. N. O. op onder de onder-zeilen. In den nacht verminderde de wind en liep N. W., dat ons in staat stelde meer noodlijk te stuurén, naardien wij nu niets meer verder zuidwaarts te doen hadden.

oprehelderen;
ar het onder-

tot des ande-
en toen stuur-
t des avonds
° 25' Zuider
waren, bei-
die denzelf-
orgen was de
verleende ge-
an de zon en
t enigen tijd
t, alzoó wij
en. *ocean.*
de, daar het
der het min-
was 'er niet
nden hadden
nisleid. Den
en tot eenen
als gewoen-
en verzeld,
O. N. O. op
verminder-
n staat stelde
wij nu niets
n.

ZE-

ZEVENDE HOOFDSTUK.

*Herhaaling van het hoofdzakelijke, dat op de-
zen togt verrigt is. Gifsingen omtrent den
oorsprong der ijs-eilanden. Vervolg van on-
ze koers tot onze aankomst aan de Kaap de
Goede Hoop.*

Nu was ik den Zuider Oceaan omgeftevend op eene hooge breedte, en had dezelve op zulk eene wijze doorkruisd, dat 'er geene de minste reden meer was om de mogelijkheid te onderstellen dat 'er een vast land in liggen zoude, tenzij nabij de pool en buiten bereik der scheepvaart. Door twee maalen de zee onder de keerkringen te doorkruisen, had ik niet alleen de ligging van enige oude ontdekkingen bepaald, maar ook aldaar veele nieuwe gedaan, en, naar mijn begrip, zelfs in dat gedeelte zeer weinig overgelaaten. Ik vleie mij dan dat aan het oogmerk der reize, in alle opzigten, volkoomen beantwoord, dat het zuider halfrond genoegzaam doorkruisd, en dat 'er nu een eind gemaakt zij aan het zoeken naar een zuidlijk vast land, dat zedert bijna twee eeuwen van tijd tot tijd de aandacht van enige Zee-Mogendheden heeft naar zig getrokken, en voor de aardrijkskundigen van alle tijden een geliefd voorwerp van bespiegeling geweest is.

Dat

Dat 'er een vast of groot land bij de pool mag liggen zal ik niet ontkennen; integendeel, ik ben van gevoelen dat het 'er ligt, en het is waarschijnlijk dat wij 'er een gedeelte van gezien hebben. De bovenmaatige koude, de veele eilanden en groote ijs-velden, alles loopt te zaamen om te bewijzen dat 'er land naar het Zuiden moet zijn, en, voor mijne gedagten, dat dit zuidlijk land verst naar het Noorden moet liggen, of zig het verst noordwaarts moet uitsprekken over de Zuider Atlantischen en Indischen Oceaanen, heb ik reeds enige redenen opgegeeven, waarbij ik nog kan voegen den grooteren graad van koude, dan in de Zuider Stille Zee onder dezelfde parallellen van breedten, door ons in deeze zeeën ondervonden.

In deezen laatste Oceaan zakte de kwik in den thermometer zelden beneden het vries-punt tot wij op zestig graaden en hooger waren, daar zij in de andere op de Breedte van vier en vijftig graaden daalde. Dit was zeekerlijk daar aan toetschrijven dat 'er eene grooter hoeveelheid ijs is, en dat het zig verder noordwaarts uitsprekt in deeze twee zeeën dan in de Zuider Stille Zee, en, zoo het ijs eerst aan, of bij land gevormd wordt, waaraan ik niet twijfel, zal 'er uit volgen dat het land zig ook verder noordwaarts uitsprekt.

De vorming of het bevrozen van ijs-eilanden is, mijns weetens, nooit tedeeg onderzocht. Sommi-

e pool mag
eel, ik ben
waarschijn-
en hebben.
eilanden en
nen om te
moet zijn,
idlijk land
of zig het
er de Zui-
n, heb ik
bij ik nog
oude, dan
paralellen
ondervon-

vik in den
-punt tot
, daar zij
ftig graa-
an toete-
id ijs is,
t in dee-
Zee, en,
d wordt,
dat her

eilanden
t. Som-
mi-

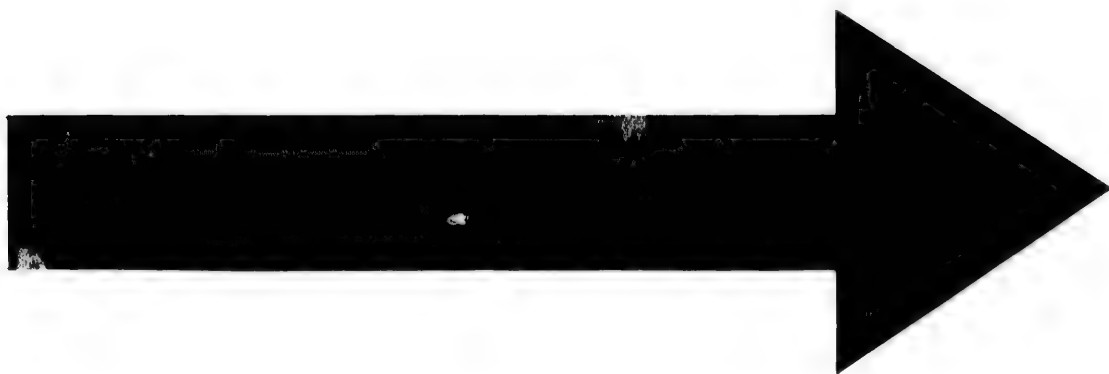
mige hebben onderfeld dat zij gevormd worden door het bevrozen van het water aan de monden van groote rivieren, of groote afvallende stroomen, daar het zig ophoopt tot het door zijn eigen zwaarte afbreekt. Mijne waarneemingen laten mij niet toe in dit gevoelen te berusten, omdat wij nooit ijs, dat wij opvischten, met aarde of deszelfs voortbrengzelen bezwangerd gevonden hebben, gelijk ik denk dat moest geschied zijn, zoo het in land-wateren gevrozen ware. Ik twijfel zelfs of 'er wel rivieren in deeze landen zijn. Het is zeeker dat wij geene rivier of waterstroom gezien hebben op de geheele kust van *Georgia*, noch op enige van de zuidlijke landen. Wij hebben ook nooit een stroom waters van een van deeze ijs-eilanden zien afloopen. Hoe kunnen wij dan onderstellen dat 'er groote rivieren zijn? De valeien zijn veele vademmen diep met eeuwigduurende sneeuw bedekt, en aan de zee eindigen zij in ijs-klisten van groote hoogte. Hier worden de ijs-eilanden gevormd, niet van waterstroomen, maar van bevrozen sneeuw, en sneeuw met regen vermengd, dat bijna aanhoudend van de bergen neder valt of afdrijft, voornamelijk in den winter, als de vorst sterk moet zijn. Gedurende dat jaargetijde moeten de ijs-klisten zoo ophoopen, dat zij alle de baaien opvullen, hoe breed zij zijn mogen. Dit is een feit, waaraan niet te twifelen valt, alzoo wij het zoo in den

zomer gezien hebben. Deeze kliften hoopen dus op bij het aanhoudend vallen van sneeuw en door hergeen van de bergen drijft, tot dat zij hunne eigen zwaarte niet langer kunnen draagen, en dan breeken 'er groote stukken af, die wij ijs-eilanden noemen. Die, welke eene platte effen oppervlakte hebben, moeten koomen van het ijs, dat in de baalen gevrozen is, en voor vlakke valleien; de andere, die eene puntige oneffen oppervlakte hebben, moeten aan, of onder de zijde van eene kust, uit puntige rotsen en steilten, of diergelijke oneffen oppervlakte bestaande, gevormd zijn; want wij kunnen niet onderstellen dat sneeuw alleen, zoo als zij valt, op eene vlakke oppervlakte, gelijk de zee, zulk eene verscheidenheid van hooge bergen en pieken, als wij op veele van de ijs-eilanden zagen, kan vormen. Het is zeekerlijk redenlijker te gelooven dat zij gevormd worden aan eene kust, welker oppervlakte enigzints aan de hunne gelijk is. Ik heb opgemerkt dat alle de ijs-eilanden van enige uitgestrektheid, en voor zij aan stukken beginnen te breeken, eindigen in loodregte kliften van helder ijs of bevrozen sneeuw, altijd aan eene of meer zijden, maar meest geheel in de rondte. Veele, en wel die de grootste waren, die eene bergachtige en met spitse bezette oppervlakte hadden, toonden eene loodregte klif of zijde, van den top van den hoogsten piek tot aan deszelfs grond-
stuk,

hoopen dus
 uw en door
 zij hunne ei-
 len, en dan
 bij-ijls-eilan-
 de effen op
 van het ijs,
 vlakke va-
 oneffen op-
 der de zijde
 steikten, of
 ande, ge-
 onderstellen
 eene vlak-
 eene ver-
 en, als wij
 n vormen
 en dat zij
 ter opper-
 . Ik heb
 enige uit-
 ginnen te
 van helder
 of meer
 Veele,
 bergach-
 hadden,
 van den
 s grond-
 stuk,

stuk. Dit was voor mij een overtuigend bewijs dat deeze, zoo wel als de platte eilanden, van zelfstandigheden aan hun gelijk, dat is van enige groote ijs-klompen moesten afgebrooken wezen.

Als ik de groote hoeveelheid ijs, die wij za-
 gen, in aanmerking neem, en de nabijheid aan
 de pool van de plaatsen daar het gevormd wordt,
 en daar de graad van lengte zeer klein zijn, ben
 ik daardoor geneigd te gelooven dat deeze ijs-
 kliften op sommige plaatsen een goed eind in de
 zee uitsteeken, voornamelijk op die plaatsen, die
 tegens het geweld der winden beschut zijn. Men
 kan zelfs twijfelen of de wind op zeer hooge
 breedten wel immer hevig waale, En dat de zee
 over en over bevrozen kan, of de sneeuw, die
 'er in valt, dat op hetzelfde uitkoomt, hiervan
 hebben wij voorbeelden in het noorder halfond.
 De Oost-zee, de Golf van St. Laurens, de
 Straat van Belle Isle en veele andere even wijde
 zeeën vriezen dikwijls in den winter over en over
 toe. Dit is ook geenzints te verwonderen; want
 wij vonden de koude aan de oppervlakte van de
 zee, zelfs in den zomer, twee graaden beneden
 het vries-punt; bij gevolg belette de niets de be-
 vriezing dan de zouten, die zij bevat, en de roe-
 ring van derzelver oppervlakte: zoo dikwijls dee-
 ze laatste in den winter ophoudt, als de vorst be-
 gonnen is, en 'er sneeuw valt, zal zij, naar
 maate zij valt, op de oppervlakte bevrozen, en
 in

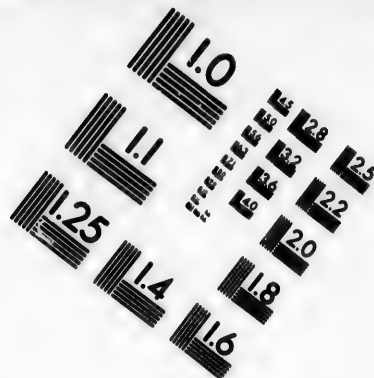
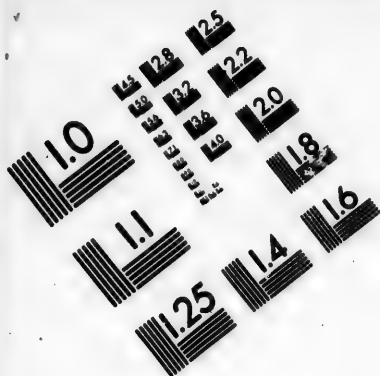
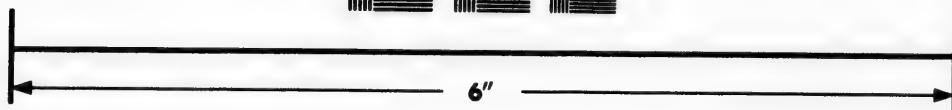
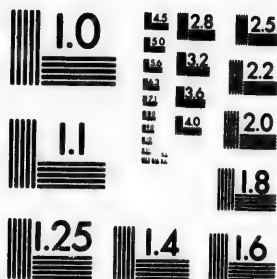

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic Sciences Corporation

**23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503**

0
14 128
15 130
16 132
17 134
18 136
19 138
20 140
21 142
22 144
23 146
24 148
25 150
26 152
27 154
28 156
29 158
30 160
31 162
32 164
33 166
34 168
35 170
36 172
37 174
38 176
39 178
40 180
41 182
42 184
43 186
44 188
45 190
46 192
47 194
48 196
49 198
50 200
51 202
52 204
53 206
54 208
55 210
56 212
57 214
58 216
59 218
60 220
61 222
62 224
63 226
64 228
65 230
66 232
67 234
68 236
69 238
70 240
71 242
72 244
73 246
74 248
75 250
76 252
77 254
78 256
79 258
80 260
81 262
82 264
83 266
84 268
85 270
86 272
87 274
88 276
89 278
90 280
91 282
92 284
93 286
94 288
95 290
96 292
97 294
98 296
99 298
100 300

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

in enige weinige dagen, of misschien in eenen enkelen nacht eene laag ijs vormen, die niet gemakkelijk zal opbreken. Dus zal 'er een grondslag gelegd zijn, waarop het, door het vallen van sneeuw, tot alle dikten kan ophoopen, zonder dat het in het geheel noodzaaklijk zij dat het zee-water bevrieze. Het kan op deeze wijze zijn dat deeze groote laage ijs-velden, die wij in de lente vinden, gevormd worden, en die, opgebrooken zijnde, door de stroomen noordwaarts gevoerd worden; want, volgens alle waarneemingen, die ik in staat geweest ben te doen, loopen de stroomen overal op de hooge breedten, naar het Noorden of naar het N. O. of N. W.; maar wij hebben zeer zelden bevonden dat zij sterk waren.

Zoo dit onvolkoomen verslag van de formeezing van deeze buitengemeene drijvende ijs-eilanden, dat geheel naar mijne eigen waarneemingen geschreven is, niet enige nuttige wenken aan eene bekwaamer pen geeft; zal het egter enig denkbeeld mededeelen van de landen, daar zij gevormd worden; landen, door de natuur tot eene eeuwige koude gedoemd, gedoemd om nimmer de warmte der zonne-stralen te gevoelen, en welker afgrijslijk en woest voorkoomen ik met geene woorden kan uitdrukken. Zoodanig zijn de landen, die wij ontdekt hebben; wat kunnen wij dan verwagten dat die zijn, die nog verder zuidwaarts liggen? Want wij mogen met reden onderstellen dat

dat wij de beste gezien hebben, als meest noordwaarts liggende. Zoo iemand kloekmoedigheid en standvastigheid genoeg heeft om deze zaak op te helderen, door verder te gaan dan ik geweest ben, zal ik hem de eer van de ontdekking niet benijden; maar ik durf ronduit zeggen dat de wereld 'er geen voordeel uit zal trekken.

Ik had nu enige gedachten om nog eens de plaats te bezoeken daar de Fransche ontdekking gezegd wordt te liggen. Maar in aanmerking neemende dat, zoo zij indedaad deze ontdekking gedaan hadden, 'er zoo volkoomen aan het doel beantwoord was als of ik 'die zelf gedaan hadde. Wij weten dat het slechts een eiland kan zijn, en, als wij mogen oordeelen naar den graad van koude, die wij op die breedte ondervonden, kan het niet vrugtbaar zijn. Dit zou mij daarenboven twee maanden langer in zee gehouden hebben, en op eene stormachtige breedte, terwijl wij niet in staat waren daar tegens te kampen. Onze zeilen en ons wand waren zoo afgesleten, dat 'er elk uur iets brak, en wij hadden niets meer overig om het te herstellen of te vervangen. Ons proviand was bedorven en gaf dus weinig voedsel, en wij waren langen tijd zonder enige ververschingen geweest. Mijn volk was, wel is waar, nog gezond, en zou vrolijk en gewillig overal gegaan hebben daar ik goed vond het te brengen; maar ik vreesde dat de scheurbuik hen zoude aantasten,

op eenen tijd dat wij niets meer hadden om dien te verdrijven. Ik moet verder zeggen dat het wreed van mij geweest zoude zijn de vermoedenissen en ongemakken, aan welke het volk onophoudlijk was blootgesteld, langer te doen duuren dan volstrekt noodzaaklijk was. Deszelfs gedrag, gedurende den gantschen togt, verdiende alle toegeevendheid, die ik in mijne macht had hun te verleen. Door het gedrag der officieren aangemoedigd, toonden zij zig in staat om alle moeielijkheden en gevaren, die hun ontmoetden, te boven te komen, en beschouwden die nimmer als verzwaaard door onze scheiding van onzen reisgezel *de Avontuur*.

Alle deeze overweegingen noopten mij mijn ontwerp, van naar de Fransche ontdekkingen te zoeken, ter zijde te zetten en naar de *Kaap de Goede Hoop* te stevenen, met voorneemen egter van naar de eilanden van *Denia* en *Marseveen* te zien, die, op Doctor HALLEYS kaart van de afwijking, op 41½° Zuider Breedte en op omtrent 4° Wester Lengte ten Oosten van den meridiaan van de *Kaap de Goede Hoop* geplaatst worden. Met dit inzicht stuurde ik N. O. met eene sterke zeile uit het N. W. en dik weder, en den vijf en twintigsten, op den middag, zagen wij het laatst ijs-eiland, zijnde toen op 52° 53' Zuider Breedte en op 16° 31' Ooster Lengte.

Den eersten Maart, den wind verflappende en
naar

om dien te
t het wreed
eisenissen en
oudlijk was
an volstrekt
geduurende
oegeevend-
e verleenen.
gemoedigd,
ijkheden en
ven te koo-
verzwaard
el de *Avon-*

mij mijn
kkingen te
e *Kaap de*
men egter
erfveen te
rt van de
p omtrent
meridiaan
t worden.
ene sterke
n den vijf
n wij het
2' Zuider

pende en
naar

naar het Zuiden draaiende, stuurden wij West, om verder van de koers van *NOUVE* te geraaken; die maar enige graaden ten Oosten van ons was, zijnde op deezen tijd op $45^{\circ} 44'$ Zuider Breedte en op $33^{\circ} 26'$ Ooster Lengte, daar wij de afwijking van het kompas $23^{\circ} 26'$ West bevonden. Het is enigzints aanmerklijk dat het weder, geduurende den tijd dat wij noordlijke winden hadden, die verscheiden dagen regelmantig aanhielden, als toos dik en betrokken was, doeh zoo dra de wind ten Zuiden van het Westen kwam, helderde het op en was fraai en aangenaam. De barometer begon, verscheiden dagen voor deeze verandering voorviel, te rijzen, doeh of zulks daardoor veroorzaakt wierde, dan wel doordien wij meer noordwaarts kwamen, kunnen wij niet bepaalen.

De wind bleef niet lang in het Zuiden voor hij door het N. O. naar het N. W. liep, fris en bij vlaagen waiende, als te vooren van regen en dik mistig weder verzeld. Wij hadden, in den agtermiddag van den derden, enige tusschenpoozen van helder weder, wanneer wij de afwijking $22^{\circ} 26'$ West bevonden, terwijl wij op deezen tijd op $45^{\circ} 8'$ Zuider Breedte en op $30^{\circ} 50'$ Ooster Lengte waren. De volgende nacht was zeer stormachtig; de wind woei uit het Z. W. en met zeer hevige rukwinden. Bij korte tusschenpoozen tusschen de vlaagen verzwakte de wind bijna tot eene kalmte, en dan verhefte hij weder met zulk eene

woede, dat noch onze zeilen, noch ons wand het konden wederstaan, terwijl verscheiden van onze zeilen scheurden en wij een midden stag-zeil geheel verloren. Des anderendaags 's morgens gong de wind leggen, en wij herstelden de schade, die wij gekregen hadden, zoo goed wij konden.

Den agtsten, op $41^{\circ} 30'$ Zuider Breedte en op $26^{\circ} 51'$ Ooster Lengte zijnde, rees de kwik in den thermometer tot een en zestig graaden, en wij vonden het nodig lighter klederen aantetrekken. Naardien de wind onveranderlijk tuschen N. W. en W. bleef staan, deden wij ons uiterste best om westwaarts te koomen, door te wenden zoo dra hij maar enigzints in ons voordeel draaide; doch alzoo wij eene hooge zee tegens hadden, waren onze gangen wat onvoordeelig. Wij zagen dagelijks albatrossen, onweersvogelen en andere zee-vogelen; maar geen het minst teken van land.

Op den elfden, op $40^{\circ} 40'$ Zuider Breedte en op $23^{\circ} 47'$ Ooster Lengte, was de afwijking van het kompas $20^{\circ} 48'$ West. Omtrent den middag van denzelfden dag liep de wind eensklaps van N. W. tot Z. W., en deed de kwik in den thermometer even plotsling van twee en zestig tot twee en vijftig graaden vallen; zoodanig was de verschillende staat van de lucht tuschen eenen noordlijken en zuidlijken wind. Den volgenden dag,

ons wand
heiden van
en flag-zeil
's morgens
en de scha-
d wij kon-

edte en op
wik in den
n, en wij
ntetrekken.
hen N. W.
terste best
enden zoo
el draaide;
s hadden,
Wij zagen
en andere
eken van

reedte en
jking van
n middag
klaps van
den ther-
estig tot
was de
en eenen
olgenden
dag,

dag, verscheiden uren stilte hebbende, zetteden wij eene sloep uit en schooten enige albatrossen en onweersvogelen, die ons thans zeer aangenaam waren. Wij waren nu omtrent op de hoogte daar de eilanden, die wij zогten, gezegd worden te liggen; wij zagen egter niets dat ons de geringste hoop konde geeven van dezelve te zullen vinden.

De stilte hield aan tot den volgenden morgen ten vijf uren, wanneer zij gevolgd wierd van een koeltjen uit het W. ten Z., met welk wij N. N. W. stevenden, en, op den middag, namen wij hoogte op $38^{\circ} 51'$ Zuider Breedte. Dit was meer dan dertig Engelsche mijlen meer noordwaarts dan ons log ons opgaf, en het uurwerk roonde dat wij ook oostwaarts gedreven waren. Zoo deeze verschillen niet voortkwamen van eenen sterken stroom, weet ik 'er geene reden van te geeven. Men heeft zeer sterke stroomen gevonden op de Afrikaansche kust tusschen *Madagaskar* en de *Kaap de Goede Hoop*; maar nooit heb ik gehoord dat zij zig zoo verre van land uitstrekken; ook is het niet waarschijnlijk. Ik onderstel eerder dat deeze stroom niets gemeens heeft met die aan de kust, en dat wij in den eenen of anderen stroom gekoomen waren, die noch voortduurende, noch regelmatig is. Doch deeze zijn omstandigheden, die veel tijds tot onderzoek verelschen, en die dus aan de nijverheid van toe-

koomende zee-vaarers moeten worden overgelaten.

Wij waren thans twee graaden ten Noorden van de parallel, in welke de eilanden van *Denia* en *Marsveen* gezegd worden te liggen. Wij hadden niets gezien, dat ons konde aanmoedigen om naar dezelve te blijven zoeken, en het zoude nog enigen tijd vereischt hebben om die te vinden of te bewijzen dat zij niet bestaan. Ieder was onverduldig om de haven te bereiken en om goede redenen; want wij hadden zedert langen tijd niets gehad dan oude zouten kost, voor welke alle, die aan boord waren, de smaak verloren hadden. Deeze redenen noopten mij den algemeenen wensch intevolgen en naar de *Kaap de Goede Hoop* te stuurén, terwijl wij nu op 38° 38' Zuider Breedte en op 23° 37' Ooster Lengte waren.

Den volgenden dag was de Breedte, die wij op den middag waarnamen, slechts zeventien Engelsche mijlen ten Noorden van die, welke door het logboek werd aangewezen, zoo dat wij uit den sterksten stroom waren geraakt, of hij opgehouden was.

Den vijftienden, op den middag, toonden de waargenoomen Breedte en het uurwerk dat wij eenen sterken stroom gehad hadden, zuid-westwaarts loopende, en dus in eene tegenstrijdige strekking als die, welken wij enige van de voorgedagen hadden waargenoomen, gelijk gezegd is.

Den

den overge-

Noorden van
in *Denia* en

Wij had-
roedigen om
et zoude nog
te vinden
eder was on-
n om goede
en tijd niets
ke alle, die
en hadden,
algemeen
p de Goede
38' Zuider
varen.

te, die wij
zeventien
lie, welke
zoo dat wij
of hij op-

onden de
rk dat wij
zuid-west-
strijdige
de voorige
zegd is.

Den

Den zestienden zagen wij, met het aanlichten van den dageraat, twee zeilen in het N. W., westwaarts koers houdende, en waarvan de eene de Hollandsche vlag liet waaien. Ten tien uren wendden wij en stuurden ook West, zijnde toen op 35° 9' Zuider Breedte en op 22° 38' Ooster Lengte.

Nu eischte ik, volgens mijnen lastbrief, den officieren en onder-officiere de log-boeken en dag-verhaalen, die zij gehouden hadden, af, die mij dan ook overgeleverd, en verzegeld wierden, om door de Admiraliteit nagezien te worden. Ik belastte hun en al het volk ook niet bekend te maaken waar wij geweest waren, tot zij daartoe van de Admiraliteit verlof bekoomen hadden. In den agtermiddag liep de wind West en groeide aan tot eene sterke koelte, die egter van korten duur was; want daags daaraan gong hij liggen, en, op den middag, liep de wind Z. O. Nu waren wij op 34° 49' Zuider Breedte en op 22° Ooster Lengte, en vonden, toen wij peilden, zes en vijftig vademen water. In den avond zagen wij het land in het O. N. O. omtrent zes mijlen van ons, en in den voornacht was 'er een groot vuur of licht op hetzelfde.

Den agttienden, met het aanbreeken van den dag, zagen wij het land weder in het N. N. W., zes of zeven mijlen van ons, en onze diepte was agt en veertig yademen. Ten negen uren, wei-

nig of geen' wind hebbende, zetteden wij eene sloep uit en zonden die aan boord van een van de twee bovengemelde schepen, die wel twee mijlen van ons af waren; maar wij waren te onverduldig om nieuws te weten om op deezen afstand te zien. Kort daarop kwam 'er een koeltjen uit het Westen op, met welk wij zuidwaarts stevenden, en kort daarop kreegen wij nog drie zeilen te loefwaart in het gezigt, een van welke de Engelsche vlag liet waaien.

Ten een uur, na den middag, kwam de sloep terug van het schip *de Bovenkerker-Polder*, kapitein CORNELIS BOSCH, een Oost-Indisch schip, dat van Bengalen kwam. Kapitein BOSCH bood ons zeer beleefdlijk suiker, arak en alles wat hij konde misfen, aan. Ons volk vernam van enige Engelsche matroozen, aan boord van dat schip, dat *de Avontuur*, twaalf maanden geleden, aan de *Kaap de Goede Hoop* was aangekomen, en dat het volk van eene van haare sloepen door de Nieuw-Zeelanders vermoord en opgegeeten was, zoo dat het geval, waarvan wij in *Koningin Charlotta Kanaal* gehoord hadden, nu geen raadzel meer was.

Wij hadden ligte zugtjens of bijna stilte tot den volgenden morgen ten tien uren, wanneer 'er een koeltjen uit het Westen oprees, en het Engelsch schip, dat te loefwaart van ons was, op ons afkwam. Het was de *Echte Brit*, kapitein BROAD-

LY, koomende uit China. Alzoo hij niet voornemens was de kaap aanteden, gaf ik hem eenen brief aan den Secretaris van de Admiraliteit mede.

Het bericht, dat wij omtrent *de Avontuur* gehoord hadden, werd ons nu door dit schip bevestigd. Wij kreegen ook van hetzelfde een pak oude nieuws-papieren, die nieuw voor ons waren, en ons enige tijdkorting verschaften; maar deeze waren nog de minste gunsten, die wij van kapitein BROADLY optvongen. Met eene edelmoedigheid, den bevelhebberen van de schepen der Oost-Indische Maatschappij bijzonder eigen, zond hij ons versche levensmiddelen, thee, en andere dingen, die ons zeer aangenaam waren, en van mij deeze openlijke dankbetuiging verdienen. In den agtermiddag scheidden wij van malakanderen. De *Echte Brit* koos de ruimte, en wij naderden het land, hebbende eene zeer frisse koelte uit het Westen, die ons voor-top-zell zoodanig scheurde, dat wij genoodzaakt waren een ander aantestaan. Ten zes uren wendden wij op vier of vijf Engelsche mijlen van wal, en, naar onze gissing, omtrent vijf of zes mijlen van *Kaap Aguilas*. Wij hielden af tot middernacht, wanneer de wind naar het Zuiden omliep en wij wendden, en langs de kust westwaarts stevenden. De wind draaide meer en meer in ons voordeel, en bleef eindelijk in het O. Z. O. staan, waaiende, gedurende enige uren, een volslagen orkaan.

218 [Maart 1775] REIZE RONDOM

Zoo dra de storm wat begon te verslappen, maakten wij zail, en loefden naar land. Den volgenden dag, op den middag, lag de *Tafelberg* over de *Kaap-Stad* negen of tien mijlen N. O. van ons. Door gebruik te maaken van deez strekking en afstand, om de lengte, door het uurwerk aangewezen, op de *Kaap-Stad* over te brengen, bevonden wij dat het niet meer mis wees dan agtien minuten lengte te verre oostwaarts. En inderdaad, het verschil, dat wij tuschen hetzelfde en de waarneemingen op de maan gevonden hadden, zedert wij *Nieuw-Zesland* verlaaten hadden, was zelden meer geweest dan eenen halven graad, en altoos naar denzelfden kant.

Den volgenden morgen, zijnde bij ons woensdag den twee en twintigsten, maar bij het volk alhier dingsdag den een en twintigsten, kwamen wij in de *Tafel-Baai* ten anker, daar wij verscheiden Nederlandsche schepen, enige Fransche, en de *Ceres*, kapitein NEWTE, een Engelsch Oost-Indisch schip, koomende van China en regstreeks naar Engeland bestemd, vonden liggen, mer welk laatste ik een afschrift van mijn dag-register, enige kaarten en andere tekeningen aan de Admiraliteit afzond.

Voor wij nog tedeeg ten anker lagen, zond ik eenen officier aan den Gouverneur, om hem van onze aankomst te verwittigen en de nodige scheeps-behoefsten en ververschingen te verzoeken.

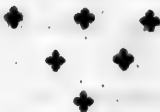
te verflappen,
and. Den vol-
de *Tafelberg*
mijlen N. O.
aken van dee-
gte, door het
Stad over te
neer mis wees
e oostwaarts.
tusfchen het-
aan gevonden
d verlaaten
n eenen hal-
kant.

ons woens-
bij het volk
n, kwamen
ar wij ver-
Fransche,
Engelsch
China en
onden lig-
van mijn
tekenin-

zond ik
hem van
nodige
verzoe-
ken,

ken, die mij gereedlijk toegestaan wierden. Zoo dra de officier terug kwam, groeteden wij de bezetting met dertien schooten, die onmiddellijk met een gelijk getal beantwoord wierden.

Ik vernam nu dat *de Avontuur* op haare terugreis deeze plaats had aangedaan, en ik vond eenen brief van kapitein FURNEAUX, waarin hij mij het verlies van zijne floep en van tien van zijne beste manschap in *Koningin Charlotta Kanaal* bekend maakte. De kapitein stelde mij naderhand, bij mijne aankomst in Engeland, een volledig verhaal van zijne reize en verrigtingen, zedert onze tweede en laatste scheiding, ter hand, welk ik in het volgend Hoofdstuk den lezer zal mededeelen.

AGTSTE HOOFDSTUK.

*Verhaal van Kapitein FURNEAUX van zijne
 koers met de Avontuur, zedert zijne schei-
 ding van de Resolutie tot zijne aankomst in
 Engeland. Verslag van den Luitenant BUR-
 NEY, van het vermoorden van het volk van
 de sloep door de Nieuw-Zeelanders, in Ko-
 ningin Charlotta Kanaal.*

Na eenen vaart van veertien dagen, van het ei-
 land *Amsterdam*, kreegen wij de kust van *Nieuw-
 Zeeland* bij de *Tafel-Kaap* in het gezigt, en
 stevenden langs de kust, tot wij tot *Kaap Keer-
 weër* kwamen. De wind begon toen sterk uit het
 Westen te waaien, met hevige rukwinden en re-
 gen, die veele van onze zeilen scheurden, en ons
 drie dagen van de kust joegen, in welken tijd wij
 van *de Resolutie* scheidden, die wij zedert niet
 weder gezien hebben.

Den vierden November naderden wij wederom
 het land bij *Kaap Palliser*, en wierden door een
 aantal inboorlingen in hunne kanos bezogt, wel-
 ke eene groote hoeveelheid kreeften mede brag-
 ten, die wij voor Otahitisch doek en spijkers van
 hun kogten. Den volgenden dag woei het sterk
 uit het W. N. W., dat ons weder van de kust
 dreef

x van zijne
 zijne schei-
 aankomst in
 enant BUR-
 het volk van
 rs, in Ko-

van het ei-
 van Nieuw-
 gezigt, en
 Kaap Keer-
 terk uit het
 nden en re-
 en, en ons
 en tijd wij
 zedert niet

wederom
 door een
 ogt, wel-
 de brag-
 jkers van
 het sterk
 de kust
 dreef

dreef en ons noodzaakte twee dagen bij te leggen, gedurende welken tijd het eene aanhoudende vlaag woei, met zwaare sneeuw met regen verzeld. Ons dek was zeer lek, onze bedden en beddengoed nat, en verscheiden van ons volk klaagden van verkouwdheden, zoo dat wij begonnen te wanhoopen immer in *Koningin Charlotta Kanaal* te zullen geraaken, of de *Resolutie* te zullen wervinden.

Den zesden, ten Noorden van de kaap zijnde en den wind Z. W. hebbende, die sterk woei, zeilden wij ruimschoots, om in de eene of andere baai te koomen, om water en hout inteneemen, aan welke beiden artikelen wij gebrek hadden, zijnde reeds enige dagen lang op een rantsoen van een vierde pint water geweest, terwijl wij niet dat klein rantsoen niet verder dan zes of zeven dagen konden koomen. Wij ankerden den negenden in *Tolaga-Baai* op $38^{\circ} 21'$ Zuider Breedte en op $178^{\circ} 37'$ Ooster Lengte. Men ligt 'er goed als de wind westlijk is, en men peilt 'er eene regelmaatige diepte van elf tot vijf vademen, met dikken modder-grond dwarsch over de baai, omtrent twee Engelsche mijlen. Zij ligt open van N. N. O. tot O. Z. O.; ik moet aanmerken dat de oostlijke winden op deeze kust zelden sterk waaien, maar als zij zulks doen, werpen zij 'er eene zwaare zee op, zoo dat, zoo 'er niet een groote inham ware en eene groote rivier, die zig in

in den bodem van de baai ontlast, een schip het hier niet zoude kunnen houden. Hout en water kan men 'er met gemak krijgen, uitgezonderd als het sterk uit het Oosten waait. De inboorlingen alhier zijn dezelfde als die in *Koningin Charlotta Kanaal*, maar talrijker en scheenen gezeten te zijn, hebbende regelmatige velden van zoete aardappelen en andere zeer goede wortelen; zij hebben ook overvloed van visch en kreeften, die wij zeer goedkoop voor spijkers, glazen koraalen en andere beuzelingen van hun kogten. In eene van hunne kanos zagen wij het hoofd eener vrouw in statie liggen, met vederen en andere versierzelen opgeschikt. Het zag 'er uit als of het leefde, maar, bij nader onderzoek, bevonden wij dat het droog was, zijnde met deszelfs volkoomen trekken bewaard, en als eene gedagtenis van eene overledene nabestaande in wezen gehouden.

Omtrent tien vaten water en enig hout ingenoomen hebbende, zeilden wij den twaalfden naar *Koningin Charlotta Kanaal*. Naauwlijks waren wij de baai uit of het begon sterk te waaien, regt op den wal aan, zoo dat wij noeh over den eenen, noch over den anderen boeg van den wal konden zeilen; dit noodzaakte ons het weder voor den wind naar de baai te wenden, daar wij den volgenden morgen ten anker kwamen, en eene zeer harde wind-vlaag uit het O. ten Z. uitsonden, die

een ſchip het
hout en water
gezonderd als
inboorlingen
in Charlotta
en gezeten te
en van zoete
wortelen; zij
kreeften, die
glazen koraa-
kogten. In
t hoofd eener
en en andere
er uit als of
zoek, bevon-
met deszelfs
eene gedag-
de in wezen

hout inge-
aalfden naar
vlijks waren
aaien, regt
den eenen,
wal konden
voor den
ij den vol-
a eene zeer
uitſtonden,
die

die eene zwaare zee inwierp. Nu begonnen wij te vreezen dat wij *de Resolutie* nooit zouden weder vinden, naardien wij reden hadden om te denken dat zij in *Koningin Charlotta Kanaal* en gereed was om in zee te loopen. Wij bevonden weldra dat het zeer moeielijk was water in te nemen, omdat de golf zoo ſterk in de baai ſloeg; eindelijk waren wij egter in ſtaat om aan land te koomen en hout en water in te nemen.

Terwijl wij hier waren, herſtelden wij ons wand, dat zeer beſchadigd was door den aanhoudenden harden wind, dien wij gehad hadden zedert wij op de kust gekoomen waren. Wij haalden de boomen in, en het ſchip zoo ligt als mogelijk gemaakt hebbende, gongen wij den zestienden weder onder zeil. Wij kreegen verſcheiden wind-vlaagen aan den mond van de Straat, en wierden dan voorwaarts dan agterwaarts geſlingerd tot den dertigſten, wanneer wij het geluk hadden eenen gunſtigen wind te krijgen, met welken wij ons voordeel deden, tot dat wij eindelijk behouden in de verlangde haven kwamen. Wij zagen niets van *de Resolutie* en begonnen aan haar behoud te twiſfelen; maar aan wal gaande, vonden wij de plaats daar haare tenten geſtaan hadden, en lazen op eenen ouden ſtomp van eenen boom in den tuin de woorden geſneden: *Zoek hier onder.* Wij gongen aldaar aan het graaven, en vonden eene fleſch gekurkt en verzegeeld, waar-

waarin een brief was van kapitein COOK, meldende zijne aankomst op den derden deezer en zijn vertrek op den vier en twintigsten, en dat hij voorneemens was enige dagen aan den mond van de Straat te besteeden om naar ons te zoeken.

Wij begonnen aanstonds het schip gereed te maaken om zoo spoedig mogelijk zee te kiezen; wij zetteden onze tenten op, zonden den kuiper aan land, om de water-vaten te kuipen en het hol te ontladden, om bij het biscuit te koomen, dat in vaten was; doch dezelve openende, vonden wij eene groote hoeveelheid geheel bedorven, en het grootste gedeelte zoo beschadigd, dat wij genoodzaakt waren onzen koperen oven aan land op te zetten, om het oyer te bakken, dat ons ongetwijfeld eenen aanmerklijken tijd ophield. Terwijl wij hier lagen, kwamen de inboorlingen bij ons aan boord gelijk te vooren, en voorzagen ons van visch en dingen van hun eigen werk, die wij voor spijkers en andere beuzelingen van hun kotten, terwijl zij zeer vriendlijk scheenen, schoon zij twee maalen in het midden van den nacht aan de tenten kwamen om te steelen, doch zij wierden ontdekt voor zij iets konden magtig worden.

Den zeventienden December, alles op het schip hersteld, ons water en hout ingenoomen, en alles gereed gemaakt hebbende om in zee te loopen, zonden wij onzen grooten kotter met den Heer ROWE, eenen zee-kadet, en het volk van de

COOK, mel-
 en deezer en
 n, en dat hij
 en mond van
 zoeken.
 p gereed te
 ee te kiezen;
 den kuiper
 n en het hol
 oomen, dat
 de, vonden
 edorven, en
 dat wij ge-
 an land op-
 ons onge-
 ield. Ter-
 orlingen bij
 orzagen ons
 rk, die wij
 n hun kog-
 n, schoon
 nacht aan
 n zij wier-
 worden.
 p het schip
 en, en al-
 ee te loo-
 r met den
 t volk van
 de

de sloep, om voor het scheeps-volk wilde groen-
 ten te zoeken, met bevel om dienzelfden avond
 terug te koomen, alzoo ik voorneemens was des
 anderendaags 's morgens onder zeil te gaan. Doch
 de sloep dien avond niet terug koomende, noch
 den volgenden morgen, maakte zulks mij zeer on-
 gerust over haar; ik zettede dan de groote sloep
 uit, en zond haar met den tweeden luitenant, den
 Heer BURNÉY, en met het volk van de sloep en
 tien soldaaten bemand, uit om haar te gaan zoeken.
 Mijne bevelen aan den Heer BURNÉY waren dat
 hij eerst tedeeg in de *Oost-Baai* zoude zien, en
 dan naar de *Gras-Bogt*, de plaats, werwaarts de
 Heer ROWE gezonden was, zoude vaaren, en,
 zoo hij daar niets van de sloep vernam, het kanaal
 verder op zoude vaaren, en weder langs den Wes-
 ter-wal terug koomen. Alzoo de Heer ROWE
 een uur voor den afgesprooken tijd het schip ver-
 laaten had, en in grooten haast, geloofde ik vast
 dat hij, uit nieuwsgierigheid, de *Oost-Baai* in
 zoude gevaaren zijn, alzoo niemand van ons schip
 daar ooit geweest was, of dat de sloep een onge-
 luk zoude bejegend zijn, hetzij door aftedrijven
 door nalaatigheid van den sloep-wagter, hetzij
 dat zij op de klippen ware geslagen. Dit was ook
 de gedagte van bijna ieder een, en in die onder-
 stelling wierd de timmermans-maat in de groote
 sloep mede gezonden met enige bladen tin. Ik
 had geene de minste gedagten dat ons volk iets

kwaads van de inboorlingen bejegend ware, alzoo onze sloepen dikwijls hooger op, en slegter voorzien geweest waren. Hoe zeer ik mij bedroog bleek maar al te ras; want de Heer BURNET, denzelfden avond ten elf uren terug gekoomen zijnde, bragt mij bericht van een ijslijk voorval, dat ik niet beter kan beschrijven dan met zijne eigen woorden, die ik hier zal laten volgen.

„ Den agttienden verlieten wij het schip en,
 „ een ligt koeltjen in ons voordeel hebbende,
 „ voeren wij weldra het *Lang-Eiland* om, en
 „ binnen de *Lange Punt*. Ik keek in alle bog-
 „ ten aan lij, terwijl wij voort voeren, overal
 „ wel rond ziende met eenen kijker, dien ik tot
 „ dat einde had mede genoomen. Ten half een
 „ uur hielden wij stil aan een strand, aan de st-
 „ ker-hand als men de *Oost-Baai* opvaart, om
 „ wat eten te kooken, alzoo wij niet dan rauw
 „ vleesch mede genoomen hadden. Terwijl wij
 „ aan het kooken waren, zag ik eenen Indiaan
 „ aan de over-zijde langs het strand loopende
 „ naar het diepst van de baai. Ons vleesch ge-
 „ kookt hebbende, begaven wij ons in de sloep,
 „ staken af, en kwamen in korten tijd in het
 „ diepst van de baai, daar wij een Indiaansch ge-
 „ hucht vonden.

„ Toen wij naderden, kwamen enige der In-
 „ diaanen naar beneden op de klippen, en week-

„ ten

ware, alzoo
 negter voor-
 mij bedroog
 BURNEY,
 gekoomen
 ijslijk voor-
 ven dan met
 laten vol-

et fchip en,
 hebbende,
 ond om, en
 in alle bog-
 ren, overal
 dien ik tot
 en half een
 aan de fta-
 pvaart, om
 dan raauw
 Terwijl wij
 en Indiaan
 loopende
 leesfch ge-
 de floep,
 ijd in het
 anfeh ge-

e der In-
 en weak-
 „ ten

DE WAERELD. [Dec. 1773] 227

„ ten ons dat wij henen zouden gaan, maar zien-
 „ de dat wij daar niet aan voldeeden, verander-
 „ den zij van taal. Wij vonden hier zes groote
 „ kanos op strand gehaald, de meeste dubbele,
 „ en veel volk, fchoon niet zoo veel als men ver-
 „ wagt zoude hebben naar het getal der huizen
 „ en de grootte van de kanos. Het floep-volk
 „ bij de floep latende om die te bewaafen, ftep-
 „ te ik aan land met de foldaaten, beftaande uit
 „ den korporaal en vijf mannen, en doorzocht ver-
 „ fcheiden hunner huizen, maar vond niets, dat
 „ mij enigen agterdocht kōde geeven. Daar lie-
 „ pen drie of vier betreedē voet-paden de bos-
 „ fchen in, daar nog veele huizen ftonden; dan,
 „ alzoo het volk zig vriendlijk bleef gedragen,
 „ achtēde ik het onnodig verder te zoeken. We-
 „ der op het strand koomende, had een van de
 „ Indiaanen eenen bundel van *hepatos* of lange
 „ fpeeten gebragt, maar, toen hij zag dat ik hem
 „ zeer ernftig aankeek, legde hij die op den
 „ grond, en wandelde heen en weder, als of hij
 „ et verder geen acht op floeg. Naardien fom-
 „ mige van het volk bevreesd fcheenen, gaf ik
 „ eenen een fpijgeltjen en eenen anderen eenen
 „ fpijker. Van deeze plaats liep de baai, zoo
 „ na ik giften kon, eene goede Engelsche mijl
 „ N. N. W.; daar zij aan een lang zandig strand
 „ eindigde. Ik keek overal rond met den kijker,
 „ maar zag noch floep, noch kanos, noch teke-

„nen van inboorlingen. Ik hield mij dan te vrede
 „den met enige snaphaan-schooten te laten doen,
 „dat ik ook in alle de bogten, terwijl ik hier
 „naar toe was gevaaren, gedaan had.

„Nu hield ik het digt langs den oost-kant hen-
 „nen, en kwam aan een ander gehucht, daar de
 „Indiaanens ons aan land nodigden. Ik vroeg hen
 „naar de sloep, maar zij gaven voor 'er niets van
 „te weeten. Zij scheenen zeer vriendlijk en ver-
 „kogten ons enigen visch. Wij verlieten binnen
 „het uur deeze plaats; in eene kleine bogt, digt
 „bij de *Gras-Bogt*, zagen wij eene zeer groote
 „dubbele kano, die zoo eerst op strand was ge-
 „haald, met twee mannen en eenen hond. De
 „mannen, ons ziende, verlieten de kano en lie-
 „pen in de boschen. Dit gaf mij reden om te
 „vermoeden dat ik hier tijding van den kotter
 „zoude verneemen. Wij gongen aan land en
 „doorzogten de kano, waarin wij een van de
 „poorten van den kotter vonden, en enige schoe-
 „nen, een van welke herkend wierd voor de
 „schoen van den Heer WOODHOUSE, eenen
 „van onze zee-kadetten. Iemand van ons volk
 „bragt mij op dat zelfde tijdstip een stuk vleesch,
 „dat hij voor een stuk van het zoute vleesch van
 „het volk van den kotter aanzag. Hetzelve be-
 „ziende en ruikende, bevond ik dat het versch
 „was. De Heer FANNIN, de stuurman, die
 „bij mij was, dagt dat het honden-vleesch wa-

„ re,

„ re, en ik was van dezelfde gedagte, want ik
 „ twijfelde nog dat zij menschen-eeters waren,
 „ waarvan wij egter door de ijslijkste en onwe-
 „ derspreeklijkste bewijzen overtuigd wierden.

„ Daar lagen omtrent twintig manden op het
 „ strand, die toegebonden waren; wij sneeden
 „ dezelve open. Enige waren vol gebraden
 „ vleesch en andere vol varen-wortel, die hun
 „ voor brood dient. Verder zoekende, vonden
 „ wij nog meerdere schoenen, en eene hand, die
 „ wij onmiddelijk herkenden voor de hand van
 „ THOMAS HILL, een van ons volk van de bak,
 „ naardien zij met T. H. getekend was door mid-
 „ del van een Otahitisch priktuig. Ik gong met
 „ enige van het volk een eindjen het bosch in,
 „ maar zag niets meer. Weder naar het strand koo-
 „ mende, vonden wij eene ronde plek van omtrent
 „ vier voeten middellijn, met versche aarde be-
 „ dekt, daar iets begraven was. Geene spade bij
 „ ons hebbende, begonnen wij met eenen harts-
 „ vanger te graaven, en ondertuschen stootede ik
 „ de kano in het water, met voorneemen van die
 „ te vernielen, maar over den naasten berg eenen
 „ zwaaren rook ziende opgaan, deed ik al het
 „ volk in de sloep koomen, en maakte allen haast
 „ om 'er voor zonne-ondergang te wezen.

„ Voor de volgende baai, de *Gras-Bogt*.
 „ koomende, zagen wij vier kanos, eene enkele
 „ en drie dubbele, en zeer veel volk op het

„ strand, dat, op onze nadering, naar een berg-
 „ jen week, binnen een schips lengte van den
 „ water-kant, daar het tegens ons stond te spree-
 „ ken. Op den top van de hoogten, agter de
 „ bosfchen, was een groot vuur, van waar den
 „ geheelen weg langs, den berg af, een gedrang
 „ was gelijk eene kermis. Toen wij de hogt in-
 „ voeren, liet ik een musket affchieten op eene
 „ van de kanos, alzoo ik vermoeden had dat zij
 „ vol volk ware, dat op den bodem van dezelve
 „ neder lag, want zij waren alle driftig, maar
 „ daar was niemand in. De Wilden op het heu-
 „ veltjen bleeven ons nog toeroepen, en ons te-
 „ kenen doen dat wij aan land zouden koomen.
 „ Zoo dra wij egter dicht bij gekoomen waren,
 „ vuurden wij alle. De eerste afvuuring scheen
 „ hen niet veel aan te doen, maar, bij de twee-
 „ de, begonnen zij zoo spoedig zij konden weg
 „ te klauteren, sommige huilende. Wij blee-
 „ ven vuuren zoo lang wij maar eene scheme-
 „ ring van eenen van hun door de struiken za-
 „ gen. Onder de Indiaanen waren twee zeer
 „ kloeke mannen, die geen schijn deden van te
 „ wijken, voor zij zig door de hunne verlaaten
 „ zagen, en toen stapten zij met veel bedaardheid
 „ langzaam weg, terwijl hunne fierheid hen niet
 „ toeliet te loopen. Een hunner egter viel ne-
 „ der en bleef liggen, of kroop weg op handen
 „ en voeten. De ander geraakte vrij zonder dat
 „ hij

„ hij scheen geraakt te zijn. Toen landde ik met
 „ de zee-soldaaten, en de Heer FANNIN bleef
 „ bij de sloep om die te bewaaren.

„ Op het strand lagen twee bosfen celerij, die
 „ geplukt was om den kotter te laaden. Daar
 „ stond eene gebrooken roei-spann regt op in
 „ den grond gestookten, aan welke de inboorlin-
 „ gen hunne kanos hadden vast gemaakt, een be-
 „ wijs dat de aanval hier geschied was. Toen
 „ zocht ik overal agter het strand, om te zien of de
 „ kotter ook daar ware. Wij vonden geene sloep,
 „ maar, in plaats van haar, zulk een schriklijk
 „ toneel van moord en barbaarschheid, dat ik 'er
 „ nooit dan met afgrijzen van kan spreken, of
 „ zelfs maar aan denken; want de hoofden, har-
 „ ten en longen van verscheiden van ons volk zag
 „ men op het strand verspreid liggen, en een wei-
 „ nig verder knaauwden de honden aan hunne in-
 „ gewanden.

„ Terwijl wij als verstomd op de plaats staan
 „ bleeven, riep de Heer FANNIN ons toe dat
 „ hij de Wilden in het bosch hoorde bijeenrek-
 „ ken, waarop ik weder naar de sloep keerde,
 „ en, die naast de kanoos haalende, vernielden
 „ wij drie van dezelve. Terwijl dit geschiedde,
 „ verdween het vuur op de kruin van den berg,
 „ en wij hoorden de Indiaanen in de boschen he-
 „ vig kijven, twistende, naar ik gis, of zij ons
 „ zouden aanvallen, en hunne kanos tragen te

„ redder dan niet. Het wierd nu donker, ik stap-
 „ te dan aan land, en keek nog eens agter het
 „ strand om te zien of de kotter in de struiken
 „ ware opgehaald; maar niets van denzelfen vin-
 „ dende, keerde ik terug en stak van land. Alle
 „ onze macht zou naauwliks genoegzaam geweest
 „ zijn om den berg optegaan, en dit met de helft
 „ te waagen (want de helft zou agter hebben
 „ moeten blijven om de sloep te bewaaren) zou
 „ de dwaasste roekeloosheid geweest zijn.

„ Toen wij aan het opperst gedeelte van het
 „ kanaal kwamen, zagen wij een zeer groot vuur
 „ omtrent drie of vier Engelsche mijlen hooger
 „ op, een volkoomen eirond vormende, hetwelk
 „ van den top van eenen berg tot bijna aan den
 „ water-kant afliep, zijnde het midden in de
 „ rondere gantsch door het vuur als door eene heg
 „ ingesloten. Ik raadpleegde den Heer FAN-
 „ NIN, en wij waren beiden van gedagten dat
 „ wij 'er geen ander voordeel uit konden verwag-
 „ ten dan de ellendige voldoening van nog eni-
 „ ge Wilden te dooden. Toen wij de *Gras-*
 „ *Bogt* verlieten, hadden wij eene algemeene
 „ losbranding gedaan naar de plaats, daar wij de
 „ Indiaanen hoorden praten, doch met het uit-
 „ en inklimmen van de sloepen waren onze ge-
 „ weeren nat geworden, en vier snaphaanen ket-
 „ sten. Dat nog slimmer was, het begon te re-
 „ genen, ons kruid en lood was meer dan de helft
 „ ver-

„ verbrúkt, en wij lieten op eene plaats zes
 „ groote kanos agter ons. Met zoo veele madro-
 „ len achte ik het niet der moeite waardig ver-
 „ der te gaan, daar niets te hoopen was dan
 „ wrak.

„ Tusschen twee ronde eilanden, ten Zuiden
 „ van *Oost-Basi*, koomende, meenden wij te-
 „ mand te hooren roepen; wij bleeven op onze
 „ riemen leggen en luisterden, maar hoorden 'er
 „ niet meer van; wij riepen verscheiden maalen,
 „ maar te vergeefs; de arme zielen waren ver-
 „ re genoeg buiten het bereik van onze stem,
 „ en, in waarheid, het geeft enigen troost te
 „ denken dat zij, naar alle waarschijnlijkheid, al-
 „ le op de plaats zullen gebleven zijn.”

Dus verre het bericht van den Heer BURNEY,
 en, om het verhaal van deeze droevige gebeurte-
 nis volledig te maaken, zal het niet onnodig zijn
 'er bij te voegen dat het volk in den kotter be-
 stond uit de Heeren ROWE en WOODHOUSE,
 FRANS MURPHEY, kwartier-meester, WILLEM
 FACEY, THOMAS HILL, MICHIEL BELL en
 EDUARD JONES, mannen van de bak, JAN CA-
 VENAUGH en THOMAS MILTON van de ag-
 ter-wagt, en JAKOB SEVILLY, des kapiteins
 knecht, in alle tien mannen, de meeste van onze
 beste matroozen, de kloekste en gezondste man-
 schappen van het geheele schip. Het volk van
 den Heer BURNEY bragt twee handen aan boord,

eene van den Heer ROWE, kenbaar aan een lidteken, de andere van THOMAS HILL, gelijk reeds gezegd is, en het hoofd van des kapiteins knegt. Deeze alle, met nog meer van hun overschot, wierden in eene hangmat genaaid en over boord geworpen, met ballast om dezelve te doen zinken. Van hunne wapenen en klederen werd niets weder gevonden, dan een gedeelte van een' langen broek, een rok en zes schoenen, waar onder geen een paar was.

Ik geloof niet dat dit een voorbedagt werk van deeze Wilden ware, want in den morgen, toen de Heer ROWE het schip verliet, ontmoetede hij twee kanos, die afkwamen, en den geheelen voormiddag in *Schips-Bogt* doorbragten. Mischien is het ontstaan uit enig geschil, dat op de plaats beslegt wierd, of mischien heeft de schoone gelegenheid hen in verzoeking gebragt, terwijl ons volk zoo onvoorzigtig was en zig al te veilig waande. Eene andere omstandigheid, welke de Nieuw-Zeelanders aanmoedigde, was dat zij wisten dat de snaphaanen niet onseilbaar waren, dat zij somtijds misten, en dat zij, afgeschoten zijnde, weder gelaaden moesten worden, eer men die weder konde gebruiken, welken tusschentijd zij tot hun voordeel zullen waargenoomen hebben. Na hunne overwinning was 'er, denk ik, eene algemeene zaamenkomst aan de oost-zijde van het kanaal. De Indiaanen van *Kormorans-Bogt*

aan een lid-
LL, gelijk
s kapiteins
hun over-
id en over
ve te doen
eren wierd
e van een'
waar on-

werk van
n, toen de
oetede hij
geheelen
en. Mis-
dat op de
de schoo-
t, terwijl
te veilig
welke de
at zij wis-
aren, dat
ten zijn-
eer men
fchentijd
en heb-
denk ik,
st-zijde
morans-
Bogt

Bogt waren 'er ook; dit zagen wij aan eenen haan, die in eene van de kanos was, en aan eene lange enkele kano, welke ons volk vier dagen te vooren in *Kormorans-Bogt* gezien had, daar het met den Heer ROWE in den kotter geweest was.

Wij wierden tot vier dagen na dit droevig voorval door tegenwinden in het kanaal opgehouden, gedurende welken tijd wij geenen der inboorlingen te zien kwamen. Het was zeer aanmerklijk dat ik verscheiden reizen met kapitein COOK dezelfde bogt opgevaaren was, en nooit het minste teken van enigen inboorling gezien had, behalven enige verlaaten gehuchten, die in verscheiden jaaren niet bewoond scheenen geweest te zijn, en eger oordeelde de Heer BURNEY, toen hij de bogt invoer, dat 'er niet minder dan vijftien honderd of twee duizend menschen konden wezen. Ik twijfel niet of zij zouden, zoo zij van zijne komst waren verwittigd geweest, hem aangevalen hebben. Om deeze reden achtte ik het onvoorzigtig weder eene sloep optezenden, alzoo wij overtuigd waren dat 'er geene de minste waarschijnlijkheid was dat nog iemand van ons volk in het leven ware.

Den drie en twintigsten ligteden wij het anker, gongen onder zeil, liepen het kanaal uit en stuurden oostwaarts om de Straat uit te koomen, dat ons denzelfden avond gelukte, maar wij wierden twee of drie dagen lang door tegenwinden opgehou-

houden voor wij van de kust konden geraaken. Toen stevenden wij Z. Z. O. tot wij op de Zuider Breedte van zes en vijftig graaden kwamen, zonder dat ons iets aanmerklijks bejegende, hebben de eene zwaare zee uit het Zuiden. De wind begon nu sterk uit het Z. W. te waaien en het weder zeer koud te worden, en, alzoo het schip laag en diep gelaaden was, brak de zee 'er aanhoudend over, dat ons altoos nat hield, en, door het sterk werken van het schip, waren weinige droog op hun bed of op het dek, geene beschutting hebbende om de zee van zig af te houden.

De vogelen waren de eenigste medgezellen, die wij in deezen wijden Oceaan hadden, uitgezonderd dat wij nu en dan eenen walvisch of bruinvisch zagen, en somtijds een of twee zeehonden en enige pinguins. Op 58° Zuider Breedte en 213° Ooster Lengte (of, volgens de rekening van COOK, 147° Wester Lengte) ontmoeteden wij enig ijs, en wij zagen dagelijks meer of minder, terwijl wij nu oostwaarts stuurden. Wij vonden eenen zeer sterken stroom oostwaarts loopende, want toen wij over *Kaap Hoorn* waren, op de Zuider Breedte van een en zestig graaden, was het schip, volgens onze rekening, agt graaden vooruit. Wij besteedden zeer weinig meer dan eene maand van *Kaap Palliser* in *Nieuw-Zeeland* tot *Kaap Hoorn*, dat honderd een en twintig graaden lengte is, en hadden aanhoudende west-

geraaken,
de Zuider
men, zon-
, hebben-
e wind be-
en het we-
het schip
ee 'er aan-
en, door
n weinige
e beschut-
houden.

zellen, die
uitgezom-
h of bruin-
zee-hon-
er Breedte
e rekening
moeteden
er of min-
Wij von-
ts loopen-
varen, op
den, was
t graaden
meer dan
uw-Zee-
en twin-
houdende
west-

westlijke winden van het Z. W. tot het N. W.
met eene hooge zee, die 'er op volgde.

Enige vaten met erweten en meel, die op de
koolen gestouwd waren, openende, vonden wij
dezelve zeer beschadigd en oneetbaar, waarom
wij het raadzaamst oordeelden naar de *Kaap de
Goede Hoop* te stevenen, maar eerst in de Lengte
en Breedte van *Besnijdenis-Kaap* te koomen.
Toen wij ten Oosten van *Kaap Hoorn* waren,
vonden wij dat de winden niet zoo sterk uit het
Westen woeien als gewoonlijk, maar meer uit
het Noorden kwamen, dat ons dik mistig weder
bragt, zoo dat wij verscheiden dagen agter elkan-
deren niet in staat waren eene enkele waarneeming
te doen, of iets van de zon te zien. Dit weder
duurde meer dan eene maand, zijnde wij toen on-
der eene groote menigte ijs-eilanden, dat ons
aanhoudend op den uitkijk hield, uit vrees van 'er
op te zullen vervallen, en, naardien wij nu alleen
waren, maakte ons dit nog te oplettender. Ons
volk begon nu te klaagen over verkouwdheden en
pijn in de leden, dat mij noodzaakte noordwaarts
te loeven tot de Zuider Breedte van vier en vijftig
graaden; maar wij bleeven nog hetzelfde weder
houden, schoon wij meermaalen gelegenheid be-
kwamen om hoogte te neemen.

In de bovengemelde Breedte gekoomen zijnde,
stuurde ik oostwaarts, om, ware het mogelijk,
het land te vinden, door *BOUVET* aangetekend.

Naar

Naar maate wij oostwaarts vorderden; wierden de ijs-eilanden talrijker en gevaarlijker, alzoo zij veel kleiner waren dan gewoonlijk, en de nachten donker begonnen te worden.

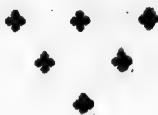
Den derden Maart, op $54^{\circ} 4'$ Zuider Breedte en op 13° Ooster Lengte zijnde, de Breedte van BOUVET'S ontdekt land, en eene halve graad ten Oosten van hetzelfde, en geene de minste tekenen van land bespeturende, nu of zedert wij in deeze parallel geweest waren, gaf ik het zoeken naar hetzelfde op, en stevende noordwaarts. Alzoo onze laatste koers zuidwaarts weinige graaden van BOUVET'S ontdekt land, en in de Lengte, op welke men het plaatst, geweest was, en omtrent drie of vier graaden ten Zuiden van hetzelfde, moet het, zoo 'er daar omtrent land ligt, slechts een zeer klein eiland zijn. Maar ik geloof dat het niet dan ijs geweest is, alzoo wij, bij ons eerste vertrek, ook verscheiden reizen gedagt hadden land te zien, maar het bleek naderhand dat het hooge ijs-eilanden, aan het eind van de groote ijs-velden, waren, en, alzoo het dik mistig weder was, toen de Heer BOUVET het ontmoetede, kan hij het gemakkelijk voor ijs aangezien hebben.

Den zevenden, op $48^{\circ} 30'$ Zuider Breedte en op $14^{\circ} 26'$ Ooster Lengte zijnde, zagen wij twee groote ijs-eilanden.

Den zeventienden kreegen wij het land van de
Kaap

Kaap de Goede Hoop in het gezigt, en den negtienden ankerden wij in de *Tafel-Baai*, daar wij den kommandeur EDUARD HUGHES vonden met de schepen *Salisbury* en het *Zeepaerd*. Ik groetede den kommandeur met dertien schooten, en kort daarop het kasteel met hetzelfde getal; de eerste beantwoordde mij, als gewoonlijk, met twee schooten minder, en het laatste met hetzelfde getal.

- Den vier en twintigsten vertrok de kommandeur HUGHES met de *Salisbury* en het *Zeepaerd* naar de Oost-Indiëen; maar ik bleef, om de schade aan mijn schip te herstellen en mijn volk te ververschen, tot den zestienden April, wanneer ik naar Engeland vertrok, daar ik den veertienden July daar aan volgenden te *Spithead* het anker liet vallen.

NEGENDE HOOFDSTUK.

Verrigtingen aan de Kaap de Goede Hoop. Ontdekkingen door de Franschen gedaan. Vertrek van de Kaap de Goede Hoop. Aankomst te St. Helena.

Thans zal ik mijn eigen dag-verhaal weder hervatten, dat het belangrijk verhaal van kapitein FURNEAUX mij heeft doen afbreken.

Daags na mijne aankomst aan de *Kaap de Goede Hoop* voer ik naar land, en maakte mijne opwagting bij den Gouverneur den Baron VAN FLETTENBERG en andere voornaame officieren, die ons met de grootste beleefdheid ontvongen en onthaalden, en alles, wat in hun vermogen was, aanwendden om ons verblijf aldaar aangenaam te maaken. Alzoo weinige volkeren beleefder jegens vreemdelingen zijn dan de Hollanders op deeze plaats in het algemeen, en 'er nergens in grooteren overvloed ververschingen van allerlei aart te bekoomen zijn, genooten wij eene wezenlijke rust na de vermoeienissen van zoo lang eenen togt.

De goede behandeling, welke de vreemdelingen aan de *Kaap de Goede Hoop* ontvangen, en de noodzaaklijkheid, van een weinig versche lucht

te

te scheppen hebben eene gewoonte ingevoerd, die nergens anders, zoo veel ik weet, zoo sterk in gebruik is, namelijk, dat alle de officiers, die van het schip gemist kunnen worden, zig aan wal gaan onthouden. Wij volgden deeze gewoonte. Ik, de twee Heeren FORSTER en de Heer SPARRMAN namen onzen intrek bij den Heer BRANDT, die bij de Engelschen wel bekend is door zijne verplichtende bereidvaardigheid om hun dienst te doen. Mijne eerste zorg, na onze aankomst, was versch gebakken brood, versch vleesch, groenten en wijn te koopen voor degeenen, die aan boord bleeven; en, dagelijks van deeze ververschingen voorzien wordende, zoo lang wij hier lagen, wierden zij dra tot hunne voorige krachten hersteld. Wij hadden slechts drie mannen aan boord, die wij nodig vonden aan land te zenden tot herstelling van hunne gezondheid; en deeze besteedde ik voor dertig stuivers 's daags; waarvoor zij huisvesting, eeten en drinken hadden.

Nu gingen wij aan het werk om al het beschadigde te herstellen; tot dat einde plaatsten wij, na bekoomen verlof, eene tent aan den wal, naar welke wij onze water-vaten en zeilen zonden om geknipt en versteld te worden; wij strecken ook de stengen en raas, om het wand te herstellen; dat wij in zulk eenen slegten staat bevonden; dat

VII. DEEL

Q

bij-

bijna alles, uitgezonderd het staande wand, vernieuwd moest worden, dat wij voor eenen zeer hoogen prijs moesten koopen. In het stuk van scheeps-behoefsten doen de Hollanders hier, zoo wel als te Batavia, op eene schandelijke wijze hun voordeel met de verlegenheid van vreemdelingen.

Dat ons wand en onze zeilen enz. afgesleten waren behoeft niemand te verwonderen, als men weet dat wij, gedurende deeze reis rondom de waereld, dat is, zedert wij deeze plaats verlaaten hadden tot dat wij hier weder terug gekoomen waren, niet minder dan twintig duizend zee-mijlen afgezeild hadden, eene lengte, bijna zoo groot als drie maalen den omtrek van den aardbol aan de evennachlijn, en die ik niet geloof dat ooit door een schip voor het ons in denzelfden tijd is afgelegd; en egter was ons, op deezen langen togt, door alle breedten, tusschen negen en een en zeventig graaden, noch mast, noch steng, noch groote, noch bram-raa gesprongen, ja zelfs geen hoofd-touw gebrooken, dat, naast de groote zorgvuldigheid en bekwaamheid van mijne officieren, aan de goede hoedanigheden van mijn schip moet worden toegeschreven.

Een van de Fransche schepen, die in de baai ten anker lagen, was het Oost-Indisch schip *de Ajax*, naar Pondichery bestemd en gevoerd door

ke-

kapitein CROZET. Hij was de tweede officier geweest bij kapitein MORION, die in de maand Maart van het jaar 1772 van hier gezeild was, gelijk reeds gezegd is. In plaats van van hier naar Amerika te stevenen; gelijk het voorgegeven was, zeilde hij naar *Nieuw-Zeeland*, daar hij en enige van zijn volk in de *Eilanden-Baai* van de Inboorlingen vermoord wierden. Kapitein CROZET, die hem in het bevel opvolgde, keerde over de *Philippynsche Eilanden* met de twee schepen naar het eiland *Mauritius*. Hij scheen een man te zijn, met den waaren ontdekking-geest bezielde, en bekwaamheden te bezitten. Hij deelde mij op eene zeer verplichtende wijze eene kaart mede, waarop niet alleen zijne eigen ontdekkingen; maar ook die van kapitein KERGUELEN afgetekend waren; en die ik daar op vond op dezelfde hoogte, daar wij 'er naar gezocht hadden, zoo dat ik niet kan begrijpen hoe wij en *de Avontuur* het beiden hebben kunnen misfen.

Behalven dit land, hetwelk kapitein CROZET ons zeide dat een lang, maar zeer smal eiland was, Oost en West liggende, ontdekte kapitein MORION op omtrent 48° Zuider Breedte en tusschen 16° en 30° Wester Lengte ten Oosten van de *Kaap de Goede Hoop* zes eilanden, die hoog en dor waren. Deeze, en enige eilanden, tusschen de linie en den Zuider-keerkring in de Stille Zee liggende; waren de voornaamste ontdekkingen op

deezen togt, welks beschrijving, naar men ons zeide, voor de pers gereed was (*).

Uit kapiteins CROZETS kaart bleek dat 'er door de Franschen in het jaar 1769 een togt door de Zuid-Zee gedaan was, onder bevel van eenen zekeren kapitein SURVILLE, die, onder beding dat hij ontdekkingen zou te zoeken te doen, verlof bekoomen had om op de kust van Peru te mogen handelen. Hij rustte een schip uit, en nam eene laading in de eene of andere haven van de Oost-Indie, voer over de *Philippynsche Eilanden*, voorbij *Nieuw-Brittannie*, en ontdekte enig land op 10° Zuider Breedte en op 158° Ooster Lengte, aan hetwelk hij zijnen eigen naam gaf. Voorts stuurde hij zuidwaarts, stevende maar weinige graaden ten Westen *Nieuw-Caledonia* voorbij, kwam aan *Nieuw-Zeeland* aan het noordlijk eind en zeilde in de *Twijfelachtige Baai*, daar hij schijnt gelegen te hebben, terwijl ik 'er op mijnen voorigen togt met de *Endeavour* voorbij voer. Van *Nieuw-Zeeland* stuurde ka-
pi-

(*) Hij is uitgegeeven onder den titel van: *Nouveau Voyage à la mer du Sud, commencé sous les ordres de M. de MARION, Chevalier de l'Ordre Royal & militaire de St. Louis, capitaine de brûlot, & achevé, après la mort de cet officier, sous ceux de M. le Chevalier DUCLESMEUR, Garde de la Marine &c., on a joint à ce voyage un Extrait de celui de M. de SURVILLE, dans les mêmes parages*, Paris 1783. in 8vo.

VERTAALDE.

men ons
 ek dat 'er
 togt door
 van eenen
 der beding
 doen, ver-
 n Peru te
 it, en nam
 en van de
 che Eilan-
 ontdekte
 158° Oos-
 igen naam
 vende maar
 Caledonia
 aan het
 ifelachtige
 en, terwijl
 Endeavour
 tuurde ka-
 pi-

na: Nouveau
 s ordres de
 & militai-
 ré, après la
 valier DU-
 joint à ce
 LLE, dans

RTAALDE.

pitel SURVILLE oostwaarts tusschen 35° en 41°
 Zuider Breedte, tot hij aan de kust van Amerika
 kwam, daar hij in de haven van *Callao*, terwijl
 hij naar land wilde vaaren, verdronk.

Deeze reizen der Franschen, schoon door bij-
 zondere perfoonen ondernoomen, hebben iets toe-
 gebragt tot het doorzoeken van de Zuid-Zee.
 Die van kapitein SURVILLE heldert eenen mis-
 slag op, waarin ik gebragt ben, door te denken
 dat de banken omtrent het westlijk einde van
Nieuw-Caledonia zig naar het Westen tot aan
Nieuw-Holland uitstrekken; zij bewijst dat 'er in
 die ruimte eene open zee is, en dat wij het noord-
 westlijk eind van dat land gezien hebben.

Wij vernamen van denzelfden kapitein dat het
 schip, dat aan *Orahiti* geweest was voor onze
 eerste aankomst aldaar op deezen togt, uit *Nieuw-
 Spanje* was, en dat het, op deszelfs terugreis,
 op 32° Zuider Breedte en onder de middaglijn van
 130° Wester Lengte enige eilanden ontdekt had.
 Op deeze kaart waren nog enige andere eilanden
 aangetekend, welke men zeide door de Spanjaar-
 den ontdekt te zijn; maar kapitein CROZET
 scheen te denken dat zij 'er niet op geplaatst waren
 door iemand, op welken men konde staat maaken.

Men sprak ons ook van eene nog latere reis,
 door de Franschen ondernoomen, onder bevel
 van kapitein KERGUELEN, die niet zeer tot eer
 van dien kapitein is afgeloopen,

Terwijl wij in de *Tafel-Baai* lagen, zeilden 'er verscheiden vreemde schepen in en uit, van en naar Oost-Indien bestemd, namelijk Engelsche, Fransche, Deensche, Zweedsche en drie Spaansche fregatten, waarvan twee naar Manilla gingen en een 'er van daan kwam. Het is nog maar zedert zeer korten tijd dat de Spaansche schepen deeze plaats aandoen, en deeze waren de eerste, aan welken dezelfde voorrechten als aan andere Europische natiën, met welke men in vriendschap was, toegestaan wierden.

Ons roer naziende, vonden wij dat de henzels los waren, zoo dat wij genoodzaakt waren het pittehangen en aan wal te brengen om gemaakt te worden. Wij wierden ook opgehouden door gebrek aan kalfateraars om het schip te kalfaten, dat noodzaaklijk geschieden moest voor wij in zee liepen. Eindelijk kreeg ik twee mannen van een van de Hollandsche schepen, en het Engelsch Oost-Indisch schip *de Dutton*, kapitein RICE, van Bengale koomende, zettede mij 'er nog twee bij, zoo dat dit werk den zes en twintigsten April af was, wanneer wij, alle noodwendigheden aan boord gehaald, en eenen verschen voorraad van proviand en water ingenoomen hebbende, ons afscheid van den Gouverneur en de voornaamste officieren namen, en des anderendaags naar boord gingen. Kort daarop, den wind gunstig wordende, ligteden wij het anker en liepen in zee, te ge-

gelijk met het Spaansch fregat *de Juno* van Manilla, een Deensch Oost-Indisch schip, en *de Dutton* (1).

Zoo dra wij onder zeil waren, groeteden wij de bezetting met dertien schooten, die onmiddellijk met een gelijk getal beantwoord wierden. Het Spaansch fregat en het Deensch Oost-Indisch schip groeteden ons beiden, toen wij dezelve voorbij zeilden, en ik beantwoordde elke groet met een even gelijk getal schooten. Toen wij de baai uit waren, stuurde het Deensch schip naar Oost-Indië, het Spaansch fregat naar Europa, en wij en *de Dutton* naar *St. Helena*.

Op de naauwkeurigheid van KENDALS uurwerk vertrouwende, besloot ik te beproeven in eene regte koers op het eiland aan te stuurén. De eerste zes dagen, dat is tot wij op 27° Zuider Breedte en op 114° Wester Lengte van de *Kaap de Goede Hoop* kwamen, waren de winden zuidlijk en Z. O. Hierop kreegen wij veranderlijke ligte zugtjens twee dagen lang, die opgevolgd wierden door eenen Z. O. wind, die ons tot aan het eiland bij bleef, uitgezonderd enige uren op eenen dag, wanneer hij in het N. O. was. De wind woei over het algemeen zwak gedurende onzen geheelen overtocht, dat denzelven langduuriger dan gewoonlijk maakte.

Den vijftienden Mey, met het aanbreeken van den dag, zagen wij het eiland *St. Helena* veertien

tien mijlen van ons, en wij kwamen te midden-nacht op de reede voor de stad, aan de noord-west-zijde van het eiland, ten anker. Des andendaags 's morgens, met het opgaan van de zon, groeteden ons het kasteel en *de Dutton* elk met dertien schooten; toen ik kort daar op aan land gong, wierd ik door het kasteel met hetzelfde getal schooten begroet, welke beiden groeten door het schip beantwoord wierden.

De Gouverneur SKETTOWE en de voornaamste Heeren van het eiland ontvongen en behandel- den mij, gedurende mijn verblijf, met de groot- ste beleefdheid, en toonden mij alle gediens- tigheid, die in hun vermogen was (2).

Al die *St. Helena* in zijnen tegenswoordigen staat ziet, en slechts kan begrijpen wat het oorspronkelijk moet geweest zijn, zal de inwoon- eren niet voorbaarig van gebrek aan nijverheid beschul- digen (*), schoon zij dezelve mischien tot meerder voordeel zouden kunnen aanleggen, zoo zij meerder land tot het teelen van koorn, groen- ten en wortelen gebruikten, in plaats van het tot
wei-

(*) Ik vind in mijne beschrijving van *St. Helena*, in mijne voorige reis-beschrijving, enige mislagen. De in- wooners zijn zeer verre van hunne slaaven met eene baldaa- dige wreedheid te behandelen, en zij hebben reeds zedert verscheiden jaaren karren en draag-seelen gehad. Vergelijk III Deel, bladz. 484.

te midder-
de noord-
Des ande-
an de zon,
n elk met
p aan land
zelfde ge-
oeten door

voornaam-
behandel-
t de groot-
gedientig-

woordigen
t het oor-
woneren
d beschul-
fchien tot
ggen, zoo
n, groen-
van het tot
wei-

Helena, in
en. De in-
eene balda-
reeds zedert
Vergelijk

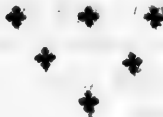
wei-landen te maaken, gelijk thans bij hen de ge-
woonte is. Maar dit zal waarschijnlijk niet ge-
schiedten zoo lang het grootste gedeelte van het-
zelve in handen van de Maatschappij en derzelver
bedienden blijft. Zonder nijvere planters kan dit
eiland nooit bloeijen, en in staat zijn om de sche-
pen met de noodzaaklijke ververschingen te ge-
rieven.

Binnen de laatste drie jaaren was 'er eene nieu-
we kerk gebouwd, en daar waren nog enige an-
dere nieuwe gebouwen onder handen; daar was
eene gemaklijke landing-plaats voor sloepen ge-
maakt en verscheiden andere verbeteringen, die
de plaats sterkte en fraaiheid bijzetten.

Geduurende ons verblijf alhier herstelden wij
nog verder het nodige aan het schip, dat wij geen
tijd hadden gehad aan de *Kaap de Goede Hoop* ge-
heel aftewerken. Ook vulden wij alle onze ledi-
ge water-vaten, en het volk kreeg versch osfen-
vleesch, dat voor vijf stuivers het pond gekogt
wierd. Hun osfen-vleesch is zeer goed, en is
ook de eenigste noemenswaardige verversching
die men 'er bekoomen kan.

Volgens eene reeks van waarneemingen aan de
Kaap-Stad en op het *James-Fort* op *St. Hele-
na* gedaan, in de eerste door de Heeren MASON
en DIXON, en op het laatste door den Heer
MASKELYNE, den tegenswoordigen Konings ster-
rekundige, is het verschil van Lengte tusfchen

deze twee plaatsen $24^{\circ} 12' 15''$, slechts twee Engelsche mijlen meer dan KENDALS uurwerk aanwees. De waarneemingen op de maan, door den Heer WALES gedaan voor wij aan het eiland kwamen, en na dat wij het verlaaten hadden, en door het uurwerk op hetzelfde overgebracht, gaven vijf graaden een en vijftig minuten voor de lengte van *James-Fort*, dat slechts vijf Engelsche mijlen meer naar het Westen is dan het door den Heer MASKELYNE geplaatst wordt. Op dezelfde wijze wierd de lengte van de *Kaap-Stad* gevonden op vijf minuten na van de waare lengte. Ik maak hier gewag van om te toonen hoe nabij de lengte der plaatsen kan gevonden worden door de waarneemingen op de maan, zelfs op zee, met hulp van een goed uurwerk.

twee En-
 werk aan-
 door den
 et eiland
 dden, en
 gt, gaven
 de leng-
 Engelsche
 door den
 p dezelf-
 Stad ge-
 e lengte,
 hoe nabij
 den door
 ee, met

TIENDE HOOFDSTUK.

Vaart van St. Helena naar de Westersche Eil-
landen. Beschrijving van de Eilanden Ascen-
sion en Fernando de Noronha.

Des avonds van den een en twintigsten Mey nam
 ik afscheid van den Gouverneur en begaf mij naar
 mijn schip. Toen ik van land aftak, wierd ik
 begroet met dertien schooten, en, toen ik onder
 zeil ging, in gezelschap van *de Dutton*, wierd ik
 wederom met dertien schooten begroet, welke
 beiden groeten ik beantwoordde.

Na het verlaaten van *St. Helena* had *de Dut-*
ton last om op het kompas N. W. ten W. of
 N. W. te stuuren, om het eiland *Ascension* te ver-
 mijden, op welk eiland, naar men zeide, een on-
 geoorloofde handel gedreven wierd van de officie-
 ren der Oost-Indische schepen, en enige schepen
 van Noord-Amerika, die zedert enige jaaren op
 dit eiland gevaaren hadden, onder voorgeeven van
 walvischen te vangen of schildpadden te haalen,
 terwijl hun waar oogmerk was de Oost-Indische
 schepen optewagten. Om de te huis vaarende
 Oost-Indische schepen te beletten deeze smokke-
 laars te ontmoeten, en om deezen ongeoorloof-
 den handel te stuiten, had *de Dutton* last om de
 voor-

voorgemelde koers te stuurden tot ten Noorden van *Ascension*. Ik bleef in gezelschap van dit schip tot den vier en twintigsten, wanneer ik het een pak papieren voor de Admiraliteit overgaf, en wij van elkanderen scheidden, terwijl het zijne koers naar het N. W. vervolgde, en ik naar *Ascension* stuurde.

Den agt en twintigsten, in den morgen, kreeg ik het eiland in het gezigt, en denzelfden avond ankerde ik in de *Kruis-Baai* aan de noord-west-zijde, in tien vademmen water, met eenen grond van fijn zand, en eene halve Engelsche mijl van wal. De *Kruis-Berg*, zoo genaamd om een kruis of eene vlagge-stok, die 'er op staat, lag op het kompas 38° Oost, en de twee uiterste hoeken van de baai strekten zig van N. O. tot Z. W. uit. Wij bleeven hier tot den avond van den een en dertigsten, en, schoon wij elken nacht verscheiden benden afzonden, kreegen wij egter maar vier en twintig schildpadden, alzoo het wat te laat in het jaar was; naardien zij egter elke tusfchen vier en vijf honderd ponden woogen, meenden wij evenwel nog niet kwalijk geslaagd te zijn. Wij zouden in het algemeen overvloed van visch hebben kunnen bekoomen, voornamelijk van de soort, die *Oude Wijven* genaamd wordt, van welke ik nergens zulk eenen overvloed gezien heb; daar waren ook conger-aalen en verschillende andere soorten; maar wij legden ons op die vische-

orden van
dit schip
k het een
af, en wij
zijne koers
Ascension

en, kreeg
den avond
oord-west-
enen grond
e mijl van
d om een
staat, lag
terste hoe-
tot Z. W.
an den een
nacht ver-
egter maar
wat te laat
e tuschen
meenden
zijn. Wij
visch heb-
k van de
ordt, van
ed gezien
erschillen-
p die vis-
sche-

scherij niet toe, en tragtede slechts schildpadden te vangen. Daar zijn veele geiten en water-vogelen, als fregat-vogelen, keerkring-vogelen, gekken enz. (1).

Het eiland *Ascension* is omtrent tien Engelsche mijlen lang in de strekking van N. W. en Z. O., en omtrent vijf of zes mijlen breed. Deszelfs oppervlakte bestaat uit dorre bergen en valeien, op de meeste van welke verscheiden mijlen verre plant noch heester te zien is, en daar wij niets vonden dan zand en steenen, of liever slakken en asch, een ontwijfelbaar teken dat het eiland, in ouden tijd, door eenen brandenden berg is verwoest, die groote hoopen steenen, en zelfs heuvelen, heeft opgeworpen. Tusschen deeze steenhoopen vonden wij eene gladde effen oppervlakte, uit asch en zand bestaande, waar over men gemakkelijk kon reizen; maar men zou even goed over gebrooken glazen fleschen kunnen gaan als over de steenen; als uw voet slipt, kunt gij verzekerd zijn van gekwetst of verlamd te worden, dat enigen van ons volk gebeurde. Een hooge berg aan het zuid-oost-eind van het eiland schijnt nog in zijnen oorspronglijken staat te wezen, en de algemeene vernieling ontkoomen te zijn. De grond is eene soort van witte mergel, die nog zijne groeibaare eigenschappen behouden heeft, en eene soort van porcelein, spurrie en eene of twee gras-soorten voortbrengt; van deeze leven de
gei-

geiten, en het is ook op dit gedeelte van het eiland dat zij te vinden zijn, gelijk ook land-krabben, die gezegd worden zeer goed te zijn.

Men zeide mij dat op dit gedeelte van het eiland enig zeer goed land is, waarop veele voortbrengzelen van noodzaaklijkheid zouden kunnen geteeld worden, en sommige hebben zig de moeite gegeven van knollen en andere nuttige gewassen te teelen. Men zeide mij ook dat 'er eene fraaie bron in eene valei is, welke twee heuvelen op den top van den voorgemelden berg van elkanderen scheidt, behalven nog eene groote hoeveelheid van zoet water in de gaten der rotsen; hetwelk de persoon, die mij dat bericht gaf, meende dat door den regen verzameld was. Maar deeze voorraad van water kan alleen van nut zijn voor de reizigers, of voor diegeene, die het ongeluk hebben van schipbreuk op het eiland te lijden, hetwelk; nog niet lang geleden, het lot van enige schijnt geweest te zijn, gelijk bleek uit het overschot van een wrak, dat wij aan de noord-oostzijde vonden. Naar wij zien konden, scheen het een schip van omtrent honderd en vijftig tonnen geweest te zijn.

Terwijl wij op de reede lagen; kwam 'er eene floep van omtrent zeventig tonnen bij ons ten anker. Zij hoorde te *Nieuw-York* t' huis, welke plaats zij in February verlaaten had; en naar de kust van *Guinea* geweest zijnde met eene lading
goe-

an het ei-
land-krab-
n.
an het ei-
ele voort-
en kunnen
de moel-
ge gewas-
t'er eene
heuvelen
van elkan-
e hoeveel-
sten; her-
meende
laar deeze
ijn voor de
geluk heb-
den; her-
van enige
het over-
ord-oost-
cheen het
ag tonnen

'er eene
s ten an-
s, welke
naar de
e laading
goe-

goederen, kwam zij hier om schildpadden in te neemen, om die naar de Barbados te voeren. Dit was hetgeen de schipper, die GREVES heette, ons geliefde te vertellen, en dat gedeeltelijk waar kan zijn. Maar ik geloof dat zijn voornaamst inzicht met hier te koomen was zijne verwagting van enige Indische schepen te zullen ontmoeten. Hij was omtrent eene week op het eiland geweest, en had twintig schildpadden aan boord gebragt. Eene sloep, te *Bermuda* t'huis behorende, was slechts weinige dagen te vooren afgezeild met honderd en vijf stuks aan boord, dat zoo veel was als zij laaden kon; maar nog verscheidene meer op de zandige stranden omgekeerd hebbende, hadden zij derzelver buiken open gesneden, 'er de eieren uitgehaald en de lighaamen laten liggen rotten, eene daad zoo wreed als schadelijk voor hun, die na hen koomen. Een gedeelte van het bericht, dat ik van de binnenlanden van dit eiland gegeven heb, ontvong ik van dezen kapitein GREVES, die een man van verstand scheen te zijn, en het geheel eiland door geweest was. Hij vertrok in den morgen van denzelfden dag toen wij onder zeil gingen.

Schildpadden zijn 'er, naar men mij gezegd heeft, op dit eiland te vinden van January tot Juny. Om dezelve te vangen plaatst men volk op de zandige stranden, om optepassen of zij aan land koomen om haare eieren te leggen, dat altoos in den

den nacht gebeurt; deeze keeren haar dan om op haare ruggen, tot 'er gelegenheid koomt om haar den volgenden dag weg te haalen. Men raadde mij een goed deel volks op elk strand te zenden; daar zij stil moesten blijven liggen tot de schildpadden aan land waren, en dan opstaan en haar eensklaps omkeeren. Dit mag het beste zijn, als de schildpadden talrijk zijn, maar als 'er niet veel zijn, zijn drie of vier mannen genoeg voor het breedste strand, en als zij gedurende den nacht dicht langs de zee heen de ronde doen, kunnen zij alle, die aan land koomen, genoeg zien, en zij maaken minder gerugt dan wanneer zij meer in getal zijn. Op deeze wijze vongen wij de meeste, die wij kreegen, en het is op deeze wijze dat de Amerikanen die vangen. Niets is zekerer dan dat alle de schildpadden, die bij dit eiland gevonden worden, alleen hier koomen om haare eieren te leggen; want wij vonden niet dan wijfjens, en van alle die wij vongen had geene enig noemenswaardig voedsel in de maag, een, naar mijne gedagten, zeker teken, dat zij langen tijd zonder voedsel moesten geweest zijn, en deeze zal mischien de reden zijn waarom haar vleesch niet zoo goed is als van sommige, die ik op de kust van *Nieuw-Zuid-Wales* gegeten heb, die gevangen wierden op de plaats daar zij aasden.

Het uurwerk toonde 8° 45' verschil van Lengte tusschen *St. Helena* en *Ascension*, dat bij 5° 49' de

dan om op
 nt om haar
 Men raadde
 te zenden,
 de schild-
 an en haar
 te zijn, als
 als 'er niet
 enoeg voor
 urende den
 doen, kun-
 noeg zien,
 er zij meer
 wij de mee-
 ze wijze dat
 is zeekerer
 dit eiland
 n om haare
 et dan wijf-
 geene enig
 een, naar
 langen tijd
 en deeze
 aar vleesch
 e ik op de
 n heb, die
 aasden.
 van Lengte
 e bij 5° 49',
 de

de Lengte van *James-Fort* op *St. Helena*, ge-
 voegd, 14° 34' voor de Lengte van de reede van
Ascension geeft, of 14° 30' voor het midden van
 het eiland, welks Breedte 8° Zuid is. De waar-
 neemingen op de maan, door den Heer *WALE*s
 gedaan, en door het uurwerk tot hetzelfde punt
 van het eiland gebragt, gaven 14° 28' 30" Westor
 Lengte.

Den een en dertigsten verlieten wij *Ascension*
 en stuurden noordwaarts met eene fraaie koelte uit
 het Z. O. ten O. Ik had groote begeerte om het
 eiland *St. Mattheus* aantedoën, om deszelfs lig-
 ging te bepaalen; dan alzo ik bevond dat de win-
 den mij niet toelieten het te bezeilen, stuurde ik
 naar het eiland van *Fernando de Noronha* op de
 kust van *Brazilia*, ten einde deszelfs Lengte te
 beftemmen, alzo ik niet vinden kon dat dit nog
 gefchied was. Misschien zou ik de scheepvaart
 eenen aangenaamer dienst gedaan hebben, zoo ik
 naar het eiland *St. Paulus* hadde gaan zoeken, en
 naar die banken, welke men zegt dat bij de even-
 nachlijn en omtrent de middaglijn van 20° West
 liggen, alzo noch hunne ligging, noch hun aan-
 wezen zeeker is. De waarheid is dat ik niet guerne
 de reis wilde verlengen met te zoeken naar
 iets, dat ik niet verzeekerd was te zullen vinden;
 daarentegens wilde ik niet gaerne iets nalaaten dat
 strekken konde tot verbetering van de scheepvaart

of de aardrijkskunde, om eene week of veertien dagen vroeger t' huis te zijn. Het gebeurt zelden dat 'er zig gelegenheden van dien aart opdoen, en, als zij voorkoomen, worden zij maar al te dikwijls verwaarloosd.

In onzen overtocht naar *Fernando de Noronha* hadden wij gestadige frisse koelken tusschen het Z. O. en O. Z. O., verzeld van fraai helder weder, en alzoo wij het voordeel van de maan hadden, gong 'er geen dag of nacht voorbij zonder dat wij waarneemingen op de maan deden om onze lengte te bepalen. Op deze vaart verminderte de afwijking van het kompas trapswijze van 11° West, zoo als zij aan het eiland *Ascension* was, tot 1° West, gelijk wij dezelve op de hoogte van *Fernando de Noronha* vonden. Zoodanig was de gemiddelde uitkomst van twee kompassen, een van welke 1° 37' opgaf, terwijl het ander 23° West aanwees.

Den negenden Juny, op den middag, zagen wij het eiland van *Fernando de Noronha* zes of zeven mijlen in het Z. W. ten W. & W., gelijk wij naderhand door het log vonden. Het vertoonde zig in afzonderlijke en puntige bergen, van welke de grootste een kerk-toren of spits geleek. Terwijl wij het zuid-oost gedeelte van het eiland naderden, bespeurden wij verscheiden onverbonden blinde klippen, omrent eene mijl van wal

244 lig-

liggende, op welke de zee met eene zwaare branding brak. Zeer dicht aan deeze klippen gekoomen zijnde, heiften wij onze vlag op, en loefden toen om het noordlijk eind van het eiland, of liever om eene groep kleine eilandjens, want wij konden zien dat het land door enige kanaalen verdeeld was. Daar ligt een sterk fort op het een dicht aan het groot eiland, daar verscheiden andere liggen, welke alle zoo voordeelich gelegen zijn als de natuur toelaat, en zoo geschikt, dat zij alle de anker- en landing-plaatsen aan het eiland bestrijken. Wij bleeven om de noordlijke punt stuurren tot de zandige stranden, voor welke de reede voor de schepen ligt, zig begonnen te vertoonen, en tot de sterkten en de puntige bergen ten Westen van die punt waren. Nu wierd 'er een stuk geschut van een van de forten gelost, en de Portugeesche vlag opgeheist, welk voorbeeld door alle de andere forten gevolgd wierd. Alzoo nu aan het oogmerk, waarom ik aan het eiland gekoomen was, voldaan was, had ik geen voorneemen om te ankeren, en dus haalden wij, na een stuk aan lij gelost te hebben, de zeilen bij, en stevenden noordwaarts met eene fraaie frisse koelte uit het O. Z. O. De puntige berg of kerk-toren lag Z. 27° W., omtrent vier of vijf Engelsche mijlen van ons, en uit dit oogpunt hangt hij oostwaarts over. Deeze berg is ten naasten bij in

het midden van het eiland, dat nergens breeder is dan twee mijlen, en eene heuvelachtige onaffen oppervlakte vertoont, meest met hout en planten bedekt.

ULLOA zegt: „dit eiland heeft twee havenen, waarin de grootste schepen kunnen liggen; de eene is aan de noord-zijde en de andere aan de noord-west-zijde. De eerste is in alle opzigten de beste, zoo omdat zij ruimer en veiliger, als omdat de grond beter is, maar belden liggen zij voor de Noorden en Westen winden open, schoon deze winden, bijzonderlijk de Noorden wind, op gezette tijden waaien, en niet lang aanhouden” (*). Hij zegt verder dat men in de noordlijke haven (die niet meer is dan hergeen ik eene reede zoude noemen) op dertien vademmen water, een derde van eene mijl van land kan ankeren, in eenen grond van fijn zand, wanneer de puntige berg, van welken ik gesproken heb, Z. W. 3° Zuidlijk ligt.

Deeze reede schijnt wel beschut te zijn tegens de Zuiden en Oosten winden. Een van mijne matroozen was aan boord van een Hollandsch Oost-Indisch schip geweest, dat in het jaar 1770

op

(*) Zie D'ULLOA, *historische Reisbeschrijving van geheel Zuid-Amerika*, II Deel, III Boek, III Hoofdstuk, daar eene zeer omstandige beschrijving van het eiland gevonden wordt.

is breeder is
 tige onaffen
 en planten
 twee have-
 kunnen lig-
 en de an-
 De eerste is
 dat zij rui-
 nd beter is,
 Noorden en
 ze winden,
 gezette tij-
 den" (*).
 lijke haven
 reede zou-
 , een der-
 , in eenen
 e berg, van
 uidlijk ligt.
 zijn tegens
 van mijne
 Hollandsch
 jaar 1770
 op
 rijing van
 Hoofdstuk,
 et eiland ge-

op deszelfs uit-reize dit eiland aandeed. Zij wa-
 ren zeer zieklijk, en hadden gebrek aan verver-
 schingen en water. De Portugeezen leverden hun
 enige buffels en hoenderen, en zij vulden hunne
 water-vaten agter een van de stranden in eene
 kleine poel, die naauwlijks diep genoeg was om
 'er met een emmer uit te scheppen. Als wij de
 op den middag door ons waargenoomen breedte
 op den puntigen berg overbrengen, zal deszelfs
 Breedte $3^{\circ} 53'$ Zuid zijn, en deszelfs Lengte,
 volgens het uurwerk van *St. Helena* overgebracht,
 is $32^{\circ} 34'$ West, en volgens waarneemingen van
 de zon en maan, gedaan voor en na wij het eiland
 in het gezigt hadden, en door het uurwerk op
 hetzelfde overgebracht, $32^{\circ} 44' 30''$ West. Dit was
 de gemiddelde uitkomst van mijne waarneemin-
 gen. De uitkomst van die, welke de Heer WA-
 LES gedaan heeft, en die menigvuldiger waren,
 gaven $32^{\circ} 23'$. Het gemiddelde van de twee zal
 het uurwerk vrij nabij koomen, en waarschijnlijk
 het naast aan de waarheid zijn. De lengte van
 dit eiland wetende, zijn wij in staat om die van
 de naaste oost-kust van *Brazilie* te bepalen,
 die, volgens de hedendaagsche kaarten, omtrent
 zestig of zeventig mijlen meer naar het Westen
 ligt. Wij zouden zeer veilig op deeze kaarten
 hebben kunnen vertrouwen, vooral op de afwij-
 king-kaart voor 1744, en de kaart van den

Heer DALRYMPLE van den Zuider Atlantifchen Ocean (*).

Den elfden, des agtermiddags ten drie uren, pafteerden wij de linie op de Wefter Lengte van $32^{\circ} 14'$. Wij hadden frifte koelten uit het O. Z. O., met ruk-winden waaiende, van regen-buien verzeld, die met zekere tufchenpoozen aanhiel- den tot den volgenden dag op den middag, waar- na wij vier en twintig uren fraai weder hadden.

Den dertienden, op den middag, wanneer wij op $3^{\circ} 49'$ Noorder Breedte en op $31^{\circ} 47'$ Wefter Lengte waren, wierd de wind veranderlijk, tus- fchen het N. O. en het Z., en wij hadden ligte zugtiens en ruk-winden bij beurten, van fterke regen-buien verzeld, en voor het grootst gedeel- te donker betrokken weder, dat tot des avonds van den vijftienden aanhiel, wanneer wij, op $5^{\circ} 47'$ Noorder Breedte en op 31° Wefter Lengte, drie dagen kalmte hadden, in welken tijd wij niet boven tien of twaalf mijlen naar het Noorden vor- derden. Wij hadden beurtellings fraai weder en regen; de lucht was meest verduiflerd, en fom- tijds

(*) D'ULLOA zegt dat de kaart dit eiland zestig mijlen van de kust van *Brazille* plaatst, en dat de Portugeefche looffen, welke deeze reis dikwijls doen, den afstand op tagtig mijlen berekenen; doch, als men het midden tus- fchen deeze twee gevoelens neemt, zal de afstand op ze- vendig mijlen kunnen gefield worden.

rijds door zwaare dikke wolken; die in uitermaate sterke regen - buien uitbraken.

Den agttienden, des avonds ten zeven uren, wierd de kalmte opgevolgd door een koeltjen uit het Oosten, dat den volgenden dag aanwies, naar het N. O. omliep, en in die streek staan bleef, waarom wij N. W. stuurden met onze halzen aan boord. Wij twijfelden niet of wij hadden thans den N. O. pasfaat, alzoo hij van moel weder verzeld was, uitgezonderd nu en dan enige ligte regen - buien, en, naar maate wij noordwaarts vorderden, groeide de wind aan, en woei eene frisse bram - zeils koelte.

Den een en twintigsten liet ik de distilleer - ketel aan den grootsten ketel zetten, die omtrent vier en zestig *gallons* of omtrent zeven ankers hield. Het vuur wierd des morgens ten vier uren aangestooken, en ten zes uren begon het te distilleeren; het bleef aan den gang tot des avonds ten zes uren, in welken tijd wij twee en dertig *gallons* of honderd vier en veertig fleschen zoet water kreegen, ten kosten van anderhalve maat koolen, dat omtrent drie vierde van eene maat meer is dan nodig was om het eeten van het volk alleen te koken, maar op de kosten van brandstof kwam het bij mij niet aan. Het eeten wierd in den kleinen ketel gekookt, terwijl de andere alleen voor het distilleeren gebruikt wierd, en men deed alles wat mogelijk was om de grootste

mogelijke hoeveelheid zoet water te krijgen, al-
 zoo dit mijne eenigste beweegreden was met den-
 zelve aan den gang te brengen. De kwik stond,
 op den middag, in den thermometer op vier en
 tagtig en een halve graad, en zelden staat zij hoo-
 ger op zee. Ware zij laager geweest, dan zou
 'er zeekerlijk, met dezelfde omstandigheden, meer
 water zijn gedistilleerd geweest; want hoe kou-
 der de lucht is, hoe koeler men den distilleer-ke-
 tel kan houden, dat den stoom schielijker zal ver-
 dikken. Dit is, over het geheel genomen, eene
 nuttige uitvinding; maar ik zou niemand raaden
 zig 'er geheel op te verlaten; want, schoon men,
 mits men genoeg brand-stoffe en goede ketels
 hebbe, genoeg water kan bekoomen om het le-
 ven te houden, kan men egter, hoe zeer men
 zijn best doet, niet genoeg krijgen om de gezond-
 heid te behouden, bijzonderlijk in heete lucht-
 streken, daar men het meest nodig heeft, want
 ik ben zeer overtuigd dat niets het scheepsvolk
 gezonder houdt dan overvloed van water te heb-
 ben.

De wind bleef nu onveranderlijk in het N. O.
 en O. N. O. staan, en bloes fris, met ruk-win-
 den, van regen-buien verzeld, en de lucht mee-
 stendeels betrokken. Den vijf en twintigsten, op
 16° 12' Noorder Breedte, en op 37° 20' Wester
 Lengte zijnde, een schip te loefwaart ziende, dat
 op ons aanhield, minderden wij zeil om het te
 praaien;

praaien; doch ziende aan de vlag dat het een Hollandsch schip was, haalden wij de zeilen weder bij en lieten het zijne koers vervolgen, die, naar wij onderstelden, naar de eene of andere Hollandische Volkplanting in de West-Indieën lag. Op 20° Noorder Breedte en op 39° 45' Wester Lengte zijnde, begon de wind O. ten N. en O. te loopen; maar het weder bleef hetzelfde, dat is, wij bleeven beurtelings helder en betrokken weder houden, met ligte ruk-winden en regen-buien. Onze koers was tuschen N. W. ten N. en N. N. W. tot den agt en twintigsten, op den middag, waarna wij N. ten W. stuurden, zijnde toen op 21° 21' Noorder Breedte en op 40° 6' Wester Lengte. Daarna begon de wind wat stijver te waaien, en was verzeeld van fraai helder weder. Den dertigsten, ten twee uren in den morgenstond, terwijl wij op 24° 20' Noorder Breedte en op 40° 47' Wester Lengte waren, voer een schip, dat westwaarts stuurde, ons binnen het bereik van het praaien voorbij. Wij zagen het voor een Engelsch schip aan, alzoo het ons in die taal antwoordde; maar wij konden niet verstaan wat zij zeiden, en het was spoedig uit het gezigt.

Op de Breedte van 29° 30' en op 41° 30' Lengte zijnde, verslapte de wind en liep meer naar het Z. O. Wij begonnen nu wat van die zee-plant te zien, die gemeenlijk *golf-wier* genaamd wordt, uit eene onderstelling dat zij uit de golf van *Flo-*

vida komt. Het kan waar zijn, want ik kan het niet tegenspreken, maar het schijnt niet nodig dit te gelooven, alzoo het voorzeeker eene plant is, die in zee groeit. Wij bleeven dit wier zien, maar altoos kleine stukken, tot wij op 36° Zuider Breedte en op 59° Wester Lengte kwamen, wanneer 'er zig naderhand niets meer van vertoonde.

Den vijfden July, op $22^{\circ} 31' 30''$ Noorder Breedte en op $40^{\circ} 29'$ Wester Lengte zijnde, liep de wind naar het Oosten, en woel zeer zwak; den volgenden dag was het stil; de twee volgende dagen hadden wij beurtelings veranderlijke ligte zughtens en stilte, en eindelijk, den negenden, groeide de wind, die zig in het Z. Z. W. had gezet, tot eene friske koelte aan, met welke wij eerst N. O. en toen O. N. O. stuurden, met oogmerk om het een of ander eiland van de *Azores* of *Westerfche Eilanden* in het gezigt te krijgen. Den elfden, op $36^{\circ} 45'$ Noorder Breedte, en op $36^{\circ} 45'$ Wester Lengte zijnde, zagen wij een zeil, dat westwaarts stuurde, en den volgenden dag zagen wij 'er nog drie andere.

ELFDE HOOFDSTUK.

*Aankomst aan het eiland Fayal. Beschrijving
van die plaats. Terugkomst van de Resolu-
tie in Engeland.*

Den dertienden July, des avonds ten vijf uren, kreegen wij het eiland *Fayal*, een van de *Azores*, in het gezigt, en kort daarop het eiland *Pico*, onder hetwelk wij den nacht met korte gangen doorbragten. Den volgenden morgen, met het aanbreeken van den dag, lieten wij het naar de baai van *Fayal* of de *Horta* loopen, daar wij ten agt uren ankerden in twintig vademmen water, met eenen zuiveren zand-grond, en wat meer dan eens halve Engelsche mijl van land. Wij vertuiden ons hier N. O. en Z. W. op raad van den havenmeester, die bij ons aan boord kwam voor wij het anker lieten vallen. Toen wij vertuid waren, lag de zuid-west-punt van de baai Z. 16° W. en de noord-oost-punt N. 33° O.; de kerk aan het noord-oost-einde van de stad N. 38° W.; de west-punt van *St. Georges-Eiland* N. 42° O. agt mijlen van ons, en het eiland *Pico*, dat zig van N. 74° O. tot Z. 46° O. uitstreckte, op den afstand van vier of vijf Engelsche mijlen.

Wij

Wij vonden in de baai de *Pourvoyeur*, een groot Fransch fregat, eene Amerikaansche sloep en een brik, die aldaar t'huis behoorde. Zij was laatst van de rivier der *Amazoonen* gekoomen, daar zij eene landing eerwaaren voor de *Kaap Verdische Eilanden* ingenoomen had; doch die eilanden niet kunnende vinden, was zij herwaarts gestevend, daar zij slechts een half uur voor ons ten anker kwam.

Alzoo mijn enig oogmerk, met deeze plaats aantedoën, was den Heer **WALEs** gelegenheid te geeven om den gang van het uurwerk nategaan, ten einde ons te beter in staat te stellen om met enigen graad van zekerheid, de lengte van deeze eilanden te bepaalen, zond ik, zoo dra wij geankerd waren, eenen officier naar den Engelschen Consul, die met een den Gouverneur kennis van onze aankomst moest geeven, en voor den Heer **WALEs** verlof verzoeken, om waarneemingen aan land te doen tot het bovengenoemde einde. De Heer **DENT**, die, bij afwezigheid van den Heer **GATHORNE**, de zaaken van den Consul waarnam, bezorgde ons niet alleen dat verlof, maar verleende den Heer **WALEs** ook eene geschikte plaats in zijnen tuin, om zijne werktuigen optezetten, zoo dat hij in staat was nog denzelfden dag gelijke hoogten waarteneemen (1).

Zoo wij den Heer **DENT** veele verplichting hadden voor de zeer vriendlijke gediensfigheid,

wel-

welke hij betoonde om ons dit en alles wat wij nodig hadden te bezorgen, waren wij hem niet minder verplicht voor hen zeer edelmoedig en gastvrij onthaal, dat wij in zijn huis ontvingen, dat nacht en dag open stond om ons te gerieven.

Verder endert ons verblijf aldaar kreeg het schip verschofsen vleesch, en wij namen omtrent vijftien vaten water aan boord, die wij door booten van het land lieten aanvoeren voor omtrent drie Engelsche schellingen het vat. De schepen mogen met hunne eigen sloepen water haalen, maar de veel ongemakken, waarmede dit verzeld gaat, weegen rijkelijk op tegen de kosten van daartoe booten te huuren, dat ook meest al de gewoonte is, en nadan doorgaans na de

Men kan 'er versche levensmiddelen tot onmiddelijk gebruik bekoomen, als ossen vleesch, groenten en vrugten, en varkens, schaaften en hoenderen tot gebruik op zee, alles tot vrij redelijke prijzen; maar ik weet niet dat 'er enig scheeps proviand te bekoomen zij, behalven wijn. De ossen en varkens zijn zeer goed, maar de schaaften zijn klein en zeer mager.

De voornaamste voortbrengzelen van *Fayal* zijn tarw en Indiaansch koren, van welke het *Pico* en enige der overige eilanden voorziet. De hoofdstad is *Villa de Horta* genaamd; zij ligt in den bodem van de baai, aan den oever der zee, en wordt verdedigd door twee kasteelen, van wel-

ke aan welk eind van de stad een staat, en eenen steenen wal, die zig langs den zee-kant van het een kasteel tot het ander uitstrekt. Maar men laat deese werken vervallen, zoo dat zij meer tot vertooning dan tot sterkte dienen. Zij versfraalen het gezicht van de stad, die eene fraaie vertooning van de reede maakt; maar, als men het Jesuiten Collegie, de kloosters en kerken uitfondert, is 'er geen gebouw, dat van binnen of van buiten enige fraaheid bezit. Daar is in de gantsche stad geen glazen venster, behalven die in de kerken staan en in een landhuis, dat laatst den Engelschen Consul toebehoorde; terwijl alle de andere met tralie-werk zijn; dat dezelve in de oogten van eenen Engelschman het voorkomen van gevangenisfen geeft.

Deze kleine stad is, gelijk alle andere Portugeesche steden, opgepropt van geestdijke gebouwen; daar zijn niet minder dan drie mannen- en twee vrouwen-kloosters, en agt kerken, die van de kloosters en die in het Jesuiten Collegie medegerekend. Dit Collegie is een fraai gebouw, en staat op eene hoogte in het aangenaamste van de stad. Zedert de vernietiging van die orde heeft men het laten vervallen, en het zal waarschijnlijk binnen weinige jaaren niet meer dan een puinhoop zijn.

Fayal, schoon het beroemdste wegens zijne wijnen, ceelt egter geen wijn genoeg voor zijn

eigen gebruik. De wijn wordt geteeld op *Pico*, daar geene reede voor schepen is; doch alsoo die wijn naar *Villa de Horta* gebragt, en van daar naar buiten 's lands, en wel voornamelijk naar Amerika gezonden wordt, heeft hij den naam van *Fayal-wijn* gekregen.

De baai of reede van *Fayal* ligt aan de oostzijde van het eiland voor de *Villa de Horta*, over het westlijk eind van *Pico*; zij is twee Engelsche mijlen breed en drie vierde van zulk eene mijl diep, en heeft eene halfronde gedaante. De diepte is van twintig tot tien, ja zelfs zes vademmen, met eenen zand-grond, behalven bij den wal, en voornamelijk bij de zuid-west-kaap, daar de grond rotsachtig is, gelijk ook buiten de lijn, van den eenen hoek van de baai tot den anderen getrokken, zoo dat het niet veilig is verre naar buiten te ankeren. Mijne opgaaft van de strekkingen, genoomen terwijl het schip ten anker lag, zal ieder eenen de beste ankerplaats wijzen; het is geenzints eene slechte reede, maar de winden, waarvoor men meest te vreezen heeft, zijn die welke van tusschen het Z. Z. W. en Z. O. waaien; de eerste is niet zoo gevaarlijk als de laatste, omdat men met denzelven altoos in zee kan loopen. Behalven deeze reede is 'er nog eene kleine bogt om de zuid-west-punt, *Porto-Piers* genaamd, waarin, naar men mij gezegd heeft, een schip of twee vrij veilig

lig kunnen liggen, en daar men somtijds kleine schepen kielhaalt.

Een Portugeesche kapitein heeft mij gezegd dat 'er, omtrent eene halve mijl van de reede, in eene zuid-ooster strekking, op eene lijn tusschen de zelve en de zuid-zijde van *Pico*, eene blinde klip ligt, op welke twee en twintig vademmen water staat, en op welke de zee bij sterke Zuiden winden breekt. Hij verzeekerde mij ook dat, van alle de banken, die omtrent deeze eilanden in onze kaarten en loots-boeken getekend staan, geene enkele bestaat dan de eene tusschen de eilanden *St. Michtel* en *St. Maria*, *Hormingan* genaamd. Dit bericht kan men gelooven zonder 'er zig egter volkoomen op te verlaaten. Hij berichtte mij verder dat *Fayal* vijf en veertig mijlen van het eiland *Flores* ligt, en dat 'er een sterk getij tusschen *Fayal* en *Pico* gaat, loopende den vloed naar het N. O. en de eb naar het Z. W., maar dat in volle zee de strekking van dezelve Oost en West is. De Heer *WALZS*, de tijden van hoog en laag water digt aan de kust waargenoomen hebbende, besloot dat het bij nieuwe en volle maan, omtrent ten twaalf uren hoog water moest zijn, en dat het water omtrent vier of vijf voeten op en neder gaat.

De afstand tusschen *Fayal* en *Flores* werd bevestigd door den Heer *REBIERS*, luitenant van het Fransch fregat, die mij zeide dat, na dat zij
bij

bij gissing twee mijlen regt Zuid van *Flores* waren, zij vier en veertig mijlen in eene Z. O. ten O. koers op het kompas hadden afgelegd tot de punt van *St. Catharina* op *Fayal*.

Ik bevond de Breedte, waarop
het schip in de baai ten anker lag $38^{\circ} 31' 55''$ N.

Volgens het gemiddelde van zeventien reeksen van waarneemingen op de maan, voor onze aankomst gedaan, en door het uurwerk op de baai overgebracht, was de Lengte $28^{\circ} 24' 30''$ W.

Volgens het gemiddelde van zes reeksen na ons vertrek, en door het uurwerk teruggebracht $28^{\circ} 53' 22''$

Lengte bij waarneeming . . $28^{\circ} 38' 56''$

Lengte volgens het uurwerk . $28^{\circ} 55' 45''$

Miswijzing van het uurwerk bij onze aankomst te *Portsmouth* $16^{\circ} 26'$

Waare Lengte volgens het uurwerk $28^{\circ} 39' 18''$

VII. DEEL.

S

Ik

Ik vond door verscheiden azimuths, op verschillende kompassen aan boord van het schip genomen, dat de afwijking van de kompas-naald zeer wel overeenkwam met dezelfde waarneemingen, door den Heer WALES aan wal gedaan, en egter is de afwijking, die men dus vind, vijf graaden grooter dan die wij op zee vonden, want de azimuths, aan boord genomen den avond voor wij in de baai kwamen, gaven niet meer dan $16^{\circ} 18'$ Wester afwijking, en den avond na dat wij 'er uit gingen $17^{\circ} 33'$ West.

Thans zal ik enig verslag doen van de afwijking, zoo als ik die heb waargenomen op onze vaart van het eiland *Fernando de Noronha* tot *Fayal*. De minste afwijking, die wij vonden, was van $37'$ West, dat den dag na ons vertrek van *Fernando de Noronha* was, en op $33'$ Zuider Breedte en op $32^{\circ} 16'$ Wester Lengte. Den volgende dag, omtrent op dezelfde Lengte en op $1^{\circ} 25'$ Noorder Breedte, was zij $1^{\circ} 23'$ West, en wij vonden niet dat zij vermeerderde tot wij op 5° Noorder Breedte en op 31° Wester Lengte kwamen. Daarna gaven onze kompassen verschillende afwijkingen op, namelijk van $3^{\circ} 57'$ tot $5^{\circ} 11'$ West, tot wij op $26^{\circ} 44'$ Noorder Breedte en op 41° Wester Lengte kwamen, wanneer wij dezelfde 6° West bevonden. Toen nam zij trapswijze toe, zoo dat zij, op 35° Noorder Breedte en

op 40° Westcr Lengte, 10° 24' West was; op 38° 12' Noorder Breedte en op 321° Westcr Lengte was zij 14° 47'; en in het gezigt van *Fajal* 16° 18', gelijk ik reeds gezegd heb.

Den negentienden, ten vier uren in den morgen, de baai verlaaten hebbende, stuurde ik naar het west-eind van *St. Georges-Eiland*. Zoo dra wij het voorbij waten, stuurde ik O. & Z. naar het eiland *Tercera*, en dertien mijlen gezeild hebbende, waren wij niet meer dan eene mijl van het westlijk eind van hetzelfde. Nu liet ik het afvallen naar de noord-zijde, met oogmerk om de kust langs te stevenen tot de oostlijke punt, ten einde de lengte van het eiland te bepalen, doch het weder zeer donker en nevelachtig wordende, en den avond vallende, zag ik daar van af, en wendde met allen spoed den steven naar Engeland.

Den negen en twintigsten kreegcn wij het land bij *Plymouth* in het gezigt. Den volgenden morgen ankerden wij te *Spithead*, en denzelfden dag landde ik te *Portsmouth*, en vertrok naar Londen, in gezelschap van de Heeren *Wales*, de *Forsters* en *Hodges*.

Naardien ik nu drie jaaren en agtien dagen uit Engeland was geweest, in welk tijds-verloop ik, onder alle veranderingen van luchtstreek, slechts vier mannen verloor, en slechts eenen door ziek-

te, zal het niet ongepast zijn, aan het eind van dit dag-verhaal, de oorzaaken opgegeeven, aan welke ik begriip dat, nevens de Voorzienigheid, deeze ongemeene welstand, dien mijn volk onder-vond, mag worden toegeschreven.

In de inleiding is melding gemaakt van de buitengemeene zorgvuldigheid, welke de Admiraliteit gebruikte in het verzorgen van die artijkelen, welke men uit ondervinding wist dat strekken zouden om de gezondheid van het zee-volk te bewaaren, of welke als zoodanige waren opgegeeven. Ik zal den leezcr niet ophouden met die alle optenoemen, maar mij bepaalen tot die, welke wij de nuttigste gevonden hebben.

Wij waren voorzien van eene hoeveelheid mout, van welke zoete mout-drunk gemaakt wierd. Deeze wierd gegeeven aan het volk, dat slechts de minste tekenen van scheurbuik vertoonde, gelijk ook aan die, welke men dagt dat met deeze ziekte bedreigd wierden; hij wierd gegeeven ter hoeveelheid van gene tot twee of drie pinten daags aan elken man, of in die hoeveelheid als de Heelmee-ster nodig oordeelde, dat somtijds tot drie *quan-ten* bedroeg. Dit is, zonder enigen twijfel, een van de beste scheurbuik-weerende middelen, die tot nog toe zijn uitgevonden, dat, bij tijds gebruikt, en gevoegd bij de behoorlijke oplettendheid op andere zaaken, twijfel ik niet, den scheur-
buik

buik eenen aanmerklijken tijd zal beletten groote vorderingen te maaken. Maar ik geloof juist niet dat hij denzelven op zee in den grond geneezen zal.

Zuur-kool, van welke wij eene groote hoeveelheid aan boord hadden, is niet alleen een gezond plantaartig voedsel, maar, naar mijne gedagten, zeer scheurbuik-weerend, en zij bederft niet in het bewaaren. Elk man kreeg, als wij op zee waren, tweemaal 's weeks of meermaalen, als wij het nodig oordeelden, een pond.

Sop- of vleeschnat-koekjens waren ook een artikel, van welk wij eenen goeden voorraad hadden. Drie dagen in de week werd eene once voor elken man, of zoo veel als de omstandigheden vereischten, in hunne erweten gekookt, en, als wij op plaatsen waren, daar groente te krijgen was, werd het 'er bij gekookt, en met tarw- en haver-meel elken morgen voor het ontbijt, gelijk ook met erweten en groenten voor het middagmaal. Zij stelden ons in staat om verscheiden voedzaame en gezonde schotels te maaken, en deden het volk meer groenten eeten dan het anders zoude gedaan hebben.

Conserf van citroenen en oranje-appelen is een scheurbuik-weetend middel, van welk wij ook niet ontbloot waren. De Heesmeester maak-

te 'er in veele gevallen gebruik van, en met veel voordeel.

Onder de proviand hadden wij suiker in plaats van olie, en tarwe in plaats van een gedeelte van ons haver-meel, waarbij wij voorzeker wonnen. Suiker is, naar mijne gedagten, een zeer goed scheurbuik-weerend middel, daar olie (gelijk die welke men gewoonlijk op de oorlog-schepen mede geeft) naar mijne gedagten, eene tegenspergestelde uitwerking heeft.

Maar de invoering van de heilzaamste middelen, zoo wel voor levens-middelen als voor genees-middelen, zullen gemeenlijk niets uitwerken, als zij niet door zekere regelingen ondersteund worden. Volgens dit beginzel werd ik door de ondervinding van veele jaaren, gelijk ook door enige wenken, mij door den Heer HUGH FALLISER, de kapiteinen CAMPBELL, WALLIS, en andere bekwaame officieren gegeven, in staat gesteld mij een plan te vormen, volgens welk alles bestierd moest worden.

Het volk was in drie wagten verdeeld, uitgezonderd bij enige buitengewoone gelegenheden. Hierdoor waren zij niet zoo veel aan het weder blootgesteld als wanneer zij om de andere reis de wagt hadden, en zij hadden gemeenlijk drooge klederen om zig te verschoonen, als zij nat geworden waren. Ik droeg ook zorg om hen

zoo.

zoo min mogelijk aan nat weder bloot te stellen.

Daar wierd gezorgd om hunne lighaamen, kooijen, bedden, klederen altoos zuiver en droog te houden. Daar wierd ook zorg gedraagen het schip tuschen deks zuiver en droog te houden. Eens of tweemaal in de week wierd de lucht in het schip door vuuren gezuiverd, en, als dit niet geschieden konde, wierd het berookt met buskruid, met azijn of water vermengd. Ik liet ook dikwerf een vuur in eenen ijzeren pot aansteeken, onder in de put, dat grootliks diende om de lucht onder in het schip te zuiveren. Hierop, en op de zindelijkheid, zoo in het schip als onder het volk, kan niet te veel gepast worden; de minste verwaarloozing veroorzaakt eene rotte onaangename reuk beneden, die door niets dan door vuur kan weggenoomen worden.

Daar wierd behoorlijk gezorgd dat de ketels altijd schoon gehouden wierden.

Het vet, dat uit het gezouten vleesch en spek gekookt wierd, liet ik nooit aan het volk geeven, alzoo ik van gedagten ben dat het den scheurbuik bevordert.

Ik zorgde altoos water inteneemen daar het te krijgen was, zelfs al hadden wij het niet nodig; omdat ik geloof dat water, versch van land gehaald, gezonder is dan water, dat enigen tijd aan

boord geweest is. Van dit zeer nodig artikel wierden wij nooit op rantsoen gesteld, maar hadden altoos overvloed voor alles, waartoe het nodig was. De zee-vaarers in het algemeen kunnen wel niet verwagten, en zullen ook niet wenschen in dit opzigt zulke voordeelige gelegenheden te ontmoeten als mij te beurte vielen. De aart van onze reis bragt ons in zeer hooge breedten; maar de moeielijkheden en gevaaren, van deeze omstandigheid onafscheidbaar, wierden enigermaat vergoed door het zonderling geluk, dat wij genooten van eene onuitputbare bron van versch water te hebben in eenen Oceaan met ijs bedekt.

Wij zijn op weinige plaatsen gekoomen, daar niet 's menschen nijverheid, of de goedheid der natuur de eene of andere verversching, hetzij uit het dieren-rijk hetzij uit het planten-rijk verzorgd had. Mijne eerste zorg was dezulke, die 'er te vinden waren, door alle mogelijke middelen te bekoomen, en mijn volk te noodzaaken 'er gebruik van te maaken, zoo door mijn voorbeeld als door mijn gezag; doch de goede uitwerkingen van allerleie ververschingen wierden weldra zoobaarlijklijk, dat ik weinig nodig had mijn voorbeeld aanteprijzen, of van mijn gezag gebruik te maaken.

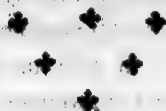
Het zou mij niet passen te zeggen in hoe verre
de

de voornaamste doel-einden van onze reis bereikt zijn geworden. Schoon zij geenen grooten overvloed van aanmerkelijke gebeurtenissen oplevert, noch afgewisseld wordt door spoedige kans-verwisselingen, schoon mijn verhaal meer onze koers ter zee dan onze verrigtingen aan land bevat, kan dit mogelijk dienen om den nieuwsgierigen lezer te doen begrijpen dat de oogmerken, om welke wij in het Zuider halfrond gezonden waren, naarstiglijk en kragtdaadlijk wierden agtervolgd. Hadden wij 'er een land gevonden, wij zouden zeekerlijk beter in staat zijn geweest de nieuwsgierigheid voedzel te verschaffen; maar wij hoopen dat het niet vinden van hetzelfde, na alle onze standvastige naspeuringen, in het toekomende minder gelegenheid zal overlaaten voor bespiegelingen omtrent onbekende waerelden, die nog te ontdekken zijn.

Doch, welke ook de gedagten van het algemeen mogen wezen omtrent andere zaaken, het is met een wezenlijk genoegen, en zonder enige andere aanspraak op verdienstlijkheid deswegens dan die van het waarneemen van mijn' plicht, dat ik dit verhaal kan besluiten met eene aanmerking, die de feiten mij in staat stellen te maaken, dat, namelijk, onze ontdekking van de mogelijkheid van de gezondheid van een talrijk scheepsvolk, gedurende zulk eenen langen tijd, in zulke verschillende luchtstreeken, en onder zoo veele ongemak-

132 REIZE RONDOM DE WAERELD.

ken en vermoelenissen, te bewaaren, deezen togt
merkwaardig zal maaken in de oogen van elken
menschen-vriend, wanneer de geschillen over een
zuidlijk land zullen opgehouden hebben den aan-
dacht der Wijsgeeren bezig te houden, en hunne
gedagten te verdeelen.

togt
ken
een
aan-
inne

T A F E L E N

VAN DE KOERS VAN

DE RESOLUTIE

EN VAN DIE VAN

DE AVONTUUR ENZ.

A;

T

VAN
DE

NB. In
sch
die
dag
keu
het
ver

M. 2
V. M. -
N. M. -
M. N. -
w. w. -
held. -

Van

Tijd.

1772.
Nov.
24
25
26

VAN DE KOERS VAN DE RESOLUTIE, EN VAN DIE VAN DE
DE AVONTUUR, DE AFWIJKING VAN HET KOMPAS,
EN WEERKUNDIGE WAARNEEMINGEN.

VERKORTINGEN.

M.	<i>betekent</i>	middag	wed.	<i>betekent</i>	weder
V. M.	—	voormiddag	friske k.	—	friske koelte
N. M.	—	namiddag	fris k.	—	fris koeljen
M. N.	—	middernacht	betr.	—	betrokken
m. w.	—	mooi weder	reg.	—	regen
held.	—	helder	fh.	—	fnieuw.

Van de Kaap de Goede Hoop tot Nieuw-Zeeland.

Tijd.	Z.B.	O.L.	West. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1772. Nov.	o'	o'	o'	o	d	
24 35 25		17 54		63 29 10		W. Z. W. en Z. O. m. w. held.
25 37 15		16 35		64 30 o		Z. O. ten O. friske k. en m. w.
26 39 4		16 23		69 29 80		N. N. O. harde k. en betr.

Tijd.	Z. B.	O. L.	West. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1772.	o	o	o	o	d	
Nov.						
27	40 4	16 52	18 30	52	30 0	Z. Z. W. labber k.
28	40 59	17 4		60	29 85	N. W. friske k. en betr.
29	42 9	17 0		57	29 60	Westl. sterke k., hag. en reg. buien.
30	42 24	17 43		55	29 60	Westl. m. w.
Dec.						
1	43 21	17 40		51	29 20	N. W. sterke k. reg.
2	43 52	18 17		49	29 30	N. W. mistig.
3	44 28	18 15	18 16	49	29 20	Westl. friske k., held.
4	45 46	18 4	17 51	44	29 50	N. W. friske k., m. w.
5	47 10	17 44	15 55	48	29 70	Noordl. friske k., nevel.
N.M. 6	48 41	18 24	18 11			Z. W. friske k., m. w.
7	49 32	18 20		42	28 60	N. W. zeer harde k., reg.
8	49 36	19 19		40	28 90	N. W. nevel.
9	49 46	19 58	16 30	36	29 30	Westl. friske k., m. w.
10	51 4	20 23	16 29	36	29 40	Westl. natte sn., het eerst ijs-eil.
11	51 51	21 3	17 9	34	29 25	Westl.
12	52 56	20 33		34	28 55	Noordl. fris k., reg.
13	54 0	20 52		32	28 70	Z. W. sn. buien.
14	54 55	21 44		33	29 15	Westl. labb. k., m. w. een zeer groot ijs-veld in het Z.
17	55 16	23 14	20 50	33	29 30	Z. Z. W. friske k., nevel.
19	54 17	25 19	21 26	31	29 10	N. W. nevel en sn.
20	54 0	28 13		34	29 5	N. N. O. sterke k., nevel en sn.
V.M. 21	53 50	29 24	21 47			Westl. friske k. en m. w.
M. 22	54 54	30 12		33	29 20	Z. W. labber k., aanhoudend ijs-eilanden in 't gezigt.
23	55 16	31 33	25 26	34	29 65	Westl. m. w. en betr.
24	56 31	31 19		35	29 40	N. O. labber k. en m. w.
25	57 50	29 32		32	29 5	Zuidl. friske k.
27	58 19	24 39		36	29 45	Ligte zugtjens, bijna stil.
28	58 44	21 55	19 30	35	29 5	Oofl. friske k.
29	59 12	19 1		36	29 20	Dito, sn.
30	59 23	17 1		36	29 5	Noordl. m. w.
N.M. 31	60 21	13 32				Z. O. sterke k., nevel en sn.
1773.						
Jan.						
M. 1	60 12	12 13		31	28 95	Zuidl. sterke k. en sn.
2	59 12	9 45	12 8	34	29 55	Z. W. m. w. Geen ijs gezien.

Tijd

1772
J

N.M.

M.

M.

V.M.

M.

Feb

N.M.

M.

Aanmerkingen.

r k.
en betr.
ag. en reg. buien.

reg.

, held.
, m. w.
t., nevel.
, m. w.
rde k., reg.

, m. w.
het eerst ijs- eil.

reg.

n.
, m. w. één zeer
d in het Z.
k., nevel.
n fn.
k., nevel en m.
en m. w.
k., aanhoudend
in 't gezigt.
n betr.
en m. w.

bijna stil.

, nevel en fn.

en fn.

Geen ijs gezien.

Tijd.	Z. B.	O. L.	West. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1773. Jan	o ' o ' o ' o ' o ' d					
4	58 2	14 43		34	22 50	N. W. friske k. Ys gezien.
7	60 4	28 33		35	29 5	W. friske k., fn.
9	61 36	35 3	27 48	35	29 20	W. N. labber k. Ys.
11	63 12	37 29	27 15	35 1/2	29 35	N. dito, veelc ijs- eil.
12	64 12	38 14	24 14	35	29 20	Zuidl. fn.
14	63 57	39 38	28 27	35 1/2	29 15	Zuidl. ligte zugtjens en m. w.
N.M. 17	67 15	39 35	29 30			O. t. Z. friske k. Veele ijs- eilanden in 't gezigt.
M. 19	64 29	40 18		35	29 10	Dito, labber k.
21	62 48	41 25	31 16	35 1/2	28 55	Zuidl. fris k. en fn.
M. 23	60 4	46 45	33 28	36 1/2	29 0	Zuidl. friske k. en fn.
24	58 24	49 5	33 52	34 1/2	29 20	Westl. friske k. en m. w.
V.M. 25	58 10	51 25				Oostl. sterke k., natte fn.
M. 26	57 16	50 54		35	28 25	Stil, damp. vuil wed.
27	56 28	50 47	32 23	35	28 90	Friske k. en betr.
28	54 22	51 46	30 0	36 1/2	29 40	N. W. friske k. en natte fn.
29	52 29	53 37		38	29 65	N. W. sterke k. en m. w.
30	51 34	55 53		39 1/2	29 55	Noordl. friske k. met reg.
31	50 50	56 48	30 49	38 1/2	29 55	W. N. W. m. w.
Febr.						
N.M. 1	48 30	58 7	29 2			W. N. W. geen ijs.
M. 2	48 36	59 35	27 50	45	29 90	W. friske k. en nevel.
3	48 59	60 11		46	29 80	Noordl. zeer sterke k. en reg.
4	49 16	58 54	28 50	45	29 65	N. W. friske k. en m. w.
5	49 8	58 18	30 26	41	29 60	Westl. dito.
6	48 6	58 43	32 24	53 1/2	29 45	N. W. dito.
7	48 51	61 48	31 28	44	29 70	N. Dito.
8	49 51	63 57		43 1/2	29 25	N. mist. stof-reg.
10	50 7	64 53	29 4	41 1/2	29 45	Westl. sterke k. en m. w.
12	52 48	70 35	32 5	38	29 55	Z. W. t. Z. labber k.
13	53 54	72 24	33 8	36	29 60	W. fris k. Pinguins.
14	55 23	74 48	34 18	35 1/2	29 35	Z. W. t. W. sneeuw-buien.
15	56 52	78 48	38 19	36 1/2	29 40	Z. W. m. w. twee zee-honden.
16	57 8	80 59		34	29 50	Noordl. ligte k. Een ijs. eil.
17	57 54	82 4		35	19	O. Z. O. donker betr. Ys inge- noomen.
18	57 57	83 44	38 21	33	29 10	Zuidl. maagtig k. en m. w.
19	58 20	87 43		35	29 20	Westl. friske k. en fn.

Tijd.	Z. B.	O. L.	West. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1773. Febr.	o	o	o	o	d	
20	58 47	91 44	40 118	35	29 30	Z. labber k. en m. w.
21	59 35	93 36	40 51	34½	28 80	Oostl. friske k. en fh.
N.M. 23	61 52	95 2				Oostl. dik damp. wed en natte fh.
M. 25	60 49	95 15	43 6	36½	29 0	N. W. ligte k. en m. w.
N.M. 26	61 21	97 7				Oostl. friske k. en m. w.
M. 27	60 28	100 19		34½	28 40	Zuidl. sterke k., natte fh.
28	9 58	104 44		36½	29 50	Westl. friske k. en m. w.
Maart.						
1	60 35	107 42		35½	28 35	N. O. ligt k., stof-reg.
3	60 17	109 59	39 4	38	29 5	Z. W. tot N. W. labber k.
5	60 38	116 50		37½	28 85	Oostl.
6	60 4	118 0	31 30	37	28 95	Westl.
7	59 58	120 15		34½	28 55	Oostl. ligt k., fh. en reg.
8	59 44	121 7	28 35	40	28 90	Stille. Geen ijs in 't gezicht.
9	58 55	123 1		37	28 60	Zuidl. sterke k. met fh. en reg.
10	58 5	127 41		35	29 0	Z. Z. W. friske k. en m. w.
11	58 7	130 21	11 57	37	29 15	N. O. fh. met reg.
12	58 56	131 41	9 49	39½	28 90	W. labber k., zagt wed.
14	58 22	136 22		33	28 85	Z. Z. O. friske k., buijig.
M. 15	59 4	139 50		34	28 85	Westl. fh. en hag. buien.
16	58 52	143 27	0 47½	35½	29 10	Zuidl. friske k., meest m. w.
17	58 40	147 43		35½	29 15	Z. W. m. w.
			Oost.			
19	55 1	152 1	11 19	43	29 80	W. N. W. friske k.
20	53 22	154 53	13 40	45	29 75	Westl.
21	51 14	157 11		46	29 95	N. N. W. sterke k.
22	49 55	159 28	13 59	47	29 85	Z. friske k. en m. w.
23	47 46	161 47	13 7	49	30 15	Z. O.
24	46 33	164 18		52	29 95	Z. O. mistig.
25	46 16	166 11		54	29 85	Westl. m. w.
26	45 48	166 44		53½	30 15	Z. Z. W. de <i>Donkere Baai</i> ingezeild.

Aanmerkingen.

TWEEDE TAFEL.

Koers van de *Avontuur* van den dertienden February tot aan van *Diemens Land*.

m. w.
en sn.
wed en natte sn.
en m. w.
en m. w.
natte sn.
en m. w.

tof-reg.
V. labber k.

h. en reg.
in 't gezigt.
met sn. en reg.
k. en m. w.
reg.
agt wed.
k., buijig.
g. bulen.
meest m. w.

e k.

e k.
m. w.

Donkere Baai

Tijd.	Z. B.	O. L.	West. afw.	Th.	Bar.	Windch, Weder, Aanmerkingen.
1773. Febr.	o	o	o	o	d	
13 51 5	71 23	32 30	39			Westl. midtig k., betr.
14 51 40	74 52	34 14	39			Westl. friske k. met sn. bulen.
15 52 12	78 36	35 07	38			Westl. m. w.
17 52 54	84 53		37			Tusschen N. W. en N. O. friske k. met reg. en sn.
18 52 52	88 57		40			N. W. friske k., buijig.
20 52 22	97 08	30 46	35			Westl. sterke k. met sn. met reg. bulen.
21 52 20	110 02	29 5	41			Z. O. ligt k. en m. w.
23 52 18	104 14	25 9	41			Noordl. sterke k. reg. bulen.
24 52 10	107 8		41			N. N. W. maatig k. en m. w.
26 51 22	115 32	21 30	44			N. N. O. friske k., eenige stukken rots wier gezien.
28 50 20	121 49	15 47	44			N. W. ten W. sterke k., sterke bulen met sn.
Maart.						
1 49 4	125 0	10 20	49			N. W. friske k.
3 46 22	130 21	6 35	53			N. N. W. sterke k. en dik daggig wed. met reg.
4 44 50	132 20	3 50	51			Z. W. friske k.
5 44 1	135 15	1 30	56			W. friske k. en buijig.
		Oust.				
6 43 56	138 42	0 55	52			W. Z. W. dito.
7 43 47	141 5	1 13	55			Westl. friske k. en m. w.
9 43 44	145 53		59			N. W. Land van N. t. W. tot O. Z. O.

TWEE-

VII. DEEL

T

DERDE

DERDE TAFEL.

Koers van de *Resolutie* en *Avontuur* van Nieuw-Zee-
land tot Otahiti.

Tijd.	Z. B.	O. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1773. Juny.	o	o	o	o	d	
M. 10	43 55	179 8		54	29 70	Z. W. tot N. W. labb. k. en m. w.
		West.				
11	44 35	179 13		59	29 75	Noordl. friske k. en reg.
12	45 26	176 41		51½	29 65	Westl. ligte k. en reg.
13	46 2	175 59		51½	30 0	Oostl. friske k. en m. w.
15	46 46	174 0	11 24½	48½	29 78	N. O. ligte k.
V. M. 16	47 7	173 0				Z. O. sterke k. en reg.
M. 17	46 18	172 41		49½	29 75	Z. O. buijig, ongestadig w.
18	45 54	170 38		48	29 90	Z. O. friske k. en m. w.
N. M. 20	44 30	165 43		48½	30 15	Z. O. t. Z. labbar k.
M. 21	44 26	164 0		50½	30 25	Westl.
22	44 41	162 23	10 19	52½	30 25	Westl. sterke k.
23	44 38	161 27	10 43	50½	30 25	Veranderlijke zugtiens.
24	43 36	161 38		51½	29 45	Oostl. zeer harde wind.
M. N. 25	42 53	163 20				N. O. t. N. friske k.
M. 26	42 11	163 7		55½	29 25	O. N. O.
V. M. 28	42 32	161 15				W. Z. W. ligte zugtiens.
M. 29	42 46	160 56		52½	29 40	O. N. O. ligte k.
30	43 7	159 25	7 59	51½	29 65	Zuidl. friske k. een Egmont- ven-hen gezien.
July.						
1	43 7	157 44	6 55	49	29 75	Z. Oostl. labbar k.
2	43 3	156 17	8 30	47	29 80	Zuidl.
3	43 18	155 0	7 43½	50	29 60	Noordl. labb. k. en m. w.
4	43 58	154 18		48½	29 70	Oostl. friske k.
5	43 10	152 15		48	29 85	Z. Z. O. buijig reg.
7	41 22	150 12		52½	29 45	Zuidl. labb. k.
10	43 46	144 13	3 0	51	29 80	Westl. reg. buien.
11	43 34	141 56	5 0	47	30 30	Zuidl. labb. k. en m. w.

Tijd.

1773

July

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

Tijd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1773. July.	o	o	o	o	d	
12	43 16	140 9	5 18	49	30 25	Z. Z. W.
13	43 2	139 10	5 37	49 1	30 25	N. W.
14	43 2	138 9		50	29 80	N. O. frisse k. donker betr.
15	42 39	37 58		52	29 45	N. O. dik mist, stor-reg.
17	39 44	133 32		44 1	29 80	Z. W. sterke k. hag. en reg. buien
18	37 56	133 18	5 29	50	30 20	Z. labber k. en m. w.
19	36 34	133 7	5 33	54	30 30	Z. W. t. Z.
21	32 47	133 37				O. Z. O. frisse k.
22	31 6	134 12	5 21	60	29 60	Z. W. ten W. buijg.
23	29 22	134 12	5 34	63	29 85	N. W. t. N. damp. reg.
24	29 46	135 36		64 1	29 85	N. N. W. frisse k. en m. w.
V. M. 25	29 51	136 28				N. N. W. zwaare reg. buien
M. 26	28 53	135 30	5 3	66 1	29 90	N. W. labber k. en m. w.
27	27 53	135 17	5 0	67 1	30 5	Z. W. ligte zughten.
V. M. 29	27 49	136 49				N. N. W. labber k.
M. 30	27 4	135 13		71	29 90	N. N. W.
31	26 19	134 49		68	29 90	N. W.
Aug.						
1	25 1	134 6		68 1	29 75	N. W.
3	22 8	133 39	4 54	71	30 0	Westl. ligt k.
4	21 18	133 21	5 10	74	30 5	N. W. labber k.
	20 40	132 6		76 1	30 5	N. W. sterke wind.
N. M. 6	19 36	131 32				N. W. weinig wind, buijg.
M. 7	18 51	133 26		75	30 10	Z. O. sterke wind en m. w.
8	18 5	135 57		75	30 20	Z. O.
10	17 23	139 56		78 1	30 20	O. een lang eiland gepasseerd.
12	17 11	143 38		78 1	30 5	O. harde wind, een eil. gepast.
13	17 16	144 54	6 48	79 1	30 10	O.
14	17 15	146 41		79	30 10	O.
15	17 45	148 16	5 10	80	30 10	O. Osnabrug of Mattea. O. Z. O.

VIERDE TAFEL.

Koers van de Resolutie en de Avontuur van Ulieten
tot de Vrienden-Eilanden en Nieuw-Zeeland.

Tijd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1773. Sept.	o /	o /	o /	o	d	
M. 18	17 17	153 10		79	30 5	Oostl. labber k. en m. w.
19	17 41	154 21	7 50	81	30 0	Oostl.
20	18 4	155 09		81	29 95	Oostl.
21	18 24	156 22	7 26	81	30 0	Tusschen N. en W.
22	18 40	157 18	7 56	78	29 95	Oostl. friske k. en reg. buien.
23	19 8	158 49		73	35 5	Z. O. labb. k. en m. w. Land in 't gezigt.
24	19 29	160 22		74	30 0	Z. O. harde k. vlieg. reg. buien.
25	19 52	162 26		74	30 0	Z. O. m. w.
26	20 23	164 15		73	30 5	Z. O.
27	20 40	166 12	11 42	71	30 5	O. Z. O.
28	21 3	168 29	9 44	72	30 5	O.
29	21 29	170 18	10 42	72	30 5	O. Z. O.
30	21 10	172 33		70	30 10	Z. O.
Oct.	1 21 21	174 4		70	30 10	O. Z. O. In den agtermiddag 't eil. Middelburg in 't gezigt.
M. 9	22 28	174 56		73	30 30	Zuidl. friske k. en m. w.
19	22 46	176 13		70	30 5	Z. O. Pyllaert-eil. N. N. O. 5 mijlen.
11	23 50	177 23		69	30 25	O. Z. O.
12	25 36	178 12		71	30 20	O. Z. O.
13	27 13	179 6		70	30 20	Z. Z. O. labber k.
14	28 38	179 47	11 11	67	20 25	O.
		Oost.				
15	30 15	179 54	11 14	69	30 30	O.
16	31 41	179 32	11 2	68	30 25	O.
17	32 41	179 32	10 49	69	30 20	N. O. t. N. ligt k.
18	33 48	179 49	10 49	66	30 20	N. O. t. N. friske k.

Tijl

177
Ofto

Tijl.

1773
Nov
M. 27
30

Dec

N.M. 6

M. 8

9

10

Tijd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1773. Oktob.	o	o	o	o	d	
19	35 58	179 49		67	30	N. O. t. N.
20	37 48	179 38		60	29-70	Westl. veel reg., friske k. en m. w.
21	39 6	178 38	5 12	62	29 70	Noordl. Tafel Kaap W. 8 of 9 mijl.

V I J F D E T A F E L.

Koers van de Resolutie van Nieuw-Zeeland tot
Paasch-Eiland.

Tijd.	Z. B.	O. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1773. Nov.	o	o	o	o	d	
M. 27	43 27	175 59	12 52	62	29 95	Noordl. friske k. en m. w.
30	45 50	178 13		49	29 95	Z. W. friske k. rots-wier, zee- honden en zee-vogelen gezien.
Dec.						
1	47 04	179 39 West.		49	30 00	Z. W. friske k. zwaare zee uit 't Z. W.
2	48 23	179 16		46	29 90	Z. W. weinig wind, mist. Zee-hon- den, rots-wier en pinguins gez.
4	49 55	179 16 Oost.		47	29 80	Noordl. weinig wind, mist en reg.
5	50 15	179 44	18 25	47	29 75	Ligte zuchtjens uit 't Z. O. zee- honden en pinguins, zwaare zee uit 't Z. W.
N.M. 6	51 32	180 00 West.			29 50	Noordl. friske k., dik damp. wed.
M. 8	55 39	178 53		43	29 45	W. Noordl. sterke k., nevel, hooge zee uit het Z. W.
9	58 02	177 43		44	28 70	N. W. sterke k., nevel, een stuk wier gezien.
10	59 12	175 54		36	29 45	Z. Z. W. sterke wind, reg. buien.

Tijd.	Z.B.	W.L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1773.	o	o	o	o	d	
Dec. 11	60 42	173 04	17 18	40	29 03	Westl. friske k., sn. buien in den nacht.
12	62 46	170 26	19 13	32½	29 05	Z. W. friske k.
13	63 42	167 44		32	28 30	Noordl. friske k., natte sn.
14	64 55	163 20	14 12	34½	29 05	Westl. friske k., damp. wed., een ijs-eiland in 't gezigt.
15	65 52	159 20		31	28 85	Westl. friske k., sn. buien, veel ijs, eenige pinguins en keerkring vogelen gezien.
16	64 16	158 00		33	29 40	O. N. O. labb. k., sn. buien. Ys.
17	64 41	155 41		33½	29 05	Noordl. labb. k. Ys gevischt.
18	64 41	152 06	10 18	33	29 00	N. O. maatige k., dik mist, wed., veele ijs-eilanden.
19	64 49	149 24	13 24	34	28 80	Noordl. maatige k. held. wed.
20	65 57	148 28		33	29 20	Noordl. maatige k., dik damp, wed., natte sn.
V.M. 21	67 5	145 49		33	28 70	N. O. sterke k. en mistig, veel met ijs gekweld.
22	67 31	142 54		33½	28 70	N. N. O. matige k., nevel.
N.M. 23	67 20	137 12		33	28 95	Noordl. labb. k. zeer kond; veel ijs.
ML 25	66 23	135 7	15 26	34	29 20	Fraaie k. uit het N. W. veele ijs-eilanden.
28	64 20	134 4		34	29 0	Friske Oostl. k., sn. buien.
29	62 24	133 37	13 46	33½	28 65	Zuidl. natte sn.
31	59 40	135 11	13 9	34½	29 5	Westl. labber k., m. w.
1774.						
Jan. 3	57 58	137 12	11 12	38½	29 5	N. O. r. O. friske k., natte sn. Geen ijs.
3	56 46	139 45		36	29 10	Z. W. friske k. m. w. rps-wier.
4	54 55	139 4		46½	29 30	N. W. t. W. sterke k. m. w.
6	52 0	135 32	7 7	47	29 30	Westl. dito.
7	50 36	133 18	6 36	50	29 25	N. W. labber k.
8	49 7	131 2	6 26	49½	29 50	Westl. aangenaam wed.
9	48 17	127 10		51½	29 70	Westl. dito.
10	48 7	124 46		52½	29 55	Westl. lige zugtjens, betr.
11	47 51	122 12	2 34	50	29 5	Westl. friske k., held. wed.
12	49 23	119 52	4 0	50	29 75	N. N. W. dito, m. w.
N.M. 13	53 0	118 3				N. W. friske k., dik wed.

Aanmerkingen.

sp. buien in

natte sn.

damp. wed., een

gezigt.

sn. buien, veel

guins en keer-

gezien.

sn. buien. Ys,

Ys gevischt.

k., dik mist.

is-eilanden.

k. held. wed.

k., dik damp.

n.

en mistig, veel

eld.

ve k., nevel.

k. zeer koud;

et N. W. veel

sn. buien.

, m. w.

se k., natte sn.

m. w. ros-wier.

erke k. m. w.

m wed.

tjens, betr.

held. wed.

m. w.

dik wed.

Tijd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Wind, Weder, Aanmerkingen
1774.						
Jan.	o	o	o	o	d	
M. 15	56	4	112	1	51	29 30 N. zeer sterke wind, dik wed.
16	56	19	119	24	47	29 80 Westl. friske k., m. w.
17	58	34	118	14	41	29 0 Westl. friske k., buijig.
M. 18	60	54	116	38	40	28 5 Westl. matige wind, dampig.
20	64	34	116	44	40	28 55 Stil, m. w. Ys-eilanden.
22	62	9	112	54	37	28 70 Ligte Zugtjens, zuidl. natte sn.
23	62	22	110	32	38	28 55 Z. friske k., m. w.
24	63	49	108	17	39	28 60 Westl. friske k.
25	65	24	109	31	42	28 85 Noordl. friske k. en m. w.
26	66	36	109	31	40	29 5 N. O. weinig wind, nevel, reg.
27	67	22	113	15	37	28 75 N. O. matige k. sn. buien.
28	69	35	108	15	36	28 85 O. N. O. weinig wind, mist. w.
						Los ijs.
29	70	0	107	27	36	28 70 N. labber k., helder. w.
V. M. 30	71	10	106	54	32	28 80 Oostl. labb. k. door ijs gestuit.
M. 31	69	13	105	39	34	28 90 Oostl. friske k., mist.
Febr. 1	68	1	103	0	35	28 85 Oostl. labber k., m. w.
2	67	7	134	46	37	28 75 Z. O. t. O.
3	66	25	101	8	35	28 90 Z. O. t. O. ligre k., betr. Geen ijs.
4	65	42	99	44	34	29 0 N. O. ligre k., helder. zagen. w.
5	64	6	99	44	38	28 75 Verand. friske k. natte sn.
7	61	6	98	13	40	28 65 Westl. friske k. reg. buien.
8	58	5	97	24	41	29 10 Z. dito
9	55	39	97	24	47	29 10 Westl. friske k. en m. w.
10	53	37	97	24	47	29 40 Westl. dito.
11	51	36	95	46	51	29 20 N. W. sterke k., reg.
12	50	15	95	18	47	29 90 Z. W. ligte zugtjens
13	50	13	96	1	52	30 0 N. W. friske k. en betr.
14	49	32	95	11	53	30 15 Verand.
15	49	0	95	38	54	30 5 N. W. friske k., mist. reg.
16	47	45	94	19	56	29 90 N. W. friske k., m. w.
17	46	16	93	52	55	29 90 W. N. W. friske k.
18	44	11	92	59	50	29 85 Z. t. W. friske k. en m. w.
19	42	5	92	20	51	30 35 Westl. labber k., anagen. d.
20	39	58	94	37	66	39 40 Westl.
21	37	54	94	5	67	30 40 Westl.
22	36	10	94	56	69	30 45 Zuidl. labb. k.
23	36	40	97	2	69	30 45 N. O. labb. k.
24	37	25	98	44	71	30 25 N. friske k. m. w.

T 4

Tijd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1774. Febr.	o /	o /	o /	o d		
N.M. 25	37 52	101 10	6 38	69	29 25	N. W. labb. k.
M. 26	36 37	101 57	5 53	65	30 0	Z. W. friske k.
27	34 53	102 33	3 44	68	30 20	O. Z O. labb. k.
28	33 7	102 23		71 1	30 20	O. N O.
Maart 1	32 28	102 47	3 45	71 1	30 20	Westl. ligte zugrijens.
2	31 12	102 29	4 36	74	30 15	N. W.
4	29 56	100 59	4 50	74 1	30 25	N. W.
6	29 23	101 3	4 47	74	30 30	Noordl. labb. k, Veele vogelen.
7	28 20	102 3	4 45	74 1	30 30	O,
8	27 4	103 58	4 31	75	30 30	O.
11	27 1	109 9		75	30 30	O. ligte k. Paasch-Eiland, W. 12 mijlen.

ZESDE TAFEL.

Koers van de Resolutie van Paasch-Eiland tot de Marquisen-Eilanden.

Tijd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden , Weder , Aanmerkingen.
1774. Maart.	o /	o v	• /	o	d	
M. 18	26 5	111 32	2 34	76 4	30 30	N. O. ligte k.
20	23 0	113 1	3 5	77	30 20	O. gestadige k., m. w.
21	21 1	113 58	3 4	77	30 20	O. N. O.
22	19 20	114 49		76 1	30 20	Oostl. reg. buien.
24	17 7	117 0	1 56	76	30 15	Oostl. labb. k., m. w. held.
26	4 41	120 11	2 10	78 1	30 10	Oostl.
29	10 10	123 58	1 57	81	29 25	O. Z. O.
30	9 24	126 1	1 27	80 4	30 0	O.
April 1	9 30	128 55	4 3	81	29 00	O.
3	9 32	133 18	4 40	82	0 0	O.
5	9 33	136 38	4 27	82 4	30 0	O.
N. M. 6	9 20	138 17				O. Z. O. <i>Heads-Eiland, W. t. Z. 9 mijlen.</i>

Aanmerkingen.

Z E V E N D E T A F E L.

Koers van de Resolutie van Ulietea tot de
Nieuwe Hebriden,

k.

gijens.

Veele vogelen.

asch-Eiland, W.

nd tot de

r, Aanmerkingen.

e., m. w.

ien.

e., m. w. held.

eds-Eiland, W.
en.

ZE.

Thd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1774.	o ' o ' o ' o ' o ' d					
Juny.						
M. 6	16 50	145 13		82½	30 0	N. O. friske k.
7	17 12	155 34		81½	29 85	N. W. buljig reg.
8	17 32	156 1	7 55	80½	29 95	N. O. ligte k., m. w.
9	17 48	156 43	8 10	81	29 85	Noordl.
11	17 46	158 9		77½	30 0	Z. Z. O. labb. k.
13	18 45	161 29		80		O.
14	18 35	162 45	9 15	75½	30 0	Zuidl. ligte k., bijna still.
16	18 4	163 10	9 16			Zuidl. <i>Palmerston Eiland</i> .
19	18 25	167 11	10 22½	77	30 5	O. labb. k.
21	18 57	169 39		77½	30 10	O. N. O. <i>Wild-Eiland</i> Z. 1 mijl.
24	20 24	173 39	11 40	79	30 5	O. N. O. ligt k.
26	20 23	174 6	12 6	75	30 10	Z. Z. O. in 't gezigt van de eilanden aan de O. zijde van <i>Anamocka</i> .
27	20 15	174 31	9 47			Ten anker op de reë van <i>Anamocka</i> .
July.						
M. 1	19 57	176 6		75	30 15	Z. O. t. O. labb. k.
3	19 47	178 2	12 28	74	30 15	Dito <i>Schildpad Eiland</i> Z. O. t. Z. 1½ mijl.
5	20 37	179 20	12 30	75½	30 5	Oostl. labb. k., donker w.
		Oost.				
6	20 56	179 30	12 44	76	30 15	O. labb. k., betr.
8	20 42	177 18	12 59	78	30 10	N. O. friske k.
9	20 14	176 15	13 8	78	29 90	N. W. weinig wind en betr.
10	19 53	175 35	11 11	74½	29 90	Z. O. friske k.
11	18 26	175 0	10 22	74	29 90	Z. O.
13	16 25	173 31	10 46	76	30 0	Z. O. labb. k. en m. w.
14	15 39	172 35	10 14	78	30 0	Z. O. t. O.

T 5

Tijd.	Z. B.	O. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1774. July.	o	o	o	o	d	
15 15	9 171	16 11	3	79 1/2	30 o	Z. O. fris k. en m. w.
16 15	8 169	18		79	30 o	Z. O. friske k. buijig met reg. in den agtermiddag liet el- land <i>Aurora</i> , een van de <i>Hebriden</i> in 't gezigt.

AGTSTE TAFEL.

Koers van de *Resolutie* van Nieuw-Caledonia tot
Nieuw-Zeeland.

Tijd.	Z. B.	O. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1774. Oetob.	o	o	o	o	d	
M. 2	23 18	169 34	9 27	66 1/2	29 90	Zuidl. labb. k. en betr.
3	24 4	170 11		68	29 80	Z. W. friske k. en m. w.
4	25 26	171 3	10 o	70	29 90	Z. W. reg. buien.
6	27 52	171 43	13 36	65	30 20	Stil m. w.
8	28 25	170 26	9 59	65	30 30	Z. O. labb. k., held. w.
9	28 54	169 21	13 9	64 1/2	30 30	Zuidl.
10	28 57	168 o	11 9	64	30 25	Zuidl. <i>Norfolk-Eiland</i> van Z. 37 O. tot Z. 20 W. 3 mijl. van ons,
12	31 1	167 47		66 1/2	30 20	O. N. O. labb. k. en m. w.
13	32 55	168 20	10 o	65 1/2	30 30	N. O. dito.
15	35 32	170 55	10 18	65 1/2	30 o	N. N. O. friske k., m. w.
16	37 32	172 41		63 1/2	29 80	N. friske k. reg. buien.
17	39 24	173 46		59	29 55	Westl. sterke k. en betr. <i>Kaap Egmont</i> aan de W. kust van <i>Nieuw-Zeeland</i> N. O. 4 mijl.

DE WAERELD.

NEGEND E TAFEL.

Koers van de Resolyste van Nieuw-Zeeland; tot
Terra del Fuego.

Tijd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weider, Aanmerkingen.
1774. Nov.						
M. 15	47 30	178 19		51	29 49	N.W. t.W. labb. k. enlgereg. bul;
16	49 33	173 31		50	29 45	West. friske k. en m. w.
17	51 12	173 17	9 52	50 1/2	29 35	N.N. O. sterke wind, buljig, reg.
18	52 44	169 57	10 26	50 1/2	29 45	N. labb. k., uevel.
19	53 43	166 15		49	29 59	N. friske k.
20	54 8	162 13				N. labb. k., mist.
21	55 31	160 29		43 1/2	28 8 1/2	N. O. dito.
22	55 48	157 4		44		N. N. W. ligte k., nevel.
23	55 46	156 4	9 24	44 1/2	29 45	Stil held. wed.
24	55 38	153 37		46	29 89	N. W. friske k., betr.
25	55 9	149 28	6 35	45 1/2	29 85	N. W. t. W. friske k. held. wed.
26	55 9	144 43				N. N. W. sterke k., nevel. Veel le vogelen.
27	55 6	138 56		44 1/2	29 89	N. N. W. dito, betr.
29	55 24	129 39		45 1/2	29 75	N. W. weinig wind, nevel.
Dec.						
1	55 38	127 11		45 1/2	29 55	N. O. dito, dito, stof-reg.
2	54 56	125 0	1 28	45	29 50	Z. O. friske k., m. w.
3	54 1	123 47		45	29 25	O. Z. O. nevel en reg.
4	53 15	120 42	3 22			Z. friske k. en held. wed.
7	53 19	108 48	5 1	46 1/2	29 1	West. held. aangenaam wed.
10	54 0	102 7				Zuidl. sterke k.
11	53 40	96 52	9 58	44	29 75	Westl. friske k. betr.
12	53 25	92 4		45	29 75	Westl. labb. k., m. w.
14	53 25	86 56	14 14	46 1/2		Westl. friske k.
16	53 26	79 37	17 38	46	29 15	Westl.
17	53 21	76 17	20 6	47	29 15	Westl. buljig. Te middernacht Kaap Desceada in't gezigt, aan den W. mond van de Straat van Magelhaens in't N.O. t.N.

TIENDE TAFEL,

Koers van de Resolutie van Staaten-Land tot de
Kaap de Goede Hoop.

Tijd.	Z. B.	W. L.	West. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen,
1775- Jan.	o	o	o	o	d	
M. 4	55 33	62 13		51	o 60	W. t. Z. friske k. en reg. bulen.
5	57 9	58 46	21 28	47	29 60	Westl. friske k., m. w.
N. M. 6	58 10	53 54				Z. W. sterke k. bulijg, natte sn.
7	56 4	53 36				Westl. friske k. en m. w.
M. 8	55 9	52 15	20 4	49	29 50	N. W. labb. k.
9						Noordl. friske k., mist.
V. M. 10	54 23	49 23				W. Z. W. labb. k., betr.
11	54 35	45 10	19 25			Z. W. labb. k.
M. 12	54 28	42 8				Z. W. zeehond gezien.
13	55 7	40 32		39	29 15	
14	53 56	39 24		37	29 35	Z. O. ligt k. het eiland <i>Georgia</i> 11 mijl. O. 4 Z.
N. M. 24						Eiland <i>Georgia</i> W. N. W. 8 m.
V. M. 26	53 33	31 10	9 26			N. t. W. friske k. en held. wed.
N. M. 27	60 0	30 40				Noordl. labb. k. en mist. Een ijs-eil. en pinguins gezien.
M. 28	60 4	29 23		37	29 10	Noordl. stof-reg. veel ijs.
30	59 30	29 33		36	29 25	Noordl. friske k. mist. Ys, pinguins en walvischen.
31	59 13	27 26		37	29 15	W. N. W. labb. k. donk. w. <i>Thule</i> van Z. Z. O. tot Z. t. W.
Febr.						
1	58 25	27 18	10 11	39	29 15	Z. W. ligt k. <i>Kaap Montagu</i> O. 5 mijlen.
2	57 41	27 0				N. N. O. mist.
4	56 44	25 23				Stil. Verscheiden pinguins en enige walvischen.
5	57 8	23 34	5 18	38	28 80	Zuidl. maatte k. en nevel.
6	58 15	21 34		38	29 60	Noordl. friske k., sn. bulen.
7	58 24	17 46	1 58	47	29 0	W. Z. W. sterke k. en beu.

Tijd.

1775.

Febr.

N. M. 9

M. 10

12

13

14

15

16

N. M. 17

M. 18

19

20

22

23

24

25

26

Maart.

N. M. 1

M. 2

N. M. 3

4

V. M. 6

M. 7

8

10

11

13

14

16

16

Tijd.	Z. B.	W. L.	Oost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1775.	o	o	o	o	d	
Febr.						
N. M. 9	58 27	12 49	0 2			Still, sn. buien.
M. 10	58 15	10 34	1 7	34 1	29 30	Z. W. friske k., reg. buien.
	12 58 19	6 43	3 23	37 1	29 15	Westl. ligte zugjens, m. w. veele ijs- eilanden.
	13 57 57	4 46	4 25	34		Z. t. O. friske k., veel sn.
	14 57 24	0 44		32 1	28 00	Zuidl. zeer sterke k., zwaare sn.
		Oost.				
	15 56 37	4 11		35 1	28 55	Z. W. friske k., m. w.
	16 55 26	5 52	12 15	36 1	28 95	Still.
N. M. 17	54 20	6 33				Zuidl. friske k., sn.
M. 18	54 25	8 46	13 10	36	29 55	Westl. friske k., m. w.
	19 54 25	12 1		34 1	29 45	N. O. friske k., natte sn.
	20 54 8	12 59		35 1	29 80	Westl. friske k., m. w. in den agter- midd. geene tekenen van land.
	22 54 26	18 42	18 41		29 20	Z. W. friske k. en betr.
	23 55 10	22 1		36	29 40	Noordl. natte sn. Walvischen.
	24 54 26	24 21		35 1	28 95	N. W. friske k., m. w. Ys- eilanden.
	25 52 52	26 31		35 1	28 95	N. W. buijig, reg. buien.
	26 50 34	28 37		41	29 75	Noordl. friske k.
Maart.						
N. M. 1	46 44	33 20	23 36			Zuidl. labb. k., m. w.
M. 2	16 30	31 46		47	29 65	Verand. friske k., reg. buien.
N. M. 3	45 8	30 50	22 26			Westl. friske k., zeer buijig.
	4 43 20	29 50				N. W. friske k. betr.
V. M. 6	44 5	26 49		50		N. W. dito, dik betr. wed.
M. 7	42 24	26 51		59 1	29 80	Westl. zeer friske k., m. w.
	8 41 47	26 27		61 1	29 95	N. W. labb. k.
	10 42 6	24 40	21 33	64	29 55	Verand.
	11 40 56	23 47	20 48	59 1	29 80	Westl. labb. k., m. w.
	13 38 51	23 37		62	0 10	Westl. ligte k.
	14 37 19	22 9		72		Oostl. friske k. met buien.
	16 35 16	22 50		72 1	29 85	W. N. W. buijig ongestadig w.
	16 34 49	21 41		69	33 20	Weinig wind Oostl. 56 vad. wa- ter. In den N. M. land ont- waard in 't N. N. O. den 2 ^{en} op den M. in de Tafel-Baat geankerd.

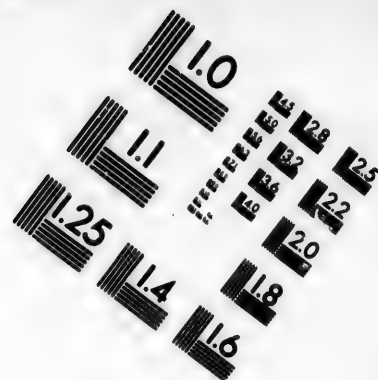
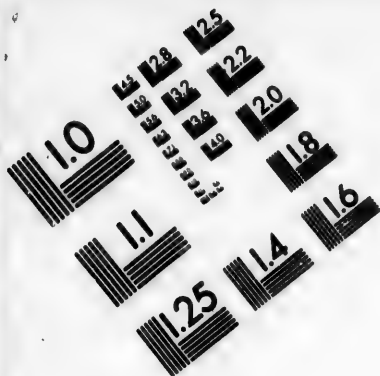
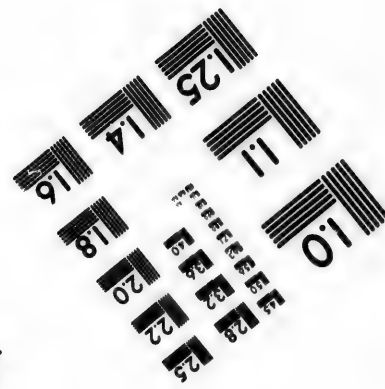
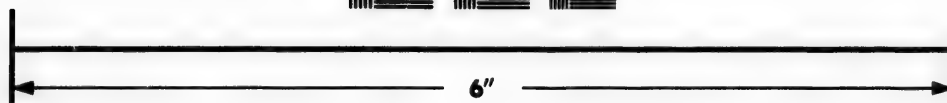
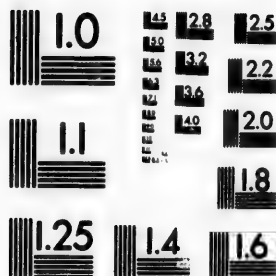

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

ELFDE TAFEL.

**Koers van de *Avontuur* van Nieuw-Zeeland tot de
 Kaap de Goede Hoop.**

Tijd.	Z. B.	O. L.	Cost. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanteekinged.
1773.	o	o	o	o	a	
Decr.						
23	42	26		65		Noordl. Kaap <i>Palliser</i> N. Oostl. 17 mijlen.
M. 25	44	38	175 41	60		N. O. t. N. labb. k. en nevel.
28	47	5	178 12	54		Verand.
30	49	37	179 22	56		Noordl. ligt k. en nevel. Veele zee-honden en pinguins; ook stukken hout en zee-wier.
31	50	47	179 29	48		O. Z. O. sterke k., buljig reg.
1774.		West.				
Jan.						
2	51	37	177 11	15 30	48	Z. W. friske k., betr.
4	54	26	170 49		46	Westl. friske k., nevel, reg.
5	55	30	167 0		46	Z. W. t. W. friske k., m. w.
6	56	27	163 43		40½	Zwaare zee uit het W. Z. W.
7	56	57	160 6	11 15	38	Z. Z. W. friske k., reg. buien.
9	57	29	153 54		38½	Zwaare zee uit het Z. W.
11	58	17	147 23	7 36	37	Z. Z. W. friske k., betr.
12	58	36	144 40	9 20	38	Z. Z. W. friske k. Vogelen en walvischen.
14	58	48	142 14	7 45	37	Westl. labb. k. m. buien. Ver- scheiden ijs-eilanden.
16	58	50	134 26		40	Z. W. maatig k.
19	59	24	119 13	8 25	41	Westl. friske k.
20	57	52	114 37		41½	Westl. veele ijs-eilanden.
21	60	9	113 12	11 6	41½	N. W. t. W. friske k., reg. buien.
22	59	30	111 26	11 15	41½	Noordl. friske k. en betr.
						Verand.
						Zuidl. maatige k.

164 REIZE RONDOM DE WAERELD.

Tijd.	Z. B.	W. L.	West. afw.	Th.	Bar.	Winden, Weder, Aanmerkingen.
1774.	o	o	o	o	d	
Febr.						
27	53 29	3 11	11 6	40		W. frisse k., in den nacht Zul- derlicht.
28	53 54	6 35		39		W. tot N. N. O. labb. k. vee- le ijs-eilanden.
Maart.						
2	54 4	10 4		35		Westl. maatig k., sn. buisen.
3	54 17	11 53	16 45	36		W. Z. W. sterke k. Ys-eilanden.
5	50 48	12 36		37		N. W. maatig k.
6	49 58	14 26		42		W. N. W. frisse k.
7	48 30	14 26	16 33	41		Westl. natte sn. a groote ijs- eilanden.
8	42 35	13 45		40½		N. W. frisse k., m. w.
11	41 48	14 19	17 35	54		Z. O. ligt k.
17	34 13	18 5	21 0	69½		De <i>Tafel-Bani</i> 9 mijlen N. 52° O.

WOOR

merkingen.

nacht Zul-

b. k. vee-

baten.
- eilanden

groote ijs

w.

mijnen N.

WOORDEN-LIJST

VAN DE TAAL DER

SOCIETEIT, EILANDEN.

WOOR

COLOMBIA WANDER

A
kan
leij
brei
den
dit
van
moet
die
deze
en
de
nen
gege
min
schen
min

VOORLOOPIGE AANMERKINGEN

OMTRENT HET GEBRUIK VAN DEEZE

WOORDEN-LIJST.

Alle natieën, die bekend zijn met de wijze van elkanderen hunne denkbeelden door tekenen medetedeelen (die het geluid verbeelden, dat het denkbeeld overbrengt) hebben eene bijzondere wijze van de geluiden, welke die tekenen verbeelden, uittespreken; dit maakt een zeer wezenlijk gedeelte van de inrigting van de taal van elke bijzondere natie uit, en bijgevolg moet men die verstaan, voor men enige vordering in die taal kan maaken, of in staat kan geraaken om in dezelve te spreken. Doch alzoo dit zeer verveelend en moeielijk is voor eenen beginner, ter oorzaake van de groote verscheidenheid in de kragt, welke den tekenen of de letteren onder verschillende omstandigheden gegeven zijn, zou het noodzaaklijk schijnen, ten minsten in talen, die nooit te vooren in schrift verschenen zijn, het getal dier verscheidenheden te verminderen, door de verschillende geluiden te vermin-

V 2 de

deren, en altijd dezelfde enkelvoudige geluiden door dezelfde tekenen uit te drukken, en dit is niet minder noodzakelijk in de Engelsche taal dan in enige andere, alzoo deeze verscheidenheid van kragt der letters in dezelve zeer menigvuldig is, en de volgende woorden-lijst, als men 'er niet op lettede, geheel onverstaaubar zoude maaken. Naardien de klinkers alle geluid regelen, behoeven ook deeze alleen in aanmerking genoomen te worden, en de kragten, die aan elke derzelve in de woorden-lijst gegeven zijn, te worden opgegeeven.

A wordt in de Engelsche taal gebruikt om twee verschillende enkelvoudige geluiden uit te drukken, als in het woord *Arabia*, daar de eerste en de laatste *a* anders klinken dan de tweede. In de woorden-lijst moet deeze letter altoos het geluid hebben of uitgesproken worden als de eerste en laatste *a* in het woord *Arabia*. Het ander geluid van de tweede *a* wordt altoos in de woorden-lijst door *ai* cursief uitgedrukt (*).

E

*Aantekeningen van den Nederduitschen
Vertaaler.*

(*) Alzoo ik in deeze woorden-lijst de vreemde woorden heb geschreven gelijk in de Engelsche Uigave, zoo als doorgaans in deeze Vertaaling de vreemde woorden gedrukt zijn, dat ik reeds eenmaal heb gewaarschuwd, zal het, om den lezer, die de Engelsche taal niet magtig is, deeze aanmerkingen verstaanbaar te doen zijn, en dus de rechte uitspraak van deeze taal te doen vatten, nodig zijn dezelve door enige aantekeningen op te helderen.

De eerste en tweede *a* in het woord *Arabia* worden als de *a* in de Nederduitsche taal uitgesproken, en de tweede

E heeft ook tweeërlei geluid; of zij wordt gebruikt om twee eenvoudige geluiden te beteken, als in de woorden *eloquence*, *bred*, *led*, en men kan zeggen dat zij nog een derde heeft, als in de woorden *then*, *when*. In het eerste geval wordt deeze letter alleen gebruikt in het begin van de woorden, en daar zij op eene andere plaats in de woorden-lijst gevonden wordt, wordt zij als in het tweede geval gebruikt, maar nooit als in het derde voorbeeld, want dit geluid is overal uitgedrukt door de *ai* cursief, gelijk reeds gezegd is (*).

I wordt gebruikt om verschillende enkelvoudige geluiden uitte drukken, als in de woorden *indolence*, *iron*, *imitation*. In de woorden-lijst wordt zij nooit gebruikt, gelijk in het eerste voorbeeld, dan in het midden van de woorden; nooit wordt zij gebruikt als in het tweede voorbeeld, want dat geluid wordt altoos met *y* geschreven; ook wordt zij niet gebruikt als

a als *ae* of *a* of *Never* het Fransche *ai* (*Arabia*): wanneer dus de *a* alleen voorkomt, zal zij eenvoudig als onze *a* klinken, wanneer *ai* cursief voorkomt, spreekt men die als *a* of het Fransche *aj* uit, bij voorbeeld, *Atoea* spreekt men uit als *Atoea*. De *a* heeft in het Engelsch nog andere geluiden, die hier niet te pas koomen. *At* spreekt men uit als *a* of het Fransche *ai*. Zoo de inboorlingen dit woord niet van de Engelschen hebben overgenoomen, is het zonderling genoeg dat het even als in de Engelsche taal *ja* betekent. Aoo'nat wordt *Adena* uitgesproken.

(*) *Eloquence* wordt *eloquans* uitgesproken, en *then*, *when* als *tsan*, *oan*; dus zal het woord *ere* (zwart) even als bij ons *ere* uitgesproken worden. De andere geluiden van *e* in het Engelsch koomen hier niet te pas.

als in het laatste geval, alzoo dat altoos door twee *ee* cursief wordt uitgedrukt (*).

O verandert nooit in deze woorden, lijst van geluid, en blijft altoos een enkelvoudig geluid, maar wordt dikwijls verdubbeld gebruikt, en klinkt dan als *good, flood* (†).

U wordt gebruikt om verschillende enkelvoudige geluiden uitte drukken, als in *unity* en *umbrage*. Hier worden de letters *eu*, cursief gedrukt, gebruikt om derzelver geluid, als in het eerste voorbeeld, uitte drukken, en zij behoudt altijd het tweede geluid overal daar zij gevonden wordt (*).

T wordt gebruikt om verschillende geluiden uitte drukken, als in *my, by enz.* en in *daily, fairly enz.* Daar zij in het midden of aan het eind van een woord staat (dat is overal, behalven aan het begin) moet zij uitgesproken worden als in het eerste voorbeeld; maar

(*) *Indolence* spreekt men uit als *indolins*; *iron* als *yron* en *imitation* als *imitatsjon*. Van de uitspraak van de *i* in het midden van een woord en van *ee* heeft men een voorbeeld in *ti'neea* (*heven*) dat *stēniā* uitgesproken zal moeten worden.

(†) Een voorbeeld van het eerste hebben wij in het woord *momoo* (de enkel), dat men ook als *memoo* uitspreekt, en van het tweede in *hooroo manoo* (een veder), dat (volgens de voorbeelden in het Engelsch van *good, flood*, die als *goed, flood* worden uitgesproken) *hoeroo manoe* zal moeten uitgesproken worden.

(*) *Unity* spreekt men in het Engelsch uit als *jouniti* en *umbrage* als *ombrasje*; volgens de opgegeeven regel zal dan het woord *ecume* (eene groene plat-visch) als *ejoume*, en het woord *saturra* (naakt) als *tatorra* uitgesproken moeten worden.

maar nooit wordt zij als in het tweede voorbeeld gevonden, want dat geluid wordt altijd geschreven door eene *curfive* *e*. Zij heeft ook nog een derde geluid, gelijk in de woorden *yes*, *yell* enz., die overal in de woorden-lijst behouden is, ten minsten in het begin van de woorden, of als zij voor eene andere vocaal gaat, tenzij het aangestipt is dat zij afzonderlijk moet klinken door twee stippen 'er boven, als *yä* (*).

Deze wijzen van uitspreken zijn, op enige weinige plaatsen na, in deze woorden-lijst gebruikt; maar, om de uitspraak nog minder vermindering of verwisfeling onderhevig te maaken, zijn 'er nog enige weinige tekenen bij gevoegd.

Het teken *..* beduidt, gelijk in *oä*, dat deze letters afzonderlijk moeten uitgesproken worden.

De *curfive* letters als *ee*, *oo* maaken maar een enkel geluid (*†*).

Als een gedeelte van een woord in de uitspraak met bijzonderen nadruk moet gehoord worden, wordt 'er een teken geplaatst boven de letter, daar die nadruk begint, of liever tusfchen dezelve en de voorgaande.

Dikwijls gebeurt het dat een woord, als het ware, uit twee woorden is te zaamengefteld, of in sommige gevallen wordt hetzelfde woord of dezelfde lettergreep herhaald. Als dan wordt 'er een *comma* onder geplaatst

(*) *My*, *by* wordt in het Engelsch uitgesproken als *mij* en *bij* in het Nederduitsch; de woorden *parry* (bespatten) en *mydidde* (een kind) worden dan als *parrij* en *mijdidde* uitgesproken; *daily*, *fairley* spreekt men uit als *dall*, *farli*; het woord *Yorse* (een rot) zal, volgens de opgegeeven regel, als *jort* uitgesproken moeten worden.

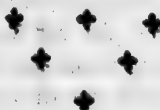
(†) Namelijk van *i* en *oe*.

313. VOORLOOPIGE AANMERKINGEN.

plaatst bij deze verdeling, daar men rusten moet voor men het ander gedeelte uitspreekt, maar men moet zig niet verbeelden dat men daarom volkoomen moet ophouden.

Voorbeelden van alle deze gevallen.

Rof.	Groot; lang, afgelegen.
E'rema.	Vijf.
Rypoem.	Mist.
E'hoera.	Omkeeren.
Parce, rom	Een beschot, afscheiding.

W O O R.

WOORDEN-LIJST

VAN DE TAAL DER

SOCIETEIT-EILANDEN.

E <i>to'ei.</i>	B lijven, woenen.
Noho'ra.	eene Verblijf-plaats.
Nee, f. Tie'neea.	Boven.
Pefe.	eene Zweer.
Ta'eree.	Werking, in tegenstelling van rust.
Oo'peero.	Aankleevend, van eene aan- klevende eigenschap.
E'peeiho.	Nabuurig, naast.
A'wai, f. A'wai to Pee- ree-ai.	Tuschenvoegzel van be- wondering.
Teeho teehe, f. }	een Echtscheur, of een,
Teeho teehe ta'rar. }	die eene getrouwde vrouw plaagt.
Eooa'wai.	Schudden als water enz.
Maa.	Voedzel.
Waura.	Levendig, niet dood.
A'mao.	Geheel.
Ota'hoi.	Alleenig.
Warradee, f. Reede.	Toorn, of toornig zijn.
	V 5 Mo

314 WOORDEN . LIJST VAN DE

Momoa.	de Enkel.
A'toa, 'ewy.	de Binnen-Enkel.
Oo maia.	Antwoord.
Madooho'why.	Goedkeuring, <i>bewilliging</i> ,
E'var're.	<i>Geprikte Boogen op de heu-</i> <i>pen.</i>
Reema.	de Arm.
E'e.	de Oxel.
E'oome.	eene Pijl.
O'wha.	Pijl, <i>de steel van eene pijl</i> <i>of riet.</i>
To'ai, f. O'möa.	de punt van eene Pijl.
Ama, f. He'ama.	Befchaamd, <i>of verlegen</i> <i>zijn.</i>
Te Euta.	aan Wal.
Ho'my, f. Häpy my.	Vraagen <i>om iets.</i>
Tarra, Tarra.	Ruuwheid.
Taata, töa.	een Moordenaar, <i>of liever</i> <i>een menschen-dooder, sol-</i> <i>daat, of krijgsman.</i>
Eteou'rooa.	eene Vergadering, <i>of Bij-</i> <i>eenkomst.</i>
A'naiheu.	Atherina.
Pes'peere.	Gierig, karig, onedelmoe-
	dig.
Fata, hoito'hoito.	Afkeerig, <i>onwillig om iets</i> <i>te doen.</i>
Parou, mou.	Echt, waar.
Arra arra', f. E'ra.	Wakker, <i>niet slaapende.</i>
Na'na.	Scheef, <i>of op eene zijde,</i> <i>als een scheeve nek.</i>
Töe.	eene Bijl, <i>of bijltjen.</i>
Ai.	Ja, <i>eene bevestiging.</i>
Mydidde.	een Kind, <i>of jongen.</i>

E'e-

SOCIETEIT - EILANDEN, 315

E'evze (taata).	een Ongetrouwde,
Tooa.	de Rug.
Fy'roo, tooty.	den Rug afreegen,
'Eéno,	Slegt, <i>het is niet goed.</i>
Era'eunoo,	Lok - aas voor de vischen,
Etoono.	Gebakken, in den oven.
Opo'boota,	Kaal - koppig.
Eene'ou,	Bamboes,
Epaa.	eene Bank in zee,
Ta'turra,	Naakt, ongekleeed.
Ho'hore.	Bast van een' boom,
Fe nooa Ma'auze,	Dor land.
He'na.	eene groote ronde teenen
	Mond.
Vai'hec,	een Mandjen van kokos-
	bladeren.
Apo'aira.	een lang Mandjen van ko-
	kos-bladeren.
Papa' Maieea,	eene Mand van plataanen.
Er're'vy.	een Mandjen van een vis-
	cher.
Mo'ene.	eene ronde Mand van ko-
	kos-bladeren.
Ete'oe, f. Eäte,	een Mandjen van stroo.
Fanna too'neca.	een Bastaard.
Tapra'hai.	Stok - slagen, of iemand
	stok - slagen geeven.
Ob'oo.	zig Baaden.
E'motto.	een Gevegt.
O'morre.	eene Strijd-bijl.
Teimo'toro.	Schreeuwen.
Pöe.	eene Glazen - koraal.
Oome oome.	de Baard.
Too'py or Too'bace.	Kloppen op iets.
	Eroo'-

316 WOORDEN - LIJST VAN DE

Eroo'koo.	Slaan op een trommel.
Tarappe.	Wenken iemand met de hand.
E'roes, f. Mōi'a.	een Bed, of eene bed-stede.
Par'ry.	Bekladden, of bespatten.
E'rao.	eene Bij.
Peere'tees.	eene Tor.
Te'mōa.	Voor, niet agter.
Tapa'roo.	een Bedelaar, of iemand, die lastig is door geduurig om iets te vraagen.
Te'mooree.	Agter, niet voor.
Eroo'y.	Oprispen.
Tei'dirro, f. Teediraro.	Beneden, omlaag.
Oraro.	Beneden, onder, verre beneden.
Fa'fe'fe.	Buigen iets, als een stok enz.
Ho'rōa.	Mildheid, edelmoedigheid.
Taata ho'roa ōe.	Gij zijt een edelmoedig man.
Fero'poo.	Tusfchen beiden, in het midden.
E'tates.	Befchreien iets.
Ara'hay.	Groothēid, dikheid.
Manoo.	een Vogel.
Oore, e'ooha.	eene Teef.
A'ahoo.	Bijten, als een hond.
Ere, ere.	Zwart.
Tōa'meeme.	Blaas.
Toona (taata).	Godslasteraar, iemand, die oneerbiedig van hunne Goden spreekt.
Matta-po.	Blind.

Mei'ce

SOCIETEIT . . . LANDEN. 317

<i>Meiee.</i>	<i>Blaar, door branden of op eene andere wijze veroor- zaakt.</i>
<i>Toto, f. Ehoo'ei.</i>	<i>Bloed.</i>
<i>Fatte.</i>	<i>Snuiten den neus.</i>
<i>Ta'hora.</i>	<i>Blaazen van een walvisch.</i>
<i>Ma'neea.</i>	<i>Bot, als gereedschap.</i>
<i>E'ra.</i>	<i>de befneden Planken van eene Marai of graf-tom- be.</i>
<i>E'vää.</i>	<i>kleine Boot of Kano.</i>
<i>Fefe.</i>	<i>eene Buil.</i>
<i>Eäwou.</i>	<i>Stoutheid.</i>
<i>E'evée.</i>	<i>een Been.</i>
<i>Peerara.</i>	<i>Boniet, een visch.</i>
<i>Ehoo'ee, f. Ehoo'o.</i>	<i>Booren, een gat.</i>
<i>E'fanna.</i>	<i>een Boog.</i>
<i>Aröa'hoaa.</i>	<i>een' Boog-pees.</i>
<i>Etoo'o.</i>	<i>Knikken met het hoofd.</i>
<i>He'amancee.</i>	<i>Jongen, eene gemeenzaame wijze van spreken.</i>
<i>A'booba.</i>	<i>Hersenen van enig dier.</i>
<i>E'ama.</i>	<i>Tak van een' boom of plant.</i>
<i>Ooroo.</i>	<i>Broodvrugt.</i>
<i>E'patäa.</i>	<i>Broodvrugt, eene bijzon- dere soort van dezelve.</i>
<i>Eh'öe.</i>	<i>een Isf Deeg van brood- vrugt.</i>
<i>Tappo'ooroo.</i>	<i>de Gom van den brood- boom.</i>
<i>E'da'ooroo.</i>	<i>het Blad van den brood- boom.</i>
<i>Po'ooroo.</i>	<i>het Merg van den brood- boom.</i>

O'wa

418 WOORDEN - LIJST VAN DE

Owhatte, f. Owhanne, Breeken iets.

f. Fate.

O'ma.

de Borst:

Ta'ooma.

eene Borst-plaat, van rijs
gemaakt, met vederen,
honden-hair en paerls
schulpen versierd.

Watte weete weetë' aho.

Adem haalen.

Ho my.

Breng, iemand vraagen
iets te brengen.

Tee'teere, of E'tirre.

Vlugheid, snel, vlug,
gaauw zijn.

Ooaweera.

Gebraaden als vleesch.

'Motoo.

Gebrooken, gesneden.

Ery.

het Voorhoofd.

A'uraura.

Bruin.

Te, arre'haob.

Botten van een' boom of
plant.

E'ta.

Bos van vrugten.

Döodooe.

Branden iets.

Pepe.

een Kapelletjen.

Tooo'too'ooo.

Roepen iemand, die op
eenen afstand is.

Ma'neeno.

Kalmte.

Eou, f'he a.

Kalm, of liever zoo geplaatst
zijn, dat men buiten den
wind is.

Toö, f. Etöo.

Suiker-riet.

Tau'matta.

eene Muts, of hoofd-dek-
zel.

E'a'mo.

Draagen iets.

Eva ha.

Draagen iemand op den rug.

Popöee, f. Peeto.

Vangen iets snel met de
hand, als eene vlieg.

Ama's

SOCIETEIT • EILANDEN. 319

Ama'wheea.	Vangen, <i>als een bal.</i>
E'hoote.	Vangen visch met eene lijn, <i>hengelen.</i>
E'toa.	eene Rups.
Tee'teere, f. E'tirre.	Snelheid.
Tera'poo.	het Middenpunt <i>van iets.</i>
Mamma'tëa.	Krijt.
Taata E'moo, f. E'moo.	een Babbelaar, <i>iemand, die luidrugtig is.</i>
Wara.	Vrolijkheid.
Pappa'reea.	de Wang.
'Peeha.	eene Kist, <i>of koffer.</i>
O'poo.	de Borst, <i>of het lighaam.</i>
E'y.	Kaauwen, <i>of eeten.</i>
Poore, poore.	in vierkante Vakken <i>beschilderd.</i>
Möa pee'riaia.	een Kuiken.
Eäree.	een Opperhoofd, <i>of voornaamste, een van den eersten rang onder het volk.</i>
Too'ou.	een minder Opperhoofd, <i>iemand, die slechts onafhankelijk is, een edelman.</i>
Fanou, e'vaho.	Zwangerheid.
O'puenoo, en Papa.	Kinderens Benamingen. Vader. Moeder. Broeder. Zuster.
E'wheiarre, en O'pa'tëa.	
E'tama.	
Te'toa.	
E'taa.	de Kin, <i>of ander-kaak.</i>
Epoo'neina, f. Eroo'y.	Opgepropt, <i>als met eeten.</i>
Ehere, te, me, my ty.	Kiezen, <i>uiskippen.</i>
	Eoore.

320 WOORDEN - LIJST VAN DE

Esore, te'hai.	Besnijdenis, of liever eene insnijding in de voor- huid.
Par'haoo.	Klappers, bij begravenis- sen in gebruik.
E'too.	Klappen, de bogt van den arm sterk met de hand slaan dat het klapst, eene Indiaansche gewoonte.
A'ceoo.	de Klaauw van eenen vo- gel.
Ewhou, arra.	Klei, of klevige aarde.
Ooa ma, f. Eoo'ee.	Schoon, niet vuil.
Tëa te.	Helder, zuiver, als water.
E miammatëa.	witte kleiachtige Kliften.
Eva'hee.	Digt, gesloten.
Ahoo.	Doek van allerhande soort, of liever het dekzel of kle- deren van hetzelfde ge- maakt.
Teepoota.	Doek, een stuk langwerpig doek, met eene spleet in het midden, door welke het hoofd gestoken wordt, wanneer het voor en ag- ter nederhangt.
Oo'eraï.	Bruin dun Doek.
Poo heere.	Donker bruin Doek.
A'heere, f. Ooa.	als Nankings gekleurd Doek.
Oo'air ara.	Gegomd Doek.
Heappa, heappa, f. A'a-	Geel Doek.
de, poo'ee ei, f. Oora-	
poo'ee. ei.	

Par

Paroo'y.	een stuk dun wit Doek, om den middel gewonden, of over de schouderen geworpen; met deezem naam be- noemen zij ook een wit hemd.
To'aa.	een Doek-klopper, of een langwerpig vierkant ge- groefd stuk hout, dat zij in het maaken van hun doek gebruiken.
Eaoute.	de Doek-plant, of moer- bezie-boom.
E'ao, f. E'abb.	eene Wolk.
Möa.	een Hoen.
Möa, e'töa.	een Haan.
Te Moa Paet, paet.	de Haan klapwiek.
Potte potte.	eene Haanen-kam.
Aree.	eene Kokos-noot.
Pooroo'waha, f. Poorod.	de vezelachtige schil van eene Kokos-noot.
E'rede, väe.	Kokos-nooten-olie.
E, ne'haoo.	Kokos-bladeren.
E'y.	Koppeling.
Ma'reede.	het gevoel van Koude.
Pa'horö, f. Pa'herte.	eene Kam.
Tee yä.	Gezelschap, kennis.
Madoo, ho'why.	Bewilliging in een ver- zoek.
Ta'tou.	Telling.
Waheine, Möebo, f. E- - too'neeh.	eene Bijzit.
E'vaheea.	Verwardheid, ordeloosheid.
Madoo, ho'why.	Goedkeuring, toefemming.
VII. DEEL.	X Wä-

322 WOORDEN - LIJST VAN DE

Wähine, pooha.	een naam van Verachting, <i>die aan een vrijster ge- geeven wordt.</i>
Paraou, maro, f. Para'pa- raou.	Gesprek.
O'hooc.	<i>eene soort van Winde, op die eilanden gemeen.</i>
Ee'oo, f. Eec, wera.	Gekookt, <i>niet raauw.</i>
Taharee.	Verkoelen iemand met een <i>waaier.</i>
Taura.	Touw-werk.
Böc.	het Klokhuis <i>van een' ap- pel.</i>
Ora'hooc.	een Kurk, <i>of stopzel van eene flesch of kalebas.</i>
E'pecho.	een Hoek.
Pee'e'ya.	Dekzel van de kieuwen van <i>een visch.</i>
Ma're.	een Hoest.
Ta'rarö.	Vrijen <i>eene vrouw.</i>
No'nöa.	Ingetogenheid <i>van eene vrouw.</i>
Pappa.	eene Krab.
E'oo'wa.	eene groote Land-krab, <i>die de kokos-nootenboor- men beklimt om de vrug- ten.</i>
Motoo.	eene Spleet.
Ooa, pee'pe, f. Ehotto.	Opgepropt.
Emo'too too.	de Kramp.
O'oorä.	eene Kreeft.
Ene'ai.	Kruipen <i>op handen en voe- ten.</i>
Oora oora.	Karmosijn <i>kleur.</i>

Tel-

Tei tai.	Kreupel.
Ooo'peeo.	Krom.
A'aoa.	Kraaien als een haan.
Too'poe.	Kruin van het hoofd.
Tae.	Schreijen.
Ara'werewa.	Bruine Koekkoek met zwarte strepen en een langen staert, menigvuldig op deze eilanden.
E'paroo.	Kinnebak-slagen geeven.
Torea.	eene kleine Wulp, die bij de riviertjens gevonden wordt.
Motoo.	Gesneden aan stukken.
O'tee.	Snijden het hair met een schaar.
Hesva.	een Dans.
Poe'ree, f. Pooo'ree.	Donkerheid.
O'ono.	Stop-naaien.
Ma'heine.	eene Dogter.
Mara'marama, f. A'ou, f. A'ou.	Dag, dag-licht.
Oota taheita.	Dageraat.
Aoo'nai.	Vandaag.
Marte nōa.	Natuurlijke Dood.
Ta'reea, tooree.	Doofheid.
Epoo'toa.	Afgeleefd.
Mona'.	diep Water.
Ehoo'nōa.	eene Weigering.
Eooee.	Verlangen naar iets.
E'tee.	een Duivel, of kwaade geest.
Ahe'ao.	Daauw.
Hawa, hawa.	Loslijvigheid.
	X 2
	Fa.

Fawee'wo.	Vleesch in zout water doopen.
E'repo.	Vuiligheid.
Ehoonōa.	Afkeuring.
E'pee.	eene ziekte, waarin het hoofd niet kan opgehouden worden, mischien Beroerdheid.
Eaoo'wai.	Los maaken.
Eee'a.	Oneerlijkheid.
Tae'va.	Onvergenoegd.
Faoo'oue.	Onvergenoegdheid, morning.
Rōa.	Verwijderd, verre af.
Fae'e ta.	Wringen de ledenmaaten, de lippen enz.
Atoo'ha.	Verdeelen, uisdeelen.
Mateina.	een District.
Eō'hoo.	een Greb.
Eho'poo.	Duiken onder water.
Ooree.	een Hond.
Adoo'a.	eene Pop van stukjens kos-noot gemaakt.
A'ouna.	een Dolphijn.
A'teera.	Gedaan, schei uit, of: is genoeg, of daar is niet meer.
Oo'boota.	een Deur.
Tau'rooa.	Dubbel, als een dubbele kano.
E'waou.	Dons, of zags hair.
Etēa.	Spannen een boog.
Era'ko.	Trekken, sleepen.
Martou.	Vrees.

Parnes.	Hoofd-hulzel, <i>bij begravenissen in gebruik.</i>
Eu, hau hose t'Aho.	Aankleeden.
Ae'noo.	Drinken.
Oo, ata hai.	Droppel.
Eto'tooroo, f. E'tooroo.	Druppelen, <i>lekken.</i>
To'potta.	Druppelen, <i>als regendruppelen.</i>
Parre'mo.	Verdronken.
Pajhoo.	een Trommel.
Oo'maro.	Droog.
Mora.	een Eend.
Eoo.	een Tepel.
E'faö.	Doofheid.
Ta'reea.	het Oor.
Ta'tooroo.	het binnenste van het Oor.
Poe note tareea.	een Oor-ring.
E'y, f. Mäa.	Eeten, <i>kaauwen.</i>
Heawy.	een Zee-appel.
Tooo.	een Echo.
Ehooero te Manoo.	Ei van een vogel.
Pee'ry.	een witte Eier-vogel.
Too'ree.	de Elboog.
Ooata'ö, f. Tata'ooa.	Ledig.
Taata'e.	een Vijand.
Eta, Eta.	Geheel, <i>niet gebooken.</i>
Oohy'tei.	Gelijk.
Etoo.	Regtop.
Ta'tooroo.	Euphorbium, <i>of wolfsmelk met witte bloemen.</i>
Oohoi'hoi.	de Avond.
Tooty.	Uitwerpzels van menschen.
Ho'hora.	Uitspreiden.

326 WOORDEN - LIJST VAN DE

Matta.	het Oog.
Toon, matta.	het Oog-lid.
E'motsea.	het Aangezigt.
Faree'wai.	zig het Aangezigt verbet. gen, <i>als beschaamd.</i>
Faatta atta.	Grappig, <i>vrolijk.</i>
Möe, mo'my.	Bezwijmen.
Topa.	Nedervallen.
Ha'warre.	Valsch, <i>onwaarachtig.</i>
Taha'ree.	een Wanier, <i>of het aange- zigt met een wanier ver- koelen.</i>
Ehoo.	een Wind, <i>of een wind laaten.</i>
Pera, Oo'peen.	Vet, <i>dik en vet.</i>
Mace.	het Vet <i>van vleesch,</i>
Medooa tanne.	een Vader.
Tanne, te hōa.	een Stief-vader.
E'heicu, f. Faea.	Moede, <i>vermoed.</i>
Hooroo, hooroo manoa.	een Veder.
Ora, hooroo te manoa,	Rooide Vederen,
Fara'ra, f. Tooro'ree.	Zwakheid,
Fa'fa.	het Gevoel,
Tear'ro.	Gevoelen,
Temy de pa'arce.	<i>een jonge wakkera behendi- ge Knaap, of jongen.</i>
E'osha.	het Wijsjen <i>van een dier.</i>
Ma moo.	Vaaren-kruid.
Fenooa, maa.	Vrugtbaar land.
Atce.	Haalen, <i>haal het.</i>
Eote.	Weinige.
E neotto.	Vegten.
Epatta.	een Knip <i>met de vingeren.</i>
Tirra.	de Vin <i>van een' visch.</i>

Eiote

Eiote.	Eindigen.
E reema.	een Vinger.
Ea hal.	Vuur.
Mara ra.	een vliegende Visch.
Eesme.	een groene Plat-visch.
O'o'morehe.	een geele Plat-visch.
Pai'ou.	een groene en roode Plat-visch.
Etata.	de Koekkoek-visch.
Eya.	een Visch.
Epa.	Visch-wal, om den zegen bij de eerste trek op te haalen.
E'wha.	een Visch-pot.
Ma'keera.	een lange Hengel van bam- boes, om boniaten te van- gen.
Ma'hora.	Vuist, den vuist openen.
A'moto.	Vuist, met den vuist slaan onder het dansen.
Dahe'e're e'reupa.	een Vliegen-klapper.
Papa.	Platheid van neus, of een plat breed bord, of een boom plat van boven.
Ee'da.	een rood teken op het Vleesch.
Pa'noo.	Drijven op 't water.
Poa.	een Bloem.
Teearre'o'o wa.	open Bloemen.
Teearre tarrea.	witte riekende Bloemen, die tot sieraad in de ooren gestookten worden.
Ma'houta.	Weggevloeid.
Weewo.	eene Fluit.
	X. 4
	O'ma-

328 WOORDEN. LIJST VAN DE

O'mamão,	een zwarte Vliegen-van-ger.
Poore'hoaa,	eene Vlieg,
E'raire,	Vliegen,
Ry'porea,	Mist,
He fetoo.	Opvouwen <i>als een kleed.</i>
Ta'ouna,	een Zot, <i>schurk, of ander scheldwoord.</i>
Tapooy,	de Voet, <i>of voet-zool.</i>
Oo'aro.	Vergeeten.
Taina,	Sproeten,
E'anna, anna,	Ongezouten, <i>versch.</i>
E'oo ee.	Wrijving.
Ehōa,	Vriend, <i>een vreemdeling aanspreekende.</i>
E'apatte,	een bijzonder Vriend, <i>of groet aan hem,</i>
E'hanna,	Stoeijen.
No, raira, f. No, roida.	Vandaar,
No, waho'oo.	Van buiten.
No, moaa.	Van vooren.
Hoo'ero,	Vrugt, <i>fruit,</i>
Hoo'ero te manoo,	welriekende Vrugt <i>van Te-thuraa, een klein eiland.</i>
A'ves,	eene geele Vrugt, <i>als een groote pruim, met een ruuw klokhuis.</i>
Pya, f. Oo'pya, f. Paya.	Vol, <i>verzadigd,</i>
Apoo,	eene Wrat.
A'voutoo, f. A'routoo E'fha, apai.	een Bloem-slinger,
Eho'oo.	een Fret, <i>af hand-boor.</i>
Ta'tooa.	een Gordel.
Too'neea,	een Meisjen, <i>of jonge vrouw.</i>
	Ta-

Tatoo'y,	Seelen <i>maaken</i> .
Hōa'too.	Geeven.
Heo'coota.	een Spiegeltjen.
Taata A'co, f. Era'pōa- nooe,	een Gulzigaart, of <i>groot- eeter</i> .
Harre,	Gaan, <i>wandelen</i> .
Era'wa,	Heengaan.
Haro.	Gaa heen, <i>maak haast</i> .
My'ty, f. Myty, tye, f. Maytay,	Goed, 't is goed, <i>zeer wél</i> .
Mama'hōu, f. Ma'roo.	Goedaartig.
Too'boona.	een Grootvader.
Too'boona tahe'too,	een Over-grootvader.
Ouroo,	een Oud-over-grootva- der.
Mo'boona,	een Klein-zoon.
Hara'wai,	Grijpen <i>met de hand</i> .
Tomo,	Grijpen <i>des mede-dansers dijen</i> .
Ano'noho.	Gras, <i>waarmede de vlo- ren in de huizen belegd worden</i> .
E'annatehea'ree.	Schrappen <i>kokos-pis</i> .
Poore, poore,	Groene <i>kleur</i> .
Eroo, whe,	Kermen.
Tāpa.	de Liesch.
We'roa.	Groeijen, <i>als eene plant</i> .
Etee, toowhe,	Knorren.
Ora'booboo,	de <i>blinde Darm</i> .
A'ao.	de <i>Darmen van een dier</i> .
E'oroo, f. E'rohooroo,	het Hóofd-hair.
Hinna'heina,	Grijs-hair.
E'hoo,	Rood-hair, of een <i>ros man</i> .

339 WOORDEN - LIJST VAN DE

Peepet.	Gekruld - hair.
Oë toëto.	Gekroesd - hair.
E'woua.	bij 't Hair trekken.
E'pootē.	Hair op de kruin vastge- bonden.
Fa'ete.	de Helst van iets.
Eteete.	een Hamer.
Atoobianoo.	Iets met een hamer uitslop- pen.
E'reema.	de Hand.
Peete oi.	eene mismaakte Hand.
One o'ne.	eene beweging met de Hand in het dansen.
Oraro.	eene Aanspraak.
Too'tou.	eene Haven, of ankerplaats.
E'ta, e'ta.	Hardheid.
Nana.	Hij.
O'po.	het Hoofd.
E'voua.	een gefchoren Hoofd.
Eana nea.	Hoofd-pijn, na dronken- schap.
Faro.	het Gehoor.
A'houtoo.	het Hart van een dier.
Mahanna, hanna.	Hitte, warmte.
Teima'ha.	Zwaar.
Totera.	de Zee-egel.
Otoo.	een blaauwe Reiger.
Tra pappa.	een witte Reiger.
Terace.	Houwen met een' bijl.
Peete, peete.	de kleinste foort van Hi- biscus met ruuwe zaad- huisjens, die als men gaat, aan de klederen blijven hangen.

Pooq-

SOCIETEIT - EILANDEN. 331

Poo'rou.	eene foort van Hibiscus <i>met groote geele bloemen.</i>
Etooe, f. Eod'wha.	de Hik.
Ehoona.	Verbergen.
Mato.	Hoog, <i>steil.</i>
Tapëa.	Beletten.
Etohe.	de Heupen.
Tamo'rau.	het zwart geprikt gedeelte van de Heupen.
Ele'baou, f. Wa'poota.	Raaken een doel.
Tee'he.	Uitjouwen, <i>met den vin- ger op iemand wijzen.</i>
E'fao.	Schorheid.
Bōa.	een Varken.
Mou.	Vasthouden.
Ma'moo.	Houd uw mond, <i>houd u stil.</i>
E'rooa, f. Poota.	Gat, <i>als in hout geboord.</i>
To'o.	Schreeuwen tot iemand.
Ate'zi te Efarre.	T'huis houden.
Eea'oure.	Braafheid.
Ma'tau.	een Visch-angel.
Weete, weete.	Visch-hoek van eene bij- <i>zondere foort.</i>
E'pase no t'Erae.	de Horizont.
Pohet'a.	Heet, <i>heet weder.</i>
E'farre, f. E'wharre.	een Huis, <i>hut.</i>
Eha'moote.	een ampts Huis.
Efarre'pota.	een groot Huis.
A'whatta.	een Huis op paalen.
Ma'heine Amau'hattol.	eene naarfte Huishoud- ster.
T'chanoë.	Hoe vaart gij?
Poro'ee, f. Poe'e'a.	Honger.

Wou

232 WOORDEN - LIJST VAN DE

'Wou, of Mee.	Ik.
E'ta.	de Onderkaak.
Ta'boone, f. Fateeno, f.	Jaloersheid <i>in eene vrouw.</i>
Hoo hy.	
Weea'ta.	Onweetendheid, <i>domheid.</i>
Oore, e'eore.	Slegt van humeur, <i>dwarsch.</i>
E'tee.	Beeld <i>van een mensch.</i>
Tēo'he.	jonge Enten (*).
Poo.	Onrijp.
To hyto.	Aanstonds.
Rōa.	Onmeetlijk, <i>zeer groot.</i>
Ta'wytte.	Bloedschande.
Tee, tee.	Arm.
Tee'py.	Luiheid.
Tae'a.	Naarftigheid.
E'whāe.	Onderrigten.
E'raho.	Inkt <i>om mede te prikken.</i>
Maheine Opataiehu.	eene <i>vraagzieke</i> Vrouw.
Faeete.	Vraagen.
E hoora, tela why.	Omkeeren, <i>'s'onderste be-</i> <i>ven keeren.</i>
Mo'too.	een Eilandjen.
Myro.	Schurft.
Mahouta, f. Araire.	Springen.
Wafhee'o.	Houd het voor u.
Emo'teca.	Pit <i>van eene kokosnoot.</i>
Ta'hee.	Schoppen.
Foa hōa.	de Nieren.
Emāa.	Ontfteeken.
Eāree, da hal.	een Koning.
E rooro.	de IJsvogel.

E hoos.

(*) Het Engelsch woord betekent ook *jonge duivel-*
sijens.

E'hoep.	Kusfchen.
O'omo.	een Vlieger, <i>speel-tuig</i> <i>voor de kinderen.</i>
E'tootee.	de Knie.
Too'tootee.	Knielen.
Ta'pona.	een Knoop.
Va'hodoo.	eene dubbele Knoop.
Teebona.	de Knoop aan het boven- <i>ste en aan eene zijde van</i> <i>het kleed van eene vrouw.</i>
Eete.	Weeten, <i>verstaan.</i>
Tee, poe.	de Knokkel.
Ehëa.	Werken.
Era'a; f. E'aru.	een Ladder.
Ewha'oupa, f. Eä'onna.	een Meir.
Täo.	een Lans, <i>of speer.</i>
Fe'nooa, f. Whe'nooa.	Land in het algemeen.
Pa'raou.	Taal, <i>woorden.</i>
Timoro'dee, te 'Timoro'- dee.	Taal, <i>die zij dansende</i> <i>spreeken.</i>
Ara'hai.	Groot.
Nooe.	Grootheid <i>van een land</i> <i>enz.</i>
Atta.	Lagchen.
Aëo.	Mager van vleesch.
Too'hai.	Mager, <i>rank.</i>
Vai'hëo.	Laat het staan.
E'whëëoo.	Verlaaten.
A'wy.	het Been.
A'hooa.	mijne Beenen finerten, <i>zijn</i> <i>vermoeid.</i>
Taata, ha'warre.	een Leugenaar.
Ete'raha, f. Te'poo.	Nederleggen.
Era'wai.	Opligten <i>iets.</i>

Tou-

334 WOORDEN - LIJST VAN DE

Toutoi, papa.	Licht, of vuur van de groo- ten.
Neeão, papa.	Licht, of vuur van het ge- meene volk.
A'toonoo te 'Ece'wera.	Aansteeken vuur.
Ma'ma.	Ligt, niet zwaar.
Oo waita.	Weérlicht.
Ootoo.	de Lippen.
Ete.	Klein.
Mōo.	eene Hagedis.
E, a'wawa.	Walglijk.
Tee'onai.	eene foort van Kreeft, op de eilanden gemeen.
Ewha'toroo te 'Arere.	de Tong uitsteeken.
Tapoonee.	Naar iets zoeken, dat ver- loren is.
Aoo'weewa.	Los.
E he naroo.	Beminnen.
Ehoo'nōa.	een Minnaar, vrijer.
Ootoo.	een Luis.
Hēa, hēa, f. Papoo, f.	Laag, als, laag land.
Ece'ōa.	
Teetoo, arapoa.	de Longen.
E hoohoo.	Kaas-of Vleesch- Wormen.
Too'neea.	eene Vrijster.
Ho'hora te Mōe'ya.	het Bed opmaaken.
E tōa.	Mannetjen van enig dier.
Tāata, f. Taane.	een Man.
Tāata, ham'aneeno.	een onopregt Man.
Otta'ha.	een Fregat-vogel.
Worou, wo'rou, f. ma- noo, manoo.	Veele, eene menigte.
E'ee'ree.	een zwarte Plek op het vel.
Fanou'nou.	Getrouwd.

E'van-

E'vanne.	eene Mat.
Moe'a.	een zijdeſichtige Mat.
Pqo'rou.	eene ruuwe Mat, <i>met een gat in het midden, om het hoofd'er door te ſteeken.</i>
Teera.	eene Mast van een vaar- tuig.
E'a.	eene Maat.
Fa'ete.	Meetten iets.
Ewharidde.	Ontmoeten iemand.
Too'toe.	Smelten, als vet enz.
Teropoo.	het Midden van iets.
E'poota.	In kleine ſtukken ſnijden.
No'oo.	Mijn, <i>het is mijn, het behoort mij toe.</i>
Oo'happa.	Misſen, iets niet raaken.
A'poe', poe.	Vermengen dingen met el- kanderen.
Etoo'hee.	den Gek ſteeken met ie- mand.
Mamma', hao.	Zedigheid.
Wara'ree.	Vogtig.
Ato'o'na.	Sproet op de huid.
Mara'ma.	eene Maand.
Whatta'rau.	Graf-tombe.
Mara'ma.	de Maan.
Oo'poe'poe.	de Morgen.
Bobo, f. A, Bo'bo.	Morgen.
A'bo'bo doora.	Overmorgen.
Poe, poe, addoo.	den Dag na overmorgen.
E, pepe.	een' Mot.
Ma'doa, wa'heine.	eene Moeder.
Pa'tea.	een Moedertje, oude vrouw.
	Oo'ta.

336 WOORDEN - LIJST VAN DE

Ooa'ta.	Beweeging, in tegenstel- ling van rust.
Maoca, f. Moua.	een Berg.
Moua tei tej.	Bergen van den hoogsten rang.
Moua'haha.	Bergen van den tweeden rang.
Pere'raou.	Bergen van den derden of laagsten rang.
Tal'ha.	Eén - Boom - berg, een berg, zoo genoemd in Matavai - Baai.
'Eeva.	Rouw - dragt.
Tapao.	Rouw - bladeren van den kokosnooten - boom, die daartoe gebruikt worden.
Eva'ha.	de Mond.
Ha'mamma.	den Mond openen.
Matte, f. Matte rōa.	Vermoord, gedood.
Nau, ou.	eene Mosfel - schulp.
Heeva.	Muzijk.
Poo, poo.	een Snaphaan, pistool of ander schietgeweer.
E'whaou.	Stamelen.
Aee'oo.	de Nagel van den vinger.
Eure.	een Spijker.
Ta'turra.	Naakt, ongekleeed.
Eee'oa.	Naam van iets.
Peere, peere.	Eng, smal, niet wijd.
E'repo.	Vuil.
Taata', tooboo.	een Inboorling.
A'ee.	de Hals.
Narreeda.	Naalden,
Oo'paia.	een Visch - net.

Hou.

Hou.	Nieuw, jong, gezond.
Poto, f. Whatta'ta.	Nabij.
Po, f. E'ao.	Nacht.
O'toora, hei'po.	Middernacht.
A'oone te' Po.	van Avond.
Oporo.	zwarte Nacht-schaduw.
Eriha.	eene Neet.
Ay'ma, — Ya'ha, — A'ou-	Neen.
re, — Aes, — Yehassa.	
A'tonou.	Knikken.
Wawa'tea.	de Middag.
Popo'hëo.	de Neusgaten.
Eechee.	eene groote platte Noot, die, gebraden zijnde, als kastanjen smaakt.
Oo'peea.	Zwaarlijvigheid.
Ty, f. Meede.	de Oceaan.
No'nôa.	Welriekend.
Mo'nôe.	Riekende Olie, die zij in het hair doen.
E'ra'pao.	een Zalf-pleister, of al wat tot de geneeskunde be- hoort.
Ora'wheva.	Oud.
Ea'tta.	Open, ruim.
Fe'ei.	Open, niet gesloten.
Te'haddoo.	Openen.
Watoo'whette.	Over, regt over.
Wara'wara.	Ordelijk, regelmatig.
Tooes ta'reea.	Oor-sierzel.
Ma'ray Wharre.	Graf-sierzels.
Oo'hoppe, poo'ais.	een Wees.
Teiwe'ho.	Uit, buiten, niet binnen.
Ooa'pee.	Buiten-zijde van iets.
VII. DEEL.	Y E'oo-

335 WOORDEN - LIJST VAN DE

E'oomoo.	ten Oven in den grond.
Teharra.	Over, <i>meer dan iets.</i>
E'ma'ooma.	Overweldigen,
Eha'pao.	Omkeeren, <i>omverpen.</i>
E'whattoo.	een Eigenaar.
Itan.	eene groote soort van Oester.
Paho'ba.	de groote ruuwe Oester, of <i>lazarus - klap.</i>
E'hoe.	Roeispaan, of roeijen.
What'ea.	Roeijen den boeg van eene <i>kano regts af.</i>
Wemna.	Roeijen den boeg van eene <i>kano links af.</i>
Ma'my.	Pijn.
Ano'ho.	een Paar.
E'ta'nea.	het Gehemelte.
Apoo'reema.	de Palm van de hand.
Oo'pou'pou, ita'ho.	Hijgen.
Mamma.	Pap.
Me'doog.	een Ouder.
E'veeue.	eene kleine blaauwe Parkiet.
E'a'a.	eene groene Parkiet met een <i>rood voorhoofd.</i>
E'ta'raro.	het Vleesch onder de tong.
Paroo'ro.	eene Affchutting.
E, arce'ea.	eene Engte, <i>straat.</i>
Ma'hee.	gegist Deeg van brood <i>vrugt enz.</i>
E'ara.	een Pad, of weg.
Py'e, py'e.	de Bestraating voor een huis.
Poe.	eene Paerel.
A'mia, f. E'atta.	het Steeltjen van eene plant.
A'lee, f. E'atee.	Pellen, <i>schillen.</i>

Me'a

SOCIETEIT - EILANDEN: 327

Me'atee.	Gepeld:
Te'aooi:	eene Pin, om een zak enz. aan te hangen.
Awa:	de Peper-plant, waarvan zij hun dronken maakend vogs bereiden.
E'paha:	Mischien.
Patoo'nehe:	Aanzienlijken.
Arou'maiea:	eene Vrouwen-rok van plataanen-bladeren.
Taata no Erapaod:	een Geneesmeester, ie- mand, die de zieken op- past.
Ehee te mat my ty:	Uitkiezen.
Eroope.	eene groote Bosch-duif.
Oo'oo'pa:	eene kleine groene en witte Duif.
Dooowwy derod:	eene kleine zwarte en witte Duif met purperen wie- ken.
Hooa'hooa:	eene Puist.
Ooma:	Knijpen met de vingeren:
E'peeho:	een Vlak; of vlakke.
Pa'ee:	Vlak, glad:
O'mo:	eene Plant.
Era'bo:	een Plantjen.
Maiee'a, f. Maya:	de Vrucht van den plaatan- boom.
Fai'ee:	Paerden-Plataanen.
Mared:	Vergenoegd, wel geht- meurd.
Areete:	Oprijten:
Hoo'hootee:	Plukken hair uit den baard.
E, oo'wheet:	Dompelen iets in het water.
	Y 2

240 WOORDEN - LIJST VAN DE

Oē, ōe, of oi, oi.	de Punt van iets.
Awa, awa.	Vergift, bitter.
Oora'hoo.	de Kop van iets.
Oo'marra.	zoete Aard-appelen.
Ma'nee.	Uitgieten een vogt.
Waha'poo.	Zwanger.
Roro'nee.	Drukken, of schudden de beenen zachtlyk met de hand, als men iets moe- de is.
Eoma te ta'reea.	Opzetten de ooren.
Ta'howa.	een Priester.
Tee'opa.	Voorover met het aange- zicht.
Po'po'ee.	eene Taart van vrugten, olie enz.
A'hooa.	Pompoenen.
E'awa, f. e'roo'y.	Mislyk worden, of bran- ken.
E'oo'ee.	Zuiver, helder.
Eroo, Eroo, f. Eha'roo.	Vervolgen, of iemand van- gen, die kwaad gedaan heeft.
Too'raee.	Stooten iets met de hand.
Orno.	Weg doen iets.
Harre'neina.	Snel stappen.
Falle'booa.	Stillheid, iemand, die pei- zend is.
Peeha.	een Pijlkoker.
Ponau.	het Stopzel van eenen pijl- koker.
E'aha.	de Koord van een' pijlkoker.
Ma'he.	een kleine zwarte Ral met roode ogen.

Pooa-

SOCIETEIT - EILANDEN: 343

Poa'nae.	een kleine zwarte Ral met witte spikkels en sanden.
E'oa.	Regen.
E'noea.	een Regenboog.
Maito'e.	een Vlot van bamboes.
Ewio waa.	Vunzig, sterk.
Ooe.	een Rasp, of vijl.
'Yoree, f. Eyore.	een Rot.
E'totta.	Raauw Vleesch.
Paroure.	Raauwe Vruchten.
E'py.	Leunen op iets.
Oora, oora, f. Matde.	Rood.
E'po'uje te rya.	Reeven aan zail.
T, 'Ewahof.	Overfichot van iets.
Moemoomoo.	Scheuren, bersten, splitsen.
E'wha.	Gescheurd, gekraakt.
E'noho.	Woonen.
Tooe, tooe.	Ademhealing.
A'wio.	eene Rib.
Epo'too.	Rijk.
'Maino.	een Ring.
E'noea.	Ringworm, eene ziekte.
Para, f. Pai, f. Ooo pai.	Rijp.
A'too.	Oprijzen.
Ewhao'whao.	Splijten.
Oea'waira.	Gebraaden.
Ees'a (taata).	een Dief.
Paap.	eene Rots.
E'au.	een Rif van klippen.
Too'roere.	Slingeren van een schip.
Apoo, f. Ea.	een Wortel.
Taura.	een Touw.
Roepe.	Rot.
	Y 3
	Taf-

346 WOORDEN-LIJST VAN DE

Tarra, tarra.	Ruww.
E'ome, f. E'hoe.	Rogijen.
Ho'roee.	Wrijven iets, als bij het waschen van de handen en het aangezigt.
Hoë, fa'herre.	het Roer van eene sloep, of de fluur-riem van eene kano.
Oo'atapone.	Loopen heen en weder om te ontsnappen.
Ee'ai.	Zeil van een vaarttuig.
E'whano.	Zeilen.
Ty'ty, f. Meede.	Zout, of zons water.
E'one.	Zand, stof.
Whati'hëa.	Saturnus.
Tabooa, Manoo.	Saunders-Eiland.
Ee'oo.	eene Zaag.
Pëa.	Visch-schubben,
O'tooba, f. O'toba.	eene Schaar.
E'tata.	een Hoosvat.
Oo'aoq.	Schrappen.
Era'raoq.	Kraauwen.
Pahoe'hoero.	Gekrabb, gekrast menich de Zee-kat, een visch.
Poghe.	eene Naad tuschen twee planken.
Fatoo'whaira.	eene Zit-plaats.
Papa.	Zagtjes praaten, of van een ander kwaad spreken.
Ohe'moo.	Zaad van eene plant.
Ho'o'tara, f. Ehoero.	het Gezigt.
E'h'o.	Zenden.
Eho'poe.	eene Begraafplaats.
Ma'ray.	een Bediende.
Teyton.	E'tooc.

E'tooc,	Naaien, <i>binden</i> .
Etoroo te paia,	Zegen, <i>den zegen trekken</i> .
Maroo, maroo,	Schaduwachtig.
Booa'wai,	Schudden <i>iets</i> .
Māo.	een Haai.
Oō'ēe.	Scherp, <i>niet bot</i> .
Eva'roo, f. Whanne, whanne.	Scheeren <i>den baard</i> .
Ote'o.	eene kleine Schulp.
Pore'ho.	eene Tijger-schulp.
Enara,	Toon het mij.
Pahee.	een Schip.
Ara'wha,	Schipbreuk.
Paroo'y.	een wit Hemd.
A tete,	Bibberen <i>van koude</i> .
Tama,	Visch- of Slijk-schoneu.
Euta,	het Strand.
Pōporoo,	Kort.
Opa nes, f. Poa'poepe,	Gesloten.
Matte my Mamy,	Mislikheid.
E'rea'wo.	de Zijde.
Atou, a'taou.	de Regter-zijde.
A'roode.	de Slinker-zijde.
Pa'ēa,	Zugten.
Fatt'baa,	Stilzwijgendheid.
Ogwhyā'da,	Even gelijk.
A'tomo.	Zinken.
Too heine.	eene Zuster.
A'noho.	Nederzitten.
Tee'py.	met de Beenen <i>krabbeling</i> zitten.
E'whae.	eene Rog.
E'ree.	het Vel.
E'ree.	de Lucht, <i>hemel</i> .
	Y 4
	Qs.

344 WOORDEN - LIJST VAN DE

Oö, f. Päe'mee.	Zoeken naar iets dat verloren is.
Möe.	Slaapen.
Möe rōa.	de lange Slaap, of de dood.
Matte rōa.	Dood.
Tōo'roore, möe.	Slaapen zittende.
E ma.	een Slinger.
Marra, marrōa, f. Fata.	Langzaam.
Fata'too, f. Ootoo, too, too.	de Reuk.
Hoina.	Ruik het.
Ahe'oi.	Ruiken.
E'oorā.	Rooken.
Pa'ya.	Glad.
Bap'para.	Besmeeren het aangezicht met houtskool voor de begravenis - plegtigheden.
Poohe's'aroo.	eene Zee-slang met zwarte en witte ringen.
E'hairoo.	Wegsnappen iets schielijk.
Machee'si.	Fnietzen.
Tee'tee.	een Vogel, naar eene snip gelijkende, zwart en bruin van kleur.
'Hoope.	Snot.
Teiteida.	Nugterheid, niet dronken.
Eparoo'parae.	Verzagten.
Maroo.	Zagtheid.
Tapeo'y.	de Zool van den voet.
My'de.	een Zoon.
'Hoo'nōa.	een Schoonzoon.
Heeva.	een Zang.
Pa'eenā.	Geluid.

Ewhāc'oe

SOCIETEIT - EILANDEN. 343

Ewhā'ono.	een Span.
Paraou.	Spreeken, praat.
Neeate, ootao te parou no nona.	Spreeken, hij spreekt niet uit grond van zijn hart.
Emare.	Storten.
Too'tooa.	Spuuwen.
Ho'hora.	Uitspreiden.
Ne', neee.	Schudden, of hard drukken.
Roro'mee.	Schudden, zagt met de hand drukken.
Matta'areva.	Scheelziende.
E'tootes.	een Vegt-stellaadjen in een kano.
Tata'hy.	Stampen met den voet, iers trappen.
Atāarenona.	Opstaan.
E'faitoo, f. Hwettoo.	eene Star.
Eve'ree.	een Starre-visch.
Wa'hee, te'dirre.	Schrikken, als in den droom.
A'reca, f. Aree'ana.	Wagt wat.
Woreedo.	Steelen.
Mato.	Steil.
Tame.	een Wandel-stok.
Na'mooa, f. Nee'neeo.	Stinkend, als water enz.
Fou, fou.	Stinken, lelijk ruiken.
Peero, peero.	Stinken, walglijk.
Parase'a.	de Maag.
Owhay.	een Steen.
Pai'noo.	een gepolijste Steen, die gebruikt wordt om eenen tot deeg te kloppen.
Too'tooro.	Steenen, die regstap op de straat voor de hutten staan.

246 .WOORDEN-LIJST VAN DE

Papa, f. Papa, rooā.	een Stoeltjen, <i>waarop men met het hoofd rust, als men slaapt.</i>
Terteeq.	Stoelgang.
A'too.	Stuiten.
Tarooa.	Storm van wind, regen, donder.
Apri.	Slaan bij het dansen.
Qo'mara.	Sterk, als een sterk man.
A'boola.	Geslagen.
Waa'la.	Domheid, onkunde.
Ote, ote.	Zuigen.
Euha'aou.	Zelfmoord.
Pohes'aar.	Heete Lucht.
Mahanna, f. Era.	de Zon.
Te'i'neea te Mahanna.	de Middag-zon.
Fateeraha.	Agterover liggen.
Horo'wai.	Branding van de zee.
Allahuece'ai.	Tuschenwerpsel van een wondering.
A'boene.	Omringen.
Horo'mec.	Inzwellen.
E'hon, f. Ehoi'hou.	Zweet, zweeten.
Mona.	eene zoete Smaak.
E'roo.	Golven van de zee.
Ero.	een Staert.
E'hoppe.	een Staert van een vogel.
Ere'ou.	de Vleugel van een vogel.
E'too'yasa.	bij de Hand neemen een vriend.
Eve'rette.	Afneemen, losmaken.
E'whaapoo te maa.	voor het Eeten zorgen.
Tama'ta.	de Smaak.

Epi.

E'pirōa.	Draai-houtjen, <i>waarmede de kinderen spelen.</i>
Ha'hy, f. Whatte.	Scheuren iets.
E'neshego.	de Tanden.
Ewhace te Bōa.	Varkens houden.
Afeuhqu.	Land-eigenaars.
Oes'o.	Zee-zwaluw, <i>waars met een witten kop.</i>
Te'raee.	Daar.
To'taooa.	Zij, <i>hij, hante.</i>
Meoo'meoo.	Dikheid van vasse <i>Hghaam</i> men.
Tae, too'e.	Dik, <i>als dik laken enz.</i>
Eworeroo, f. E'worepo.	Dik, <i>slijkerig.</i>
No de.	Uw, <i>het behoort u ten.</i>
Wahe'e'y.	Dorst.
Paraon, no te o'poo.	Gedagten.
Fate booa.	Diepdenkend.
Ara'pōa.	de Keel.
Taora.	Werpen iets.
Harre'wai.	Wegwerpen iets.
Ama'hoaa.	Werpen een' bal.
Evara towha.	Werpen een speer.
Taur'a'a.	Zal ik het werpen?
Hoe'aie.	Gooljen in het dansen.
E'reema, erahat.	de Duim.
Pa'teere.	Donder.
My'neena.	Kittelen iemand.
A'ow.	een Getij, <i>of stroom.</i>
Ty.	een Knoop leggen.
Q'rae, tee'po.	eene Tijds-ruimte van een uren tot tien uren den avonds.
Popo'eunon.	een weinig Tijds.

Ta.

248 WOORDEN-LIJST VAN DE

Tamoo.	een lange Tijd.
E'tapay'ros.	een Tijtel van eene vrouw van rang.
Ma'neto.	een Teen van den voet.
Tao, pap'pou.	eene Tombe.
E'tero.	de Tong.
E'hones.	eene Schildpad.
Fafa.	Aanraaking.
Aho'o'uc.	Taai, als taai vleesch.
E'farre pootoo pootoo.	eene Stad.
E'rião.	een Boom.
Tõa (Erião).	een Boom, van welken zij knodsen en speeren maaken.
Oa'titte, f. Eta.	Beeven van koude.
Aou'dou.	Beeven, schudden.
Me'hac.	Iemand den voet ligten in het worstelen.
Manoo'ra.	de Keerkring-vogel.
Evass'ra, f. Paraou, mou.	Waarheid.
Pouta'heite.	Buitelen.
E'tae.	een Tulband.
Oa'hoe.	Omkeeren.
Hoederpespe.	Omkeeren, als in het heen en weder wandelen.
Ma'hëa.	Tweelingen.
Tawee'ree.	Vlegten een touw.
Oraro.	Onder, beneden.
Pou'poues.	Onder zeil.
E'e'te.	Verstaan.
Ta'turra.	Ontkleeden, uitskleeden.
Poo.	Onrijp.
Epao.	Lichte damp.
Manna'houna.	Vafal, onderdaan.
	E'woua.

SOCIETEIT - EILANDEN. 349

E'woua.	de Aderen, <i>die onder het vel</i> loopen.
Tou'rooa.	Venus.
A'boo.	hol Vat, <i>als nooten-doppen of diergelijke.</i>
Oo'mutte.	hol Vat, <i>waarin zij het dronken maakend vogt bereiden.</i>
Ta'mou.	Vezelen, <i>als hennip.</i>
Ayou'ia.	Uitgaan.
Hoo'pespe.	Heen en weder wandelen.
Toria.	een Wrat.
Mare.	Wasfchen, <i>als doek.</i>
Eteäe.	Wagt houden.
A'vy.	Water.
Pa'toa.	Water-kers.
Taooa, f. Aroo'rooa.	Wij.
Era'hei.	eene Wigge.
Woura, f. woo, ara.	'Er wel afgekoomen, <i>ge-lukkig ontsnapt.</i>
Pooro'too.	Het is wel, <i>zeer fraai.</i>
E hara, E'ha'rya, f. Ye'-haeca.	<i>Vraagwijze uitgedrukt;</i> Wat is dat?
Owy te aee'oa.	Hoe heet dat?
W'hëäa.	Wanneer, <i>op welken tijd.</i>
Të'hëa.	Waar is het?
E'voec.	Wetten, <i>lijpen.</i>
Ma'poo.	Fluiten.
Epon, maa.	Fluiten <i>om het volk tot den maaltijd te roepen.</i>
Owy, tanna, f. Owy, nana.	Wie is dat? <i>Hoe heet hij?</i>
E'ta, e'tea, f. A'maoo.	Geheel <i>van iett.</i>
Whatta, whatta.	Wijd, <i>niet eng.</i>

Wa-

450 WOORDEN - LIJST VAN DE NED.

Watsooca.	eene Weduwe.
Mattay.	de Wind.
Mattace.	de Zuid-Oosten Wind.
Malace oupanee.	een Venster.
Lamou, amoo.	Wenken, knikken.
Ho roer.	Afveegen, <i>schoon veegen</i> .
Eyrtowa t Eätooa.	Wel mag het u bekoomen, <i>als iemand snijst.</i>
Tee'ro to.	Binnenste.
Ma'heine.	Vrouw, <i>mijne vrouw.</i>
Wa'heine.	eene Vrouw.
Wa'heine mou.	eene getrouwde Vrouw.
Terra, tanne.	Zij is getrouwd, <i>zij heeft</i> <i>een' ander' man gekre-</i> <i>gen.</i>
Aecod.	<i>korselig uitgedrukt, Ik wil</i> <i>'t niet doen.</i>
E'rao.	Hout.
O'utee.	eene Wond.
Mouna.	een Worstelaar.
Meco, meeto.	Gefimpeld van <i>aangezigt.</i>
Momöa.	de Vuist.
Na na.	eene scheeve Nek.
Ha mamma.	Gaapen.
He'appa.	Geel.
Ninna'hay.	Glisteren.
Ere'po.	Glisteren avond.
E'meo.	York-Eiland.
Oe.	Gij.
Pee'naia.	Jong, <i>een jong dier.</i>

EINDE VAN HET ZEVENDE DEEL.

A A N

F E

N VERSCHILLENEE GE- O WESTWAARTS, OP DEEZE REIZ

Amsterdam. Nieuw-Zeeland. Nieuw-Caledonia

.	.	.	.	.	nee, f. Maneek.	.
.	.	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	.	.
ga	.	Ta'wagga	.	ing?	.	.
.	.	Kak'ahoo	.	n'ban	.	.
.	.	.	.	oo	.	.
.	.	.	.	loo, f. Oondoo	.	.
.	.	'Matta	.	'vein	.	.
.	.	Ta'reeka	.	in'eeng	.	.
.	.	'Eeka	.	.	.	.
.	.	.	.	.	.	.
.	.	Reenga	.	don'heen	.	.
.	.	Tak'oopo	.	rmoing?	.	.
.	.	.	.	.	.	.
.	.	.	.	nnim'baeck	.	.
.	.	.	.	nnoo'naiuk	.	.

inaansche taalen in den grond
Amsterdam en Nieuw-Zeeland Nieuw-Zeeland meer
is dan de overeenkomst tusch Eilanden of Otahiti.
aantal harde geluiden, die me os land in het gezigt
n veele neus-geluiden, of snu letteren uitedrukken
oorgaan, als Brroas op Malic t'er in de drie laat-
l. Of deeze woorden egter n betekenende, dat op
r en Peejoo, en Fyfatoo noemt dat zij dikwijls twee
hiti. Als zij van het prikkerunner taal overeente-
am uitdrukt. ang uitgedrukt, maar
e afzonderlijk. Een ' aan het kking in de uitspraak
er onmiddelijk op volgt. Een t het uit twee wor-
gevalen men in het uitsprek

(*)

T A F

WAARIN MEN OP EENE LIJN VOORBEELDEN VINDT VAN VERSCHILLENDE
SPROOKEN WORDENDE, VAN PAASCH-EILAND WES
VOLGENS WAARNEEMINGEN, DIE OP DE

	Otahitisch.	Paasch-Eiland.	Marquisen-Eiland.	Eil. Amsterdam.
een Vogel	Manoo. (†)	Manoo		Manoo
een Boog	E'fanna			Fanna
Broodvrugt	Ooroo		Maies	
eene Kano	E'via	Wagga	Ev'ia	
Doek	A'ho	A'ho	A'ho, f. A'hoorea.	Babba'anga
een Kokos-noot	A'ree			E'eo
Drinken	Aynoo	A'eenoo	A'eenoo	
het Oog	Matta	Matta	Matta, f. Mattacea	Matta
het Oor	Ta'reea	Ta'reean.	Boa'eena	
Visch	E'ya	E'eka		E'eka
een Hoen	Möa	Möa	Möa	
de Hand	E'reema	Reema	E'o'my	E'reema
het Hoofd	O'o'po	Aö'po		
een Zwijn.	Böa		Booa	Boo'acka.
Ik	Wou, f. ou		Wou	
Lagchen	Atta			
een Man	Taata	Papa?	Teeto	
de Navel	Peeto		Peeto, f. Peeto'ai	
Neen	Ayma, Ya'ha, A'oure.	E'iffa		E'esha
Platanen	Maiya	Maya, Footie	Maieea	Foodje
Prikking	Ta'tou		E'patoo	Ta'tou
Regen	E'oo	O'oa		
Suiker-riet	E'To	To		
de Tanden	E'neheeo	Neeho	E'neeho	Neefo
Water	A'vay	E'vy		
Fluiten	Mapoo			
eene Vrouw	Wa'heine		Ve'heene	
Tams	E'o'he	O'ohe		O'ofo
Ja	Ai			E'eo
Gij	Oë		Oë	
Een	A'tahay	Katta'hace	Atta'hace	Ta'hace
Twee	E'roa	Roa	A'oa	E'oa
Drie	Toroo	Toroo	A'toroo	Toroo
Vier	A'haa	Häa, f. Fäa	A'faa	A'äa
Vijf	E'Reema	Reema	A'ecma	Neema
Zes	A'ono	Honoo	A'ono	
Zeven	A'Heitoo	Heedoo	A'wheetoo	
Agt	A'waroo	Varoo	A'wao	
Negen	A'eva	Heeva	A'eva	
Tien	A'hooroo	Atta'hooroo, f. Anna'hooroo.	Wannahoo, f. Wanna'hooe.	

(*) Men kan gemakkelijk bespeuren dat, schoon sommige woorden geheel verschillende zijn, de vijf eerste Indiaansche taal dan vijftien honderd zee-mijlen is. Het voornaamste verschil bestaat in de uitspraak, die op Paasch-Eiland, Amsterdam De andere drie verschillen geheel, niet alleen van de voorgaande, maar van elkander, dat zonderling is dan de heeft; ook is Nieuw-Caledonia niet verre van de laatste plaats. In de taal van Malicolo heerscht een groot aantal har zijn. Op Tanna is de uitspraak ook hard, maar wat uit de keel, en de inwoners van Nieuw-Caledonia hebben veel nee ste talen enige woorden gevonden worden, die eene flauwe gelijkenis schijnen te hebben met die, welke voorgaan, al de Marquisen-Eilanden en op Otahiti door het woord Böa en op Amsterdam door Boo'acka wordt aangeduid. Of deze woorden gebruiken om dezelfde zaak uitdrukken; gelijk men, bij voorbeeld, op Nieuw-Caledonia eene Star en Peejoo koomen, terwijl het tweede zeer weinig verschilt van E'faitoo of Whetoo, den naam van eene Star op Otahiti. Als somtijds zeggen zij Tata-tou, dat bijna hetzelfde is als Ta'tou, waardoor men hetzelfde op Otahiti en Amsterdam uitdruk daer moet zijn; zoo het accent ergens anders boven staat, wordt de uitdrukking gelegd op de lettergreep, die 'er onmidd den is zaamengefeld, of dat dezelfde lettergrepen, nog eens herhaald, het woord uitmaaken, in welke beiden gevallen

A F E L,

INDT VAN VERSCHILLENDE TAALEN, IN DE ZUID-ZEE GE-
EILAND WESTWAARTS TOT NIEUW-CALEDONIA,
EN, DIE OP DEEZE REIZE GEDAAN ZIJN.

nd.	Eil. Amsterdam.	Nieuw-Zeeland.	Malicolo.	Tanna.	Nieuw-Caledonia.
Manoo				Manoo	Manes, f. Manesek.
Fanna			Na'broos	Na'fanga	
			Ba'rabe	Tag'ooroo	
		Ta'wagga		Ta'naree	Wang?
Babba'langa		Kak'ahoo		Naboo'y	Hamban
Ecoo			Naroo	Nesee	Nesee
			No'ase	Nanes'maiuk	Oodoo, f. Oondoo
Matta		Matta	Maitang	Feesee'enguk	Tee'vein
		Ta'reeka	Talingan	Namoo?	Gain'eng
Eeka		Eeka			
			Moe'eroo		
E'reema		Reenga		Noogwa'natum	Bandon'heen
		Tak'oopo	Ba'Taine	'Booga, f. Boogas	Garmoing?
Boo'acka.			Brrooas		
		Ou			
		Kattu		Hiarish	Ap, f. Gyeap
			Ba'rang	Naroo'mian.	
			Nemprong	Napes'tainguk	Whanbo'e'en
E'sha		Petto	Ta'ep	Efa?	Eva, f. Eeba
Foodje		Ka'ure	Na'bruts		
Ta'tou		Moko			
				Na'mawar	Gan, f. Gan, galang
				Na'took	Oee
Neefo		Neeho	Ree'bohn	'Warrewuk, f. Raibuk.	Penna'wein.
			E'gour		Oee
		Feco, feco.	Papang	Awe'hern	Wyoo
			Ra'bin	Na'braan	Tama
Oofe			Nan'ram	Oofe	Oobe.
Eso		Al		Eeo	Elo, f. Eso, f. oe
Ta'hace			Tsee'kace	Reedes.	Wages'ing
E'oon			E'ry	'Karoo	'Waree.
Toroo			E'tei.	Kahar	Wates'en.
A'iaa			E'bats	'Kaiphar.	Wam'baeck.
Neema			E'reem	'Kreerum	Wannim.
			Tfoo'kace	Ma'reedes	Wannim'geek
			Gooy.	Ma'karo.	Wannim'noo
			Hoorey	Ma'kahar	Wannim'gala
			Goodbats	Ma'kaiphar	Wannim'baeck
hooc.			Senearn	Ma'kreerum	Wannoo'naiuk

de vijf eerste Indiaanſche talen in den grond dezelfde zijn, ſchoon de aſtand van Paasch-Eiland tot Nieuw-Zeeland meer Paasch-Eiland, Amsterdam en Nieuw-Zeeland harder of meer uit de keel is dan op de Marquiſen-Eilanden of Otahiti. at zonderling is dan de overeenkomst tuiſchen, de andere, alzo men van Malicolo naar Tanna altoos land in het gezigtscht een groot aantal harde geluiden, die met de lippen gemaakt worden, en die zeer moeilijk met letteren uittedrukken-Caledonia hebben veel neus-geluiden, of ſnuiven veel in het ſpreken. Men kan egter opmerken dat 'er in de drie laatste die, welke voorgaan, als Brrooas op Malicolo, en 'Booga of 'Boogas op Tanna, beiden een Varken betekende, dat op wordt aangeduid. Of deeze woorden egter niet toevallig ingevoerd zijn is moeilijk te bepalen, omdat zij dikwijls twee alledonia eene Star en Peeſoo, en Fy'fatoo noemt; het eerste ſchijnt meest met het algemeen zaamenſtel hunner taal overeenkomende Star op Otahiti. Als zij van het prikken ſpreken, wordt het gemeenlijk door 'gan of gan, galang uitgedrukt, maar Otahiti en Amsterdam uitdrukt.

at teken, als de afzonderlijk. Een ' aan het begin van een woord betekent dat de grootste uitdrukking in de uitpraak lettergreep, die 'er onmiddellijk op volgt. Een comma in het midden van een woord betekent, of dat het uit twee woorden in welke beiden gevallen men in het uitspreken een weinig op moet houden.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

AANTEKENINGEN

GETROKKEN UIT HET

DAGVERHAAL

VAN

G. F. O R S T E R,

ge
zi
ge
ge
sc
ge
fr
de
'e
h
n
n
v
H
c
e
v

we

A A N T E K E N I N G E N :

O P H E T

D E R D E N B O E K S

NEGENDE HOOFDSTUK.

Bladz. 26 (1). Deeze muts, die niet kwalijk naar eene husfaaren - muts gelijk, bestaat uit een stuk grof, zwart geverwd, stijf doek, dat in de lengte aan elkanderen genaaid, en van onderen en van boven open gelaaten wordt. De Bevelhebbers hadden de hunne met kleine rooden vederen bestooken, en ook wel met eene lange bos haanen - vederen, en sommige met de vederen van den nagt-uil van Ceylon, die ook in de boschen van *Tanna* gevonden wordt, versierd; het was eene bijna algemeene gewoonte onder hen van 'er hunnen slinger aantehangen, en de knoopen op den schouder te laten afhangen. Zij snijden eene spleet in de oorlel, en rekken die ontzagchelijk uit; dit geschiedt om 'er, even als men op *Tanna* doet, verscheiden van schildpad vervaerdigde ringen in te hangen, van welke een hunner niet minder dan agttien in zijne ooren droeg; somtijds steeken zij 'er ook een opgerold blad van suiker-riet door.

Bladz. 27 (2). Hunne taal had, zoo wij het woord *Areeke* en twee of drie andere uitzonderen,
VII, DEEL. Z gee-

354 AANTEKENINGEN OF HET

geene overeenkomst met eene der andere talen, die wij in de Zuid-Zee hebben hooren spreken, dat ons des te meer verwonderde, omdat wij de tongvallen van eene gemeene taal op alle de oostlijke eilanden van de Zuid-Zee, gelijk ook op *Nieuw-Zeeland*, gevonden hadden.

Bladz. 28 (3). Zij gelijken veel naar de *Glandes plumbeae* der Romeinen. (Zie de *Antiquités du Comte de CAYLUS* III, 327. Tab. XCII. Fig. 3.).

Bladz. 28 (4). Wij kogten van hun een sluitjen; het was een stukje bruin gepolijst hout, omtrent twee duimen lang, van de gedaante van eene klok. Het scheen niet hol, en aan het dun eind was een touwtjen vast; het had twee gaten digt aan het voetstuk, en een derde gat bij het touwtjen; deeze gaten hadden gemeenschap met elkanderen; als men in het bovenste gat blies, gaven de andere eenen scherpen toon, gelijk aan dien van een sluitjen. Wij hebben, voor het overige, geen werktuig bij hen vernoomen, dat betrekking tot de muziek had.

Bladz. 30 (5). Ik zag meer en meer dat de mannen van *Nieuw-Caledonia* minder werk van hunne vrouwen maaken dan die van *Tanna*; zij hielden zig altoos op een afstand van hun en scheenen te vreezen hen te belgen, zelfs doer haare oogen en gebaerden; verscheiden droegen takkenbosfen op haaren rug; haare ongevoelige mannen verwaerdigden zig naauwlijks haar aan te zien, en zij bleeven in hunne werklooze traagheid.

Bladz.

Bladz. 32 (6). De rotsen zijn een mengzel van eene soort van mica of glimmer en kwarts, min of meer met eene okernachtige of roodachtige kleur ge-
verwd, die van de ijzer-deeltjens voortkwam.

Op het strand vonden wij eenen grooten onregel-
maatigen klomp rots van tien teerling voeten van eenen
hoornsteen, vast van korrel, overal schitterende van
granaaten, wat grooter dan spelden-knoppen; deeze
ontdekking overtuigde ons nog meer dat 'er kostbaare
mineraalen op dit eiland zijn, dat in het gedeelte,
door ons onderzocht, van alle de andere, die wij ge-
zien hadden, daarin verschilde, dat het geene voort-
brengzelen van vuurbraakende bergen vertoonde.

Bladz. 32 (7). Wij vonden 'er boomen van de
soort, welke L. NEUS *Melaleuca leucadendra* en
RHUMPHIUS *alba* (witten boom) noemen;
deeze laatste schrijver zegt in zijn *Amboinsch Kruid-
boek*, II Deel, dat de inwoners van de *Molukische
Eilanden* uit de bladeren, die zeer aangenaam rieken,
de cayputi-olie haalen. Zij hadden eene slappe schors,
die op verscheiden plaatsen berstede en van den stam
afsprong, en onder welken zig scharbijters, mieren,
spinnen, hagedisfen en scorpioenen onthielden. Wij
vonden 'er veele onbekende planten, en zagen 'er
eene groote verscheidenheid van allerlei vogelen,
die meest geheel nieuw voor ons waren, en welke de
Inboorlingen ons geduurig aanweezen, om het ver-
maak te hebben van ons die te zien schieten. Wij heb-
ben gemeend in het lang droog gras kwartelen te zien;
maar dit is niet zeker.

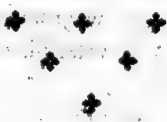
Een der Chirurgijs-knegts verzamelde eette ont-
zagchelike menigte nieuwe en merkwaardige schulpen
op het eiland *Balabea*, en verscheiden nieuwe soorten

van planten, verschillende van die, welk wij ontdekt hadden; maar hij had de laagheid en dwaasheid van zijne ontdekkingen voor ons verborgen te houden, schoon hij volstrekt onbekwaam was dezelve tot bevordering der wetenschappen te gebruiken.

Bij deeze gelegenheid moet ik aanmerken dat onze naspeuringen hinderpaalen wierden in den weg gelegd door diegeenen zelve, die ons alle hulp hadden behooren te verleenen. De wetenschappen en de wijsbegeerte zijn altijd veracht geweest bij weetnieten, en hierin hebben wij zonder morren gedeeld; doch, alzoo wij de gunst van elken kleinen dwingeland niet met goud konden koopen, belette men ons met de waarneemingen van andere ons voordeel te doen. Feiten, allen, die ons omringden, bekend, bleeven ondoordringbaare geheimen voor ons; het is voorzeeker zeer bijzonder dat mannen, die zig met de beoefening der wetenschappen bezig houden, op een schip van eene zoo verlichte natie uitgezonden, beroofd worden van de middelen om die kennis uittebreiden, en dat men daartoe wege gebruikt, die Barbaaren zouden passen; maar waarlijk de reiziger, die de puinhoopen van Egypte en Palestina gaat bezoeken, ontmoet niet meerder hinderpaalen van de Bedouïnen en Arabieren dan wij ondergaan hebben; elke mineralogische naspeuring, die wij ondernamen, scheen eenen schat te bevatten, die een voorwerp van nijd werd. Zonder enige perfoonen, wier edelmoe-dig karakter en belanglooze liefde tot de wetenschappen onzen moed aanwakkerden, zouden wij waar-schijnlijk bezwaken zijn onder die kwaadwilligheid, welke de stellige bevelen van Kapitein COOK niet altoos konden beteugelen.

Bladz. 33 (8). De Heer BANKS heeft ook verscheidene soorten van passie-bloemen op het groot, bijna nog geheel onbekend, waerelddeel, dat wij *Nieuw-Holland* noemen, aangetroffen.

Bladz. 34 (9). Wij zagen eens een huis, afgezonderd staande en van paalen omringd, agter welk eene rei houten pijlaaren, omtrent een voet in het vierkant dik en negen voeten hoog, stond, welker boven-eind een lomp gemaakt menschen-hoofd verbeeldde. Wij vonden 'er een eenzaam grijsaard in, die, ons op die pijlaaren wijzende, ons een teken deed dat daar zijne begraaf-plaats was. Het is iets opmerklijks dat alle volkeren, zoo wilde als beschaafde, gedenktekenen oprigten ter plaats daar zij hunne dooden begraaven.

A A N T E K E N I N G E N

O P H E T

TIENDE HOOFDSTUK.

Bladz. 33 (1). Ons verblijf in dooze haven had nu slechts zeven en eenen halven dag geduurd, en wij waren reeds op den derden door het eten van eenen visch vergiftigd geworden, en daardoor huiten staat gebragt om het overige van dien tijd ons zoo ten nutte te maaken als wij wel hadden gewenscht. Zelfs bij ons vertrek waren wij op verre na nog niet hersteld, maar hadden nog aanhoudend hoofdpijn en krampachtige pijnen in ons gantsche lijf, waarbij nog een uitslag aan de lippen kwam. Onze kragten waren naauwlijks toereikende tot die kleinere bezigheden, die wij gemeenlijk in open zee waarnamen, en gebrek aan goede versche kost was waarlijk ook het middel niet om ons te herstellen.

Dus verwijderden wij ons dan van een eiland, dat in het westlijkst gedeelte van den Zuider Oceaan, naauwlijks twaalf graaden van *Nieuw-Holland* gelegen, door een ras van menschen bewoond wordt, die van alle natieën, die wij in de Zuid-Zee hebben leeren kennen, ongemeen veel verschillen. Uit de nabijheid van *Nieuw-Holland* zoude men vermoed hebben dat zij met de inwooneren van dat land van gelijken oorsprong waren; doch, naar het zeggen van alle
rei.

reizigers, die *Nieuw-Holland* voor ons bezogt hebben, is tusschen de inwooneren dezer beiden landen niet de geringste overeenkomst, dat ook door het volkoomenst verschil hunner taalen genoegzaam bevestigd wordt. Dit laatste konden wij des te naauwkeuriger onderzoeken, daar Kapitein COUX ons een woorden-boek van de Nieuw-Hollandsche taal medegedeeld had.

Het aantal der bewooner van *Nieuw-Caledonia* schijnt niet groot te zijn; als wij daarover mogen oordeelen naar het volk, dat wij op onze vaart langs de noordlijke kust gezien hebben, mogen 'er op eene kust, die omtrent twee hondêrd zee-mijlen lang is, in het geheel naauwlijks vijftig duizend zijn. Het land vonden wij in de meeste strecken niet bebouwbaar; de voor de bergen liggende smalle vlakke is, naar de zee, zeer moerasig, en met mangles-boomen overgroeid, waarom het veel arbeid kost eene plek door graften uittedroogen, en tot den akkerbouw bekwaam te maaken. Het overige der vlakke ligt wat hooger, maar is daarentegens zoo dor, dat ook daar weder graften gegraven, en beeken en kanaalen geleid moeten worden om den grond te bewateren. Verder landwaarts in hobben de bergen en heuvelen slechts eene dunne laag verbrande onvrugtbare aarde, in welke niets dan een paar magere gras-foorten, de *Cajepocti*-boom en hier en daar een struik groeit. Op de hooger bergen ziet men, op veele plaatsen, nog geen duim hoog aarde, maar alleen een ijzerhoudende glimmer en groote stukken kwarts naakt en kaal. Zulke een grond kan waarlijk den wasdom der planten niet zeer bevorderlijk zijn; veel meer is het te verwonderen dat 'er op denzelfen nog eene zoo groote menigvuldigheid van gewassen gevonden wordt als wij

aangetroffen hebben; maar zij zijn ook doorgaans verdroogd en van een ellendig voorkoomen. Slechts de bosfchen zijn in verscheiden strecken van het vlak land met struiken, slinger-planten, schoone bloemen en dikke schaduwrijke boomen voorzien. Men kan zig ligt voorstellen hoe treffend de strijdigheid tusfchen *Nieuw-Caledonia* en de *Nieuwe Hebridifche Eilanden* voor ons zijn moest, daar wij deeze laatste slechts kort te vooren gezien, en het planten-rijk aldaar in zijne grootste pragt gevonden hadden. Even zoo aanmerkelijk en verbaazend was ook het verschil in het karakter bij de menschen. Alle bewooners van de *Zuid-Zee-Eilanden*, alleen die uitgezonderd, welke TASMAN op *Tongatabboo* en op *Anamocka* aantrof, beproefden het hunne vreemde gasten wegtejaagen. Het volk van *Nieuw-Caledonia* daarentegens had ons naauwlijks gezien of zij namen ons reeds tot vrienden aan. Zonder het geringste blijk van vrees of wantrouwen waagden zij zig aan boord van het fchip, en lieten ons in hun land onverhinderd omdwaalen zoo verre wij lust hadden. Behalven hun wollig hair en hunne kleur geleeken zij nog meest naar de Tanneezen; maar zij waren hooger van gestalte en sterker van gebeente; zij hadden ook meer zagts, openhartigs en vreedzaams in hunne gelaatstrekken, waarvan men zig, zoo wel als van het aanzien van het land, een tamelijk naauwkeurig denkbeeld kan vormen naar de schoone en wel getroffen tekeningen, die de Heer HODGES voor de reize van COOK vervaardigd heeft. In hunne handwerken hadden zij insgelijks veel met de Tanneezen gemeen, voornamelijk wat hunne wapenen en derzelver gedaante, de werp-riem en de fieraadien betreft. De taal, daarentegens, die bij onderzoekingen van deezen aart gemeenlijk de zekerste weg,

wegwijzer pleegt te zijn, is van die, welke op *Tanna* gesproken wordt, geheel en al verschillende. Even zoo verschillende zijn ook de bouwning hunner huizen, hunne zeden en gebruiken, en over het algemeen hunne gantsche levenswijs. De Tanneezen mogen, in vergelijking van de bewooneren van *Nieuw-Caledonia*, welgesteld genoemd worden. Hunne plantagieën leveren hun eene menigte planten, en, zoo die mogten ontbreken, staan 'er aan de kust eene menigte kokos-palmboomen. Op *Nieuw-Caledonia* daarentegens is de akkerbouw maar zeer gering, en het geheel wijd wild land levert, zoo veel wij het onderzoeken konden, niets dat hun van zonderling nut zijn kan. Daarentegens is het volk op *Nieuw-Caledonia* wederom beter visschers, en het rif langs hunne kusten is zeer wel tot de visch-vangst gelegen; op dit rif moeten ook, in zekere jaargetijden, schildpadden te vangen zijn. Hoe spaarzaamer nu de natuur alhier haare gaven uitgedeeld heeft, des te meer is het te bewonderen dat de inwoners minder wild, wantrouwende en oorlogszugtig dan op *Tanna*, en zoo vreedzaam en goedaartig zijn. Even zoo merkwaardig is het dat zij, bij de dorheid van dit land en bij hunne karige verzorging met spijsen uit het planten-rijk, evenwel van grooter en gespierder gestalte zijn dan de Tanneezen. Doch veelligt moet men, om de verschillende gestalte der natieën te verklaren, niet zoo zeer op de verscheidenheid van derzelver voedsel als veel meer op de verscheidenheid der stammen en rassen zien, van welke zij afkomstig zijn.

Het gedrag der *Nieuw-Caledoniërs* jegens ons plaats hunne geartheid in een zeer voordeelig licht. Zij zijn het eenigste volk in de Zuid-Zee, dat zig niet over ons te beklagen heeft. Het is, helaas! maar

al te zeer bekend hoe ligt zij de zee-lieden laaten ver-
voeren om den Indiaanen het leven te beneemen. Zoo
men nu bedenkt dat de inwooners van dit land zig niet
de minste onaangenaamheid, veel minder moord en
doodslag op den hals gehaald hebben, is daaruit alleen
reeds afneemen hoe zagtmoedig en vredelievend zij
zijn moeten. Die Wijsgeeren, die den aart, de ze-
den en het vernuft der volkeren enkel van de lucht-
streek afhankelijk maaken, zouden gewis zeer verlegen
zijn hieruit alleen het vreedzaam karakter van het volk
van *Nieuw-Caledonia* te verklaren. Zou men zeg-
gen dat zij enkel daarom van geen wantrouwen wee-
ten, omdat zij weinig te verliezen hebben, zoo zou
ik vragen hoe het koomt dat het volk op *Nieuw-
Holland*, dat tog onder eene diergelijke luchtstreek
op eenen even dorren grond woont, en een nog
armzaliger leven leidt dan dit, integendeel zoo wild
en menschen-schuw bevonden wordt. Het ver-
schillend karakter der natieën moet gevolgljik wel
van eene menigte verschillende oorzaken afhangen,
die eenen geruimen tijd agter een onafgebrooken op
een volk voortgewerkt hebben. De goedhartigheid
van het volk van *Nieuw-Caledonia* koomt ook niet
daarvandaan dat oorlog en koophandel hun geheel
onbekende begrippen waren, want zij hebben wape-
nen van meer dan eenen aart. Daarenboven beken-
den zij zelfs dat zij vijanden hadden en dat de inwo-
ners van het eiland *Mingha* van gantsch anderen aart
waren dan zij. Ik was eens met Kapitein COOK en
den Heer WALE\$ in eene boot, wanneer een van
hun door zeer verstaanhaare tekenen te kennen gaf dat
zij vijanden hadden, die menschen-vleesch aten, en
het gedrag der Indiaanen op *Balabia*, die het pek-
vleesch, dat ons volk in hunne tegenswoordigheid ge-
bruik-

bruikte, voor menschen-vleesch aanzagen, bewijst genoeg dat zij van zulk eene gewoonte weten en die voor schriklijk en afschuwelijk houden. In dit opzigt zijn zij dan beschaafder dan hunne beter gestelde nabuuren; maar daarentegens zoo beschaafd en verlicht niet, dat zij, gelijk dreep, de onbillijke vermindering van het andere geslacht afgelegd hebben; te ernstig om zig door de liefkozingen der vrouwen te laten overreeden en te onverschillig om prijs te stellen op de fijne vermaakens des levens. Zij moeten, wel is waar, om hun onderhoud te vinden, menigmaalen vrij zwaar arbeiden; maar zoo dra zij daarvoor niet meer te zorgen hebben, brengen zij hunne ledige uren enkel met slepten zonder speelen of schertsen door, dat tog tot geluk van den mensch zoo veel toebrengt en op de *Sociëit- en Vrienden-Eilanden* zoo veel vrolijkheid en levendigheid onder de inwoners verbreidt. Behalven de kleine fluit zagen wij geen enkel speeltuig bij hen. Even zoo weinig weten wij of, en in welken graad zij zang en dans kennen. Te oordeelen naar hetgeen wij, bij ons kort verblijf alhier opmerkten, schijnt zelfs het lagchen iets vrij ongewoons onder hen te zijn, en zelfs spreken zij niet veel. Naauwlijks was hier en daar een te vinden, die met een gesprek gediend was. Hunne taal moet dan ook nog zeer onbeschaafd zijn; ook is, denklijk door de weinige oefening, hunne uitspraak zoo onduidelijk, dat verscheiden woorden, lijsten, die door verschillende personen van onze schepelingen verzameld waren, merklijk van elkanderen verschilden. Schoon zij weinige harde medeklinkers hebben, spreken zij egter veel door de keel en den neus, dat bijzonderlijk voor degeenen onder ons, die niet dan Engelsch spraken, zwaar te vatten en nog zwaarer om

om natezeggen was. Veelligt zijn zij zoo weinig aan het spreken gewoon, omdat hunne woningen op zigzelve en verre van malkanderen liggen; want anders zouden zij, dagt mij, voor het genoeg van eenen gezelligen omgang reeds meer smaak gekregen hebben. Daar de grond niet zeer goed is voor den akkerbouw, zou hunne beschaaving veelligt daar door best bevorderd kunnen worden, dat men hun ligt te onderhouden viervoetige dieren toevoerde, bij voorbeeld, varkens, die zij nabij hunne hutten kunnen houden, of geiten, die zij in het wild kunnen laten omlooopen. De laatste zouden, wegens de drooge lichtstreek, best gedijen en een voortreffelijk gerief voor hun worden.

De eenvoudigheid, die wij in hun huislijk leven bespeurden, moet waarschijnlijk ook in hunne staatkundige inrigtingen plaats hebben. TEABOOMA wierd als bevelhebber van het district, dat tegens over onze anker-plaats lag, beschouwd; doch, daar het land zoo arm is, kon hij geene aanspraak maaken op zonderlinge voorrechten, en daar 'er nog geene weelde bekend is, leeft hij vermoedlijk ook niet beter dan zijne overige landslieden; de eenigste omstandigheid, waarin wij enige onderdaanigheid jegens hem konden bespeuren, was dat zij de geschenken, welke de Heer PICKERSGILL hun bij de eerste zaamenkomst overreikte, doorgaans aan hem overleverden. De naam, dien zij hem gaven, zal mischien eene eer-betooning zijn, ten minsten schijnt het woordjen *Tea* een tijtel te wezen, dien zij, zonder onderscheid, voor den naam van elken aanzienlijken man zetten. De nabuurige districten staan niet onder TEABOOMA, maar hebben denkelijk hunne eigene bevelhebbers, of liever, elk geslacht maakt eene eigen regeering uit, die, naar

der

der patriarchen wijze, door den oudsten bestierd wordt, dat in de kindsheid van alle menschlijke maatschappijen altoos het geval moet zijn.

Van hunnen godsdienst durven of kunnen wij liever in het geheel niets zeggen; in agt dagen konden wij daarvan weinig zien. Wij bemerkten zelfs geen spoor van enig godsdienstig gebruik, veel minder enige plegtigheid of andere betooning van bijgeloovigheid. Vermoedelijk staat de eenvoudigheid hunner begrippen met de eenvoudigheid van hun geheel karakter in eene gelijke betrekking. Maar wie weet het? De geringe gedenktekenen bij hunne grafsteden beduiden veelligt zekere lijk-plegtigheden. De dood maakt overal een zeer merkwaardig toneel voor de menschen; de overblijvende eeren hem gemeenlijk door uiterlijke daaden en treurigheid slaat gaerne tot buitenspoorigheid over.

Welke doodlijke ziekten hier heerschen en hoe groot de sterfte zijn mag is ons onbekend; de eenige ziekte, die wij gezien hebben, is de elephantiasis en deez was zeer gemeen; maar ik heb die egter bij geenen zoo zwaar bevonden dat het leven van den lijder in gevaar was. Grijsze haren en rimpelen, de gewoone gezellen van eenen hoogen ouderdom, waren hier niet zeldzaam; maar het was onmogelijk met hun over een zoo afgetrokken denkbeeld als den ouderdom te spreken, en, al ware dit mogelijk geweest, dan is nog de vraag of zij zelve van het getal hunner levens-jaaren rekenschap zouden hebben kunnen geven.

Bladz. 46 (2). De zee-kust was met eene ontelbaare menigte zeer hooge zuilen-vormige gedaanten bedekt, die men met hulp van een verrekijker
zeer

leer duidelijk kon waarneemen. Veele stonden alleen en verre van malkanderen; maar de meeste aan groote hoopen digt bij malkaet; wij hielden dezelve voor basalt-zullen dergelijke in veele waereld-deelen te vinden zijn, als bij *Afsaan* of *Syene* in Opper-Egypte, bij *Balsam* in *Italië*; bij *Hadie* in *Temen*; bij *Solpe* in *Saken*, bij *Jaue* en *Sthéna* in *Silese*; in de *Schoetische Westelijke vthouden*, bij *Antiriv* in *Iersland* en in *Pluvralis* in *Frankrijke*. Deeze gissing kwam ons des te waarschijnlijker voor, omdat wij in dit gedeelte der Zuid-Zet, nog zeer kort geleden, verscheidene brandende bergen gezien hadden; en voornamelijk eenen op *Tanna*; en de ervarenste mijnlofkundigen van getagten zijn dat de basalt door vuerbraakende bergen voortgebracht is.

Bladz. 55 (3). Daar zijn dertig soorten van planten, waaronder verscheiden nieuwe, te vinden. De grond is zeer zandig aan de kust, maar binnen 'slands is hij met groei-aarde gemengd, van de boomen en planten, die 'er fotten.

Bladz. 59 (4). Terwijl wij hier ten anker lagen, vong de eerste lutenant eenen visch van dezelfde soort, als waardoor Kapitein COOK, mijn vader en ik waten vergiftigd geworden. Schoon hij nu ooggetuige geweest was van het nadeel, dat het eten van denselven had voortgebracht, en zijne medgezellen hem nog ernstig daartegens waarschuwden, wilde hij den visch evenwel laten klaar maaken; hij wierd ook werkelijk opgedischt, en men zag geen ander middel om hem 'er van af te houden dan zijne razende lust bespoeljk te maaken; dit had meer uitwerking dan alle redenen; een jonge hond, die van de i ge-
wan-

Wanden gegeten had, stond etlijke dagen zulke on-verdraaglijke smerten uit, dat een matroos hem, uit medelijden, over boord sloet. Men kan hieruit af-neemen hoe uitgehongerd ons volk naar verschte kost zijn moest, daar men, om eenen enkelen maaltijd, het gevaar niet achtende van vergiftigd te worden. Al-le officieren, die gedeeltelijk reeds meer dan eens eene reis om de watereid gedaan en veel uitgestaan hadden, betuigden eenpaariglijk dat zij de ongemakken van de vorige reis tegens deze voor niets rekenden, en dat zij de ellandige schips-kost nooit zoo zwaar geweest waren als thans. Kapitein COOK had eenen voor-raad gerookte hammen mede genomen; maar zij wa-ren door langheid van tijd zeer slegt en geheel smaak-loos geworden. Het vet was in eene garstige olie veranderd, en het zout was in groote, wijnsteenach-tige, alkalische klompen aangezet. Zoo dikwijls eg-ter zulk een half bedorven ham op des kapiteins tafel gezet wierd (dat eenmaal ter week geschiedde) za-gen alle jonge officieren, die niet met ons aten, die lekker beetjen met eene begeerlijke eetlust aan, en noemden ons, die 'er deel aan mochten nemen, zoo gelukkig, dat het zelfs eenen Wilde, ik laat stam-hunnen gevoeligen reizegezellen, smartlijk zoude ge-vallen zijn.

Bladz. 59 (5). Ten half agt uren zagen wij in het Noorden eenen vuur-bal, die in grootte en glans de zon-geleek, maar wat bleeker van licht was. Na enige oogenblikken berstte hij en liet vele heldere vonken na, van welke de grootste langwerpig rond waren, en, eer wij 'er op verdagt waren, beneden den horizonterzonken; hierop volgde eene blaauw-achtige vlam, die den loop deezes vuur-bals aan-duid-

368. AANTER. OP HET III BOEK, X HOOFDST.

duidde; ook wilden enige, gedurende deszelfs varen, eene fising gehoord hebben; de matroozen verheugden zig dat 'er nu welhaast een frisse wind zoude opkoomen; en, hetzij zulks toevallig, of een natuurlijk gevolg van dat verschijnzel ware, althans hunne voorzegging wierd vervuld.

Bladz. 65 (6). *Nieuw-Caledonia* is van alle de tot hier toe tusfchen de keerkringen ontdekte eilanden der Zuid-Zee het grootfte. De zuid-zijde van hetzelfde hebben wij onbezogt moeten laten, en ook van de noord-zijde wierd, in den korten tijd, dien wij tot deeze ontdekking konden besteeden, niet meer dan de strekking en uiterlijke gestalte der kust onderzocht. De dieren, planten en mineraalen van dit land zijn ons bijna geheel onbekend gebleven, en bieden toekomenden natuur-onderzoekeren een wijd veld van ontdekkingen aan. Wij hebben alleen aan het oostelijk eind des eilands cypresfen waargenoomen; hieruit zou het schijnen dat, in deeze streek, de grond en de mineraalen geheel anders gesteld moeten zijn dan in het distrikt *Balade*, daar het schip agt dagen lang ten anker lag. Even zoo kan men ook, uit hetgeen wij op het klein zandig *Botanie-Eiland* vonden, met recht gissen dat op het zuidlijk gedeelte van dit land geheel andere planten, en meer onbekende vogelen moeten zijn dan in de bosfchen der noordlijke streken. Over het algemeen blijven 'er voor de toekomende zeevaarders nog ontdekkingen genoeg in de Zuid-Zee te doen, en men zal 'er, als men 'er den tijd toe heeft, dene groote menigte onbekende voortbrengzelen te onderzoeken hebben. Ondanks alle de reizen, die men reeds in de Zuid-Zee gedaan heeft, zijn 'er nog groote ruimten, die in het geheel niet bevaaren zijn.

A A N-

A A N T E K E N I N G E N

O P H E T

ELFDE HOOFDSTUK.

Bladz. 68 (1). De rotsen van dit eiland bestonden uit den gewoonen geelachtigen kleiaartigen steen, dien wij op *Nieuw-Zeeland* gezien hadden. Hier en daar vonden wij kleine stukjens roodachtige, poreuse lava, die reeds vergaan waren, en die ons deden gissen dat hier weleer een brandende berg geweest zij. De grond was zeer vet, en veelligt eeuwen lang met rottend hout en planten gemest. In zulk een' grond zou voorzeeker alles groeijen.

Bladz. 74 (2). Wij vonden hier in het bosch eenen waaren kool-palm (*areca oleracea*) van dezelfde soort als die, welke wij op het eiland *Norfolk* aangetroffen hadden. Wij waren verwonderd dien boom op deeze hooge bréedte te vinden, en het schijnt te bewijzen dat deeze soort veel harder dan de andere palm-boomen zijn moet.

De jonge vogelen van het vorig jaar, die onze bedrieglijke vuur-wapenen nog niet kenden, lieten ons onbevreesd zoo nabij koomen, dat zelfs de onbekwaamste schutter hen niet ligt missen kon. Eene zoo goede gelegenheid om onze verzamelingen en onze keuken te verzorgen lieten wij natuurlijk niet

VII. DEEL.

A a

voor-

voorbijgaan. De boom-kruipertjens en andere kleine vogeltjens waren zoo lekker als ortolans, en 'over het algemeen zouden alle de Nieuw-Zeelandsche landvogelen, de havikken alleen uitgezonderd, de beste Europeaanfche tafels eer aangedaan hebben.

Bladz. 77 (3). Toen zij merkten dat wij groot belang in deeze zaak stelden, en 'er geduurig naar vroegen, weigerden zij in eens 'er meer van te zeggen, en stopten zelfs eenen van hunne landslieden, door bedreigingen, den mond, die op het punt was van ons de zaak in haaren zaamenhang te vertellen. De Heer COOK, die zeer bekommerd voor het lot van *de Avontuur* wierd, riep dierhalven PEETEREE, benevens nog eenen anderen Wilde in de kajuit, en verzocht hem zig zoo duidlijk als mogelijk was te verklaren; maar beiden lochenden dat den Europeaaner het minste leed geschied ware. Om hen te beter te doen verstaan wat wij vroegen, sneedden wij twee scheepjens van papier, van welke het een *de Resolutie*, en het ander *de Avontuur* verbeelden moest. Toen tekenden wij het plan van de haven op een groot papier, en lieten hierop de schepen zoo dikmaal in en uit de haven gaan als wij werkelijk daarin geankerd en weder afgezeild waren tot ons laatst vertrek in November. Nu hielden wij eenen tijd lang op en begonnen toen ons schip 'er nogmaals intebrengeu; maar hier vielen ons de Wilden in, schooven ons schip terug en deden het papier, dat *de Avontuur* verbeeldde, in de haven en 'er weder uit gaan, waarbij zij tegelijk op de vingeren telden zedert hoe veele maanden dit schip afgezeild was. Op deeze wijze vernamen wij met dubbel genoeg niet alleen dat onze voornaalige reisgenooten voorzeeker van hier afgezeild

zeild waren, maar ook dat de inwoners met eenen graad van scherpzinnigheid begaafd zijn, die bij verdere aankweeking alles doet verwagten. Wij vernamen naderhand aan de *Kaap de Goede Hoop* het ongeluk, dat hun bejegend was.

Ik zal hier aanmerken dat de Nieuw-Zeelanders zeer gevaarlijke vijanden geweest zijn voor alle schepen, die hunne kusten aangedaan hebben. TASMAN, die de eerste was, welke het land ontdekte, verloor vier mannen in de *Moordenaars-Baai*, die dezelfde schijnt te zijn met de *Blinde Baai* van COOK. De Inboorlingen namen eenen der dooden mede en aten toen (in 1642) ongetwijfeld reeds menschen-vleesch; in 1773 hebben zij tien mannen van de *Avontuur* vermoord; het jaar te vooren hadden zij den Heer DU FRESNE MARION en agt en twintig mannen van zijn volk vermoord. Ziet hier de bijzonderheden van dit voorval, zoo als die ons door den Heer CROZET, Kapitein van eenen brander in Franschen dienst, die wij aan de *Kaap de Goede Hoop* vonden, verhaald wierden (*). Hij voerde het bevel over 's Konings sloep *de Mascarin*, onder den Heer MARION, die genoodzaakt wierd in de *Eilanden-Baai*, aan de noord-kust van *Nieuw-Zeeland*, te ankeren. Masten nodig hebbende, gong hij aan land naar groote boomen zoeken; toen hij 'er gevonden had, die hem dienden, had hij groote moeite om dezelve van de heuvelen naar den water-kant te brengen; hij moest eenen weg maaken van twee of drie mijlen lengte door de dichtste bosschen; eene bende van zijn volk vulde on-

(*) Men vindt het geval ook aldus opgegeeven in de uitgegeeven Reisbeschrijving.

ondertuschen, op een eiland in de baai, de water-
 vaten, en eene andere bende begaf zig van tijd tot tijd
 naar land om hout te kappen; zij leefden zedert zeven
 en dertig dagen met de inboorlingen in vriendschap,
 die den matroozen zelfs hunne vrouwen aanboden,
 wanneer de Heer MARION aan land ging om de werk-
 lieden te bezoeken, zonder te zeggen dat hij dien zelf-
 den dag terug zoude koomen. Na enigen tijd onder
 de water-haalers doorgebracht te hebben, begaf hij
 zig naar de *Hippa* of de sterkte der inboorlingen; hij
 was daar reeds verscheiden reizen geweest, en hij was
 gewoon alsdan de timmerlieden, die bij den Heer
 CROZET in het bosch waren, medeteneemen. Deeze
 voorzorg verzuimde hij nu, en het schijnt dat hij met
 zijn gevolg aldaar vermoord wierd. De luitenant,
 die het bevel aan boord voerde, niet wetende wat 'er
 gebeurd was, zond des anderendaags eene bende om
 hout te kappen binnen de land-engte, die men op de
 kaart van Kapitein COOK vindt. De inboorlingen na-
 men het tijdstip waar dat de Franschen aan het werk
 waren, overvielen hen, en doodden hen alle, behal-
 ven een enkelen matroos, die het ontkwam, in zee
 sprong, en naar het schip zwom, sehoon hij verschei-
 den steeken van speeren ontvangen had. Zoo dra hij
 aan boord kwam, was de schrik algemeen. De toe-
 stand van den Heer CROZET, die met eene kleine
 bende in het bosch was, was zeer hachlijk. Men
 zond dadelijk eenen korporaal met vier soldaaten om
 hem van het gevaar te waarschuwen; men zond ver-
 scheiden sloepen, om hem inteneemen, op eene plaats,
 daar de zieken onder tenten geplaatst waren ter her-
 stelling van hunne gezondheid; hij maakte de beste
 schikkingen, en week tot aan het strand in tegens-
 woordigheid van een ontzagchelijk aantal inboorlin-
 gen,

gen, met hunne beste klederen toegerust en door hunne bevelhebbers geleid. De Heer CROZET zei- de tot de vier soldaaten dat zij zig gereed zouden hou- den om, in geval van nood, op die inboorlingen te schieten, welke hij hem zoude aanwijzen; hij gaf bevel om de zieken-tenten te strijken, en alles wat aan land was intescheepen, terwijl hij, van de sol- daaten verzeld, het opperhoofd naderde; de Indiaan bekende dat de Heer MARION door een ander op- perhoofd was dood geslagen, dat hij noemde. De Heer CROZET plantte toen een' paal voor het op- perhoofd in den grond, en verbood hem daar voorbij te koomen. De dwang van dit gebod deed den Wil- den sidderen van gramschap; maar de Fransche Ka- pitein beval hem, zonder zig daardoor te laten ver- schrikken, dat hij de menigte zoude doen nederzit- ten, en de Nieuw-Zeelanders deed het. De Heer CROZET wandelde toen heen en weder voor de Nieuw-Zeelanders tot al zijn volk in de sloep was; hierop beval hij den soldaaten 'er in te stappen en gong ook te scheep. maar de laatste. Naauwlijks was hij van land gestooken of alle de Nieuw-Zeelanders stonden gezamenlijk op, hieven hunnen krijgs-zang aan, en smeeten hen met steenen; hierop gaf de be- velhebber last om op de opperhoofden der Wilden te schieten, van welke 'er verscheiden sneuvelden; de Franschen kwamen behouden aan boord. Zedert dien tijd beproefden de inboorlingen verscheiden maalen de overige Franschen te vermoorden; zij deden eene on- derneeming in den nacht tegens degeene, die de wa- ter-vaten vulden, en zonder de groote waakzaam- heid der schildwagten zouden de Franschen alle zijn vermoord geworden. De Heer CROZET, ziende dat het onmogelijk was het nodige te krijgen zonder

de Nieuw-Zeelanders uit den omtrek te verjaagen; besloot de *Hippa* of het versterkt dorp aantetasten. Hij plaatste de timmerlieden vooraan om de paalen omverre te hakken, agter welke veel inboorlingen op de platten stonden. Het vuur van de Franschen deed hen weldra die platten ruimen, waarop de timmerlieden zonder gevaar naderden, en in weinige minuten eene bres in de werken maakten. Een opperhoofd vertoonde zig met eene speer in de hand om de brès te verdedigen; hij wierd met een' snaphaanschoot dood neêrgeveld; een tweede nam terstond zijne plaats in en klom op het lijk, maar wierd onmiddellijk het slagtoffer van zijne onverschrokkenheid; agt opperhoofden verdedigden na elkanderen, en op dezelfde wijze, die eere-post, en sneuvelden 'er als helden. De overige, hunne opperhoofden neêrgeveld ziende, namen de vlugt; de Franschen vervolgden hen en doodden 'er veel van. De Heer CROZET bood vijftig piasters aan dengeenen, die eenen Nieuw-Zeelanders leevenden zoude grijpen, maar dit was onmogelijk. Een soldaat greep eenen grijsaard en sleepte hem naar den Kapitein, maar de Wilde, ongewapend zijnde, beet den Franschman in de hand, dien de pijn woedend maakte, zoo dat hij den Indiaan met zijne bajonet doortak. De Heer CROZET vond eene aanzienlijke menigte klederen, wapenen, gereedschap en onbereid vlas in de *Hippa*, gelijk ook een voorraad gedroogden visch en wortelen, die voor den winter opgelegd scheenen. Om zekerheid van den dood van den Heer MARION te hebben, deden de Franschen nog eenen togt naar de dorpen, daar hij vermoord was; men vond die verlaten, en niemand in dezelve dan enige oude lieden, die men in het leven liet; men kreeg ondertusschen

de

de droevige zeekerheid van den dood van dien bevelhebber, van wien men enige overblijfselen vond. De dorpen wierden verbrand. Vervolgens maakte hij zijne masten zoo goed hij konde van ander hout en vervolgde zijne reis na een verblijf van vier en zestig dagen in de *Eilanden-Baai*.

De Nieuw-Zeelanders zijn een zeer verfoeilijk volk, zoo de Franschen zig bescheidenlijk omtrent hen gedroegen. Ondanks alle deeze moorden, schijnen zij niet verraderlijk te zijn, en zij wreken zig slechts als zij beledigd zijn; het is dan waarschijnlijk dat men hun de eene of andere belediging of hoon zal aangedaan hebben. Hetgeen ons de Indiaanen van *Koningin Charlotta Kanaal* verhaalde was des te geloofwaardiger, omdat zij openhartig bekenden dat hunne landgenooten den Franschen iets ontfstoolen hadden, die waarschijnlijk zoo wel op de onschuldige als op de schuldige zullen geschoten en hen dus zullen getergd hebben (*).

Bladz.

(*) Ik heb in het IV Deel bladz. 329 reeds een vermoeden geuit dat de behandeling, door SURVILLE den Nieuw-Zeelanden aangedaan, die, omdat de inboorlingen eene sloep, welke hij in een storm verloren had, en die op strand geraakt was, verdonkerd hadden, hunne prauwen en hunne hutten verbrandde, en een hunner opperhoofden mede nam, die aan boord stierf, hun aanleiding kan gegeven hebben, om, als zij hunne kans schoon zagen, daar over wraak te neemen. Ziet het Uitreksel van de Reis van SURVILLE agter de relsbeschrijving van de Reis naar de Zuid-Zee van den Heer MARION.

VERTAALER.

Bladz. 80 (4). Den tweeden November begaven wij ons naar de *Gras-Bogt*: Zonder het minst te wecten van het treurig voorval, van hetwelk deeze bogt het toneel geweest was, stapten wij in alle nabuurige kleine bogten aan land, en liepen, elk alleen en onbekommerd, in het land rond; van inwooneren zagen wij geen spoor. Wij schooten omtrent dertig stuks vogelen, waaronder een dozijn wilde duiven, die zig hier van de bladeren en zaaden van eenen schoonen grooten boom (*Sophora Microphylla*) voedden. Des avonds om agt uren kwamen wij weder aan boord, daar ondertusfchen uit eene andere streek van de baal een groot aantal Wilden aangekoomen was om ons te bezoeken. Zij hadden, in plaats van visch, niets dan klederen, wapenen en andere merkwaardigheden te koop medegebragt; doch de kapitein verbood het volk van dezelve te koopen; dit was zeernoodzaaklijk, wijl noch de gegronddste voorstellingen, noch het voorbeeld van den kapitein den halfstarrigen matroos overtuigen konden dat het inkoopen van die beuzelingen den Indiaanen deden verzuimen levensmiddelen te koop te brengen, die zij tot hunne gezondheid meer van noden hadden. De begeerigheid, waarmede ons volk zulke artikelen inkogt, was ook indedaad tot eene razernij aangegroeid en zij ontzagen zig niet dezelve door de laagste middelen intevolgen. Eene partij, die eens onder den bootsman uitgezonden was om bezems te maaken, ontzag zig niet eenen armen Wilde in zijne hut te besteelen. Zij namen zijn gereedschap mede, en dwongen hem enige spijkers 'er voor aanteneemen, om deeze gewelddadigheid den schijn van eene ruiling te geeven; op de klagten der inboorlingen deed de kapitein den daader naar verdienste straffen. Zoo is het, meer of min, op alle dergelijke

reij-

-zeizen gegaan, en het volk van de *Endeavour* heeft het geen haar beter gemaakt. Op *Otahiti* bestalen zij de gemalin van TUBOURAI TAMAIDE en op *Nieuw-Zeeland* beweerden zij openlijk dat al de eigendom der Wilden van rechtswegen hun toekwame.

Bladz. 81 (5). Daar de Nieuw-Zeelanders zagen dat van alle hunne schoone zaaken niets meer te verkoopen was, verlieten zij ons op den vierden November tot op een eenig arm huisgezin na, dat, zedert de twee laatste dagen, om het stormachtig weder, niet eens voor zig zelf, ik laat staan voor ons, visch had kunnen vangen. Wij vonden hen heden in de zoogenaamde *Bogt der Indianen*, bij eenen maaltijd van smaaklooze varèn-wortelen, waarmede zij, uit gebrek van beter voedsel, hunnen honger zогten te stillen. In elke hut was een vuur ontflooken, dat natuurlijker wijze de geheele wooning met rook en damp vervulde. Dat volk zal mischien het onaangenaame van zulk eenen dampkring niet geheel ondervonden hebben, wijl zij gemeenlijk plat op den grond lagen, maar mij kwam het verblijf in deeze hut gantsch onverdraaglijk voor, schoon andere Europeaanen geene bedenking droegen'er in te gaan, om de liefkoozingen van enige afschuwelijke vrouwlieden te genieten. Mischien zal men denken dat slechts de ruuwe matroos. deeze dierlijke drift niet wederstaan konde; maar het onstuimig element, waarop officier en matroos in gelijke maat omgeslingerd worden, schijnt in dit opzigt ook alle onderscheid tusschen hen beiden wegte-
neemen, en, als men het eens zoo verre koomen laat, dat elke opkoomende nog zoo wilde lust eenen vrijen loop mag neemen, zoo zal indedaad de eene zin op kosten van alle de overige willen bevredigd wezen.

378 AANTEKENINGEN OP HET

De natieën, die wij onmiddelijk te vooren op de *Nieuwe Hebriden* en op *Nieuw-Caledonia* bezogt hadden, hadden zig zeer voorzigtig vóór alle onbetaamlijke gemeenzaamheid gewagt; maar daarom wendden zig de Heeren nu met des te grooter drift tot de walglijke schoonen in de stinkende rookende hutten op *Nieuw-Zeeland*.

Bladz. 85 (6). Wij hoorden hen dikwerf aan land zingen, en somwijlen zongen zij ons aan boord ook wel een liedjen. Op *Nieuw-Zeeland* is men veel verder in de muziek gevorderd dan op de *Societeits- en Vrienden-Eilanden*, en, na de Nieuw-Zeelanders, hebben, onder alle de natieën der Zuid-Zee, mijnes inziens, de Tanneezen den meesten aanleg tot de muziek. Dezelfde vriend, die mij eene proeve van de muziek op *Tongatabo* mededeelde, de luitenant BURNET heeft mij ook iets medegedeeld van de gezangen der Nieuw-Zeelanders, waaruit men de smaak deezes volks enigermaate kan beoordeelen. Op *Tanna* is hij niet geweest, want hij bevond zig op de *Avontuur*, ik weet dus niet in hoe verre zijn oordeel over het zingen aldaar met het mijn zoude overeengestemd hebben. Maar van de Nieuw-Zeelandische melodie verzeekerde hij dat zij enige smaak verried, en dat zij zig van het ellendig gebrom der Tahitiërs, gelijk ook van het tot vier nooten bepaald gezang op de *Vrienden-Eilanden* merkbaar onderscheidde.

Zij

III BOEK, XI HOOFDSTUK. 379

Zij zongen de beiden eerste maaten tot de woorden van het lied ten einde waren, en dan volgde de laatste agteraan. Somwijlen zongen zij het ook met twee stemmen eene *tiers* laager, tot op de twee laatste nootten, die eenstemmig bleeven.

Dezelfde vriend hoorde ook een treur- of graf-gang over het afsterven van TUPIA. De inwoners rondom *Telaga-Baai* op het noordlijk eiland van *Nieuw-Zeeland*, die bijzonder veel van TUPIA hielden, maakten dit lied voor de vuist, toen hun het volk van *de Avontuur* bericht gaf van den dood van dezen Tahitier. De woorden zijn ten uitersten eenvoudig, doch, naar alle aanzien, op voetmaat en wel zoo geschikt, dat derzelver zwaarmoedige gang de aandoening van den treurenden uitdrukt.

Ag̃hē, Mātē, awhāy, Tupāyā!

Vertrokken, dood, helaas! TUPIA!

Men zou het ook kunnen vertaalen: *hij verliet ons en stierf, de arme TUPIA!*

De eerste uitboezemingen van droefheid zijn voorzeker niet woordenrijk; de eenigste gedagte, die men uitdrukken kan, is ons verlies, en zal onfeilbaar den klaagenden toon aanneemen. Of, en in hoe verre de melodie met de kragtige eenvoudigheid van den text

over-

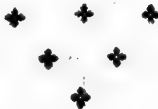
56 AANTEK. OP HET III BOEK, XI HOOFDST.

overeenkome, mogen betere kenners der toonkunst dan ik ben beslissen.

a-ghee mat-te aw-hay Tu-pa - ya,

Aan het eind vallen zij van *c* een octaaf laager, als of men den vinger op de viool langs de snaar laat afglijden. Voor ik van dit onderwerp scheide, kan ik niet nalaten aantemerken dat, daar de Nieuw-Zeelanders smaak in de muziek, en in dit opzigt boven veele volkeren in de Zuid-Zee veel vooruit hebben, hun hart noodwendig voor goeder en zagter gewaarwordingen vatbaar moet zijn, wat ook de spitsvindige redeneringen van kamer-wijsgeeren daar tegens moge inbrengen. Ik lochene niet dat zij zeer hevig van hartstogten zijn; maar wie wil of kan beweerden dat hevige hartstogten altijd alleen tot schadelijke of zelfs wreede buitenspoorigheden vervoeren?

A A N.

A A N T E K E N I N G E N

O P H E T

V I E R D E N B O E K S

E E R S T E H O O F D S T U K

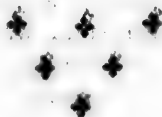
Bladz. 93 (1). Het was een walvisch met eenen langwerpigen stompen kop, waaraan in de lengte twee groeven en twee verheven streepen waren; hij was omtrent twaalf voeten lang, was over het gantsche lijf wit gevlekt, had kleine oogen en twee openingen in de gedaante van halve maanen, waardoor hij water blies. Agter den kop zag men twee vinnen, maar geene op den rug. Deeze soort schijnt tot nog toe nog geheel onbekend te zijn.

Bladz. 94 (2). Wij vonden dat het schip, zedert ons vertrek uit *Koningin Charlotta Kanaal*, een lek bekoomen had, maar wij ontrusteden 'er ons niet over, wijl het water in agt uren niet meer dan vijf of zes duimen in het hol rees. De Westen wind woei met eene verbaazende hevigheid; de baaren liepen vreeslijk hoog en waren zes of zeven honderd voeten lang. Dit gaf het schip eene zeer onaangename slingerende beweeging, bijzonder als de wind van agteren kwam. Men houdt het gemeenlijk daarvoor dat de groot-

384 AANTEK. OP HET IV BOEK, I HOOFDST.

grootste schuifste, met welke een zeilend schip overhellen kan, niet boven de twintig graaden bedraagt; maar hier was de zee in zulk eene beweeging, dat ons schip meer dan dertig, ja somtijds omtrent veertig graaden van de lijnrechte linie over zijde lag.

Bladz. 97 (3). Wij legden dien dag honderd vier en tagtig Engelsche, dat is veertig Duitsche, mijlen af, hetgeen ongelijk meer was dan wij ooit in eenen dag gedaan hadden.

A A N.

mi
off
fan
gef
bee
ver
twi
dee
etlij
nati
lijk
die
bre
An
best
kwa
plaa
plan
fnee
ze p
plan
de v

A A N T E K E N I N G E N

OP HET

TWEEDE HOOFDSTUK.

Bladz. 112 (1). Ik verzelde den Heer COOK, mijn' vader, den Heer SPARMAN en verscheiden officieren naar land. Agter de eerste punt van het eiland was eene schoone bogt, rondom van bergen ingesloten, en dus tegens alle winden beschut, en van een beekjen voorzien. In de struiken lieten zig, tot ieders verwondering, allerhanden vogelen hooren, die ongetwijfeld aangelokt waren door het weder, dat, naar deeze hemel-streek, zegt genaamd kon worden. In etlijke kleine spleeten vonden wij eene zeer dunne laag natte aarde, uit welke verscheidene struiken ellendiglijk opschooten, ter wederzijde gedekt door rotsen, die dezelve voor den wind beschutteden, en door het breeken der zonnestraalen den wasdom begunstigten. Anders scheen het eiland uit eene doorgaande rots te bestaan, die uit groven graniet-steen, feldspath, kwarts en zwarte glimmer bestond. Op de meeste plaatsen is zij gantsch kaal, zonder aarde, kruid of plant; slegts hier en daar heeft de regen of gesmolten sneeuw wat zand bij elkanderen gespoeld, en op deeze plaats is, eene zoode van zeer kleine mosachtige planten, die omtrent een duim dik is, en ligt onder de voeten wegglijdt, alzoo zij onmogelijk vast op de

107

rotten liggen kan. Hoe meer diergelijke planten tegens de verdervende winden beschut zijn, des te meer andere planten schieten 'er onder de mosachtige planten op, en daar door ontstaat eindelijk zoo veel aarde, dat de struiken langzaamerhand tot de grootte van een klein kreupel bosch opwasfen. Daaronder behoort ook die boom, welkers bast als eene voortreffelijke specerij eerst door Kapitein WINTER naar Europa gebragt, en, hem ter eere, de *Winters-bast* is genoemd geworden. Men plagt dien dikwijls met de *Canella alba* te verwarren; maar deeze koomt uit Jamaica en van eene geheel andere plant. De eigenlijke *Winters-bast-boom* groeit aan de oevers van de *Straat van Magellaan*, gelijk ook op de Oostkust van het *Vuur-Land* tot eene aanzienlijke grootte; aan deeze onherbergzaame kust daarentegens bereikte hij niet boven de tien voeten hoogte en blijft, ook als dan nog, een kromme onaanzienlijke struik. Hoe onvrugtbbaar ondertusfchen deeze klippen zijn mogten, waren ons nogtans alle de planten nieuw, en enige foorten zelfs met fchoone welriekende bloemen versierd. Uit de aan de zee gelegen klippen groeide eene ontzagchelijke menigte zee-gras, welks bladeren zig over de oppervlakte der zee uitbreidden, en fchoolen van zee-aakfters, zee-raaven en ganzen verlevendigden het eenzaam ftrand.

Bladz. 114 (2). De haven is zeer ruim en zoo wel aan de Oost- als aan de Noord-zijde door verfcheiden reiën van bergen beschut, die boven elkanderen uitfteeken en met sneeuw en ijs bedekt zijn, die denkelijk nooit fmelt. In de baai zelve liggen enige bergachtige eilanden, die egter in hoogte die van het groot land niet evenaaren en dierhalven ook enkel op de

De kruinen beineeuwd zijn. Het eiland was nog laag en geheel vrij van sneeuw, want het scheen op het oog niet meer dan honderd voeten loodrecht boven het water verheven te zijn. Behalven deeze bergachtige eilanden waren er, in het Noordlijk gedeelte van de baai, eene menigte andere, die slechts van dertig tot zestig voeten boven de oppervlakte der zee uitstaken en van verre groen bewassen scheenen. De grond bestond op het naaste eiland uit eene geelachtige lei, in eene horizontale rigting liggende, op welke eene dikker laag aarde lag dan op de nabuurige eilanden. Daar waren hier enige nieuwe planten, gelijk ook eene soort van vliegen-vanger, die zig met wormen en schulpvischen voedde, en daartoe eenen sterker snavel had dan de andere vogelen van dit geslacht. De hutten geleeken naar die, welke in de eerste reis van Cook beschreven en afgebeeld zijn (*), maar zij waren niet met zeehonden-vellen bedekt, of de Wilden neemen die, als zij hunne wooningen verplaatsen, als een onontbeerlijk gedeelte derzelve, mede. Hier stonden alleen de geraamten der hutten en deeze bestonden uit enige takken, die grootendeels nog enige bladeren hadden en dus eerst kortling daar toe moeten gebruikt zijn. Bij het eerste inloopen in de haven hielden wij het, wegens het dor ruuw aanzien van het land, voor onmogelijk dat deeze landstreek bewoond zijn konde. Wij geloofden veel eer dat de Wilden zig alleen aan de Oostlijke kust van het *Vuur-Land* en aan de oevers van de *Straat van Magellaan* ophielden. Maar de mensch kan alle mogelijke luchtstreeken wederstaan, en het zoo wel in de brandende Afri-

(*) Zie in de eerste Reize I Deel, bladz. 84. Plaat L.

24 AANTEKENINGEN OP HET

Afrikaanſche Zand-woedſtijnen als aan beiden de h
vroegere zinden der waereld uithouden.

Bladz. 116 (3). Wij landden nog op enige andere eilanden, maar het gezigt van de haven was, door de vastvuldige sneeuw, overal winterachtig, wild en afgrijslijk. In deze waereld-streek begon reeds de zomer, de weinige planten, die daar t'huis behoorden, stonden in bloei en de vogelen voederden hun jong broedzel. Had dus de zon nog geene kragt genoeg om de sneeuw te smelten, zoo kan men zig, zonder dat ik het behoef te herinneren, verbeelden hoe akelig en treurig het 'er in den winter uit ziet moet. Hoe dieper wij de bogt insloeden, hoe meer sneeuw wij op de bergen ontdekten; hier en daar stonden over deze wite dek-kleeden beeken en stroomen af, voornamelijk op zulke plaatsen, (daar de kragt der zonne-stralen door muuren van rotzen versterkt werd. Langs de oevers van de *Duivels-bogt* stond eene menigte hooger en aanzienlijker boomen dan in het overige van die streek. Tusschen dezelve tusschen verscheiden beekjens schuimend te voorschijn en booden den zee-vaarer alle gemak tot vuling van zijne water-vaten. Maar nog meer verraschte ons het zingen van eene menigte klein gevogelte, die zig bij heldijke zonneschijn in deze schaduwrijke woestentj verzameld hadden. Zij waren van verschillende soorten en doorgaans nog zoo onbekend met menschen, dat zij zeer nabij ons kwamen huppelen; hadden wij sijnen hagel bij ons gehad, dan zou hun vertrouwen hun zeer slecht bekoomen zijn. Tusschen de boomen sprooten allerhanden soorten van mos, varen-kruid en slinger-planten op, zoo dat men 'er maauwlijks door kon en, tot genoeg van den

den kruidkundige, ontbrak het dit bosch ook aan geene bloemen. Hier was dan ten minsten eene schaduw van zomer; maar sloeg men het gezigt op de op den agtergrond liggende en met wolken bedekte bergen, dan vertoonden zig aan alle zijden niets dan loodrechte klippen met sneeuw en ijs bedekt, dat van ouderdom dan blaauw, dan goelverwig was, gelijk op de Alpische ijs-bergen, daar de jaargetijden even zoo vermengd en als met elkanderen in een geweeven zijn. Deeze bergen waren wel niet zoo hoog als geene, maar daarin geleeken zij naar elkanderen dat de toppen uit verscheidene rotachtige punten bestonden, welker tusschen-tuimten met sneeuw gevuld waren.

Blads. 118 (4. Duizenden van deeze vogelen hadden zig in de klippen genesteld; hun instinct had hen geleerd hunne nesten alleen op zulke plaatsen te bouwen, daar de klippen of voorwaarts overhingen, of ten minsten loodrecht stonden; zonder twijfel met oogmerk dat de jongen uit het nest nergens anders dan in het water zouden vallen, daar zij geen nadeel konden lijden. De lei, waaruit deeze klippen bestaan, is wel niet zeer hard, maar desniettegenstaande was het te bewonderen hoe die vogelen daar gaten in konden booren, of, als 'er al van natuur gaten in waren, hoe zij deeze voor hunne jongen verwijden konden. Naauwliks hadden wij onze geweeren afgeschoten en op nieuw geladen of de kormorants zaten weder op de nesten, doch zij vlieghen zoo zwaart, dat men hen in de vlugt niet wel kan missen. Zij neemen zig inderdaad voor het oogschijnlijkst gevaar zoo weinig in acht, dat de Franschen geen ongelijk geluid hebben hen *Nigands* te noemen.

De ganzen waren aanmerklijk, wegens het verschil

108 AANTEKENINGEN OP HET

van kleur-tusfchen het mannetjen en het wijfjen. Het mannetjen was wat kleiner dan eene tamme gans en geheel wit, uitgezonderd de pooten, die geel en den bek, die zwart waren. Het wijfjen daarentegens was zwart met witte dwars-streepen, eenen grijzen kop, enige groene vederen, en andere witte. Het fchijnt dat dit verfchil gelukkig is, want, naardien het wijfjen de jongen moet geleiden, verbergt haare bruiner kleur haar beter voor de valken en andere roofvogelen.

De Heer HODGES maakte eene tekening van het kanaal uit het voordeeligt gezigt-punt. Op den voorgrood van de plaat, die 'er naar vervaerdigd is (zie Pl. LXX*.) ziet men eenen vogel, die denklijk een valk verbeeldt van de foort, die wij op het *Vuur-Land* gezien hebben. Deeze foort is aan den hals en de fchouderen graauw en bruin gestreept, de kop is gantsch bruin en met eene kuif verfierd. Hij is niet grooter dan de gewoone valk.

Bladz. 120 (5). Hunne oogen waren bruin, maar klein en dof, het hair was zwart, regt nederhangende, met traan befmeerd, en hong hun wild om den kop. In plaats van baard hadden zij maar hier en daar een hairtjen aan de kin, en uit den neus liep een gestadige froom in den lelijken steeds open ftaande mond. Dit alles met malkanderen maakte het fprekendfte beeld van de diepfte ellende, waarin dit ongelukkig geflacht van menfchen daar henen leeft. De Heer HODGES heeft eene zeer goede wel gelijkende tekening van eenen deezer menfchen vervaerdigd (zie Pl. LXIX*.) de fchouderen en de borst waren breed en fterk gefpierd, maar het onderst gedeelte des lighaams zoo maager en ingekrompen, dat men zig naauwlijks

VOOR-

voorstellen konde dat het tot het bovenste behoorde. De beenen waren dun en krom en de knieën veel te sterk.

Ik merkte op dat de vrouwen eenen lederen band met schulpen bezet om den hals hadden, en dat zij op haar hoofd eene soort van muts droegen, van enige lange ganzen-vederen te zamen gesteld, die gemeenlijk regt op in de hoogte stonden, zoo dat zij naar de Fransche *Pontanges* van de voorige eeuw geleeken. Daar was maar een man, die aan zijn zeehonden-vel een stuk vel van een' guanaco genaaid had, om het te verlengen. Hunne natuurlijke kleur scheen olijfkleurig bruin te zijn, blinkende als koper; verscheiden hadden het aangezicht met roode en somtijds witte streepen beschilderd. De kinderen spraken niet anders dan het woord *Pesferai*, dat wij somtijds voor eene liefkoozing, en somtijds voor eene uitdrukking van ongemak of pijn hielden.

Bladz. 121 (6). De steelen van deeze harpoenen zijn omtrent tien voeten lang, overal even dik, maar hoekig en niet rond; het puntig been heeft maar eene weerhaak aan eene zijde, die men 'er, als het nodig is, aan vast maakt.

Bladz. 122 (7). Hunne kanos waren uit boombast vervaerdigd, die, naar de grootte te oordeelen, bezwaarlijk in deeze haven konde gewassen zijn. Enige kleine stokjens dienden voor ribben, om de boombast in het midden, of daar de grootste buik van het vaartuig is, uittehouden. De roei-spaanen waren klein en slegt bewerkt. In elke kano zaten van vijf tot agt personen, de kinderen medegerekend; maar, in plaats dat alle andere Wilden in de Zuid-Zee ge-

320 AANTEKENINGEN OP HET

meestlijk onder een luidrugtig gejuich, of ten minsten met eene vrolijke toeroeping aankwamen, ging bij deeze hier alles in de diepste stilte toe, en zelfs digt aan het schip, daar wij eene aanspraak of begroeting verwachtten, gaven zij bijna geen ander geluid van zig dan *Pesfurai*. Die, welke aan boord kwamen, lieten geens de minste nieuwsgierigheid blijken. Glazen-korallen en andere kleinigheden namen zij met dezelfde onverschilligheid en achteloosheid aan, met welke zij hunne wapenen, ja zelfs hunne gescheurde zeehonden-vellen voor niet, of voor het eerste het beste, dat hun aangeboden wierd, weg gaven.

Van enige mansperfoonen, die aan boord kwamen, hoorden wij nog een paar andere woorden behalven het woord *Pesfurai*, die uit eene menigte medeklinkers en keel-letters bestonden. Het *chl*, dat den inwooneren van het prinsdom *Wallis* eigen is, kwam 'er dikwijls in voor, en dat hunne uitspraak volkoomen onverstaabaar maakte, was dat zij doorgaans zeer sterk lipten. Met onze tekenen, met welke wij anders overal te regt gekoomen waren, was bij deeze lieden niets uitte rigten. Gebaerden, die de minste en eenvoudigste bewoener der Zuid-Zee-Eilanden verstond, begreep de verstandigste hier niet. Daar ook niets dat op het schip was hunne nieuwsgierigheid of begeerte gander maakte, was het hun ook hetzelfde of wij hen verstonden of niet. Diegeene van ons gezelschap, welke kapitein COOKS eerste reize om de waereld bijgewoond hadden, verzeekerden eenstemmig dat de bewooners van *Succesi-Baai* veel gelukkiger dan deeze ellendige verworpelingen (*). Zij waren beschaafder, grooter van gestalte, hadden laarsjens

(*) Zie I Deel, bladz. 67.

kan, om de voeten tegens de koude te beschutten, scheenen de waarde der Europeische waaren anigemaats in te zien, toonden zij gezelliger, en hadden zelfs begrippen van plegtigheden en beleefdheden; de onze daartegens waren nog te dom, te werkloos of te zeer van hulpmiddelen ontbloot, om zig voor de koude te bewaaren, hoe smartlijk zij ook de ongemakken daarvan ondervonden. Geen mensch kan wel nader aan de dieren, en dus ongelukkiger zijn dan die welke het bij de onaangenaamste lighaamlijke gevoelens, wordingen van koude en naaktheid zoo zeer aan stand en overleg mangelt, dat hij geen middel weet te verzinnen om zig 'er tegens te beschutten', die niet in staat is begrippen met elkanderen te verbinden en zijnen eigen behoeftigen toestand met den gelukkigen staat van andere te vergelijken. Wat ook de grootste droegredenkunst ten voordeele van den oorspronlijken wilden staat, in tegenstelling der burgerlijke maatschappij, mag voortbrengen, behoeft men zig nog maar alleen den hulploozen beklagenswaardigen staat van deze *Peiserois* te verbeelden om innig overtuigd te worden, dat wij in onzen beschaafden staat oneindig gelukkiger zijn. Zoo lang men niet bewijzen kan dat een mensch, die van de gestrengheid van het weder bestendig onaangename gewaarwordingen ondervindt, nog gelukkig is, zoo lang zal ik geenen dier wijsgeeren, hoe redenkunstig ook, bijvallen, die het tegendeel beweeren, wijl zij of de menschlijke natuur niet onder allerhanden gedaanten hebben waargenoomen, of ten minsten dat, hetgeen zij gezien hebben, niet ook gevoeld hebben (*). Mocht de bewustheid van het groot

VOOR-

(*) De Wijsbegerte van deeze geleerden is van eenen onnatuurlijken oorsprong. De volgende plaats past zeer wel op de *Peiserois*.

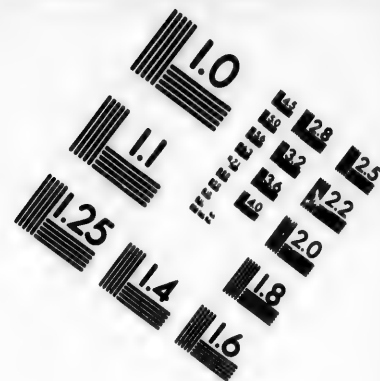
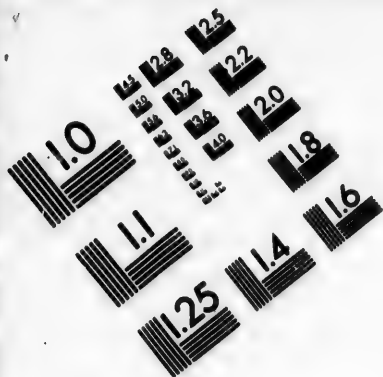
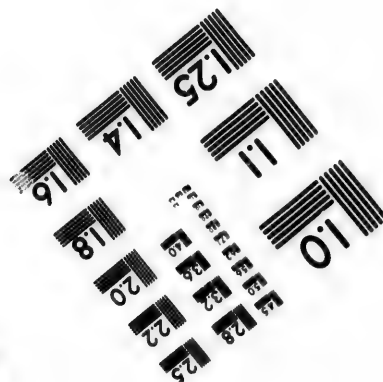
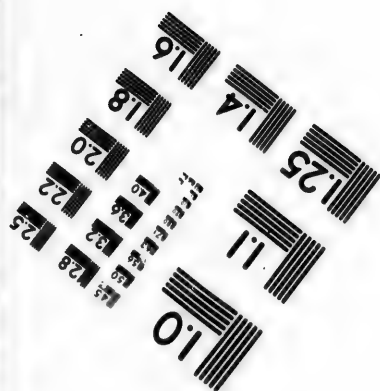
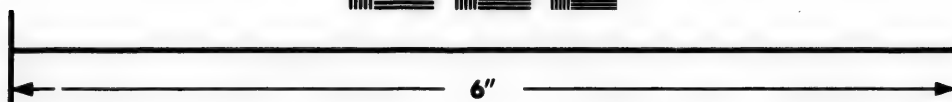
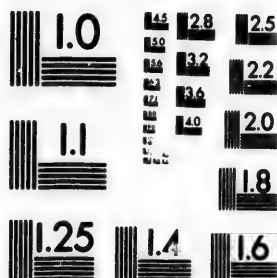

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

voorrecht, dat ons de Hemel boven zoo veelz onzer natuurgenoeten geschonken heeft, maar altijd tot verbetering der zeden en tot de gestrengte uitoefening onzer zedenlijke plichten aangewend worden! maar helaas! dit geschiedt niet; onze beschaafde natieën zijn veel eer met ondeugden bevuelt, aan welke de elendige zelf, die onmiddellijk aan het redenloos vee grenst, zig niet schuldig maakt. Welk eene schande dat de hooger graad van kennis en beoordeeling-kragt bij ons geene betere gevolgen voortgebragt hebbe!

Deeze ongelukkige bewooners van een rotsachtig onvrugtbaar land aten rauw half verrot zeehondenvleesch, dat zeer walglijk stonk. Het traanachtig vet was hun het aangenaamst, en zij booden 'er ook den matroozen van. Veelligt is het bij instinct dat zij dit garstig vet gebruiken, want alle volkeren, die in koude landen wonen, zouden het voor iets lekkers houden en daar door in staat gesteld worden de koude beter te verdraagen. De natuurlijke gevolgen van dat voedsel was een onverdraaglijke rottige stank, die uit hun gantsche lighaam uitwaasfemde, en die zig alles, wat zij aan en om zig hadden, had medegedeeld.

Deeze

ferat, en de navolgende gedagte maakt zelfs ook gewag van het gebrek aan gevoel, waarvan hier gesproken wordt: Perpetua illos hiems, triste coelum premit — imbrem culmo aut fronde defendunt; nulla illis domicilia, nullae sedes sunt, nisi quas lassitudo in diem posuit. — In alimentis ferax capzans — villis, & hic querendus manv vidus, — Misert tibi videntur? Nihil miserum est quod in naturam consuetudo perduxit. — Hoc quod tibi calamitas videtur, est gentium vsta est. SENECA, de Providentia, HAWKESWORTH heeft deeze plaats slechts uitgebreid en naar den hedendaagschen stijl opgesteld.

Deeze stank stond ons zoo tegen, dat wij het onmogelijk lang bij hen houden konden. Met gesloten oogeh kon men hen reeds van verre rieken; zelfs de matroozen waren te vies om met de vrouwen nader kennis te maaken; ons volk gaf hun pekervleesch en beschimmeld biseuit; maar zij achteten het niet en konden naauwlijks overgehaald worden het te proeven. Zou hun instinct hen geleerd hebben dat deeze spijsen veelligt nog ongezonder waren dan half verrot zeehonden-vleesch?

Wij bemerkten bij hen niet het geringst onderscheid van stand, noch overigheid, noch onderdaanigheid. Hunne gantsche levenswijs kwam nader aan den dierlijken staat dan die van enig ander volk. Het komt mij daarom waarschijnlijk voor dat zij geene natio op zigzelve uitmaaken, maar slechts als enkele, van de nabuurige volkeren verftootene gezinnen te beschouwen zijn, die door hun verblijf in het dorste en onvrugtbaarste deel van het *Vuur-Land* bijna alle begrip verloren hebben, die niet met de dringendste behoeften in onmiddelbaar verband staan. Zij dwaalen, om de kost te zoeken, van de eene bogt naar de andere, en daar deeze haven vermoedlijk met meer andere gemeenschap heeft, kiezen zij zig in den winter die tot woonplaaas, daar het verblijf draaglijkst is. Uit de waarneemingen met den thermometer gedaan op de *Falklands-Eilanden*, die onder dezelfde pools hoogte liggen, kan men vermoeden dat de koude in den winter niet naar evenredigheid van de zomer-warmte toeneeme, egter moet zij deezen armen hulploozen schepzelen ten uitersten hard vallen. De Hollandsche zeereizigers, en in het bijzonder JACOB L'HERMITE, die de Nasausche vloot in het jaar 1624 in de Zuidzee bragt, beweerden dat de Indianen, die op de

Zuidlijke kusten van *Terra del Fuogo* woenen, menschen - eeters zijn, die elkanderen, niet enkel uit honger, maar als zij eenen goeden maaltijd willen doen, om hals brengen (*). Zoo deeze gewoonte ooit ergens uit gebrek aan levensmiddelen heeft plaats gehad, kan zij ten hooften bij een klein aantal ongelukkige menschen ontstaan zijn, die uit hun vrugbaar vaderland naar de uiterste woeste einden der aarde waren verdreven geworden. Maar zulk een stem zou onmogelijk lang kunnen bestaan.

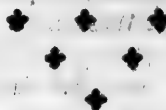
Bladz. 125 (8). Deeze beweeging was zoo ongelooftlijk snel, dat wij wel zagen dat wij hen niet zouden kunnen schieten, ten zij wij gelegenheid hadden onbemerkt op hen aan te leggen; op deeze wijze schooten wij'er ook enige in het vervolg. Zij waren van andere eenden alleen in grootte en door de bijzondere korthed van hunne vleugelen onderscheiden. Zij waren zoo groot als een gans; zij hadden enige witte slag-pennen en op het gelid aan den vadschen vleugel twee groote kaale kraakbeenige knobbels van eene geele kleur; de snavel en pooten waren ook geel, en de overige pluimaadjen graauw; op de *Falklands-Eilanden* hebben de Engelschen hem den dikkop-pigen eend (*Loggerhead-duck*) genaamd (†). Op een ander nabuurig eiland vonden wij eene menigte groote meeuwen, die in het drooge gras gencateeld hadden, en een derde eiland was overal met struiken beset, die

(*) *Recueil des voyages, qui ont servi à l'établissement de la Compagnie des Indes Orientales. Aug. 1793 Vol. IV. p. 702.*

(†) *Philos. Trans. 7. LXVI. P. 1.*

IV BOEK. II HOOFDSTUK. A 1203

die gene zeer smaaklijke soort van roode bezieën, zoo
 groot als kleine kerssen, droegen. Aan dit zelfde ei-
 land zaten de klippen langs den oever vol groote
 mosselen, welke ons lekkerer voorkwamen dan de
 beste oesters. Zoo leverden ons dan deze dorre klip-
 pen, die bij het eerste aanzien, geen levendig schep-
 sel iets scheenen te belooven, eenen maaltijd, die bij
 ons schips beschuit en ons stukken pek- en vleesch heer-
 lijk genaamd kon worden.

AAN-

A A N T E K E N I N G E N

OP HET

DERDE HOOFDSTUK.

Bladz. 132 (1). De luchtfreek van deeze zijde van het *Vuur-Land* scheen veel zagter dan die van van *Kersmis-Kanaal*. De grond wierd langzamerhand laager van de heuvelen naar beneden en vormden lange platte punten, met groote boschen bedekt, en men zag 'er geene meeuw, behalven op de verre afgelegene bergen in het Westen.

Bladz. 103 (2). Meer dan dertig groote Walvischen en eene ontallijke menigte zeehonden speelden om ons in het water. De Walvischen zwommen meestendeels bij paaren, hetwelk zou schijnen aante- duiden dat het thans hun paar-tijd was. Zoo dikwijls zij, boven wind van het schip, water bliezen, hadden wij eenen ondraaglijken walglijken stank, die drie of vier minuten aanhield. Somwijlen legden zij zig op den rug en kletsten met hunne lange borst-vinnen op het water, dat een slag gaf als of 'er een kanon van een half pond bals afgeschoten wierd. Dit spel heeft vermoedlijk aanleiding gegeven tot het vertellingjen van de matroozen, dat de dorfcher en de walvisch dikwijls met elkanderen vegten. De dorfcher wordt gemeenlijk voorgesteld als een lange visch, die uit

AANKOMST OP HET IV BOEK, III HOOFDST. 377

uit het water springt om den walvisch eenen goeden klap te geeven. Dikwijls brengen zij 'er ook den Zwaardvisch bij, die deese gelegenheid zoude waanneemen om den armen Walvisch den buik op te rijten. Wij bemerkten dat zij onder den buik wit, maar voor het overige zwart waren. Aan eenen, die zig naauwelijks twee honderd voeten verre van het schip omwentelde, namen wij veele in de lengte loopende plooiën op den buik waar; volgens dit kenteken behoorde hij tot de soort, die bij LINNÉ, *Baleena-Boops* genaamd wordt (*). Ondanks hunne grootte, die niet minder dan veertig voeten in de lengte en tien voeten in middellijn bedroeg, zag men hen somtijds geheel en al uit het water springen, en dan vielen zij telken met een geweldig gedruis neder, zoo dat alles om hen schuimde. De verbaazende kragt, die 'er gevorderd word; om zulke ontzagchelijke dieren uit het water op te heffen, kan stof tot veele aanmerkingen opleveren. Onze sloep zoude bijna op eenen van die Walvischen gestooten hebben.

Bladz. 137 (3). De oude Zee-Leeuwen waren bijna alle verbaazend vet en van tien tot twaalf voeten Engelsche maat lang; de Leeuwinnen integendeel waren dunner en tusschen zes en agt voeten lang. De grootste Zee-Leeuwen woogen van twaalf tot vijftien honderd ponden, en een van middelmaatige grootte woog, zonder huid, ingewanden en spek, vijf honderd en vijftig ponden. Bij het mannetjen heeft de kop werkelijk enige gelijkenis naar den kop van eenen Leeuw; ook is de kleur bijna eveneens, maar

(*) Wij noemen dien de *Cubartas* of *Jupiter-Visch*.

VERTAALER.

een weinig donkerer. De lange stroeve hals om
 een hals en rijk van den Zee-Leeuw gelijken volkoo-
 men naar de maanen van eenen Leeuw, en zijn hard
 en grof. Het gantsche lijf is met kort plat liggend hars
 bewaard. De Leeuw is over het gantsche lijf glad,
 maar in pooten of vinnen koomen beiden geslachten
 overeen. De borst-vinnen bestaan uit groote stukken
 zwart tan leder, in welker midden, in plaats van na-
 gelen, enige bijna onmerkbaare knobbeljens gevon-
 den worden. De agter-vinnen gelijken meer naar
 voeten en zijn in vijf teenen verdeeld, waarvan elke
 eenen klomp nagel heeft, en voorts in een smal kraak-
 been uitloopt. Schoon hunne nagels zeer klein zijn,
 kunnen zij de egter het gantsche lijf mede krabben.
 De staert is algemeen kort en tusschen de bij elkan-
 den gevongde agter-vinnen verborgen. Het agterste
 van het lijf is bijzonder dik en vet. Zij steen, naar
 hunne verschillende onderdommen en geslachten, al-
 behouden, en gedeeltelijk zulk doordringend geluid
 hooren, dat ons de ooren 'er van verdoofd wie-
 den. De oude mannetjens brulden als wilde os-
 sen of loerwen; de wijfjens bulkten als halveren, en
 de jonge blaadden als lommeren. Overal aan het
 strand zag men gantsche kudden van jongen. Ver-
 moedlijk was het thans de tijd wanneer zij jongen
 werpen; een Leeuw, door eenen matroos met
 eenen knuppel voor den kop geslaagen wordende,
 wierp op dat tijdstip. Zij leeven in talrijke kud-
 den. De oudste en vetste mannetjens liggen alleen
 afgezonderd; elk hunner kiest zij eenen grooten steen
 tot zijn leger, en geeft ander durst hem naderen, of
 daar ontstaat een bloedig gevegt. Ik heb menigmaal
 gezien dat zij elkanderen bij dergelijke gelegenhe-
 den met gene onbeschrijflijke woede aanpakten en zeer
 fel

Al beeten; daarvandaan kwam het denkelijk ook dat veel diepe lichtekeeten op hunne ruggen hadden. De jonge zee-leeuwen leggen met alle de wijsens en jongen vreedzaam onder elkanderen. Als wij jacht op hen maakten, waren zij gemeenlijk gewoon den eersten aanval afte wagten, maar zoo dra 'er enige nedergelagd waren, namen de overige in de grootste verwarring de vlucht. Veele wijsena droegen haare jongen in den bek weg, maar andere, die meer verschrikt moogen geweest zijn, lieten die agter. Als zij meenden niet bemerkt te worden, liefschoaden zij elkanderen op het hartlijkste en hunne smoeleu raakten elkanderen dikwerf als zij elkaar kustten. De Hooggeleeraar STELLER vond deeze dieren op *Beerings-Eiland*, niet verre van *Kamschatka*, daar hij schipbreuk leed, en zijne beschrijvingen, de eerste en beste, diemen 'er van heeft, stemmen met de onze volkoomen overeen. *Don PERRETTY* spreekt ook van deselve in zijne Reize naar de *Falklands-Eilanden*, maar zijne afbeeldingen zoo wel als zijne beschrijvingen zijn onnauwkeurig. De Heer *DE BOUGAINVILLE* heeft hen op zijne reize om de waereld ook aangetroffen. Zij koomen in deeze onbewoonde streken aan land om hunne jongen te werpen, en 'erten niets, zoo lang zij buiten het water zijn, alshoon zij etlijke weeken lang aan land blijven; zij slikken dan een aantal steentjen in, om de maag te vullen, maar zij vermageren natuurlijker wijze. In enige vond men de maag gantsch ledig, bij andere daarentegens met tien of twaalf ronds steenen opgevuld, die elk een paar vuisten groot waren.

Na dat de Zee-Leeuwen het strand geruimd hadden, stegen wij naar den top van het eiland, die, als een veld vol mollen-hoopen, met kleine heuveltjens

AANTERKENINGEN OP HET

jens als bezaaid was; op elk van deeze heuveljens groeide bene soort van gras (*dactylis*) in eene groote digte bos op. De diepten tusschen deeze hoopjens waren vol slijk, zoo dat wij van het een heuveljen op het ander moesten springen. Hier hield zig eene andere soort van zee-honden op, die ongetwijfeld, wat uit zee komende, den grond zoo slijkerig maakten. Het waren eigenlijk Zee-Beeren, gelijk wij reeds in de *Donkers-Baai*, schoon niet zoo menigvuldig of zoo groot, aangetroffen hadden. Dat stemt van hun zegt stemt nauwkeurig met de waarheid overeen. Zij zijn wat kleiner dan zee-leeuwen; de mammetjens zijn zelden boven agt of negen votten lang en dik naar evenredigheid. Hun haar is donker bruin met zeer fijn graauw bespikkeld, en doorgaans veel langer dan bij de Zee-Leeuwen, egter vormt het geene mannen; anders is de gantsche omtrek van het lighaam, gelijk ook de gedaante der vinnen, bij beiden deeze dieren-soorten, eenereis. Zij besonden zig veel grimmiger dan de Zee-Leeuwen, voornamelijk verdedigden de wijsjens haare jongen, en lieten zig liever maast dezelve doodlaan dan weg te loopen.

Het is aanmerkelijk dat, hoe na deeze tweestleis soorten van dieren met elkanderen vermaagschapt zijn, zij zig egter niet onder elkanderen mengden, maar zig overal naauwkeurig van elkanderen afgezonderd hielden. Hunne uitwaasfening was zoo sterk, dat men hen, gelijk alle andere soorten van zee-honden, reeds van verre kon ruiken; reeds ten tijde van HOMERUS was deeze eigenschap, gelijk ook hunne werkloosheid en sluiperigheid, als zij aan land zijn, bekend. De Zee-Beeren en Zee-Leeuwen waren vrij taai van leven, en niet gemaklijk met eenen slag te doodens;

da

de smoel was het gevoeligste deel, op welk zij niet veel konden uitslaan. Doctor SPARMAN en ik zouden met eenen ouden Zee-Beer bijna slegt van de reis gekoomen zijn. Hij lag op eene rots, en enige honderden andere agter hem scheenen den uitflag van onzen strijd af te wagten. De Heer SPARMAN had juist eenen vogel geschoten, dien hij opneemen wilde, als de oude Zee-Beer, dien hij voorbij moest, begon te grommen en zig aansteide als of hij hem aan zoude vallen. Zoo dra ik dit zag, legde ik met mijn geweer aan-en schoot het monster, zoo als het den muil tegens mij opsperde, dood. Nauwliks zag de kudde haaren voorvegter in het gras nedergestrekt of zij vlugtede naar zee, en veele met zulk een' haast, dat zij zig in hunnen schrik dertig of veertig voeten diep op spitse klippen van boven neder storteden, naar oogenschijn zonder zig te bezeeren, denklijk omdat zij beschut wierden door hunne dikke taale huid en door hun vet, dat veel mede geeft.

Bladz. 138 (4). De laage grond bestond aldaar uit eenen geelen kleiaartigen steen en op andere plaatsen uit graauwe lei; beiden waren, naar hunne verschillende ligging, van verschillende hardheid.

Op onze vaart langs den oever kwamen wij aan eene plaats daar veele duizenden kormorans op de voorgenoemde heuveltjens nestelden. Deeze gelegenheid om al het volk eenen goeden maaltijd te verschaffen, konden wij onmogelijk laten voorbijgaan; de vogels waren nog zoo zeer met menschen onbekend, dat onze matroozen in korten tijd etlijke honderden met knuppels dood geslaagen hadden. Bij deeze gelegenheid vonden wij ook eenen vogel van een geheel nieuw geslacht; hij behoorde tot de waadende

water-vogelen; zijne teenen worden door eene soort van zwem-vlies half aan-malkanderen verbonden, en de oogen zijn, naast den wortel van den snavel, met witte wratten omringd. Wij meenden 'er een lekker beetjen aan te vinden, maar zijn vleesch had zulk eenen ondraaglijken stank, dat niemand 'er van proeven wilde, schoon wij op dien tijd niets minder dan vies waren. Wij sloegen des namiddags ook veel pinguins dood, die omtrent zoo groot als ganzen waren, en van dezelfde soort, die men aan de *Straat van Magellaan* zoo menigvuldig vindt, gelijk ook op de *Falklands-Eilanden*, daar de Engelschen hun den naam van *Jumping-Jacks* gegeven hebben (*). Zij slaapen zoo vast, dat een, over welken de Heer SPARMAN struikelde, zoo dat hij hem etlijke schreden voortschopte, ondanks deezen onzagten stoot, niet tot zigzelve kwam voor hij hem nog lang geschud had. Als men eenen gantschen troep aantrof, dan stelden zij zig te weer, liepen op ons aan, en beetten ons in de beenen. Zij hebben, over het algemeen, een zeer taal leven, want een groot aantal, dat wij voor dood op de plaats lieten, stond onvoorziens weder op en waggelde deftig heen. Op dit eiland was ook een groot getal gieren (*Fulvus aura*), die denklijk op gestorven of door geweld veroverde jonge zee-leeuwen en zee-beeren aaden.

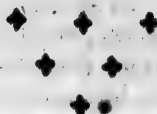
Bladz. 140 (5). Wij vongen op dit togtjen nieuwe soorten van vogelen, onder andere eene zeer fraaie graauwe Wulp met eenen geelen hals. In planten was het eiland ongelijk armer; de gantsche Flora

van

(*) *Philos. Transact.* Vol. LXVI. Pl. I.

IV BOEK, III HOOFDSTUK. 403

van hetzelfde beliep, met enige kleine struiken van drie
voeten hoogte, niet meer dan agt soorten, en on-
der deeze bevond zig maar eene eenige nieuwe. Het
gras, van hetwelk ik boven gesproken heb, had
bijna het gantsche eiland overgroeid.

A A N T E K E N I N G E N

O P H E T

V I J F D E H O O F D S T U K .

Bladz. 157 (1). Kapitein FURNEAUX had het jaar te vooren ook deeze strecken van den Oceaan bevaaren op 60° en vervolgens op 68° Zuider Breedte van 60° tot 40° Lengte.

Bladz. 160 (2). Volgens het dagverhaal van den Heer DUCLOS GUYOT, aan boord van het Spaansch schip *de Leeuw* gehouden, en in de verzameling van den Heer DALRYMPLE gedrukt, schijnt dit land hetzelfde te zijn, van hetwelk hij het Zuidlijk eind in Juny 1756 zag, en dat hij *Sr. Pieters-Eiland* noemde, en hetzelfde dat ANTONIE LA ROCHE in het jaar 1675 ontdekt heeft, en dat door GUYOT slechts naauwkeuriger is waargenoomen.

Bladz. 165 (3). Het is hetzelfde gras, dat zoo overvloedig is op de *Nieuw-jaars-Eilanden* (*Dactylis Glomerata*). De rotfen zijn van eenen blaauwachtigen graauwen lei-steen, die in horizontale laagten ligt; het strand was met brokken van die lei bezaaid; voor zoo veel wij die konden onderzoeken, bevatten zij geene mineralen in zig.

Bladz.

Bladz. 166 (4). Een van degeene, die wij doodden, was over het gantsche lijf donker graauw met eene olijfkleurige tint, gelijk de zee-honden in het Noorder halfond; deezen geleek hij ook daarin dat de voor-pooten minder vnachtig dan de agter-pooten waren, en dat van buiten aan den kop geen spoor van ooren te zien was. Zijn neus hong verre over den muil en bestond uit eene geplooide losse huid, die het dier, als het boos wordt, weelligt opblaast. In dat geval zal zij mischien zulk eene kam vormen als op de plaat in de Reize van ANSON verbeeld is. Het dier, dat ons tot deeze waarnemingen aanleiding gaf, was dertien voeten lang, en, naar evenredigheid, veel dunner dan de Zee-Leeuw op *Staaten-Land* (*). Deeze zee-honden waren veel grimmiger dan die op de *Nieuwjaars-Eilanden*. In plaats dat die voor ons vloeden, blaften ons hier zelfs de kleinste van de jongen aan, en liepen ons na, om ons te bijten.

Om wat verter van ons af te zien, steegen wij op eenen kleinen heuvel van vier en twintig voeten hoogte, die met tweearleie planten bewaflen was, namelijk met de reeds genoemde foort van gras, en met eene naar pimpernel gelijkende plant (*Ancistrum*). Hier liet Kapitein COOK de Engelsche vlag waaien en vierde de gewoone plegtigheid met van deeze onvrugtbare rots in naam van zijne Groot-Brittannische Majesteit, Haare Erven en Opvolgeren bezit te neemen. Twee of drie snaphaan-schooten bekrachtig-

(*) Deeze Zee-Leeuw van ANSON (*Phoca Leonina LINN.*) sehijnt hetzelfde dier te zijn, dat de Engelschen op de *Falklands-Eilanden* den naam van *Clapmatch-Seal* pleegen te geeven. *Phil. Transact.* Vol. LXV. Pl. 1.

tigden deeze bezitneeming, zoo dat de rotsen de glorie van zijne Majesteit weërgalmden, en de zee-honden en pinguins, de eenigste onderdaanen in zijner Majesteits nieuwe Staaten, vol angst en schrik beefden: zoo zet men een' kei-steen in de kroon, in plaats van den uitgerukten diamant!

Bladz. 166 (5). Zij woogen veertig ponden en waren negen en dertig duimen Engelsche maat lang; hun buik was zeer dik en met vet bedekt. Aan elke zijde van den kop hadden zij eene eironde citroengeele vlek met eenen zwarten rand; op het gantsche boven-lijf zwarte, van onderen en van vooren daarentegens, zelfs onder de vlerken, sneeuw-witte vederen. Deeze vogels waren zoo weinig schuw, dat zij in het begin naauwlijks voor ons voort waggelden, schoon wij den eenen na den anderen met stokken dood sloegen: De Heer FENNANT heeft dezelve beschreven onder den naam van *Patagonische Pinguin* en die, welke op de *Falklands-Eilanden* gele of *Konings-Pinguins* genaamd worden, zijn denklijk van dezelfde soort (*).

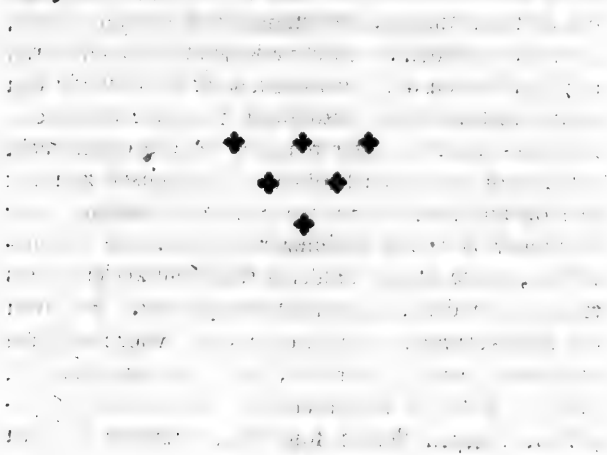
Bladz. 169 (6). Het land bleef overal van eenerlei aanzien; de Zuidwaarts gelegen bergen waren geweldig hoog en de toppen in ontelbaare lange, vlammenvormige rots-spitsen gedeeld. De Heer HODGES heeft dit gezigt meesterlijk getekend. Zie Pl. LXXI*.

Bladz. 177 (7). Men heeft gedacht dat alle landen van den aardbodem, zelfs de dorste en wildste, den mensch

(*) *Philos. Transact. Vol. LXVI. Part. 1.*

mensch tot verblijf kunnen dienen. Eer wij aan het eiland *Georgia* kwamen, hadden wij tegens deeze meening niets intebrengen, daar zelfs de ijs-koude kusten van het *Vuur-Land* door menschen bewoond waren, die ten minsten iets, schoon nog zoo weinig, boven de redenlooze dieren hadden. Maar, in vergelijking van *Zuid-Georgia* is de luchtsreek van het *Vuur-Land* nog zagt, want wij hebben ten minsten een onderscheid van tien graaden in den thermometer ontdekt. Daarenboven heeft het het voordeel van zoo veel hout en struiken voorttebrengen als de inwoners in den hoogsten nood behoeven, om zig tegens het ruwe weder te beschutten, zig te verwarmen en hunne spijszen te bereiden. In *Nieuw-Georgia* daarentegens ontbreekt het doorgaans aan hout, ja aan alle brandstof, en daarom is het, mijns inziens, onmogelijk dat menschen, en niet alleen domme stomme *Pesferais*, maar zelfs de ervarenste en met alle hulpmiddelen bekende Europeaanen het daar zouden kunnen uithouden. Zelfs de zomer is op dit eiland zoo verbaazend koud, dat de thermometer, geduurende ons verblijf aldaar, nooit tien graaden boven het vriespunt rees, en of wij al reden hadden om te vermoeden dat de koude in den winter niet in die evenredigheid toeneeme als in ons hafrond, moet 'er egter ten minsten een onderscheid van 20° of 30° plaats hebben. Een mensch zou het dan op zijn best hier in den zomer uithouden, maar de winter zou hem onfeilbaar dooden, zoo hij, namelijk, geene andere middelen hadde om zig 'er tegena te behoeden dan die het land voortbrengt. Behalven dat *Zuid-Georgia* op zulk eene wijze voor menschen onbewoonbaar is, heeft het, naar alle aanzien, ook geen het geringste voortbrengzel, om hetwelk Europeesche schepen slechts somwijlen daarheen zouden gaan.

gaan; zee-beeren en zee-leeuwen, welker traan 'een artikel van koophandel is, vindt men veel menigvuldiger op de woeste kusten van Zuid-Amerika, op de *Falklands- en Nieuwjaars-Eilanden*, en op alle deeze plaatsen zijn zij met veel minder gevaar te krijgen. Zoo de walvisfchen in de Noorder-Ys-Zee door onze jaarlijksche visfcherijen eens geheel uitgeroeid waren, dan ware het tijd die in het ander half rond, daar zij, gelijk bekend is, menigvuldig zijn, optezoeken. Maar dan ware het nog niet nodig daartoe naar *Zuid-Georgia* te gaan, zoo lang men die aan de kusten van Zuid-Amerika tot aan de *Falklands-Eilanden* in zoo groote menigte aantrest. Zoo *Nieuw-Georgia* dan in het vervolg voor het menschlijk geslacht nog eens gewigtig konde worden, is dit tijdstip nog zeer verre af, en niet eerder te wagten dan wanneer *Patagonie* en het *Vuur-Land* zoo sterk bewoond en be-schaafd zullen zijn, als men thans op dezelfde breedte in het Noordlijk half rond, in Schotland en Zweden, is.

A A N T E K E N I N G E N

O P H E T

NEGENDE HOOFDSTUK.

Bladz. 247 (1). Wij lieten den Heer SPARMAN aan de Kaap agter, die vervolgens de reis in de binnenlanden ondernam, van welke wij het dagverhaal hebben.

Bladz. 248 (2). De stad is aan beiden zijden van eenen steilen berg omringd, die in het eerst wilder en woester schijnt dan *Pasch-Eiland*; in de vlakte zagen wij egter andere heuvelen, die met groen bedekt waren.

Het huis van den Gouverneur heeft veel ruime en gemaklijke vertrekken, die vooral door hunne hoogte aangenaam zijn in deze warme luchtstreek. Agter hetzelfde is een kleine tuin met enige wandel-dreeven en merkwaardige Oost-Indische boomen, onder welke wij de *Barringtonia* vonden.

Toen wij aan tafel bij den Gouverneur waren, schertste men, doch met heuschheid, over hetgeen in de reisbeschrijving van de eerste reize van kapitein COOK over dat eiland gezegd is, vooral over het voorgeeven dat 'er geene kruiwagens op het eiland bekend zijn; daar zijn niet alleen kruiwagens, maar ook karren, die door paerden getrokken worden;

men schein alle dagen opzettlijk enige derzelve voor kapitein COOK's venster te brengen.

Den volgenden morgen vroeg deden de Heer STUART, kapitein COOK en ik eene wandeling op den berg. Wij reeden den berg op, die naar het Westen ligt, en de *Ladder-Berg* genaamd wordt. De weg loopt slingerende naar boven en is zeer gemakkelijk; hij is negen voeten breed aan de zijde van het dal, en met eenen muur drie voeten hoog ingesloten, die van dezelfde steenen is opgetrokken, waaruit de berg bestaat. Hij bestaat uit eenen hoop *lava*, die hier en daar tot eene bruine aarde vergaan is, maar die op veele plaatsen, groote klompen zwarte poreuse slakken uitmaakt, die somtijds verglaasd scheenen. Diergelijke stukken rots hangen op veele plaatsen over den weg, en storten somwijlen tot schrik en groot gevaar van de inwooneren naar beneden, dat gemeenlijk veroorzaakt wordt door de geiten, die op den berg weiden. De soldaaten van de bezetting hebben daarom bevel alle geiten wegteschieten, die zig op die hooge klippen vertoonen, en, alzoo de getroffen geiten voor hun zijn, laten zij niet na aan dit bevel te gehoorzaamen. Wij gingen op den top des bergs landwaarts in, en naauwliks waren wij eene halve mijl gevorderd of wij kreegen eensklaps het fraaiste gezig in het oog. Het bestond uit verscheiden schoone heuveltjens, die met het heerlijkste groen bedekt, en met vrugtbare dalen doorsneden waren, waarin boomgaarden en andere plantagieën stonden. Enige weiden waren met een muur van steenen omgeeven, en met een klein maar fraai soort van hoornvee en Engelsche schaaopen aangevuld. Elk dal had eene kleine beek, en enige deezer beeken scheenen op de beiden hooge bergen te ontspringen, die in het midden van het

het eiland liggen en welker toppen dikwijls in de wolken verborgen zijn. Wij trokken verscheiden bergen over en hadden het gezigt naar de *Zandige-Baai*, die eene kleine bogt aan de andere zijde van het eiland is, en die eene batterij tot verdediging heeft. Het gezigt was hier ongemeen romanesk, de bergen waren tot de kruinen met wilde bosschen bedekt, en enige, vooral de *Piek van Diana* vertoonden zig in de schoonste gedaante. De klippen en steenen van deeze hooge streek waren van eenen gantsch anderen aart dan in de laage dalen. Beneden waren onloochenbaare sporen van oude, brandende bergen; maar boven bestond alles uit donker graauwe kleiartige en als leiën liggende steenen, somtijds ook uit kalksteen, en op verscheiden plaatsen uit eenen vetten weeken zeepsteen (*). De aarde, die deeze leiën bedekt, bestaat op

(*) Deeze waarnemingen koomen weinig overeen met die, welke de Heer HAWKESWORTH in de beschrijving der eerste reize heeft te boek gesteld. Het is niet waar dat de brandende kolken altoos op de hoogste bergen gevonden worden, en de overeenkomst van de hoeken der bergen, die tegens elkanderen over liggen, is den nauwkeurigen waarneemer even zoo onduidelijk als de gewaande landschappen in het Florentynsche marmer. De Heer HAWKESWORTH is over het algemeen zeer ongelukkig in zijne aanmerkingen over de natuur en de natuurlijke historie, en dikwijls is hij niet gelukkiger in zijne andere wijsgeerige uitweidingen, terwijl hij BUFFON en DU ROU dikwijls verkeerd verstaan en hen op veele plaatsen en zonder te waarschuwen uitgeschreven heeft. Over den waaren toestand der Volksteden wijzen wij onze lezere naar des Heeren PERKINS Brieven, bij welker Engelsche uitgave, te Londen 1776, de Heer KASPE in de voorreden, de

noo.

op veele plaatsen uit vette grond, van zes tot tien duimen diep, die eene groote verscheidenheid van heerlijk groeiende planten voortbrengt, onder welke ik enige heesters vond, die ik in geen ander waereld-deel had aangetroffen. Men ziet daar onder kool-boomen, gom-boomen' en rood hout; de eerste staan in vogtige gronden, maar de laatste op de bergen, daar de grond ongemeen dor is. Deeze verscheidenheid van planten kan niet van de verscheidenheid der luchtstreek in de bijzondere deelen van het eiland koomen, gelijk de Heer HAWKESWORTH voorgegeeven heeft, want ik heb alle deeze planten dicht nevens elkaer zien staan, en het eiland is zoo groot of zoo ontzagheijk hoog niet dat men 'er zulk eene verscheidenheid van luchtstreek konde aanneemen. De kool-boom groeit hier wild en heeft tamelijk groote bladeren; bij nader onderzoek vond ik dat men 'er zig alleen van bediende tot brandhout, en dat 'er geene reden is waar, om men hem den *kool-boom* genoemd heeft. Men moet hem niet verwarren met den kool-boom in Amerika, Indie en de Zuid-Zee, want deeze behoort tot het geslacht der Palmboomen. — Wij klommen eenen anderen berg weder af,

De

nooten en het register ongemeen leelijke anmerkingen gevoegd heeft. Dat hij daarin van de geschiedenis van het stelsel der Volkanen en bijzonder van derzelver werkingen in de zee gezegd heeft is geheel nieuw en hem alleen eigen. Hiertoef behoort ook deszelfs Heer RASPE latijnsche geschiedenis der Aarde, Amst. 1763 en zijn *Account of some German Volcanos*, doch vooral, al ware het slechts om de plaatsen, *de Campi Phlegraei* van W. HAMILTON *Napoli* 1777.

De paerden op *St. Helena* koomen meest van de *Kaap de Goede Hoop*, en men houdt weinige op het eiland; zij zijn klein, maar zij loopen wel in dat heuvelachtig land.

Den volgenden dag verzogt de Gouverneur een groot gezelschap op zijn landhuis, bestaande uit den Kapitein en de Officieren van ons schip en *de Dutton*. Wij trokken over denzelfden berg, dien wij gisteren beklommen hadden, en drie mijlen van de stad kwamen wij aan het landhuis. Wij wierden 'er heerlijk onthaald. Het huis is niet groot, maar zeer aangenaam gelegen in het midden van eenen grooten tuin, in welken wij verscheidene Europische, Afrikaansche en Amerikaansche planten, maar voornamelijk eenen rijken overvloed van roozen en lelijen, myrten en laurier-boomen aantreffen. Verscheiden laanen van persikken-boomen waren met vruchten beladen, die van eene zeer goede smaak en van de onze onderscheiden waren. Alle de overige Europische boomen hadden een ellendig aanzien, en draagen, zoo ik mij niet bedrieg, nooit vruchten. De wijngaard is 'er verscheiden maalen geplant, maar heeft 'er nooit willen tie- ren. Kool en andere moes-groenten koomen 'er voortreffelijk voort, maar worden meest van de rupfen opgegeeten. Wij wandelden op alle de nabuurige bergen rond, en vonden enige kleine stukjens land met garst bezaaid, maar die, gelijk al het ander graan, meest van de rotten wierd opgegeeten, die men hier in oneindige menigte vindt, waarom men het land alleen tot weiden aanlegt, welker heerlijk groen, in een land tusschen de keerkringen, te bewonderen is. Men zeide ons dat het eiland drieduizend stuks hoornvee voeden konde, maar thans waren 'er maar tweeduizend zeshonderd stuks. Naar den grooten omtrek van den

den grond, die ledig ligt, te oordeelen, zouden 'er veel meer gehouden kunnen worden, maar men verzekerde ons dat het gras, dat eens afgeweid is, voor den winter niet weder opschiet, waarom men ook weiden voor den winter moet spaaren. Het rundvleesch is sappig, zeer goed van smaak en zeer vet. De gemeene Europische stekelige Brem (*Ulex Europaeus*) die onze boeren met veel moeite zoeken uitteroeijen, heeft men hier geplant, zoo dat hij zig over alle weiden verspreid heeft. Men heeft middel gevonden om van deezen heester, die anders op alle plaatsen voor onvrugbaar en schadelijk gehouden wordt, nut te trekken. Het aanzien van het land is niet altijd zoo aangenaam geweest als het thans is; want voorheen was de grond door de ontzagchelijke hitte gantsch verbrand, en gras en kruiden groeiden 'er armoedig; maar de wijngaard, die men ingevoerd heeft, groeide trotsch de zonne-hitte, en hield den grond wat vogtig. In derzelver schaduwen begon nu gras te wasfen, en van liever lede is het gantsche land met de schoonste weiden bekleed geworden. Thans heeft men de stekelige Brem niet meer nodig, maar doet groote moeite om die uitteroeijen, en gebruikt die tot brandhout, dat zeer schaarsch op het eiland is, en waarmede ik nergens spaarzaamer heb zien omgaan dan hier en aan de *Kaap de Goede Hoop*. Het is indeeda te bewonderen (bijzonderlijk aan de *Kaap de Goede Hoop*) welk eene hoeveelheid spijzen bereid wordt met een vuur, dat eene Engelsche keukenmeid alleen tot het kookken van thee-water zoude nodig hebben.

Bij onze terugreis zagen wij een koppel patrijzen van 'de kleine soort met rooden pooten, die op de Afrikaansche kust zoo gemeen is. Ook zagen wij ent-
ge

ge fraaie ring-phaifanten, die, gelijk ook de paer-
hoenders en konijnen, door den tegenswoordigen
Gouverneur zijn ingevoerd geworden. Thans staat 'er
op het schieten van een' phaifant nog eene boete van
vijf ponden sterling; maar zij vermenigvuldigen zoo
sterk, dat dit verbod van jagt weldra onnodig zal
zijn. Daar zouden nog verscheiden andere nuttige ar-
tijkelen alhier kunnen ingevoerd en voortgekweekt
worden. Men zoude 'er de klaver kunnen zaaien,
dat een rijker voedsel voor het hoornvee zoude ople-
veren dan het gemeene gras alleen, en de teeling van
verscheiden peulvrugten, als Chineesche- en Meiske-
boontjens (*Dolichos Chinensis* & *Phaseolus Mungo*)
uit welke, in de Noord-Amerikaansche Provintie
Georgia, Sago gemaakt wordt (*), kan niet te veel
aanbevoelen worden. Geduld en proefneemingen zou-
den ook zeer dienstig zijn tot het verdelgen van de
rotten en rupsen, te meer daar zij alleen den land-
bouw hier hoofdzaaklijk hinderlijk zijn. Van *Senegal*
moesten 'er Ezels ingevoerd worden, wijl zij aldaar,
volgens de berichten van ADANSON, van eene zeer
goede soort zijn; het vervoeren van zwaare goederen
zou daardoor zeer verligt worden, en veele stukken
lands, die niet tot het weiden van hoornvee kunnen
gebruikt worden, zouden voor deeze last-dieren nog
goed

(*) Deeze Sago is volkoomen gelijk aan de echte Oost-
Indische; de laatste bestaat uit het merg van een varen, die
op de Oostlijke eilanden in Indie groeit. De Noord-Ame-
rikaansche soort kent men in Engeland onder den naam van
Bowens Sago-poeder. 's Konings vlooten worden 'er van
voorzien.

goed genoeg zijn, die omtrent het voeder zoo ligt te voldoen zijn.

Den volgenden dag bragten wij op het landhuis van den Heer MASON, vier of vijf mijlen van de stad, door. In het heen rijden namen wij eenen omweg, om eenen berg, dicht bij de *Piek van Diana*, te beklimmen, daar wij, schoon het zeer regenachtig weder was, enige zeldzaame planten verzamelden. Wij vonden op deezee wandeling ook eene soort van kleine blaauwe duiven, die, benevens de patrijzen met rooden pooten, hier t' huis behooren; doch de rijst-vogels (*loxia oryzivora*) zijn van Oost-Indie overgebracht en in het wild gelaten. Wij lieten eene kleine hoeve een vierde van eene mijl van ons liggen, daar twee Braminen wonen, welke men daar verbannen heeft, omdat men hen beschuldigde dat zij de Engelsche Maatschappij in Indie hadden gezogt te benadeelen.

Des avonds keerden wij naar de stad terug, daar de Heer GRAHAM, die, na in *Bengale* een ampt bekleed te hebben, op de *Dutton* overgekoomen was, een bal gaf. Bij het intreedn van de zaal had ik het genoeg van, door het gezigt van eenen talrijken kring van welgemaakte en met smaak gekleede vrouwen, zeer aangenaam verrascht te worden. Ik meende onvoorziens in eene der pragtigste hoofdsteden van Europa overgebracht te zijn; haare trekken waren regelmatig, haare gestalten schoon en haare kleur zeer blank. Zij hadden ongedwongen manieren, eene goede opvoeding, aangename levendigheid en veel geest, dien zij in de gesprekken zeer voordeelig wisten te doen bemerken. Den volgenden avond verscheenen zij wederom op een bal en scheenen van den

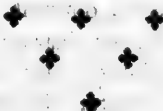
VOO-

voorigen avond niet vermoeid te zijn. De vrouwen overtroffen de mannen zeer verre in getal, schoon 'er veele officiers en passagiers van de schepen tegenswoordig waren. Bij deeze gelegenheid verhaalde men ons dat 'er op het eiland, even gelijk aan de *Kaap de Goede Hoop*, ongelijk meer meisjes dan jongens geboren worden. Het verdiende werkelijk een nader onderzoek of dit niet overal in warme landen het geval zij, bijzonderlijk wijl men daaruit gewigtige gevolgen, met opzigt tot de huwelijks-wetten van verscheiden volkeren, zoude kunnen trekken. De evenredigheid van de manlijke tot de vrouwlijke geboorten is zelfs in Europa nog niet overal volkoomen bepaald noch eenvormig bevonden. In Frankrijk en Engeland worden meer jongens geboren, maar in Zweden meer meisjes.

Het getal der inwooneren van *St. Helena* is niet boven tweeduizend zielen, omtrent vijfhonderd soldaaten en zeshonderd slaaven daar onder gerekend. Het eiland is omtrent twintig mijlen in omtrek groot en agt in zijne grootste lengte. De Oost-Indische schepen, die hier aanleggen en ververschingen voor hunne manschappen inneemen, voorzien de inwooneren van allerhanden Indische manufacturen. Ook laat de Maatschappij jaarlijks een of twee schepen op de uitreis naar Indie *St. Helena* aandoen, om aldaar den nodigen voorraad van Europische waaren en levensmiddelen te lossen. Veele slaaven houden zig steeds met de vischerij bezig, die langs den rotsachtigen oever van het eiland zeer veel oplevert, en op deeze wijze vinden de inwoners het geheel jaar door hun voedsel. Tot afwisseling geeft hun het hoornvee en gevogelte, gelijk ook verscheiden wortelen, die in

418 AANTER. OP HET IV BOEK, IX HOOFDST.

plaats van brood dienen, somwilen ook Engelsch pek-
kel-vleesch hun voedsel. En zoo schijnt hun leven
zeer gelukkig in rust en tevredenheid daar henen te
vlieten, vrij van de ontelbare zorgen, die hunne
landgenooten in Engeland onophoudlijk kwellen.

AAN-

ST.

h pe-
leven
en te
ninne
1.

A A N T E K E N I N G E N

OP HET

TIENDE HOOFDSTUK.

Blaak. 155 (1). Het eiland *Ascension* werd het eerst ontdekt in het jaar 1501 door JOAO DA NOVA GALLES, eenen Portugees, die het *Ilha da Conceicao* noemde. Derselfde Admiraal ontdekte op zijne terugreis het eiland *St. Helena*, dat deezen naam van den dag der ontdekking bekwam. *Ascension* werd in het jaar 1503 voor de tweede reis van ALPHONSO ALBUQUERQUE gezien, die het den naam gaf, welken het nog voert. Reeds toen was het in den erbarmlijken woesten toestand, waarin men het nog ziet. Het woest aanzien van dit eiland was zoo vreeslijk, dat *Paar-Bland* daarmede niet in vergelijking kwam en wij zelfs aan het *Vuur-Land* met zijne sneeuwbergen den voorrang moesten geeven. Het was een wilde hoep klippen, die grooten deels, zoo verre wij van het schip steh konden, door Vulkanisch vuur verbrand was. Omtrent in het middenpunt van het eiland staat een groote hooge berg, wit van kleur, op welken wij, met hulp van onze verrekijkers, iets groens ontdekten, dat den naam van *Groenen-Berg*, dien hij voert, enigermaate scheen te rechtvaardigen.

Wij landden des morgens na onze aankomst zeer vroeg aan eilijke klippen, terwijl de branding aan het

groote strand verbaazend hoog sloeg. Dit strand is met diep, droog schulp-zand bedekt, dat uit zeer kleine, grootendeels sneeuw-witte, deeltjens bestaat, die bij heldere zonneschijn de oogen verblinden. Wij steegen tuschen hoopen zwarte met gaten doorboorde steenen op, die volkoomen gelijk waren aan de gemeenste lava van den Vesuvius en Ysland. De stukken lagen in ontzagchelijke klompen opgestapeld als door menschen handen; doch eene spoedige verkoeling van den lava-stroom kan ook deeze uitwerking voortgebracht hebben. Na dat wij twaalf of vijftien ellen boven de oppervlakte der zee geklommen waren, bevonden wij ons in eene groote vlakte, die zes of agt mijlen in omtrek groot was, en in welker verschillende hoeken een groote kegelvormige heuvel van eene roodachtige kleur was, die geheel vrij op zig-zelf stond. Een gedeelte van de vlakte was met ontfleete steenhoopen van even zulke wild opgehoopte stukken lava bedekt, als wij aan den oever van de zee gezien hadden, en die eenen glasachtigen klank van zig gaven, als twee stukken tegens elkanderen gesmeten wierden. Tuschen deeze hoopen was de grond der vlakte vast en bestond uit zwarte aarde; maar daar die hoopen niet gevonden wierden, was het overige niets anders dan eene roode fijne aarde, zoo los en droog, dat de wind 'er gantsche wolken van stof van heen en weder dreef. De kegelvormige heuvels bestonden uit eene geheel andere soort van lava, die rood en week was, zoo dat men haar zonder moeite tot stof wrijven kon. Een derzelve stond regt midden over de baai en had op zijnen top een houten kruis, waarvan de baai haaren naam ontvangen heeft. Deeze heuvel is aan alle kanten zeer steil; maar daar loopt een voetpad slingerende op, dat daardoor drie vierde van eene mijl

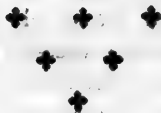
mijl lang is. Na dat wij deeze zonderlinge plaats lang en naauwkeurig beschouwd hadden, beslooten wij, niet zonder groote waarschijnlijkheid, dat de vlakke, waarop wij stonden, de *crater* of mond of voormaallige zetel van eenen brandenden berg geweest was, van welkers uitgebraakte puim - steenen en asch de kegelvormige heuvels alle ontstaan waren, dat de lava-stroomen, die thans het voorkoomen van enkele hoopen hadden, veelligt langzaamerhand met asch bedekt waren geweest, en dat, in het natte jaargetijde, de regen-beeken, die van de binnenwaarts liggende bergen afkoomen, alles voor zig glad gewasfchen en door langheid van tijd den crater geheel opgevuld hadden. De zwarte lava-rotsen dienden ontelbaare fregat-vogelen en gekken (*pelecanus aquilus*) tot verblijf; zij hadden 'er op genesteld en lieten ons zeer nabij koomen. De fregat-vogels hebben meest eenen verbaazenden grooten scharlaken zak of krop onder aan den bek hangen, dien zij opblaazen kunnen tot hij zoo groot als een vuist is. Hij gelijkt veel naar den zak van den Pelekaan en is veelligt van de Natuur tot hetzelfde oogmerk bestemd. Wij vonden niet boven tien enkel staande en half verdorde plantjens op dit groot stuk rotsachtig land, en daar onder waren slechts tweeërleie soorten, eene soort van wolfs-melk (*Euphorbia origanoides*) en eene klok-winde (*convolvulus pes caprae*).

Den dertigsten 's morgens vroeg gongen wij andermaal aan land, en kwamen, na dat wij de vlakke overgegaan waren, aan eenen vreeslijken lava-stroom, waarin veele kanaalen waren van zes tot agt ellen diepte, die, volgens de duidlijkste kentekenen, door geweldige regen-stroomen weggewasfchen of weggespoeld waren, maar die nu, wijl de zon het Noord-

lijk halfroond doorliep, geheel uitgedroogd waren. In deze diepten vonden wij eene geringe hoeveelheid aarde, die uit eene zwarte vulkanische aarde en eene vermenging van witte zandige of harde deeltjens bestond. In dezen droogen grond groeide wat porcelein en eene soort van gras (*panicum sanguineum*). Na dat wij eindelijk met groote moeite over deze lava-stroom geklauterd waren, bereikten wij den voet van den groenen berg, die uit gantsch andere deelen dan het overige land bestond. De naast omliggende deelen der lava waren met eene onzagchelijke menigte porcelein en met enige spruiten van een nieuw varenkruid (*Loucheitis Ascensionis*) bewaasden, waarop verscheiden kudden wilde geiten graaaden. De groote berg is van onderen door groote spleeten in verscheiden wortelen afgedeeld, die van boven alle in malkanderen loopen en eene groote klomp van eene aanmerkelijke hoogte vormen. Deze gantsche berg bestaat uit eenen zandigen poreusen of tuffteenaartigen kalksteen, die niet door den brandenden berg is aangedaan geweest, en vermoedlijk nog voor de uitbreking van denzelven bestaan heeft. Aan de zijden groeit overal zeer overvloedig eene soort van gras, dat dit eiland eigen is, en van LINNAEUS den naam van *Aristida Ascensionis* ontvangen heeft.

Ik ben overtuigd dat dit eiland met weinig moeite bewoonbaar zoude kunnen gemaakt worden. Als men, bij voorbeeld, den Europeischen stekeligen Brem (*Ulex Europaeus*) en diergelijke planten, die wel tieren in drooge gronden, plantte, zouden zij dan niet dezelfde goede uitwerking als op *St. Helena* doen, bijzonderlijk de zoodanige, welke de geiten en rotten, de eenigste viervoetige dieren, die hier zijn, niet zouden kunnen aanroeren? De vogtigheid, die van de

de hooge bergen in het middenpunt van het eiland wordt aangetrokken, zou dan niet meer door de bovenmaatige hitte uidroogen, maar in kleine beeken verzameld worden, en langzaamerhand het gantsche eiland bewateren. Welhaast zou men overal schoone weiden zien, waardoor de laag aarde jaarlijks zoude toeneemen, tot men 'er nuttiger gewassen op zoude kunnen teelen.

A A N T E K E N I N G E N

O P H E T

ELFDE HOOFDSTUK,

Bladz. 268 (1). De officier, die naar land gezonden werd, had bevel om over het groeten te spreken. Na dat hij verscheiden uren lang was opgehouden, kreeg hij tot antwoord dat het kasteel altoos met twee schooten minder beantwoordde, waarom de Kapitein besloot het in het geheel niet te begroeten.

Kort na den middag voeren de Heer COOK, mijn vader, en ik onder het Zuidlijk kasteel naar land, Naauwlijks hadden wij voet aan land gezet of wij ontdekten ras waarom de Portugeezen onze begroeting niet schoot met schoot wilden beantwoorden. De kanonnen lagen op verrotte affuiten, zoo dat het niet raadzaam was dezelve aan den schok van het schieten bloot te stellen. De meeste stonden op eenen wal, die veel te klein was. Daarenboven verzeekerde men ons dat de tegenswoordige spaarzaame Minister in Portugal de Marquis DE POMBAL, het overbodig hield bij diergelijke gelegenheden buskruid te verspillen. Wij gongen door een gedeelte der stad, die *Villa de horta* heet. Zij is vijf vierde mijlen lang en bestaat uit eene voornaamste straat, die door etlijke dwarschstraaten doorsneden wordt. De huizen zijn even gelijk

lijk in *Madera* gebouwd en hebben *balcons*, die met dak bedekt en met getraliede vensters voorzien zijn.

Den volgenden morgen gongen wij de officieren van het Fransch fregat, dat alhier lag, bezoeken, die ten huize van eene Engelsche Weduwe MILTON genaamd, woonden. Toen deeze goede vrouw hoorde dat wij de wereld omgezeild waren, brak zij in traanen uit, want deeze reis herinnerde haar aan het verlies van eenen zoon, die met Kapitein FURNEAUX was medegevaaren en met den ongelukkigen ROWE zoo erbarmelijk door de Nieuw-Zeelanders was vermoord. De omstandigheden, die zijn dood verzeld hadden, zijn, naar de begrippen, die wij door opvoeding ontvangen, veel schriklijker dan alle andere wijzen van sterven, en moesten daarom eenen zoo veel te smertlijker indruk op de bedroefde ongelukkige moeder maaken. Ook was haare droefheid zoo groot, dat elk gevoelig hart 'er in moest deelen, en zij herinnerde ons hoe veele moeders, en in Europa en op de Eilanden in de Zuid-Zee, oorzaak hadden den te vroegén dood haarer zoonen te betreuren en tegelijk den geest van onderneeming der menschen te vervloeken.

Wij deden vervolgens eene wandeling op de heuvelen boven de stad. Zij waren sterk bebouwd, en alle velden waren van muuren omringd, welker steenen somtijds gemetsfeld, en somtijds slechts in mos gelegd waren. De inwoners teelen grootendeels tarw met lange gebaarde airen en korte halmen. Zij hebben ook wat garst, die reeds binnen was, en maïs of Turksche tarw, dat hier en daar tusfchen de kastanjen-boomen gezaaid wordt, die het land zeer verfraaien. Als het in het open veld staat, is het met boonen vermengd. Om de huizen of hutten vonden

wij enige velden met komkommers, kalebasen, meloenen en water-meloenen, gelijk ook safraan, waarvan de Portugeezen zig bedienen om hunne spijsen eenen geele kleur te geeven. Hunne boomgaarden bestonden uit oranjen, citroenen, pruimen, abrikoozen, vijgen, peeren- en appelboomen. Zij planten weinig kool en de geele peen ontaart 'er en wordt wit, waarom zij jaarlijks versch zaad uit Europa laten koomen. De regeering heeft de aardappelen teelt scherp aanbevoelen; zij worden ook in menigte geplant, maar goedkoop verkogt, wijl het volk die niet gerne eet. Groote zoete uien en knoflook worden door de Portugeezen als zeer smaaklijke gewassen in groote menigte geplant, gelijk ook de zoogenaamde appeltjens der liefde (*Solanum lycopersicon*, LINN.) en aardbezieën. Men vindt 'er ook enige wijngaarden, maar daar wordt weinig en slechte wijn van gemaakt. Hunne ossen zijn klein, maar derzelver vleesch is smaaklijk, schoon zij niet alleen de ploeg, maar ook karren moeten trekken. De schaapen, welker vleesch goed van smaak is, zijn klein van soort, maar de geiten en de varkens zijn zeer lang van pooten. Van gevogelte vindt men hier allerlei soorten. Hunne paerden zijn klein en slecht, de ezels en muil-ezels daartegens fraai, talrijk en in deeze bergachtige landen bruikbaar. De wegen zijn veel beter gebaad dan op *Madera* en alles toont de grootere nijverheid der inwooneren. De hutten van het gemeene volk zijn van klei gebouwd en met stroo gedekt; zij zijn klein, maar koel en zuiver. Over het algemeen zijn de inwooners blanker van kleur dan die op *Madera*. Hunne trekken zijn ook zagter, schoon in beiden de natie trekken te vinden zijn. Hunne kledij is meest beter, en bestaat uit grove linnen hemden en broeken met

met blaauwe of bruine wambuizen en laersen. De vrouwen draagen eenen korten rok en een jak, en haar hair is van agteren in eenen knoop opgebonden. Als zij naar de stad gaan, slaan zij eenen mantel om, die haar het hoofd bedekt, om het lijf gebonden wordt en slechts eene kleine opening voor de oogen overlaat. Wij vonden hen overal in het veld of t'huis aan den arbeid, en zagen geen eenigen lediglopenden bedelaar, waarin dan het onderscheid tusschen dit eiland en *Madera* zeer merklijk is. Wij gongen in enige wilde boschjens op de heuvelen, daar wij veel wilde mijrten onder hooge abeelen en menigvuldige gagelstruiken vonden staan. De laatste worden in de lands taal *Faya* genaamd, en vandaar zou de naam van het eiland *Faya* gekoomen zijn.

Het gezigt, dat wij van deeze hoogte hadden, was zeer bekoorlijk. De stad en de reede lagen onder ons en het eiland *Pico* twee of drie mijlen verre in zee. Aan alle zijden lieten zig ontelbaare kanarie-vogels, lijsters, meerels en andere zingende vogelen hooren, welker gezang ons des te aangenaamer was, omdat het ons aan Europese toneelen herinnerde, die wij in zoo langen tijd niet gezien hadden. Het geheel eiland was rijk aan allerlei vogelen, onder welke wij bijzonderlijk eene menigte gewoone kwartels, enige Amerikaanse hout-snippen en eene kleine soort van havikken bespeurden. Van de laatste hebben de eilanden den naam van de *Azores* bekoomen, wijl een havik in het Portugeesch *Açor* (*Astur*) heet. De hitte nodigde ons tegens den middag weder stadwaarts te keeren.

Het land was mij zoo wel bevallen dat ik niet kon besluiten den geheelen dag in de stad te blijven. Ik gong dan des middags nogmaals eene wandeling doen

met

met de Heeren WALES PATTON, HODGES en GILBERT. Wij klommen bij het Kapucijner klooster van *Sr. Antonie* den heuvel op, en namen een paar jongens tot gidfen, wyl wij eene beek of een riviertjen wenschten te zien, waardoor het landschap natuurlijker wijze nog verfraaid moest worden. Na dat wij enige fraaie heuvelen en boschen agter ons gelaaten hadden, daar de Heer HODGES verscheiden tekeningen maakte, zagen wij eene schoone vrugtbare vlakte voor ons liggen, die gantsch met koren-velden en weiden bedekt was en daar in een boschjen van abeelen en beuken, het dorp *Nossa Senhora de la Luz* lag. Op deeze plaats scheidden wij van een, en de Heeren PATTON en HODGES gongen alleen met mij naar de zoo lang gezogte beek. Wij wierden in het eerst tamelijk in onze verwagting bedrogen, daar wij slechts het breed diep bed van eenen sterken stroom bespeunden, in welk aan eene zijde eene kleine onbeduidende beek tuschen klippen en kei-steenen afrolde; maar op het woord van onze kleine gidfen begaven wij ons naar beneden en kwamen weldra aan eene bron, daar verscheiden meisjens bezig waren met water te scheppen; wij gongen in het bed van deeze beek voort, dat, naar men ons verzeekerde, in den winter, geheel met water opgevuld is, alzoo in dat jaargetijde sterke regens zeer gewoon zijn. De inwoners waren thans regen verwagtede, en hadden daarom veele bundelen vlas in het drooge bed van de beek gelegd om het te laten weeken. Dit vlas was lang, en, naar allen schijn, zeer goed en wordt op het eiland zelf tot grof lijnwaad gemaakt. Wij kwamen zeer vermoeid in de stad terug, toen het reeds donker begon te worden. Onder weg legden wij aan de hut van eenen boer aan, daar wij den gemeenen land-wijn proefden, die wel

wat

wat wrang, maar voor het overige gezond en goed was. De regen, dien men verwacht had, begon werkelijk na onze terugkomst te vallen, en men zeide dat dezelve in dit jaargetijde onwaardeerbaar was, wijl hij de druiven deed zwellen, die anders niet grooter worden dan aalbezieën.

Bij mijne afwezigheid had mijn vader zig met enige Portugeezen onderhouden, die hem de volgende bijzonderheden omtrent de *Azorische Eilanden*, en den zelfver tegenswoordigen toestand mededeelden.

Enige Vlaamsche schepen ontdekten de *Azorische Eilanden*, in het jaar 1439 (*). Verscheiden gezinnen deezer Natie zetteden zig op *Foyal* neder, daar zelfs nog heden een kerfpel *Flamingos* heet. In het jaar 1447 ontdekten de Portugeezen het eiland *Santa Maria*, of het oostlijkste eiland van deeze groep, daarna *St. Michiel*, en daarop *Terceira*. DON GONZALO VELHO CABRAL, Kommandeur van *Almuras*, zettede zig in het jaar 1449 op *Terceira* neder, en legde de stad *Angra* aan. De eilanden *St. George*, *Graciosa*, *Pico* en *Foyal* wierden na elkanderen ontdekt en in bezit genoomen. Eindelijk zag men ook de beiden westlijke eilanden van deze groep, en noemde die *Flores* en *Corvo*, het een om de menigvuldige bloemen, en het ander wegens de menigte van kraaien, die 'er op gevonden wierden.

De Gouverneur over alle deeze eilanden houdt zig te *Angra* op *Terceira* op. Daar is een bisschop te *An-*

gra.

(*) GONZALO VELHO CABRAL ontdekte reeds in het jaar 1432 het Eiland *Santa Maria*. Eerst in het jaar 1466 zond de Hertogin VAN BURG, eene Vlaamsche Volkplanting naar de *Azores*, die daarvan ook den naam van de *Vlaamsche Eilanden* verkreegen.

gra, wiens bisdom zig over alle de *Azores* uitstrekt, en tot wiens kapittel twaalf kanunnikken behooren. Zijne inkomsten beloopt driehonderd *Mays* koren, elk van vierentwintig schepelen, waardoor hij een jaarlijks inkommen van ongeveer dertienduizend Guldens heeft. Elk eiland staat onder éénen kommandeur, die het opzigt over de politie, het krijgswezen en de inkomsten heeft. Op elk eiland is één rechter, doch men kan zig van hem op één hooër gericht op *Terceira* beroepen, en van dit wederom naar *Lisfabon*, op het opperst gerichtshof. Men zegt dat de inwooners zeer pleitzugtig zijn, en den advocaaten veel te doen geeven.

Het eiland *Corvo*, het kleinste der *Azores*, bevat naauwlijks zeshonderd inwooneren, die grootendeels tarw teelen, en zwijnen mesten, van welke zij jaarlijks eene kleine hoeveelheid spek uitvoeren.

Het eiland *Flores* is één weinig grooter, vrugtbare en volkrijker, en voert omtrent zeshonderd *muyt* tarw, en één weinig spek uit. Doch naardien 'er op deeze beiden eilanden geen wijn gebouwd wordt, moeten zij zig daar van op *Fayal* voorzien. Voor veele jaaren verbrijzelde een groot rijk beladen Spaansch oorlogschip aan de kust van *Flores*; maar de manschap en de lading wierden gered. Deeze Spanjaarden bragten de venus-ziekte op het eiland, daar men die te vooren in het geheel niet gekend had, en wijf de vrouwen hunne rijke geschenken niet wederstaan konden, waren in korten tijd, alle inwooners zonder onderscheid besmet. Om deeze misdaad enigzints te boeten, bouwden zij met grootte kosten eene kerk, die nog voor het schoonste gebouw van de *Azores* gehouden wordt. Ondertuschen heeft zig deeze besmetting, gelijk in *Peru*, en hier en daar in *Siberie*,

zoo ook op dit eiland, dermaate voortgeplant, dat 'er niemand vrij van is.

Fayal is een van de grootste eilanden der *Azores*, wijl het van het Oosten naar het Westen negen grootte Zee-mijlen lang, en vier breed is. Men telt op *Fayal* vijftienduizend zielen, en twaalf parochieën.

Wat de geleerdheid betreft, deze is op *Fayal* in geene achting, dat op alle de *Azores* en in Portugal zelf het geval is. Den Heer FLEURIEU en den Franschen Sterrekundigen PINGRE, die voor enigen tijd de uitwerken voor de Lengte van LE ROI op de proef stelden, verbood men op *Terceira* hunne werktuigen aan land te brengen, wijl men de bijgeloovigheid had, van te vreezen, dat zulks het eiland onheil zou veroorzaken. Onze Sterrekundige verkreeg eger, op verzoek van Kapitein COOK, zonder zwaarigheid verlof, om alhier waarneemingen te doen, dat in den tuin van den Consul geschiedde. Men had zedert meer dan twee jaaren eene impost op den wijn gelegd van omtrent twee schellingen op elk vat, dat jaarlijks tienduizend Guldens opbragt, welk geld men wilde besteeden tot het houden van drie hoogleersaars, die in *Lisabon* wegens hunne bekwaamheid onderzocht, en naar *Fayal* zouden gezonden worden. Maar tot ongeluk van de wetenschappen, en van de inwoneren in het algemeen, had men niet zoo haast het geld bij elkanderen gebragt of het wierd tot gantsch andere einden besteed, en dient chanc tot bezoldiging en tot onderhoud van de bezetting, die, naar men voorgeeft, uit honderd mannen, maar werkelijk slechts uit veertig bestaat, die noch van krijgsgeducht, noch van orde weeten, noch behoorlijk van geweer voorzien zijn. Het gevolg van dit misbruik is een volkoomen gebrek aan middelen tot de opvoeding,

zoo dat alleen diegeene, welke eenen leermeester betaalen kunnen, in staat zijn hunnen kinderen iets te laten leeren. Daar is hier wel een hoogleeraar, doch alzoo zijne betaaling uitbleef, moet hij zijn brood kommerlijk verdienen met onderrigting in de Latijnsche taal te geeven. Zoo gaat het ook met hetgeen de uitgaande rechten opbrengen, dat bestemd is om de vesting-werken te onderhouden; maar de wallen zijn vervallen, de batterijen gaan te gronde en het geld wordt naar *Terceira* gezonden en aldaar niet voordeeliger aangewend. Het tiende van alle voortbrengzelen van de *Azores* is voor den Koning; het artikel van de tabak alleen is eene monopolie van de Kroon en brengt groote sommen op. Het bezit dezer eilanden, hoe klein zij zijn, kan dus het Portugeesche Hof niet onverschillig zijn.

Het eiland *Pico* heeft zijnen naam van den hoogen Piek, of spitsen berg, die op hetzelfde ligt, die dikwijls in de wolken verborgen is, en die den inwooneren van *Fayal* tot eenen barometer dient; *Pico* is niet alleen het grootste, maar ook het volkrijkst van alle de *Azores* en bevat dertig duizend inwooneren. Daar zijn geen koren-velden, maar alles is met de schoonste wijngaarden bedekt, die een verrukkend gezicht op de zachte helling aan den voet van de Piek geeven. Koren en andere levensmiddelen worden den inwooneren uit *Fayal* toegevoerd, en de beste familieën van dit laatste eiland hebben groote goederen op de daar tegens over liggende westlijke zijde van *Pico*. De tijd van den wijn-oogst is een bestendig vreugde-feest. Het vierde, en zelfs wel het derde gedeelte aller inwooneren van *Fayal* komt aldan met hunne gantsche huisgezinnen, tot de honden en katten toe, naar *Pico* over. Bij die gelegenheid wordt 'er eene menigte drui-

druiven, waarvan men wel drie duizend vaten wijn zoude kunnen maaken, verteerd, wijl ieder zig met deeze kostlijke vrugt goed doet, schoon de Portugeezen anders voorbeelden van maatigheid zijn. Voorheen wierden hier jaarlijks dertig duizend, en in goede jaaren zeven en dertig duizend vaten wijn gemaakt; maar voor etlijke jaaren wierd de wijnstok van eene soort van ziekte aangetast, die veroorzaakte dat de bladeren afvielen juist op den tijd dat de druiven meest nodig hadden tegens de zon beschut te worden (*); thans zijn zij weder bekoomen, en geven agttien duizend of twintig duizend vaten. De beste wijn wordt aan de west-kust geteeld in de wijngaarden, die den inwooneren van *Fayal* toebehooren. De wijn, die in het Oosten groeit, wordt tot brandewijn gemaakt. De beste wijn is scherp, maar zeer aangenaam en sterk, en wordt beter, hoe langer men hem bewaart. Men maakt eene kleine hoeveelheid zoeten wijn op *Pico*, die *Pasfada* genoemd wordt.

St. George is een klein smal eiland, zeer steil, en tamelijk hoog. Het heeft vijfduizend inwooneren, die veel tarw, maar weinig of geen wijn teelen.

Graciosa is niet zoo steil als *St. George*, maar ook klein, en brengt grootendeels tarw voort, die door drieduizend inwooneren geteeld wordt. Daar wordt een slegte wijn in geringe hoeveelheid gemaakt en in brandewijn veranderd. *Graciosa* en *St. George* hebben ook weiden, en de inwoners maaken kaas en boter om uittevoeren.

Terceira is, na *Pico*, het grootste van de *Azores*.

(*) Dit wordt waarschijnlijk door insecten veroorzaakt.

sehe Eilanden; daar wordt veel tarw gebouwd en daar valt ook een slegte brandewijn. Als de zetel van den algemeenen landvoogd en van het opperst gerichtshof en des bisschops beschouwd, is het enigermaate van grooter belang als de overige. De inwoners beloopten twintigduizend zielen, en voeren tarw naar *Lisabon*.

St. Michiel is insgelijks van eene aanmerkelijke uitgestrektheid, zeer vrugbaar en volkrijk, zoo dat de volkrijkheid vijf en twintig duizend zielen bedraagt. Hier wordt geen wijn, maar wel tarw en vlas in menigte gebouwd. Van het laatste maaken de inwoners zoo veel grof lijnwaad; dat 'er jaarlijks drie schips-ladingen naar *Brazillie* kunnen afgescheept worden. De voornaamste plaats op dit eiland heet *Ponte del Gada*.

St. Maria, het Zuid-Oostlijkste van alle de *Azo-rische Eilanden*, brengt veel tarw voort. De inwoners bedraagen vijfduizend zielen, van welke enige zig geneeren met het vervaerdigen van eene soort van aardewerk, die op alle deeze eilanden vertierd wordt. Zij hebben ook kortling twee kleine schepen gebouwd, van hout, dat op het eiland gewassen is.

Des Zondags bezagen wij verscheiden kerken en kloosters. Elk klooster heeft eene eigene kerk, waarin wij gemeenlijk twee predikstoelen tegens elkander over zagen staan. Het is hier op zekere tijden de gewoonte dat men den Duivel verlof geeft zig te verdedigen. Hij bestijgt dan den eenen predikstoel, terwijl hij van den anderen verklaagd en tegelijk veroordeeld wordt; want men kan zig wel verbeelden dat, al is zijn tegenpartijder de domste monnik, die ooit in een klooster gemest is, de arme Duivel evenwel te kort moet schieten. De altaaren zijn meest van cederhout

hout gemaakt, dat eene aangename reuk door de gantsche kerk verspreid. Des avonds zagen wij eene grootte procesie, waarbij alle priesters uit de stad en de voornaamste inwoners in zwarte mantels tegenswoordig waren. De vervolging-geest, dien men de Roomsche Katholieke kerk in andere landen te laste legt, schijnt hier door den aanhoudenden omgang en handel met Noord-Amerika zeer veel verminderd te zijn. Als de hostie voorbijgaat, wordt niemand, die niet knielt, beledigd, en de vreemden worden met bescheidenheid behandeld.

Den volgende morgen gongen wij op de noordwaarts van de stad gelegene bergen wandelen, die rijk zijn aan schoone gezigten. De wegen waren aan beiden zijden met hooge schaduwrijke boomen bezet en met koren-velden, boomgaarden en moes-tuinen omringd. Wij konden de gantsche vlakte met het dorp *Nossa Senhora de la Luz* en agter hetzelfde eene rei van bergen overzien, die het hoogste gedeelte van het eiland uitmaaken. Aldaar is, naar het zeggen van de inwoners, een diep cirkelvormig dal boven op eenen berg, omtrent drie uren gaans van de stad. Deze uitholling heeft meer dan twee mijlen omtreks en aan alle zijden eene zachte helling, die met schoon gras bekleed is. De inwoners laten 'er groote kudden schaapen weiden, die bijna gantsch wild geworden zijn; daar zijn ook veele konijnen en kwartels. In het midden is een meir van versch water, waarop zig ontelbaare wilde eenden onthouden. Het water is 'er nergens boven vier of vijf voeten diep. Deze uitholling, die wegens haare gedaante, *la Caldeira* of *de ketel*, genaamd wordt, schijnt de mond van eenen voormaelligen brandenden berg te zijn, dat des te waarschijnlijker is, omdat 'er in de *Azorische Eilan-*

den, gelijk bekend is, verscheiden brandende bergen bestaan hebben. De zonderlinge berg, die zig in het jaar 1638 niet verre van het eiland *St. Michiel* uit de zee verhief, en een nieuw eiland vormde, wierd ongetwijfeld door de werking van eenen zeer kragtigen vulkaan te voorschijn gebragt, en, schoon hij kort daarna weder verdween, is egter zijne korte verschijning genoegzaam om de stelling omverre te werpen, dat alleen de hooge bergen inwendig vuur hebben kunnen (*). Het eiland, dat in November van het jaar 1720 tuschen *Terceira* en *St. Michiel* gevonden wierd, was van hetzelfde slag, en bevestigde de voorgaande omstandigheid. Van de hooge spits van *Pico* stijgt een aanhoudende rook op, gelijk ons de Heer *XAVIERS*, een Portugeesch kapitein, verzeekerde, die 'er met veel moeite op geklauterd was. Bij schoonhelder weder kon men dezen rook des morgens vroeg op *Fayal* zien. De aardbevingen zijn zeer gewoon op alle de *Azorische Eilanden*. Het schijnt dan dat alle eilanden van den Atlantischen Oceaan, gelijk de eilanden in de Zuid-Zee, overblijfsels van voorige vulkaanen hebben, of nog tegenswoordig vuurspuuwen de beggen bezitten.

Schoon wij de verzengde luchtstreek pas verlaten hadden, viel ons egter de hitte zeer lastig. Nogtans is de luchtstreek op de *Azores* meest zeer goed, gezond en gemaatigd. De ruutheid van den winter wordt 'er niet gevoeld; de winden zijn in dat jaargetijde wel he-

(*) Men vindt een bericht van dien zonderlingen vulkaan in de *Memoires de l'Acad. des Sciences année 1721* en 1722. In de *Philos. Transact. abridged*, Vol. VI. p. 154. en in *RASPE, Spec. hist. nat. globi terraeque*, Amst. 1763. p. 195.

heviger en de regen-buiën menigvuldiger; maar de vorst en sneeuw bepalen zig bij den hoogsten top van de Piek. De lente en de herfst, gelijk ook het grootste gedeelte van den zomer zijn, zegt men, zeer aangenaam, wijl een friske zee.-wind de lucht gemeenlijk zoo verkoeld, dat de zonne-hitte niet kan verveelen.

EINDE VAN DE AANTEKENINGEN OF
HET ZEVENDE DEEL.

ergen
n het
it de
d on-
tigen
kort
schij-
erpen
ebben
n het
onden
voor-
Pico
Heer
erde,
choon
vroeg
ewoon
an dat
ijk de
oorige
uwen-
laaten
ans is
ezond
wordt
e wel
he-
en vol-
e 1721
p. 154.
Amst.

NY YORK, IN HOLDSTUN

[illegible]

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-07-2001 BY 60322 UCBAW

PLAATEN EN KAARTEN

kunnen aldus ingevoegd worden

IN HET ZEVENDE DEEL.

Plaat. LXI*.	Gezigt op het Eiland Nieuw-Caledonia.	bladz.	14
— LXII*.	Man van Nieuw-Caledonia.		26
— LXIII*.	Vrouw van Nieuw-Caledonia.		26
— LXIV*.	Versierzels en Wapenen van de inboorlingen van Nieuw-Caledonia.		
	1. Eene Mutz met een' koord 'er om geslingerd en eene veder-bos,		
	2. Eene Speer.		
	3. Het middenst gedeelte van de Speer vergroot.		
	4. Een Kam, die ook tot krabben dient: de tanden zijn van hard hout, zoo dik als eene brei-naald, van zeven tot tien duimen lang, en van boven met eene draad		

draad rooden wol van
den grooten Indiaanschen
Vledermuis te zaamen
gebonden. *blad.* 28

Plaats LXV*. Wapenen en gereedschap
van de inboorlingen van
Nieuw-Caledonia.

1. Strijd-bijl, die ook dient
om de aarde omtewrue-
ten.

2 en 3. Knodsen.

4. Werp-riem, waarmee
op *Tanna* en *Nieuw-
Caledonia* de werp-spiet-
sen geworpen worden.

5. Eene Bijl, die tot tim-
meren en tot den akker-
bouw gebruikt wordt. 28

— LXVI*. Gezigt op het *Pijnboomen-
Eiland.* 49

— LXVII*. Man van *Nieuw-Zeeland.* 76

— LXVIII*. Vrouw van *Nieuw-Zee-
land.* 76

— LXIX*. Man van *Kersmis-Kanaal*
op het *Vuurland.* 120

— LXX*. Gezigt van *Kersmis-Ka-
naal* op het *Vuurland.* . . 124

— LXXI*. Gezigt van *Bezieneeming-
Bani* aan het *Eiland Zuid-
Georgie.* 165

Kaart

an
en
en
z. 28
ap
an
nt
er
de
w-
et-
m-
er-
. 28
en-
. 49
ad. 76
ee-
. 76
al
. 120
a-
. 124
g-
d-
. 165
Kaart

		<i>blad.</i>
Kaart N ^o .	XXII*.	Het Eiland <i>Norfolk</i> . 68
— —	XXIII*.	<i>Kersmis-Kanalen</i> aan de Zuid-Westkust van het <i>Vuurland</i> 112
— —	XXIV*.	Van het zuidlijk eind van <i>Amerika</i> 143
— —	XXV*.	Van de ontdekkingen in den <i>Zuider Atlantischen</i> <i>Oceaan</i> gedaan, met het schip <i>de Resolutie</i> , on- der bevel van Kapitein <i>COOK</i> in 1775. . . . 162